

9 LAKI

ELÄMÄNLAIT

9.1 Johdanto

¹Otsikon ”elämänlait” alla on tässä ja Laurencyn edellisissä kirjoituksissa selostettu vain seitsemän perustavaa tajunnankehitystä koskevaa lakia, elämänlait (VK kappaleet 3.1–3.73), sitä vastoin ei aine- ja liikeaspekteja koskevia lakeja, ”luonnonlakeja”. Tämän otsikon alla saatetaan yhteen myös kaikki elämänlakeja koskevat huomautukset niihin kuuluvine elämänskysymyksineen, ihanteineen, elämäntaitoineen jne.

²Seitsemästä luetellusta elämänlaista kolme (kehityksen laki, kohtalon laki ja korjuun laki) edustavat ”johdantoa ihmisen elämässä”, energioita, jotka mahdollistavat tajunnankehityksen. Neljä muuta ovat niitä, joita ihminen itse oppii soveltamaan kehittyäkseen.

³Näiden perustavien lakien rinnalla on kokonainen sarja eri kehityksasteilla sovellettavia elämänlakeja, lakeja, jotka ihminen itse oppii löytämään jatkokehityksensä aikana. Niin kuin oikeuskäsitykset tarkentuvat entistä enemmän kulttuurisen kehityksen edistyessä, kunnes ”kultaisesta keskitiestä” tulee veitsenterävä tie; niin kuin siitä, mikä alemmilla asteilla olevista vaikuttaa utopialta, tulee korkeammilla asteilla väistämättömiä välttämättömyyksiä, niin myös tietoisesti tietä kulkevat löytävät yhä korkeampia elämänlakeja.

⁴Yksilö, joka kiiruhtaa kehityksen edelle, löytää nämä yhä korkeammat lait, mutta oivaltaa myös, että on tarkoituksetonta julistaa löytöään alemmilla asteilla oleville. Ne oivalletaan ja tunnustetaan vasta sitten, kun ne kerran tulevaisuudessa kuuluvat yleiseen oikeustietoisuuteen. Sitä ennen ne ovat vain elämäntietämättömien halveksunnan ja ivailun kohteita, näiden elämäntietämättömien, jotka uskovat voivansa arvioida kaiken. Demokratian tulon myötä näistä on tullut auktoriteetteja. Olkoonkin, että kreikkalaisilta perimämme humanismi oli vain heijastus jonkin Platonin esoteerisissa tietokunnissa oppimasta. Kuitenkin se oli verrattoman paljon ylivoimaisempi kuin nykyinen demokraattinen oikeuskäsitys, joka tuskin enää kykenee tekemään eron yksinkertaisimman oikean ja väärän välillä ja joka julistaa elämänvalheita helposti johdatettavalle, avuttomalle ihmiskunnalle.

⁵Laki on kaikkien koko kosmoksen aineaspektia, liikeaspektia ja tajunnan aspektia koskevien lakien kooste. Tästä käynee ilmi, että se, mitä ihminen voi tietää Laista, on häviävän pieni murto-osa. Yleisesti ottaen on myös enin ”karmasta” sanottu tietämättömyyden yrityksiä selittää selittämätöntä logiikan ja erittäin rajoittuneen kokemuksen avulla. Kaikista varoituksista huolimatta on näennäisen lähtemätön, typerä taipumus spekuloida ja selittää tavalliseen tapaansa viettänyt orgioita myös Lain suhteen.

⁶Elämänlait ovat universaalisia, eivät yksilöllisiä, eivät tarkoitettuja yksinomaan yksilön omaa kehitystä varten. Vapauden laissa on kaikki, mikä voi vapauttaa toiset, ykseyden laissa kaikki, mikä voi auttaa toisia ihailemaan ja tuntemaan osanottoa, kehityksen laissa kaikki, mikä voi auttaa toisia kehittymään, itsen laissa kaikki, mikä voi auttaa toisia itsetoteutukseen, aktivoimisen laissa kaikki, mikä voi auttaa toisia ajattelemaan itse. Se, mikä ei hyödytä kaikkia, on elämänlakien suhteen tehty virhe.

⁷Elämänlait antavat meille normeja, joiden mukaan me voimme huomata omat puutteemme ja tarkistaa omat vaikuttimme. Jokainen, joka tahtoo kehitystä, suorittaa päivittäisen analyyysin siitä, mitä hän on näiden suhteen ajatellut, sanonut ja tehnyt. Se on ensimmäinen askel itsetuntemukseen.

9.2 Erilaisia lakeja

¹On olemassa monenlaisia lakeja: koko kosmosta koskevia peruslakeja (luonnonlakeja); involuutio- ja evoluutiolakeja; eri maailmoja ja eri luomakuntia koskevia lakeja, erityisesti alempia valtakuntia koskevia, lakeja, jotka täytyy mukauttaa aina sitä mukaa kuin valtakunnissa etenevä kehitys saavuttaa tarkoitetut päämäärät eri kehitysasteille, jotka siirretään tuonnemaksi siinä määrin kuin kokonaisevoluutio saavuttaa yhä korkeammalle planeetoissa ja aurinkokunnassa.

²Yleisesti katsoen voidaan sanoa, että lait ovat tapoja, joilla energiat vaikuttavat. Uusien energiayhdistelmien mukana seuraa uusia lakeja. Vankkumattomia ovat vain ne lait (vakiosuhteet), joita syntyy aineen koostumisen ja dynamiksen ikiatomeissa tapahtuvan toiminnan yhteydessä. Järkkymätön perusta on aina syyn ja vaikutuksen laki, jota ilman kosmos olisi kaaos, eivätkä mitkään prosessit olisi mahdollisia.

³Lait voidaan jakaa kolmeen eri lajiin: luonnonlait (koskien aine- ja liikeaspektia), elämänlait (koskien tajunnan aspektia) ja mukautuslait. Mainitut kahden ensimmäisen lajin lait ovat perustavia ja vankkumattomia. Mukautuslait ovat sopeuttamislakeja, jotka on tarkoitettu manifestaatioprosessien läpiviemiseen eri suhteissa, niiden muuttuessa kun olosuhteet muuttuvat.

⁴Lait voidaan jakaa kolmen todellisuusaspektin mukaan ja eri atomimaailmojen mukaan. Kosmoksessa on siten noin 150 peruslakia ja lukemattomia seurauslakeja jokaisessa maailmassa.

⁵Lisäksi on lakeja, joita voitaisiin kutsua tilapäislaeiksi, joiden välttämättömyydestä voi vallita erilaisia mielipiteitä sekä hallituksessa että hierarkiassa. Myös näissä valtakunnissa, joissa ei voi olla kaikkitietävä absoluuttisessa merkityksessä (mikä mahdollistuu vasta korkeimmassa kosmisessa valtakunnassa), täytyy ottaa huomioon todennäköisyydet. Absoluuttinen objektiivisuus ja virheettömyys, joka on käsitteessä luonnonlaki, on tietenkin saavuttamaton alemmissa kosmisissa valtakunnissa. Hankkimalla perspektiivitajunnan ja oppimalla soveltamaan sitä olemassaoloon ihmiset oppivat olemaan vähemmän tuhlaavaisia tämän rakastetun termin ”absoluuttinen” suhteen, ehkä myös vähemmän huolimattomia nykyajan iskusanan ”relatiivinen” suhteen. Vaaditaan tietoa todellisuudesta ja elämästä, jotta voisi lausua oikeita arvosteluja. Virheellisiä arvosteluja satelee päivittäin päällemme, aavistamattomia kun kaikki olemme suunnattomasta tietämättömyydestämme. Ehkä voisimme kysyä itseltämme, ”mihin tosiasioihin minä tämän perustan?” ja oppia käyttämään sääntöä ”ettei pidä olettaa mitään ilman riittävää perustetta. Sehän olisikin jotain.

9.3 Olemassaolon tarkoituksenmukaisuus

¹Olemassaolon tarkoituksenmukaisuus ilmenee elämänlaeissa, jotka osoittautuvat niissä tarkoituksenmukaisesti vaikuttavissa energioissa, jotka saavat alkunsa korkeimmasta kosmisesta valtakunnasta. Elämänlaki on vakaasti vaikuttavien energioiden ilmaus, energioiden, jotka muuntavat kaaoksen tarkoituksenmukaiseksi kosmokseksi. Kaikenlainen mielivalta ehkäisisi erehtymättä tätä päämäärää. Tarkoituksenmukaisuus mahdollistuu, kun tietoa dynamiksen vaikutustavoista manifestaatioaineessa sovelletaan siten, että manifestaatioenergiat (korkeampien ainelajien vaikutus alempiin) vaikuttavat rakentavasti eivätkä tuhoavasti. Ne aine-energiat, jotka me käsitämme mekaanisesti vaikuttavina, ovat jo sellaisinaan jossain määrin tarkoituksenmukaisia, muodostavat ensisijaisen sovelluksen ja perusedellytyksen yhä tarkoituksenmukaisemmin ohjatuille energioille. Kaikissa kosmisissa valtakunnissa tapahtuu jatkuvaa sopeuttamista, koska jokaisen alemman ainemaailman aine koostuu yhä useammista ikiatomeista. Suurinta tämä sopeuttaminen on tietenkin aurinkokunnassa ja yhä suurempaa mitä lähemmäs fyysisen maailman aineita se saavuttaa.

²Dynamis on sokea voima, eikä sellainen voi vaikuttaa rakentavasti, vaan aiheuttaa kaaosta. Lainmukaisesti vaikuttava voima, syyn ja vaikutuksen laki, on jo siten suhteellisen tarkoituksenmukainen.

³Aurinkokunnassa vaikuttavat tarkoituksenmukaiset energiat on sopeutettu siten, että ne mahdollistavat elämän tarkoituksen ja päämäärän toteuttamisen: monadien yhä korkeammissa molekyytilajeissa ja atomilajeissa asteittain tapahtuvan tajunnankehityksen ja passiivisen tajunnan aktivoinnin. Tähän välttämättömien energioiden vakiosuhteet ovat niitä, joita me kutsumme elämänlaeiksi. Tästä seuraa, että sellaiset elämänlait ovat monessa suhteessa erilaisia eri luomakunnissa. Monia viidennessä luomakunnassa päteviä lakeja eivät neljännessä luomakunnassa olevat kykenisi soveltamaan ja vastaava koskee yhä korkeampia valtakuntia. (Kaikille valtakunnille yhteinen laki on perustava syyn laki, sen ollessa edellytys kaikelle muulle lainmukaisuudelle. Tämä perustava syyn laki osoittaa jo siten tarkoituksenmukaisuutensa.) Aina sitä mukaa kun jokaiselle valtakunnalle vahvistettu päämäärä (yhteys korkeampien valtakuntien tajuntaan) on saavutettu, pääsevät toiset lait oikeuksiinsa samaa tarkoitusta varten.

⁴Monadin ikeiatominen omalaatu jää luoksepääsemättömäksi tekijäksi myös korkeimmille kosmisille olennoille ja myös yksilölle itselleen hänen saavuttaessaan korkeimman kosmisen valtakunnan. Se jää kosmisen tajunnan tavoin joksikin, jota voisi kustua ”ehdottomaksi subjektiivisuudeksi”. Ainoa tajunnalle objektiivinen asia olemassaolossa on ikeiatomien koostuminen atomeiksi, molekyyleiksi ja ainemuodoiksi. Tästä johtuen luonnonlakeja ei olisi olemassa ilman olemassaolon aineaspektia. Nämä olemassaolon peruslait asettavat rajan tajunnan aspektin subjektiiviselle kaikkivaltiuudelle.

⁵Me emme tiedä, voidaanko eri kosmoksien ikeiatomien koostumus suorittaa eri periaatteiden mukaan. Jos näin olisi, silloin tajunnan aspekti, jonka ilmenemistavat ovat riippuvaisia aineaspektista, ilmenisi siten eri tavoin eri kosmoksissa.

⁶Aktiivisuuttaan ja jatkuvaa tajunnanekspansiotaan varten minätajunta on aina riippuvainen aineverhoistaan ja niiden eri tajunnanlajeista.

9.4 Lain ehdoton pätevyys

¹Luonnonlakeja (aine- ja liikelakeja) tai elämänlakeja ei voi koskaan ”kumota”. Ne ovat ehdottoman päteviä omassa atomimaailmassaan. Jokaisella maailmalla on lakinsa. Alempien maailmojen lait sisältyvät korkeampien maailmojen lakeihin kokonaisuuden osana, tai oikeammin, osana kosmisen kokonaisuuden jokseenkin suuremmasta osasta.

²Kuten kaikki muut lait (aineen väistämättömät vakiosuhteet ja energioiden näiden kautta tapahtuva vaikutus) on myös syyn ja vaikutuksen laki absoluuttinen. (Koskaan ei ole kysymys ”yhdestä” syystä, vaikka siltä näyttää.) Kukaan ei voi ”kumota” lakia tai ”olla lain esteenä”. On olemassa lukemattomia lakeja, ja on aina olemassa lakeja, joiden soveltaminen voi muuttaa muutoin väistämättömiä tuloksia. Lentokoneen ”liikellepaneva voima” ei kumoa painolakia, mutta sillä on suurempi vaikutus kuin maan ”vetovoimalla”. Organismien elämää voidaan pidentää keinotekoisesti. Se on myös esimerkki samasta asiasta.

³Esoteriikassa erotetaan syklien laki ja rytmin laki. Sykliin laki koskee aine-energioiden kierteistä liikettä. Rytmin laki koskee määrättyissä rajoissa eteen- ja taaksepäin suuntautuvaa liikettä. Sykliin laki koskee annetuissa kanavissa virtaavaa energiaa. Rytmin energiat liikkuvat näissä annetuissa kanavissa. Musiikissa sykli antaa äänen pituuden, rytmi äänen väliset intervallit.

⁴Vastaavuuden (yhdenmukaisuuden) laki, eräs elämän olennaisista laeista, on suurelta osin länsimaissa tuntematon. Goethe ymmärsi tämän lain erittäin hyvin, mikä ilmenee hänen lausunnostaan, ”kaikki ohimenevä on vain vertausta”.

9.5 Kaikki on lain ilmausta

¹Ihmiset näkevät vikoja ja puutteita. Kaikki on hyvin yksinkertaista viisastelijoiden mukaan. On vain oikaistava ja asia on sillä selvä. Se ei ole lainkaan niin. Nykyhetkessä läsnä oleva ja tapahtuva on tulosta menneisyyden tekijöistä, joiden määrä on tietämättömyydelle käsittämätön. Kätkeyt syyt ovat vaikuttaneet. Ja ne ovat jäljellä myös sitten, kun näkyvä puute on

korjattu. Ratapenger vajoaa ja kiskot siirtyvät. Täytetään soralla ja lisätään uusia kiskoja. Pian ratapenger vajoaa uudelleen. Perusta on uudelleen veden viemä. Ratainsinöörin on löydettävä sen piilevä syy. Tätä vertausta on äärettömästi yksinkertaistettu vihjeen antamiseksi. Monissa tapauksissa normaaliyksilölle ei ole mahdollista löytää äärimmäisiä syitä.

²Kasvissyöjät tekevät propagandaa kasvisruoasta. Tulevaisuudessa ihmiset eivät tule syömään lihaa. Se vie kuitenkin vielä aikaa. Kasvissyöjät yrittävät selittää, miksi se vie aikaa. He ovat löytäneet aika monta oikeaa näkökohtaa, jotka ovat viisastelijoiden ulottuvilla (tietämättömyys, ennakkoluulo, tavan valta jne.). Kuitenkin on paljon syvemmällä olevia syitä, niitä jotka ovat kohtalon lain ja korjuun lain alaisia. Miljoonia vuosia ihminen on käytännöllisesti katsoen ollut suojaton petoeläimiä vastaan. Ihmisuhrien määrä on ollut suurempi kuin mitä villein mielikuvitus voi käsittää. Petoeläin, joka surmaa ihmisen, korkeampaan valtakuntaan kuuluvan olennon, aiheuttaa itselleen kauhistuttavan tasapainolain häiriön. Elämänlait tunteva voi vaikeudetta pohdiskella näitä olosuhteita. Kun eläinkunnan ja ihmiskunnan välinen tasapaino on jokseenkin palautunut ennalleen, tulevat ihmiset lopullisesti ”menettämään lihan maun” ja kaiken sen, mitä tämä merkitsee tähän kuuluvien ongelmien kaikkien näkökantojen suhteen. Ihmiskehossa olevat eläinkuntaan kuuluvat parasiitit voidaan myös silloin tehdä vaarattomiksi.

³Kaikista kasvissyöjien väitteistä huolimatta on olemassa ihmisiä, joiden täytyy saada lihaa. Tämäkin tulee päättymään. Myös tässä on olemassa erityinen tasapaino-ongelma. Kyseessä voi olla huono korjuu, jonka yksilö kuittaa samanaikaisesti eläinkunnan huonoa kylvöä vasten. Kyseessä oleva yksilö on voinut usein joutua petoeläimen uhriksi.

⁴Ihmiset uskovat, että kaikenlaiset taikauskot voi hävittää välittömästi heitä valistamalla. Taikauskot ovat voineet aikaansaada suunnattoman paljon kärsimystä. Tämä täytyy tasoittaa tasapainon lain mukaan. Ne, jotka ovat taikauskon takia aiheuttaneet kärsimystä, estyvät vapautumasta taikauskosta niin kauan, kunnes tasapaino on palautunut ennalleen. Myös tässä ilmenee yhteisvastuu. Monet taikauskoisuudet vaikuttavat olevan huomattavan pitkään lähtemättömiä.

⁵Uudet oikeat ja järkevät ideat voivat kokea jyrkkää vastarintaa, kunnes niiden ymmärtämisen ”aika on tullut”. Tämän ei tarvitse johtua yksinomaan tietämättömyydestä, haluttomuudesta tunnustaa, ”löytäjän” henkilökohtaisesta huonosta korjuusta jne. Ihmiskuntaa estetään ymmärtämästä, kunnes vastaavat tietämättömyyden virheet voidaan tasoittaa.

⁶Kosminen manifestaatioprosessi seuraa luonnollista kulkuaan, vastustuksesta huolimatta. Mutta eri aurinkokuntien suhteen evoluution toimenhaltijoiden on sopeutettava ohjelmansa olosuhteisiin, mitä pidemmälle prosessi etenee, mitä useammat yksilöt saavuttavat ihmiskunnan. Tämä voi johtua syistä ja vaikutuksista, jotka kuuluvat vapauden lain tai itsetoteutuksen alaisuuteen. Molemmat voivat horjuttaa tasapainoa kyseessä olevalla pallolla, jolloin erityiset toimenpiteet ovat tarpeet. Nämä tulevat ilmi kohtalon lain ja korjuun lain mukaisissa vaikutuksissa.

⁷Ihmiset saavat tiedon, kun ”aika on tullut”. Myös tämä on lain ilmaisu. Yksilöllisesti se riippuu yksilön ”suhteista” itsetoteutuksen lakiin, kohtalon lakiin ja korjuun lakiin. Koko ihmiskunnan suhteen on olemassa lisäksi kehityksen lakiin liittyviä tekijöitä. Jokaiselle ”rodulle” on annettu jokin tehtävän, jokin työ suoritettavaksi yleisen kehityksen palveluksessa. Jos se epäonnistuu tehtävässään, kehitys myöhästyy. Ihmisillä on kyky vastustaa kehitystä kokonaisuuden vahingoksi ja aivan erityisesti klaaniensa vahingoksi, koska nämä jakavat vastuun. Tässä yhteydessä gnostikot käyttivät nimitystä ”armonaika”. Kun ”mitta on täysi” ja klaani on osoitautunut parantumattomaksi, se siirretään toiselle pallolle. Kehitys voi myöhästyä, mutta sitä ei voi pysäyttää.

9.6 Elämän tarkoitus

¹On erotettava elämän tarkoitus ja inkarnaation tarkoitus. Elämän tarkoitus on elämän lopullinen päämäärä: yksilön jumallisen potentiaalisuuden aktuaalistuminen. Täyttääkseen inkarnaation tarkoituksen yksilön on hankittava oivallusta ja ymmärtämystä, ominaisuuksia ja kykyjä elämysten ja kokemusten kautta ja niitä työstämällä.

²Monet valittavat epäonnistunutta elämää. Sellaista ei ole. Olemme aina saaneet kokemuksia. Ulkopuoliset ovat ehkä sitä mieltä, että monet näistä kokemuksista ovat olleet tarpeettomia. Sitä ei kukaan voi arvioida. Saamme käydä läpi samat kokemukset uudelleen, kunnes olemme oppineet kaiken, mitä ne voivat opettaa meille. Tuhansissa inkarnaatioissa me teemme samat tyhmyydet, kunnes olemme hankkineet kyvyn oppia niistä.

³Monet tyhmyydet, näennäisen tarpeettomat kokemukset, ovat huonoa korjuuta. Jos olemme kyllin typeriä ja vihamielisiä ja tuomitsemme toisten viat aiheuttaen heille siten vahinkoa ja tuottaen heille kärsimystä, silloin samanlaiset viat pakotetaan meihin. Se on elämän lahjomatonta oikeudenmukaisuutta. Jos loukkaamme vapauden lakia, jos loukkaamme toisten oikeutta elää omaa elämäänsä rauhassa meidän siihen sekaantumatta, silloin omaa vapauttamme rajoitetaan. Tätä yksinkertaista tosiasiaa moralistit eivät voi koskaan ymmärtää. Ja kuitenkin asia on yksinkertainen ja ilmeinen. Moraali saa meidät myrkyttämään toisten elämää ja siten omaamme.

⁴Elämän ei tarvitse olla erehdysten tie. Se, että teemme melkein pä yksinomaan virheitä, johtuu osaksi yleisestä elämäntietämättömyydestä, osaksi yksilöllisestä huonosta korjuusta.

⁵On olemassa tietoa todellisuudesta ja elämästä. Mutta meidän on hankittava oikeus tähän tietoon. Se ei ole niille, jotka ovat haluttomia oppimaan, eikä niille, jotka etsivät valtaa, kunniaa ja rikkautta, sitä ei pidä itsekkäästi väärinkäyttää itsensä ihannoimiseksi ja yliarvioimiseksi. Mutta jos etsimme totuutta palvellaksemme elämää, silloin saamme myös tilaisuuksia opiskella yli-ihmisten tietoa. On täysin mahdotonta, että kukaan voisi tässä suhteessa jäädä huomiotta. Itsepetollisuuteen kuuluu, että kukaan ei aio väärinkäyttää tietoa ja alemmilla asteilla kaikki erehtymättä tekevät sen. Siten he voisivat kylvää niin huonon sadon, että satojen inkarnaatioiden kärsimyksestä tulisi heidän väistämätön korjuunsa. On hyväntekeväisyyttä sallia heidän elää tietämättömyyden elämää. Tieto ei ole epäkypsille. Mutta tämä asia ei ole ihmisen ratkaistavissa. Meidän velvollisuutemme on antaa kaikille tietoa heidän ymmärtämismahdollisuutensa mukaan.

⁶Epäonnistuneen elämän valittaminen todistaa tietämättömyydestä. Mitä fiktionalistit sillä muuten tarkoittavat? Sitäkö, ettei ole ”onnistunut elämässä? Ettei ole hankkinut valtaa, rikkautta, mainetta? Ettei ole menestynyt pyrkimyksissään? Useimpien tapausten suhteen voidaan kaikesti sanoa, että se epäonni, jota he valittavat, on heille itse asiassa todellinen onni. Sillä mielettömässä pyrkimyksessä onnistuminen ja tilaisuudet etujen väärinkäyttämiseen merkitsevät huonoa kylvöä.

⁷Sen sijaan on oikein, että monet laiminlyövät tietämättömyyttään todellisten kiinnostusten hankinnan, sellaisten, jotka jalostavat emotionaalisuutta ja vahvistavat mentaalisuutta, että monet jättävät laiskuudesta ja välinpitämättömyydestä käyttämättä päivittäiset tilaisuudet hyvään kylvöön, että he kuvittelevat elämän tarkoituksen olevan pelkkää huvittelua kaikenlaisilla pikkumaisuuksilla, juoruilulla ja merkityksettömyyksillä.

⁸Kärsimysinkarnaatiot ovat korjuuinkarnaatioita eivätkä kuulu otsikon ”epäonnistunut” elämä alla. Kärsivästä elämä tuntuu usein tarkoituksettomalta. Vain harvinaisissa poikkeustapauksissa puuttuu tilaisuuksia kylvää hyvää kylvöä ja kerätä sellaista, jonka voi työstää mentaalimaailmassa.

⁹Elämän tarkoitus on tajunnankehitys. Olemme täällä saadaksemme kokemuksia ja oppiaksemme niistä.

¹⁰Emme ole täällä raataaksemme ja rehkiäksemme tai laiskotellaksemme ja huvittelaksemme. Emme ole täällä miellyttääksemme kristillisten vihaista, kostonhimoista, rankaisevaa

jumalaa tai kreikkalaisten kateellisia jumalia. Elämä ei ole kateellinen eikä ahne.

¹¹Emme ole täällä ajellaksemme autoa ympäriinsä maanteilla tai lennelläksemme ilman halki tai kuullaksemme kaikenlaista rumaa ja tyhmää.

¹²Emme ole tulleet tänne tanssimaan ja pelaamaan korttia ja kuluttamaan aikaa merkityksättömyyksiin.

¹³Elämä on tarjouksia, joista on huolehdittava, tilaisuuksia, jotka eivät ehkä koskaan enää uusiudu.

¹⁴Elämä on tarjous! Me aiheutamme monille paljon vaivaa inkarnoituessamme. Tarvitsemme hoitoa ja valvontaa. Aiheutamme huolta ja harmia. Se on velka elämälle – velka, jonka kuitaamme kasvattaessamme vuorostamme lapsia elämään elämää järkevällä tavalla.

¹⁵Emme ole täällä nauttiaksemme tunteilla elämän eriskummallisuuksista, hukkuaksemme mielikuvitusmeren äärimmäisyyteen.

¹⁶Olemme täällä lisätäksemme tajunnankapasiteettiamme, hankkiaksemme essentiaalisia ominaisuuksia ja kykyjä, liittyäksemme korkeampaan luomakuntaan.

¹⁷Nuoruus on elämäntietämättömyyden ja arvostelukyvyyttömyyden aikaa. Vanhuus on (tai sen pitäisi olla) työstyty elämäkokemuksen aikaa.

¹⁸Elämä antaa meille tilaisuuksia kehittymiseen. Eivätkä useimmat tiedä, ”kuinka he saivat aikansa kulumaan”, niin sisällötöntä, tyhjää, tarkoituksetonta heidän elämänsä on.

¹⁹Useimmat ovat tyytymättömiä, pettyneitä elämään. He eivät ole ”saaneet uskomansa, toivomansa, tahtomansa, haluamansa mukaan”. Mitä he sitten vaativat eläältä: varakkuutta, kuniaa, valtaa, huvittelua, viihdettä? Eivät tietoa, oivallusta, elämän ja oman elämänsä mahdollisuuksien ymmärtämistä?

²⁰Vaikuttaa siltä ikään kuin he olisivat päättäneet vaeltaa elämänsä mahdollisimman vähän harkiten. Ihmiset eivät ole vielä saavuttaneet mentaaliastetta, mikä ilmenee parhaiten siitä, että heistä on ihanaa välttyä ajattelulta.

²¹Meidän velvollisuutemme on olla onnellisia. Se joka ei ole onnellinen, on kadottanut elämän tarkoituksen näkyvistä. Koko nykyisen sivilisaation taipumus on tehdä ihmisistä rauhattomia, pessimistisiä, tyytymättömiä, ja tämä on varoitusmerkki siitä, että ihmiskunta on väärällä tiellä. Kaikki onnelliset ovat hyviä ja hyvät ovat onnellisia.

²³Elämäntaiteilija pyrkii yksinkertaistamaan olosuhteitaan ja rajoittamaan tarpeitaan.

9.7 Ihmisen tietämättömyys laista

¹Elämänlaeista ihmiset eivät ole kuulleet puhuttavan. Se on jokseenkin uusi nimitys ”luonnon laeille hengen maailmassa”. Myös nimitys ”luonnonlaki” on suhteellisen uusi. Monet elämänlaeista on muotoiltu toisella tavalla. Niinpä ihmiset eivät ole ymmärtäneet niiden ehdotonta pätevyyttä, kuten esimerkiksi lauseiden ”antava saa”, ”se, mitä ihminen kylvää, sen hän saa korjata”. On useampia esimerkkejä: ”ihminen menettää sen, mihin hän takertuu”, ”luopumalla hän voittaa”. Se joka voi tutkia menneitä elämiä, löytää vahvistuksen näille laeille. Ihmiset näkevät kylvön, mutta eivät korjuuta. Sen tähden he eivät tiedä mitään tulevasta korjuustaan ja syyttävät elämää, koska he uusissa elämässään eivät tiedä mitään kylvöstä.

²Ihmiset ovat niitä, jotka ovat tehneet ja edelleen tekevät kahden alimman maailman kolme alinta kerrosta helvetiksi itselleen ja kaikelle muulle. Sitten he syyttävät Elämää.

³Kaikki meistä riippuva voisi kaiketi olla paremmin. Mutta kaikki elämästä riippuva ei voi olla paremmin.

⁴Elämänluottamus perustuu Lain oivallukselle ja ymmärtämykselle. Se on moniasteista, niin kuin kaikki muu.

⁵Kohtalon laki huomioi erityisesti kehityksen lain ja itsen lain. Korjuun laki huomioi erityisesti vapauden lain ja ykseyden lain. Molemmat yhdistyneenä määräävät yksilön horoskoopin tulevassa inkarnaatiossa.

⁶Jumala transsendentti (kosminen organisaatio) ei ole tuomari. Kristittyjen tuomitseva jumala

on mahdottomuus, koska kaikki tuominta on lain vastaista. Korkeammissa maailmoissa ei ole itsevaltaiaita, on vain Lain noudattamista, jolloin virheet ja ennen kaikkea mielivaltaisuus ovat poissuljettuja.

⁷Tietämättöminä elämänlaeista ihmiset uskovat kykenevänsä hallitsemaan ja johtamaan. Ja niin kauan tulee maailmanhistoria olemaan elämän kärsimyshistoriaa planeetallamme, tätä hirvittävyttä ei vain meidän aurinkokunnassamme, vaan koko seitsenaurinkokunnassamme.

⁸Lain tietämättömydessään ihmiskunta on tehnyt kaiken voitavansa tuhotakseen olemassaolon rytmin ja horjuttaakseen luonnon tasapainoa. Kohtalokkaihin seurauksiin voi kuulua, että ihmiskunnan on jatkettava näitä häiriöitä jatkuvassa noidankehässä.

⁹Elämäntietämättömyyksiä voidaan kutsua niitä, joilla ei ole tietoa elämänlaeista.

¹⁰Lain vastakohta on kaaos (mielivalta, laittomuus). Mitä elämä olisi ilman Lakia? Kaaos. Mitä ihmiskunta on ilman lakia? Kaaos.

¹¹Ihmisellä on täysi oikeus olla välittämättä luonnon- ja elämänlaeista. Hänellä on täysi oikeus tarttua tulikuumaan rautatankoon. Onko se viisasta, on toinen asia.

¹²Perusvirhe ihmisen elämännäkemyksessä on itsekkyyden, itsekeskeisyys, minä elämänympyränsä keskuksena. Historialliset uskonnot ja niiden pitämätön oikeuskäsitys koskeva perusta (virheellinen maailman- ja elämäntietämys) ovat fiktioillaan estäneet ihmisiä huomaamasta, että elämä on laki. Monet oivaltavat ”mukautumisen” välttämättömyyden, mutta vain viisas ymmärtää, että ongelman ratkaisee mukautuminen lakiin, ja että se mikä puuttuu, on Lain tuntemus. Niin perusluonteinen asia kuin elämänlain käsite on edelleen tuntematon. Kun ihminen on hankkinut tietoa elämänlaeista ja asettaa nämä oman ympyränsä keskukseen oman tahtonsa sijaan, tämä ongelma on teoreettisesti ratkaistu.

¹³Itsen täydellinen unohtaminen ei yksilölle kaiketi onnistu, ennen kuin hän on liittynyt ykseytensä ja tullut essentiaalimiksen. Mutta se joka pyrkii unohtamaan itsensä ja kaiken siihen sisältyvän, vapautuu siten paljosta tarpeettomasta kärsimyksestä, pelosta ja rauhatonmuudesta. Kaikki meille tapahtuva on Lain mukaista ja aina parasta suhteutettuna minän kehitykseen ja siirtymiseen korkeampaan valtakuntaan. Itsensä unohtamalla yksilö saavuttaa tämän päämäärän nopeimmin. Ajatus omasta minästä hidastaa kehitystämme. Itsensä unohtaminen on korkeinta elämäntaitoa.

¹⁴Elämänlait ilmoittavat jatkuvan korkeamman kehityksen edellytykset. Jokaisen, joka tahtoo korkeammalle, on sovellettava näitä lakeja. Se joka ei sovelleta näitä, luopuu siten korkeampien kykyjen hankinnasta. Valinta on vapaa.

¹⁵Sen, joka ei tahdo soveltaa Lakia, on otettava seuraukset. Se, joka ei käytä vapautta oikein, menettää sen seuraavissa inkarnaatioissa. Se joka ei tahdo ykseyttä, saa kaiken itseänsä vastaan. Se joka ei tahdo kehitystä, ei saa siihen mahdollisuuksia, vaan sen sijaan (älyllisen, kulttuurisen, yhteiskunnallisen jne.) tason alennuksen.

¹⁶Ihmiset elävät niin kieroutuneesti, niin ilmeisessä vastarinnassa elämänlakeja kohtaan, että elämän täytyy olla sitä, mistä he sitä syyttävät: kaiken harmillisuuden laki. Se, jolla on elämäntietoa tietää, että ”tätä ei olisi voinut tapahtua minulle, jos en olisi ansainnut sitä”, sekä hyvän että pahan suhteen. Eräs 45-minä sanoi: ”Toivon voivani näyttää teille, millä tarkkuudella oikeudenmukaisuutta jaetaan olemassaolossa, kaikille kaikissa valtakunnissa.” Jos Lakia ja sen ehdotonta tasapainottamista ei olisi olemassa, kosmos olisi kaaos. Jos elämä on helvettiä, silloin neljän alemman luomakunnan yksilöt (poistoyöntävän taipumuksen omaavat monadit) ovat tehneet sen helvetiksi. Maailmanhistoria on legendakokoelma. Jos se olisi totta, niin jokainen tietäisi, että se on maailmantuomioistuin. Nykyisessä kirjoitusasussaan se voi vain lisätä harhautumista. Vain kausaaliminät voivat kirjoittaa todellisen historian. Vain kausaaliminät voivat itse tutkia inhimillisiä maailmoja (emotionaalisia ja mentaalisia) ja fyysisen maailman menneisyyttä.

¹⁷Ihmisen mentaalinen aktiivisuus on edelleen pohjatasolla. Käytännöllisesti katsoen hän voi vain toistaa kuulemansa, näkemänsä, lukemansa. Enemmän kuin yhdeksänkymmentäyhdeksän

prosenttia hänen mentaalitajuntansa sisällöstä on lainaa. Kaiken, mitä hän tietää, hän on saanut lahjaksi. Mutta se ei vielä riitä. Kaikki sivilisaation hänelle antama (jotain, mitä hän ei ole vielä saanut oppia ymmärtämään, eikä sen tähden koskaan ”pohtinut”), johtuu osallisuudesta yhteisyyteen. Lahjaksi saamaansa hän pitää luonnollisena ”oikeutenaan”. Mutta epämukavuuksista, varjopuolista ja puutteellisuuksista, joita tähän ihmiskunnan perintöön liittyy, hän kuvittelee voivansa vannoutua vapaaksi. Hän voi hyödyntää kaikkia etuja ja väärinkäyttää niitä itsekkäässä epäinhimillisyydessään yhteisen hyvän vahingoksi. Mutta laki on jakamaton: jos olemme kaikki yhtä, meidän on oltava yhdessä ja erikseen vastuullisia. Me kaikki saamme osallistua sekä hyvään että pahaan. Olemme kaikki yhdessä vastuussa kaikesta olemassa olevasta ja tapahtuvasta. Kymmenissä tuhansissa inkarnaatioissamme ihmiskunnan alhaisilla kehitystas-teilla olemme väärinkäyttäneet enimmän. Suunnattomassa elämäntietämättömyydessämme me höpötämme mielettömyyksiä. Surkeassa itsesälissämmme osoittautuu meidän suunnaton oma-hyväisyytemme, yliveraisuutemme, itsetärkeytemme ja kaikki muu suurenmoinen – ihmis-kunnan nykyisellä kehitystas-teella.

¹⁸Jos antisemiitit tietäisivät, että he syntyvät juutalaisina seuraavassa inkarnaatiossa, jos rotuvihaajat tietäisivät, että he tulevat inkarnoitumaan siinä rodussa, jota he halveksivat ja vainoavat, jos naissukupuolen miehiset vihaajat tietäisivät, että heistä tulee naisia seuraavassa inkarnaatiossa, jos uskonnon vihaajat tietäisivät, että he tulevat syntymään kaikkien niiden uskontojen keskuuteen, joita he vihaavat ja olemaan yhtä kiihkomielisiä kaikissa, ehkä he voisivat käyttää omaamaansa vähäistä järkeä opiskellakseen syyn ja vaikutuksen lakia. Ne, jotka tuomitsivat kidutukseen ja polttoroviolle, saivat itse kokea saman. Sen tähden monet ovat oppineet sen läksyn ja tuomitsevat sellaisen nykyisin. Miten olisi vähäisen mentaalisen aktiivisuuden laita? Ettei pelkästään toistettaisi kaikkia tyhmyyksiä, joita elämäntietämättömyys on julistanut aina vuodesta 9564 ennen ajanlaskumme alkua.

¹⁹Ihmisen tietämättömyys todellisuudesta, elämästä ja elämänlaeista on syynä siihen, että hän on jokaisessa inkarnaatiossa vaarassa tehdä minkä virheen tahansa. Riittävän korkean kehitystason ansiosta hänen ei kuitenkaan tarvitse tehdä samanlaista virhettä kahta kertaa. Tämä oli ainoa järkevä merkitys sanonnalle: Yksi kerta ei ole mikään kerta. Yksi kerta ei ole tapa.

²⁰Ihmiskunnan täydellinen harhautuminen filosofiassa, kirjallisuudessa, taiteessa ja musiikissa on ymmärrettävissä, kun oivaltaa harmonian lain ehdottoman pätevyyden. Epäsointuisuudella on räjäyttävä vaikutus ja sitä käytetään hajotusenergiana (ensimmäisen departementin erityinen energia) ainetta hajotettaessa.

²¹Erilaisilla pelastusopin opettajilla on tapana sirotella ympäriinsä kaikenlaisia ”jumalan lupauksia”. He eivät ymmärrä, että kaikenlaiset lupaukset ovat sidoksissa vihkiytymättömille tavallisesti tuntemattomiin ehtoihin. Muuten ne merkitsisivät mielivaltaa.

²²Meidän on opittava olemaan laki, lain ilmaisu. Mutta sen täytyy olla elämän laki, ykseyden laki eikä persoonallisen mielivaltaisuuden laki. Yksilö on enemmän tai vähemmän mielivaltaa, kunnes hän on löytänyt Lain ja sataprosenttisesti sitä soveltamalla tullut itse omalta osaltaan Laiksi. Ihmiset ovat aivan liian tietämättömiä toimiakseen Lakina; se olisi ylimielisyyttä. Niin kauan kuin ihminen on oma lakinsa, hänen erehtyy kaiken olennaisen suhteen. On oikeudetonta ylpeyttä kieltäytyä osanotosta toisten näkemykseen, kun nämä toiset ovat asettuneet ykseyden lain alaisiksi. Siten he ovat luopuneet toiveesta elää itseään varten ja päättäneet elää yhteisyyden elämää.

9.8 Tieto laista

¹Teoksellaan *Luonnonlait hengen maailmassa* Henry Drummond oli ensimmäinen, joka korosti ”henkisen elämän” lainmukaisuutta. Hänen jälkeensä tuli Annie Besant teoksellaan *Korkeamman elämän lait*. Luonnontiede oli perehdyttänyt yleisön käsitteeseen laki (syyn lakiin) ja mahdollistanut siten tämän alun perin esoteerisen käsitteen (”kaiken lainmukaisuus”) tunnetuksi tekemisen.

²Luonnontutkimuksen edistymistä luonnehtii luonnonlakien jatkuva löytäminen. Loputtoman laiminlyödyllä elämäntutkimuksen etenemiselle on ominaista elämänlakien löytäminen. Myös tieteen luonnonlakeja koskevan käsityksen suhteen on vielä paljon tarkistettavaa. Vetovoiman lakia ei voi täysin ymmärtää oivaltamatta, että se on osa sitä synteisiä, jota voisi kutsua vetovoiman–poistoyöntövoiman laiksi.

³Eesoteerisen elämäntutkimuksen erottaa muista elämäntutkimuksista tieto elämänlaeista ja oivallus siitä, että elämäntutkimuksen ainoa todellinen perusta on Laki. Vain Laki on ehdoton takuu mielivaltaisuutta vastaan, olkoon se inhimillistä tai ”jumalallista”. Myös esoteerikassa annetaan nimitys ”laki” toimenpiteille ja väliaikaisille säännöksille, mikä todistaa esoteerisille kirjailijoille aivan liian tavallisesta kyvyttömyydestä löytää asianmukaisia nimityksiä.

⁴Elämänlait selventävät meille meidän enemmän tai vähemmän virheellisen asenteemme elämään ja elämänilmiöihin. Ne ovat elämäntutkimuksemme perusta. Ne auttavat meitä elämään selittämällä meille paljon kohtaamastamme, minkä muutoin koemme käsittämättömäksi, rakkaudettomaksi, epäoikeudenmukaiseksi, mikä saa elämäntietämättömät syyttämään elämää maailman tilanteesta. Niin ihmeelliseltä kuin se kuulostaakin, ne voivat olla lohdutuksen lähde, kun oivallamme, että kärsimys ei vain vapauta meitä vanhasta velasta, vaan myös (ja juuri siten) avaa meille uusia kehittymisen mahdollisuuksia, raivaa tieltämme monia itse tiellemme kasamista kivistä.

⁵Valtion tehtävänä on saattaa yhteiskuntalait sopusointuun Lain kanssa.

⁶Ihmisen avuttomuuden tunne hänen oivaltaessaan kyvyttömyytensä soveltaa Lakia oikein on väistämätön, mutta häviää hänen saadessaan tietää, että inkarnaatioiden kuluessa kykymme soveltaa lakia kasvaa, mikäli jäämme toteuttajiksi.

⁷Tieto elämänlaeista antaa meille välttämättömän elämänluottamuksen. Se ei ole mikään sokea usko, joka on aina vaarassa joutua epäilyksen, epävarmuuden, pelon alaiseksi, joka aina pelkää tietämättömyyden kritiikkiä tai arvostelukyvyytöntä propagandaa.

⁸Tieto elämänlaeista on meille tärkeämpi kuin tieto reinkarnaatiosta, jolle emme kuitenkaan voi tehdä mitään. Mutta elämänlakien tuntemuksella voimme itse oppia elämään siten, että emme vaikeuta tulevia elämiämme, vaan teemme niistä sen sijaan suotuisia ja elämää edistäviä.

⁹Tiedolla elämänlaeista kykenemme järjestämään tulevat inkarnaatiomme järkevästi siten, että kehitymme parhaimmalla tavalla.

¹⁰Yhä useammat ihmiset oivaltavat, että uudelleensyntymisen laki ja korjuun laki ovat ainoa järkevä oikea selitys elämän tarkoitukselle. Mutta siten he ovat saaneet vain työhypoteesin, jonka he voivat käsittää. Vielä on paljon jäljellä, ennen kuin he kykenevät ymmärtämään, mitä nämä lait merkitsevät erityistapauksissa.

¹¹On välttämätöntä saada tietoa Laista. Mutta siitä ei seuraa kyky soveltaa sitä oikein. Se on saavutettuun tasoon ja hankittuun elämäntutkimukseen liittyvä asia. Kaikissa elämänsuhteissa pätee sääntö, että jokaisella on oikeus noudattaa ja jokaisen tuleen noudattaa omaa vakaukseen (”omaatuntoa”).

¹²Ihmisten ja tilanteiden arvioinnin suhteen esoteerikko saa oppia oivaltamaan, että monet ihmisten tekemistä virheistä ovat huonon korjuun ilmauksia tai väistämättömiä, tarkoitettuja opettamaan heille katkerien kokemusten kautta sen, mitä he eivät ole tahtoneet oppia muulla tavalla. Ne voivat olla myös seurausta hyvistä, mutta väärin sovelletuista vaikutteista.

¹³Me voimme auttaa ihmisiä löytämään oikeat periaatteet. Mutta sovellus on heidän oma asiansa ja vastuunsa.

9.9 Laki ja evoluutio

¹Kun uudelleensyntymisen lain (uusien ja parempien tilaisuuksien lain) pätevyys on selkeästi oivallettu, tämä tieto on monessa suhteessa vapauttava tekijä. Se selkeyttää myös vastuun väistämättömyyden. Se tuo myös mukanaan menneisyyden, nykyhetken tarkoituksen ja tulevaisuuden loputtomien mahdollisuuksien ymmärtämyksen.

²Ihmiskunta ei voi ehkäistä kehityksen kulkua. Yksilöt voivat kieltäytyä oppimasta koke-
muksesta, kieltäytyä käyttämästä orastavaa järkeänsä. Jää heidän asiakseen, tahtovatko he
kuluttaa kymmenen, sata, tuhat inkarnaatiota oppiakseen sen, minkä he voisivat oppia nykyi-
sessä elämässään. ”Elämän myllyt jauhavat hitaasti.” Mutta päämäärän saavuttaa lopulta,
vaikkakin lukemattomien, niin täysin tarpeettomien, tuskallisten inkarnaatioiden jälkeen.

³Me kaikki olemme aina barbaariasteelta lähtien hankkineet kaikkia hyviä ja huonoja omi-
naisuuksia, jokaista muutaman tai monen prosentin verran (”perisynti”). Lain mukaan (korjuun
lain, kohtalon lain ja kehityksen lain mukaan) synnymme sellaisiin ympäristöihin, joissa jotkut
ominaisuudet erityisesti jalostuvat. Monet ovat oivaltaneet, että ”jos minun elämäntaloni
olisi ollut toinen, olisi minusta ehkä voinut tulla karkea rikollinen tai vähäisempi pyhimys”.
Mitä enemmän pyrimme ”tulemaan paremmiksi”, sitä suuremmat mahdollisuudet meillä on
syntyä perheisiin jne., joissa vain hyvät ominaisuudet aktuaalistuvat ja aktivoituvat. Aina kohta-
lon määräämien ominaispiirteiden mukaan ympäristömme vaikutus meihin on enemmän tai
vähemmän yhteen tai toiseen suuntaan.

⁴Barbaariasteella ja sivilisaatioasteella pääsee korjuun laki vahvimmin oikeuksiinsa, kulttuu-
riasteella ja humaniteettiasteella sitä vastoin kohtalon laki. Esoteerinen sanonta ”rakkaus pois-
taa karman” antaa ymmärtää, että essentiaaliminä on vapaa korjuun lain energioista (niin hyvästä
kuin huonosta korjuusta). Ykseyteen liittynyttä ei voi vahingoittaa mikään.

⁵Korkeampia kehitystasoteita (mystikko- tai humaniteettiasteen) saavuttaneet elävät tiedosta-
mattaan yhdenmukaisesti elämänlakien kanssa, olipa heidän maailman- tai elämäntutkimuk-
sensa mikä tahansa, tiesivätkä he Laista tai eivät. He ovat hankkineet useimmat hyvät ominai-
suudet korkeisiin prosenttimääriin.

⁶Tiedämme vielä aivan liian vähän siitä, kuinka vapauden lain, itsen lain, kohtalon lain ja
korjuun lain tekijät muuntelevat toisiaan jokaisessa erityistapauksessa mahdollistaakseen
tapahtumainkulun arvioimisen tai yksilöllisen tuloksen ennustamisen. Siinä tapauksessa yksi-
öllisen inkarnaation kohtalo on aina ”vaellusta pimeässä” myös kausaaliminuuksille.

⁷Yksistään korjuun laki ei meitä kasvata. Korjuun sopeuttaminen kohtalon lain mukaan
selventää ja opettaa.

⁸Itse evoluution (tajuunkehityksen) tarkoitukseen sisältyy, että kaikki on muutoksen lain
alaista. Kaikki katsantotavat ovat aikamääräisiä, pätevät jonkin aikakauden. Vain elämäntietä-
mättömyys katsoo niiden olevan pysyviä. Sen pitäisi voida opettaa ihmisille, ettei pidä absolu-
toida kaikkia käsityksiä, opettaa heidät ymmärtämään oman tietämyksensä riittämättömyyden.
Kaikenlaisilla kiihkoilijoilla on nurinkurinen elämänvaisto. Sanomalehdissä erilaiset kirjoittajat
ylläpitävät jo vanhentuneita mielipiteitä. Päivän katsantotavat korvautuvat uusilla nopeammin
kuin mitä useimmat ihmiset näyttävät oivaltavan tai myöntävän, erityisesti kaikille maailman-
ja elämäntutkimuksille mullistavana aikana. Tämä tulee jatkumaan, kunnes todellisuusideat,
platoniset ideat, kausaali-ideat on hyväksytty ainoana järkevänä työhypoteesina. Lähestymme
aikakautta, jolloin selvemmin kuin koskaan aiemmin oivalletaan kaiken lainmukaisuus. Tähän
tulee liittymään vaikeuksia niin kauan kuin ei selkeästi oivalleta, mitä laki merkitsee. Lain
käsitteellä ei ole mitään tekemistä tietämättömyyden kuvitelmien eikä mielivaltaisuuden lain-
säädännön kanssa. Laki on vakiosuhde muuttumattomissa voimavaikutteissa, jotka aiheuttavat
jatkuvia muutoksia.

9.10 Elämä on taistelua

¹Elämä on taistelua, kamppailua. Tämä on ikivanha selviö, mikä merkitsee, että sen totuus
on kaiken kuluneen tavoin menettänyt psykologisen vaikutuksensa. Tämä totuus ei kuitenkaan
ole mikään tyhjä puhetapa. Mutta luultavasti vain esoteerikko oivaltaa sen todellisen merki-
tyksen. Siihen vaaditaan nimittäin tietoa todellisuudesta, jota ihmiskunnalla ei vielä ole. Elämä
on jatkuvaa taistelua oikean ja väärän, hyvän ja pahan, korkean ja alemman, idiotisoivien idiolo-
gioiden ja terveen järjen ideologian välillä. Terve järki on ihmiskunnan vuosimiljoonien aikana

hankkiman elämäkokemuksen tulosta, erittäin kalliisti ostettu kokemus, jonka varsinaisen arvon vain esoteerikko voi oivaltaa. Filosofit, jotka vastoin terveen järjen kahta perustavanlaatuista ajatusnormia eivät voi koskaan sallia tämän olla tätä, vaan joiden täytyy aina tehdä siitä jotain muuta ja jotka aivan liian helposti hyväksyvät jokaisen mielijohteen todellisuusideana, siis hyväksyvät ilman riittävää perustetta, ovat aina olleet terveen järjen vihollisia.

²Elämä on taistelua, sillä se on ikuista taistelua niiden välillä, jotka tahtovat evoluutiota ja niiden, jotka vastustavat evoluutiota (tajunnankehitystä). Elämä on taistelua, sillä kaikki elämä on muutoksen lain alaista, ja tietämätön ihminen asettuu muutosta vastaan, jos se ei ainakin näennäisesti tyydytä hänen itsekkyyttään. Elämä on taistelua, sillä kaikki tahtovat enemmän kuin he tarvitsevat, ja tämä enempi tyydytetään aina toisten kustannuksella.

³Kaikki, mikä ei palvele evoluutiota, työskentelee sitä vastaan. Se on myös oivallus, joka ihmiskunnan on hankittava, jos se ei tahdo joutua kaaokseen. Valtaan pyrkimisen vaikuttimen ollessa jokin muu kuin evoluution palvelu on siten virhe. Tähän sisältyy myös oivallus, ettei kukaan, joka käyttää valtaa ilman erityistä korkeamman valtakunnan antamaa lupaa, voi välttyä vallan väärinkäytöltä. Tätä periaatetta sovelletaan koko matkan ylös läpi kaikkien valtakuntien. Jokaisella atomimaailmalla on kieltämättä omat luonnon- ja elämänlakinsa. Mutta niin kuin aineaspekti koko kosmoksessa muodostaa jatkuvan ja yhtenäisen ykseyden, näin on myös luonnon- ja elämänlakien laita. Alempien maailmojen tai valtakuntien yksilöt ovat siten vaarassa tehdä virheitä lähinnä korkeammassa ylittävyydessä maailmassa voimassa olevien lakien suhteen tietämättömyytensä vuoksi, ja sen tähden on välttämätöntä kysyä lupa korkeammassa valtakunnassa olevilta. Kysymys ei siis ole mistään korkeammassa maailmoissa esiintyvistä itsevaltaisuuden kaltaisesta tai välttämättömästä valvonnasta tarkoituksellisen väärinkäytön ehkäisemiseksi.

⁴Kysymys hyvästä ja pahasta on kysymys lainmukaisuudesta. Niin kauan kuin on olemassa lainrikkooja, täytyy (syyn ja vaikutuksen lain mukaan) olla myös pahuutta maailmassa. Niin kauan kuin teemme virheitä ”terveyslakien” (hygienian, ruokavalion jne.) suhteen, tulee olemaan sairauksia. Analogista sovellusta voidaan jatkaa kaikkiin olosuhteisiin.

⁵Christian Science kieltää syyn ja vaikutuksen lain, kieltää epätäydellisyyden, kieltää pahuuden olemassaolon, kieltää kehityksen, kieltää terveen järjen. Täydelliselle harhautumiselle elämän suhteen, nykyiselle ajattelun sekavuudelle ja logiikan puutteelle on kuvaavaa, että sellaiset käsitykset on voitu hyväksyä.

⁶Mutta tiede antoi hyvän esimerkin kieltäessään sen, minkä se itse olisi voinut todeta: magian mahdollisuuden, mentaalienergian kyvyn valta fyysiseen aineeseen. Tämä aste meidän olisi pitänyt jättää taaksemme.

⁷Uskonnon, filosofian ja tieteen hallitsevat idiologiat on tuhottava, jotta saataisiin tilaa esoteeriselle tiedolle. Tämä on välttämätöntä, koska nämä täydelliset väärinkäsitykset todellisuudesta, elämästä ja Laista idiotisoivat ihmiskuntaa ja tekevät todellisen ymmärtämisen mahdottomaksi. Arvostelu ei ilmeisesti riitä. Uusi taktiikka, ”ei pidä arvostella, ei pidä olla negatiivinen” jne. on uusi sataaninen keino työskennellä esoteerista tietoa vastaan. Kuinka saada ihmiset oivaltamaan kieroutuneisuus, kun kaikki päivän auktoriteetit laulavat sen kiitosta kaikissa äänilajeissa? Kaikelle on rajansa. Kärsivällisyydestä ei ole puutetta. Sitä ominaisuutta on yllin kyllin. Mutta jos ihmiset kieltäytyvät sopeutumasta uusiin kosmisiin värähtelyihin, on katastrofi väistämätön. Mainitut värähtelyt räjäyttävät kaiken, mikä estää elämän uusia voimia vaikuttamasta tarkoituksenmukaisesti.

⁸Arvostelu ei näin ollen riitä. On käytettävä voimasanoja, jotta saadaan ihmiset kuuntelemaan jotain, mikä hukuttaa satanistien hälinän ja metelin. Jos sellaiset asiat ärsyttävät joitakin, se on heidän oma vikansa. He tahtovat henkiset liikavarpaansa kääriytyä pehmeimpiin turkiskahkoihin.

⁹Nouskoon jokainen, joka oivaltaa valhetta ja vihaa vastaan taistelun välttämättömyyden, totuuden nimessä ylös ja luopukoon tästä valheiden palvonnasta. Aika puhua ja toimia on tullut,

aika vaieta ja kärsiä satanistien ikeen alla on ohi.

¹⁰Planeettahierarkia on valmistellut tätä vallankumousta viimeiset viisisataa vuotta. Uskon-sodat 1600-luvulla, sosiaalinen vallankumous 1700-luvulla, tieteellinen vallankumous 1800-luvulla ja molemmat maailmansodat ovat valmistelleet tätä viimeistä, murskaavaa taistelua valhetta, vihaa, epäinhimillisyyttä vastaan, tätä barbaariutta vastaan, jota kutsutaan kulttuuriksi. Eikö se ole paljastanut itseään riittävän selvästi?

9.11 Laki ja vastuu

¹Niin pian kuin teoistamme on meille vähäistäkin henkilökohtaista etua, ne kuuluvat kohtalon ja korjuun lain piiriin, ja me olemme sitoutuneita seuraamuksiin ja vastuussa niistä.

²Sama koskee kaikkia vihan (poistyöntövoiman) ilmauksia, koska ne loukkaavat ykseyden lakia. Vain persoonaton rakkaus (vetovoima elämään ja ykseyteen) antaa täyden vapauden, koska mikään rikos elämänlakeja vastaan ei siten ole mahdollinen.

³Sanottu on perusluonteista ja se on täysin oivallettava, jotta elämänlakeihin kohdistuva väärinkäsitys voitaisiin välttää.

⁴Saamme kokonaan toisen käsityksen vastuusta, kun tiedämme, että meidän suhteemme ihmisiin ovat syitä tuleviin vaikutuksiin. Me kohtaamme taas uusissa elämissä ja kylvö tulee korjattavaksi. Me kohtaamme taas ystävämme ja ”vihollisemme”. Meistä itsestämme riippuu, tuottavatko he meille hyötyä vai vahinkoa. Tiesimmepä sen tai emme.

⁵Jotain vinkkejä on annettu kollektiivisesta vastuusta, mutta vielä on paljon opittavaa jäljellä, ennen kuin tämä on selkeästi oivallettu. Kuitenkin on sanottava, että tämä vastuu koskee kuitenkin kaikenlaisia ryhmämuodostumia, luomakunnista kahteen tai kolmeen yksilöön.

⁶Ihminen on siten vastuussa ihmiskunnasta, rodustaan, kansastaan, klaanistaan, luokastaan, suvustaan, perheestään jne., mainitaksemme vain luonnon siteet. Ja hänen vastuunsa on hyvin todellinen, vaikka yksilö uskookin päinvastoin eikä voi tajuta sen lain oikeutusta. Mutta yksilö on kaikkina aikoina saanut kaikenlaista etua kaikenlaisista kollektiiveista, vaikkei hän ole sitä koskaan ymmärtänyt, ja hän saa myös osallistua haittapuoliin: kollektiivin huonoon korjuuseen ja huonoon kylvöön.

⁷Eräs esimerkki: Se, mikä saa meidät tappamaan eläimiä meidän tässä suhteessa kylvämättä huonoa kylvöä, johtuu siitä, että eläinmaailmalla on kollektiivinen vastuu ihmisten tappamisesta vuosimiljoonien ajan. Tällä ei ole mitään tekemistä meidän eläinravintomme kanssa eikä se ole mikään puolustus sopimattomalle ruokavaliolle.

⁸Meillä on vastuu kaikista, joiden kanssa joudumme kosketuksiin. Me vaikutamme heihin joko positiivisesti rakastavaisella ymmärtämyksellä tai negatiivisesti kylmyydellä, arvostele-valla asenteella, tai poistyöntävällä käytöksellä. Koska kaikilla tajunnanilmaisuillamme on vaikutus, olemme joko hyödyttäneet tai vahingoittaneet heitä, mistä aiheutuu meille hyvää tai huonoa korjuuta.

⁹Olemme kaikki osallisia kaikkiin tehtyihin virheisiin. Tämä on yhteisvastuun laki, josta kukaan ei voi vapautua ihmiskunnan jäsenenä. Kun olemme maksaneet velkamme elämälle, ihmiskunnalle, kuulumme viidenteen luomakuntaan. Kun ihmiskunta on hankkinut terveen jär-jen, se soveltaa elämänlakeja. Se on meille ainoa tapa hyvittää tekemämme paha, välttää uusia virheitä ja tehdä fyysisestä elämästä paratiisi.

¹⁰”Vapaa vastuusta” ei ole kukaan koko kosmoksessa, koska elämän tarkoitus on kaikkien tajunnankehitys kosmoksessa, yksilöllisesti ja kollektiivisesti. Kaikki ovat ykseyden lain, kehi-tyksen lain ja itsetoteutuksen lain alaisia. Mitä korkeammalla tasolla jokin olento on, sitä suurempi sen vastuu ja tämän vastuun ymmärtäminen. Se, joka luulee olevansa vastuusta vapaa, on elämäntietämättömyytensä (fiktionalisminsa) ja itsekkyytensä (illusiivisuutensa) uhri. Kokonaan toinen asia on sitten se, että ihmisen käsitys vastuusta on usein täysin virheellinen. Monet käyttävät sanaa ”vastuu” saadakseen väärinkäyttää valtaa ja puolustuksena kaiken-laiselle mielivallalle. Sellainen on sen sijaan vastuuttomuutta ja sillä on tuntuvat seuraukset

tulevissa elämissä.

¹¹Jokainen erehdys on sovitettava. Jokainen, joka on ollut julma, tulee käsiteltyä julmasti. Se, joka on onnistunut valehtelemaan, tulee vastaisuudessa epäillyksi hänen kertoessa totuuden. Se, joka tuomitsee, tulee tuomituksi. Kaikki tämä on välttämätön laki.

¹²Rikos Lakia vastaan tuo mukanaan kärsimystä, mikä on palauttamisen merkki. Sen tähden ”suuret yksilöt” eivät tahdo tai eivät voi auttaa, sillä se olisi kehityksen ehkäisemistä.

¹³Me olemme tehneet niin monia pahoja tekoja menneisyydessä, että jos me kirjaimellisesti sovittaisimme nämä kärsimällä aivan yhtä paljon, kehitystä ei tapahtuisi. Meidän ei tarvitse tulla surmatuiksi sen tähden, että olemme surmanneet jonkun toisen. On olemassa toisia tapoja hävittää tehdyt rikokset. Tultuamme kausaaliminuuksiksi ja pystyessämme tutkimaan menneitä inkarnaatioitamme, voimme myös todeta, mitkä pahat teot ovat vielä sovittamatta. Silloin tehtäväksemme tulee etsiä niitä, joille olemme tehneet vääryyttä ja hyvittää tämä jollakin myönteisellä tavalla, joka täysin tasapainottaa sen pahan, minkä olemme heille tehneet. Yleensä se vie monta inkarnaatiota. Yksi on varmaa. Tapahtuipa meille mitä onnettomuuksia tahansa, niin se on vain huonon kylvön huonoa korjuuta.

¹⁴Menneisyys ei ole peruuttamaton. Minkä ihminen on tehnyt, sen hän voi tehdä tekevämmäksi. Rakkauden hyvityksellä huonosta kylvöstä voi tulla hyvää korjuuta. Mekaaninen oikeudenmukaisuus toimii vain silloin, kun oikeudenmukaisuutta ei voi tyydyttää muulla tavalla.

¹⁵”Kohtalon voimat” (ne eri rinnakkaisevoluution 43-minät, jotka yhteisesti vahvistavat yksilön horoskoopin) eivät kiinnitä huomiota siihen, mitä yksilö ”uskoi”. Se ei vähennä hänen vastuutaan. Mikään kirkko ei ole koskaan voinut saada aikaan mitään muutosta siinä suhteessa. Röyhkeillä vaatimuksillaan kirkko on aiheuttanut itselleen velkaa, josta nämä valheiden alullepanijat ja heidän seuraajansa ovat kerran vastuussa tässä tai muissa luomakunnissa. Siitä tulee rasittava jälkilasku hyvityksineen.

¹⁶Uskomisen on joko vastuun heittämistä toisten niskoille tai oman elämän vastuutonta elämistä. Agnostisismi, ateismi, skeptisismi ovat yhtä paljon uskoa kuin kaikki muu dogmatismi. Lain mukaan ihmisen on hyväksyttävä tai hylättävä ja kaikki omalla vastuullaan. Mentalistin vastuu kasvaa sitä mukaa kuin hänen kykynsä arvioida kasvaa. Joko tietää tai ei tiedä. Olettaminen tapahtuu omalla riskillä. ”Uskomisen” sen sijaan ei enää käy.

¹⁷Lienee paikallaan huomauttaa, ettei kukaan voi kieltää osallisuuttaan johonkin, pesipä kätensä kuinka monta kertaa tahansa. Mikä tahansa kompromissi oikean ja väärän suhteen on erehdys Lain (syyn ja vaikutuksen) suhteen. ”Armon” anominen on yhtä tarkoituksetonta kuin pyytää tulta olemaan polttamatta, kun ojentaa siihen kätensä. Tulen dharma on polttaa, eikä se muuta voi.

9.12 Kaikella on hintansa

¹Kaikella on hintansa. Tieto, jonka saamme lahjaksi planeettahierarkialta, on velka, joka on maksettava. Tämä lienee useimmille vielä käsittämätön tosiasia, mutta sen pitäisi herättää harkitsemaan. Kaikki planeettahierarkian sanansaattajat ovat saaneet kalliisti maksaa käytännöllisesti katsoen epäonnistuneet yrityksensä välittää ihmiskunnalle muutamia harvoja elämäntiedon palasia. Myös se on velka, joka on maksettava ja on myös osittain jo maksettu niiden harhaanjohtavien auktoriteettien mielettömien tulkintojen muodossa, joiden ihmiskunta on sallinut itseään johtaa ymmärtämättä, että me olemme vastuussa oppaidemme valinnasta. Olemme saaneet järkeväksemme käyttäkemme sitä. Meille on annettu riittävän monta toisilleen ristiriitaista auktoriteettia, voidaksemme suorittaa vertailuja esiintyvien ideologioiden välillä kehittääksemme sillä tavalla arvostelukykymme, olkoonkin se edelleen useimmissa suhteissa kuinka heikko tahansa. Tämä kehittämisen laiminlyöminen kuuluu ilmeisesti vielä ihmisten tekemiin moniin elämänvirheisiin. Ajatteleva on niin vaivalloista, on paljon mukavampaa luottaa siihen, mitä muut ovat uskoneet ja sanoneet. Mutta elämä on kova koulumestari, joka

vaatii meitä tekemään voitavamme, olkoon se kuinka vähän tahansa. Elämä tuo mukanaan vastuuta. Emme ole saaneet inkarnoitua väärinkäyttämään sitä emmekä laiminlyömään sen oppimista, minkä voimme oppia. Eräs ihmisten monista elämäntehtävistä (yhä useammista, mitä korkeampi kehitysaste) on pyrkiä kehittämään tajuntaa, sillä se on elämämme tarkoitus fyysisessä maailmassa, ainoassa maailmassa, joka tarjoaa meille siihen mahdollisuuden, koska me emotionaalisessa ja mentaalisisä maailmassa inkarnaatioiden välillä elämme yksinomaan subjektiivista, fyysisessä elämässä keräämiemme ”ideoiden” määräämää elämää. Näissä maailmoissa emme opi mitään uutta jo hankkimiemme pohdintamahdollisuuksien lisäksi. Ihmiset ovat uskoneet voivansa oppia jotain emotionaalimaailmassa olevilta yksilöiltä ja luottavat spiritistisiin ”sanomiin toisesta maailmasta”, mikä todistaa vain tavallisesta elämäntietämättömyydestä. Kausaaliminän emotionaaliverho on tyhjä kaikesta sisällöstä ja essentiaaliminän mentaaliverho on kaikesta tyhjä, minkä pitäisi olla tarpeeksi valaisevaa näiden maailmojen tietosisällön arvosta. Vain kausaalimaailma antaa tietoa, jotain, mitä Platon turhaan yritti opettaa filosofeille, jotka puhuvat palturia siitä, mitä Platon tarkoitti ideain maailmalla.

²Kunskap tuo mukanaan vastuuta. Jos joku luulee, että hylozoiikka on olemassa, jotta siitä voisi mukavasti nauttia takan äärellä nojatuolissa, jotta opiskeleva saisi tuntoa itsensä ylivoimaiseksi ja kerskua suorituskyyllään, aliarvioida toisia ”jotka eivät mitään käsitä”, se on kohtalokas erehdys. Tiedon väärinkäytön ei suinkaan tarvitse merkitä, että seuraava inkarnatio ei antaisi tilaisuutta esoteriikan uusintaopiskeluun. Elämänlait eivät ole niin yksinkertaisesti suunniteltuja kuin yksinkertaisuus kuvittelee. On olemassa vanhoja vihittyjä, jotka ovat yksinkertaisesti menettäneet kyvyn ymmärtää, yrittivätpä he kuinka tahansa. Mentaalimolekyylit eivät yksinkertaisesti voi tunkeutua aivosoluihin herättämään uudelleenmuistamista. Tieto ei ole silloin vain aivan uusi, vaan myös täysin käsittämätön.

9.13 Lainluottamus

¹Esoteerikko saa oppia, että luottamuksella elämään ja Lakiin on suuri merkitys. Hän kykenee hyödyntämään ylitajunnan energioita hänen itsensä sitä ymmärtämättä. Niin pian kuin hän on tehnyt järkevän ja hänelle peruuttamattoman päätöksen, hänen oikea vaikuttimensa varustaa hänet idea-aine-energioilla, joilla tulee olemaan opastava merkitys hänen jatkotoiminnalleen.

²Ilman luottamusta Elämään ja ilman luottamusta Lakiin ihminen on jatkuvasti pelon uhri. Jos tahtoo käyttää nimitystä ”jumala” ”elämän” ja ”lain” sijaan, voi tehdä niin. Se vain osoittaa, että esoteerinen tieto puuttuu. Elämä on jumalten kosminen organisaatio. Laki on erehtymätön, lahjomaton, ikuisen oikeudenmukaisuuden luonnonlaki ja elämänlaki.

³Elämänlait eivät sisällä lupauksia tai vääriä ulkoapäin tulevan avun uskotteluja tai vastaavanlaisia epäluotettavuuksia. Kaikki löytävät tarvitsemansa omalla tasollaan soveltaessaan hankkimaansa oivallusta. Kenenkään ei tarvitse olla huolissaan. Kukaan, joka tahtoo oikeaa, ei ole väärällä tiellä. Se joka on saavuttanut oivalluksen; parasta niin kuin oli, on, tulee olemaan, on vapautunut ainiaaksi pelosta ja huolesta.

⁴Elämän Laki ei ole vaatimus. Jokaiselle, joka tekee virheen, sen vaikutus on vain ehdoton yhdenvertainen vastavaikutus. Kohtalonvoimat eivät vaadi mitään kohtuuttomuuksia, ainoastaan valistuneen terveen järjen sovellusta. Tietämätön järki ei ole tervettä järkeä, joka edellyttää tietoa.

⁵Monet haluavat yksityiskohtaisia sääntöjä, jotta he jokaisessa tilanteessa tietäisivät, kuinka heidän tulisi toimia. Mutta siitä ei tule kehitystä, joka mahdollistuu vasta oma-aloitteisen tajunnanaktiivisuuden avulla. Meidän on lakattava olemasta robotteja, jotka vain toistavat ja jäljittelevät. On parempi tehdä virheitä kuin robotoida. Virheitä me kuitenkin teemme, mutta toisten rakastavaisen ymmärtämyksen avulla me opimme näistä virheistä ja kylvämme hyvää kylvöä, koska vaikutin on ainoa olennainen asia. Mutta teologit (ja erityisesti jesuiitat) eivät ole ymmärtäneet, että näihin vaikuttimiin ei voi koskaan sisältyä ”pahan tekeminen, jotta siitä hyvää seuraisi”.

⁶Hillitsemättömällä tavallamme absolutoida suhteellistamisen sijaan me ehkäisemme jotain, mikä meidän on opittava: suhteellisuudentaju, taju, joka sisältyy perspektiivitajuntaan. Jokaisessa tilanteessa on aina jotain ainutlaatuista ja vaatii sen tähden erityissovelluksen. Säännöt ja periaatteet ovat orientoivia. Mutta niitä on sovellettava erottelukyvällä, ne on muunneltava, sopeutettava jokaiseen erityistapaukseen, ja tässä meitä auttaa rakastavainen ymmärtämys.

⁷Aivan kuten on turhaa vaihtaa uskontoa, kun on kasvanut jonkin uskonnon piirissä, on yhtä tarpeetonta vaihtaa jokin esoteerinen järjestelmä toiseen. Uskonnolliset järjestelmät kuuluvat emotionaaliasteelle, ja kaikissa niissä (niiden vetovoiman alueilla) voi tulla mystikoiksi. Ja esoteeriset mentaalijärjestelmät vastaavat oletettavasti sitä, mitä yksilö tavallisesti tarvitsee. Koko proselytismi (käännytystyö) ja propagandan tekeminen todistaa elämänluottamuksen puutteesta. Jokainen, jonka tarvitsee vaihtaa esoteerinen järjestelmä, löytää myös tien, sitä helpommin, koska kaikki on saatavilla kirjallisuudessa.

⁸”Valoa päässä” koskee sama asia kuin synnynnäistä selvänäköä. Ne ovat atavistisia ilmiöitä, jotka meidän on viisainta jättää sikseen. ”Valolla” tehdyt kokeilut voivat johtaa sokeuteen. Ja selvänäkö vahvistaa illusiivisuutta. Viisainta on olla kokeilematta asioita, joista ei ole saanut tarvittavia tosiasioita. Kun aika on oikea, annetaan tieto oikeasta menetelmästä. Eräs perusteellisesti opittava läksy on ”osata odottaa”. Siihen kykenee jokainen, joka tuntee lain, on hankkinut elämänluottamusta ja lainluottamusta. Kaiken tarvittavan hankkii automaattisesti oikealla oivalluksella. Kaikki riippuu oikeasta asenteesta ja terveestä järjestä. Jokainen, joka yrittää saavuttaa tiedon jollain uhmamielisellä tavalla, joutuu erehtymättä harhaanjohtetuksi. Sen saivat muiden muassa Swedenborg, Ramakrishna, Steiner ja kaikki muut itsevalitut profeetat kokea. Ylifyysinen tieto on planeettahierarkian tietoisesti antama lahja.

⁹”Kuuliaisuus” on sekä ominaisuus että kyky. Mutta Lain ymmärtämystä (luonnon- ja elämänlakien kokonaistiedon) hankkinut noudattaa vain sitä, mikä on lain mukaista. Mitä järkipäisemmin (vapaana kiihkomielisyydestä ja tervejärkisesti) hän siinä onnistuu, sitä aiemmin hän saavuttaa viidennen luomakunnan. Missään olosuhteissa hän ei noudata mitään, mikä hänelle on selvästi ristiriidassa lain kanssa, uskotelkoon tämä ”auktoriteetti” sitten olevansa vaikka itse jumala. Mikään uskonto ei ole korkeampi kuin totuus eikä mikään jumala ole Lain yläpuolella.

¹⁰Epäilemättä on niin, ettei mikään yhteiskunta voi kestää ilman kuuliaisuutta yhteiskuntalaeille. Mutta nämä eivät saa missään vaiheessa olla ristiriidassa elämänlakien kanssa, varsinkin vapauden lain ja ykseyden lain kanssa.

¹¹Vain elämänlait antavat vapauden. Lainkuuliaisuudella ihmisestä tulee vapaa. Tämä on eräs esoteriikan monista paradokseista.

¹²Kaksi ihannetta, jotka osoittavat vaeltajalle lyhimmän tien seuraavaan korkeampaan valtakuntaan, ovat nimeltään: laki ja ykseys.

9.14 Laki ja jumalallinen kaikkivaltius

¹”Jumala” (seitsemän yhä korkeampaa jumaluuskuntaa) ei ole kaikkivaltias siinä mielessä, että hän voi kumota Lain tai rikkoa sitä. Se on asia, jota teologit eivät ole koskaan ymmärtäneet ja jota he eivät voi oivaltaa. Ominaisuudet, jotka teologit laskevat jumalan ansioksi, nimittäin laittoman mielivallan, hajottaisivat kosmoksen kaaokseen.

²Luonnontieteellinen käsitys laeista on itse asiassa verrattomasti täsmällisempi. Mutta emotionalistit tarvitsevat tunteellisen jumalan, joka kuulee heidän rukouksensa. Ihmiskunta on vielä liian alkukantainen ja tietämätön arvioidakseen rukouksen tehon samoin kuin muiden tajunnanilmaisujen energiavaikutuksen. Mitä enemmän nämä ilmaisut ovat yhdenmukaisia lain kanssa, sitä suurempi teho. ”Rakkaus” on (erään 45-minän mukaan) vankkumaton päättäväisyys tehdä minkä katsoo olevan parhainta ihmiskunnalle ja tehdä se, ikään kuin oma elämä olisi vaakalaudalla.

³”Myös se tapa, jolla kukat hedelmöittyvät, osoittaa selkeän ajattelun merkit ja perusteellisen

oivalluksen luonnonlaeista. Katsoipa mihin tahansa, näkee kasveja, jotka hyödyntävät luonnonlakeja tavalla, joka ylittää taitavimpien tiedemiesten kyvyt.”

⁴Jos myös teologit alkavat oivaltaa, että luonnon teot ovat sovellettua tietoa luonnonlaeista, niin he ovat ottaneet suuren askeleen eteenpäin kohti tervettä järkeä ja oivallusta, että jumallisuuden viisaus ja valta osoittautuvat luonnonlakien soveltamisessa, eivätkä ole tulosta jumallisen mielivallan tulos.

⁵Missään tapauksessa jumala ei tee mitään, minkä ihmiskunta voi tehdä. Jokaisen on tehtävä tehtävänsä. Sellainen on laki. Jumala tekee työnsä, ei meidän työtä.

⁶Mielivalta on barbaariasteelle tyypillistä laittomuutta. Kaikki lapset ylittävät tämän asteen. Mitä aiemmin teroitetaan lain välttämättömyyttä, sitä helpommin lapset kykenevät orientoitumaan olemassaolossa.

⁷Lait ovat vakiosuhteissa vakioesti vaikuttavia energioita. Monadeista tulee Laki, ne persoivat Lain, siinä määrin kuin ne oppivat toimimaan kitkattomasti elämänaspektien sisäisten lakien mukaan tapahtumainkulun vakiosuhteissa. Siten korkeammat valtakunnat toimivat kuin yksi ainoa tahto.

⁸Seitsemän jumaluuskuntaa ovat samanaikaisesti alempien maailmojen ja näihin kuuluvien monadien hallituksia. Ne hoitavat kolmea hallintotoimintoa, joita ilman elämä olisi mahdotonta. Liikeaspektin hallinnoijaa nimitetään lainvartijaksi, tajunnanaspektin hallinnoijaa evoluutionohjaajaksi ja aineaspektin hallinnoijaa aineenmuotoilijaksi. Lainvartijoiden tehtävänä on soveltaa lakia siten, ettei kosmos rappeudu kaaokseen.

⁹Planeettahierarkian ja planeettahallituksen yksilöt on täysin väärinymmärretty, jos uskotaan, että näissä olisi vähintäkään jälkeä mielivallasta. Heille kaikki on lainmukaista ja kaikki lain kanssa ristiriidassa oleva, sellaisena kuin he sen tuntevat, on mahdotonta. Planeettahallitus on lainsäädäntöelin siinä määrin kuin se kykenee tarkoituksenmukaisesti ohjaamaan vakioenergioita.

¹⁰44-minuuksilla ja yhä korkeammilla minuuksilla valta-aspekti ilmenee yhä vahvemmin. Mitä korkeampi minä, sitä välttämättömämpää täydellinen samastuminen Lakiin, välttämätön muutoin tuhoavan dynamiksen vaikutuksen vuoksi.

¹¹45-minuuksille voi edelleen olla huomioon otettavia inhimillisiä suhteita, eivätkä he myöskään ole liittyneet planeetan jumaluuskuntaan (maailmat 43 ja 44).

9.15 Laki ja ykseyden valtakunnat

¹Planeettahierarkian näkemys Laista on erilainen kuin ihmiskunnan. Eri valtakunnissa ja niihin kuuluvien maailmojen eri todellisuusaspektien erilaisissa koostumuksissa on voimassa erilaiset lait. Se on asia sinänsä. Kysymys koskee Lakia inhimillisissä maailmoissa ja sitä, kuinka hierarkia toivoo ihmisten oppivan oivaltamaan, kuinka heidän pitäisi soveltaa Lakia, asia, joka heidän on kerran opittava. Planeettahierarkia toivoo säästävänsä ihmiskunnan turhilta kärsimyksiltä, joista muutoin tulisi lukuisia, ennen kuin ihmiskunta on oppinut, mitä sen täytyy osata.

²Kysymys on lähinnä vapauden laista. Se on perustavanlaatuinen elämänlaki ja ehkä vaikein ymmärtää.

³Planeettahierarkian mukaan tahto on vapaa vasta sitten, kun se on yhdenmukainen Lain kanssa, kun ihminen on oppinut soveltamaan Lakia oikein. Sitä ennen tahdonvapaus on ristiriidassa Lain kanssa ja ehkäisee elämän tarkoitusta ja päämäärää, päämäärää, jonka järki hyväksyy, kun se on oivaltanut sen tarkoituksenmukaisuuden ja väistämättömyyden. Käsitteeseen vapaus ihmiset ovat aina liittäneet niin paljon mielivaltaa, etteivät he kykene oivaltamaan, että vapaus ja laki ovat sama asia, vaan tajuavat nämä molemmat käsitteet vastakohtina. Ja tästä väärinkäsityksestä syntyy peruskonflikti ihmisen suhteessa elämään.

⁴Elämän laki on sopusointu, ja eri tahtojen sopusointu on välttämätön edellytys elämän säilymiselle ja kehitykselle. Ilmaisuun ”ykseydentahto” sisältyy myös ”tahdon vapaus”, sillä

vapaus on mahdollinen vasta kun tahdot ovat sopusoinnussa, kun tahdot ovat oivaltaneet Lain väistämättömyyden ja välttämättömyyden soveltaa sitä ainoalla oikealla tavalla. Lain rikkomus tuo mukanaan vapauden menetyksen ja sen tähden oikea lainsovellus on ainoa mahdollisuus pysyvään vapauteen.

⁵Perimmiltään kysymys on vielä syvempi. Jokaisella yksilöllä on katoamaton osa kosmisessa kokonaistajunnassa. Mutta siihen sisältyy jotain enemmän. Sillä tajuntaa ei voi erottaa liikkeestä, aktiivisuudesta, energiasta, tahdosta. Käsitteeseen kosminen kokonaistajunta sisältyy myös kosminen tahto. Ja tämä tahto ei voi rikkoutua itseään vasten. Siinä piilee sen ykseys. Sen täytyy olla yhdenmukainen myös Lain (luonnonlakien ja elämänlakien kokonaisuuden) kanssa. Siinä piilee sen lainmukaisuus. Yksilö on vapaa niin kauan kuin hän ei loukkaa Lakia. Siinä piilee hänen vapautensa. Tahtojen sopusoinnussa piilee ”lain täydellistyminen”.

⁶Kehityksessä piilee voimia, jotka vaikuttavat tarkoituksenmukaisesti elämän päämäärää kohti, tarkoituksenmukaisia kosmisia voimia, jotka työskentelevät joissakin suhteissa automaattisesti ja toisissa suhteissa vaikuttavat yhä korkeammassa määrin elämänvaistoon, esimerkiksi tahtona elää, tahtona kehittyä, tahtona ykseyteen. Sillä on tuskin merkitystä, käsitämmekö nämä voimat kosmisina ideoina tai korkeampien valtakuntien kollektiivitahtona.

⁷Alemmissa valtakunnissa nämä vetovoimat houkuttelevat automatisoituihin toimintoihin ja mukautumisilmiöihin.

⁸Esoteerikko voi todeta, että kulttuuriasteella olevien yksilöiden vetovoiman värähtelyt saavat vähitellen emotionaalisten molekyyli-lajien essentiaaliatomit pyrkimään ykseyteen kohti essentiaalisuutta, mikä on eräs niistä ilmiöistä, joita on symbolisoitu sanonnalla ”jumala immanentti”.

⁹Evoluutio on elämänlaki, ei luonnonlaki vaan tajunnanlaki, korkeimman (seitsemännen) jumaluuskunnan muotoilema ja sen jälkeen muiden kuuden muotoilema, mutta toimii samalla väistämättömyydellä kuin luonnonlaki. Myös ihmiskunnalla on mahdollisuus myötävaikuttaa, siinä määrin kuin se voi lisätä vauhtia. Ja sen ihmiskunta tekee oppimalla tuntemaan Lain ja soveltamalla sitä oikein. Se on asia, joka yksilön on opittava, ennen kuin hän voi toivoa saavuttavansa viidennen luomakunnan, ensimmäisen valtakunnan, joka menetelmällisesti, järjestelmällisesti, tarkoituksenmukaisesti elää yksinomaan evoluutiolle. Tähän saakka ihmiset ovat tehneet tuskin muuta kuin vastustaneet evoluutiota. Ja niinpä he ovatkin onnistuneet tekemään fyysisen maailman ja emotionaalisen maailman helvetiksi itselleen ja toisille, vaikka ne voisivat olla paratiisi. He työskentelevät omaa ja toisten kehitystä vastaan, lisäävät tarpeellisten inkarnaatioiden määrää kymmenillä tuhansilla ja täyttävät tulevat inkarnaationsa kaikenlaisilla kärsimyksillä. Päivänä, jolloin enemmistö tai määräävä vähemmistö päättää soveltaa Lakia, tulee myös ihmiskunnan itselleen hankkima ”kirus”, orjatyö elämän ylläpitämiseksi väistymään. Tämä ei ole mielikuvitusta, ei mikään ihana uni, ei mikään utopia, vaan väistämätön lainsovelluksen seuraus. Tietenkin tämän maailman viisaat hymyilevät sellaiselle hulluudelle. Mutta olettaamme, että he rohkenisivat yrittää kokeilumielessä. Siitä ei voi olla haittaa ja ainahan voi yrittää. Planeettahierarkia takaa sen.

VAPAUDEN LAKI

9.16 Johdanto

¹Kosmos on syntynyt, jotta yksilöt saisivat tilaisuuden hankkia tajuntaa ja lopulta kaikkietävyyyden. Tämä suunnitelma toteutetaan monissa erilaisissa manifestaatioprosesseissa, jotka lahjoittavat yksilöille kaikki heidän kehitykseen tarvitsemansa tilaisuudet ja mahdollisuudet. Näiden prosessien täytyy tietenkin olla lainmukaisia ja menetelmällisiä. Niillä ei ole mitään tekemistä tavallisen arvostelukyvyyttömyyden käsittämisen taipumattoman kohtalon kanssa.

²Kaikki monadit ovat vapaita siinä suhteessa, ettei mikään jumala koko kosmoksessa voi kieltää mitään tai tuomita ketään. Luonnon- ja elämänlakien mukaisesti toimivien energioiden

rajoittava vaikutus yksilöön johtuu hänen kehitystasostaan ja on olemassa vain siinä määrin kuin yksilö on suojaton luonnonvoimia, ylivoimaisia olosuhteita vastaan. Hankittuaan tietoa Laista ja soveltaessaan tätä tietoa oikein hän on vapaa niin pitkälle kuin hänen tietonsa ja kykynsä ulottuvat. Sellaiset tietämättömyyden fiktiot kuin predestinaatio, determinismi ja fatalismi ovat kohtalokkaita elämänvalheita ja ovat ristiriidassa todellisuuden kanssa. Niin kuin kaikki muu taikausko ne ehkäisevät kehitystä ja lamauttavat kyvyt.

³Ehdoton vapaus on mielettömyyttä. Se tarkoittaisi, että meillä kaikilla olisi vapaus lyödä toisemme hengiltä. Vapaus ilman lakia kumoo itsensä. Vapaus, josta tietämättömyys huutaa, on oikeutta mielivaltaan, itsevaltaisuuteen, oikeutta harhaanjohtavien illuusoiden ja fiktioiden levittämiseen. Vapaus edellyttää rajaa. Ja nämä elämän rajat ovat luonnonlait ja elämänlait. Vain hankkimalla tietoa näistä laeista ja kykyä soveltaa niitä voimme hankkia vapauden korkeimman asteen. Mitä tietämättömpiä olemme, sitä riippuvaisempia olemme, koska emme tunne lakeja tai niiden sovellustapoja. Kehitys tuo mukanaan lisääntyvää vapautta kasvavan oivalluskyvyn, todellisuutta ja elämänlakeja koskevan tiedon ansiosta.

⁴Laki on ennen kaikkea vapautta. Laki on vapautta, sillä ilman vapautta ei ole omalaadun kehittymistä. Tämän tiedon välittämiseen liittyy vaaransa, koska ihmiset ovat inkarnaatioidensa kautta hankkineet taipumuksen väärinkäyttää kaikkea vapautta samoin kuin valtaa. Itsetehostus ja itseihannointi näyttävät olevan olennaista kaikille poistyyntävän perustaipumuksen omaaville, ja näihin kuuluvat useimmat. Niin kauan kuin on olemassa sisäinen taipumus ”uhmata lakia”, ei tuloksena ole enemmän vaan vähemmän vapautta.

⁵Elämä on vapautta. Ilman vapautta ei ole mitään kehitystä, mikä on elämän tarkoitus. Jokaisen yksilön on löydettävä oma tapansa kehittyä. Tämä on mahdotonta ilman vapautta. Elämä on laki. Sillä ilman tietoa olemassaolon laeista ihminen ei voi olla olemassa, vaan tuhoaa verhonsa. Hyödyntämällä ihmiskunnan kootut ja perusteellisesti työstetyt kokemukset yksilö aavistamattaan välttyy tekemästä niitä kohtalokkaita elämänvirheitä, jotka ilman tätä tietoa olisivat väistämättömiä. Tieto luonnon- ja elämänlaeista tekee historiallisen kokemuksen jos-sain määrin tarpeettomaksi, koska ihminen löytää nämä lait vaistomaisesti kootun kollektiivisen kokemuksen ansiosta.

⁶Vapaus on niille, jotka (kaikesta huolimatta) ovat hankkineet ”tahdon ykseyteen” ja tahdon edistää kaikkien monadien kehitystä, niille, jotka ovat ikuisiksi ajoiksi luopuneet ”vallasta” (halusta arvostella, tuomita, moralisoida ja päättää toisten puolesta). Korkein valta antaa suurimman mahdollisen vapauden, mutta aina itsehankitun tiedon, oivalluksen ja lainymmärtämyksen rajoissa. Lasten tavoin tietämättömät saavat vapautta siinä määrin kuin he osoittavat kykenevänsä käyttämään sen järkevällä tavalla.

⁷Tahto ei ole ”vapaa”, vaan vaikuttimen, vahvimman vaikuttimen määräämä. Lisääntynyt vapaus merkitsee parempaa ymmärtämystä lisääntyneitä valintamahdollisuuksia kohtaan, oivallusta siitä, kuinka mikä tahansa vaikutin voidaan tehdä vahvimmaksi.

⁸Olemassa olevalla on Elämän oikeus olla olemassa, edellyttäen ettei se kiellä toisen elämän olemassaoloa. Elämänkysymyksissä ihmiset eivät ole tuomareita, vain Elämä itse on. Mutta tietämättömyyden ja vihan vahingolliselle yhdistelmälle ylimielisyys on helppoa.

⁹Toiset saavat! Sinä et saa! Ja se johtuu kohtalon laista ja korjuun laista.

¹⁰Ihmistä ”johdattavat” hänen valvetajuntansa, hänen tiedostamattomansa ja olosuhteensa.

¹¹Kaikki spontaani ei ole nerokasta, mutta spontaanisuudessa nerokkuus voi päästä oikeuksiinsa. Spontaanisuus virtaa tiedostamattomastamme, ali- ja ylitajunnastamme, ilmentäen vapauttamme, mikä tekee meidät onnellisiksi.

¹²Elämänlaki ei anna meille vain velvollisuuksia vaan myös oikeuksia. Meidän oikeutemme ja velvollisuutemme on olla vapaita, vapaita kaikesta, mikä ei vastaa meidän omalaatuaamme, näkemystämme, kykyämme käsittää, ymmärtää ja toteuttaa. Tämä on asia, mikä meidän täytyy omaksua. Emme ole minkään jumalan mielivaltaisen tahdon orjia. Meidän on tarkoitus toteuttaa potentiaalinen jumalallisuutemme. Siinä määrin kuin pyrimme siihen, seisomme vapauden lain

vakaalla pohjalla. Jumalan laki sanoo, että kaikista tulee jumalia. Mutta niin pohjattoman tietämätön ihminen on, että hän uskoo kykenevänsä tulemaan jumalaksi, hän, joka vielä oleskelee neljännessä kaiken kaikkiaan kahdestatoista luomakunnasta; hän, joka ei ole vielä tutkinut eikä vielä hallitse kolmea alimpaa kaiken kaikkiaan 49 atomimaailmasta.

¹³Vapauden laki antaa suuremman vapauden yksilölle, joka käyttää oikein käytettävissään olevaa vapautta elämänolosuhteissaan. Useimmat väärinkäyttävät tätä vapautta ja uskovat siten lisäävänsä sitä, mikä on vakavin virhe, jonka ihminen voi elämässään tehdä (ja jonka Nietzschen tapaiset niin kutsutut nerot mieltymyksellä tekevät).

¹⁴Rajattomassa elämäntietämättömyydessään ihminen uskoo, että hänen vapauttaan rajoittavat elämänolosuhteet ovat toisten ihmisten aikaansaannosta ja syytä. Suuri erehdys! Ihmiset ovat elämän sokeita agentteja, ja se, minkä saamme kestää heidän taholtaan, on omaa aikaansaannostamme, vapauden väärinkäyttömme.

9.17 Yksilön loukkaamattomuus

¹Vapauden lain ehdoton perusta ja yksilön oikeus jumalalliseen loukkaamattomuuteen nojaavat siihen tosiasiaan, että jokainen ikiatomi on potentiaalinen jumalallisuus. Kerran manifestatioprosessissa, vaikka käytännöllisesti katsoen rajoittamattoman aionien lukumäärän jälkeen, siitä tulee lopulta myös aktuaalinen jumaluus. Absoluuttisesti nähden täytyy aionien lukumäärän olla rajoitettu. Ei ole lainkaan mahdotonta, että niiden lukumäärä voi vaihdella eri kosmoksien välillä.

²Vapauden laki takaa sen, ettei yksilön kohtalo ole ennalta määrätty ja kumoaa siten predestinaation dogmin. Fatalismi on samalla tavoin vääristynyt elämännäkemyks. Mikään jumala ei voi loukata ihmisen ”vapaata” tahtoa (joka juuri siinä suhteessa on vapaa). Jokainen monadi on potentiaalinen jumala, eikä tätä jumalallisuutta voi loukata se, joka tuntee vapauden lain.

³Filosofi H. F. Amiel on sitä mieltä, että ”vapaus tekee meistä jumalia, pyhyys taivuttaa polvemme”. Olemme kaiketi potentiaalisia jumalia (jumala immanentti), mutta jumaluusastetta emme koskaan saavuta ihmisinä. Jos emme olisi sitä potentiaalisesti, meistä ei voisi koskaan tulla aktuaalisia jumalia. Sitä tarkoitti myös alun perin esoteerinen sanonta: Tule siksi, mitä olet! Ihmisinä emme tosin voi tulla jumaliksi, mutta ilman pyrkimystä tulla siksi, inkarnaatiomme menettävät merkityksensä.

⁴Planeettahierarkia vakuuttaa painokkaasti, että minä on oma auktoriteettinsa (minä itsetietoisena kausaaliverhossa) ja lisäksi, että ainoa auktoriteetti on jonkin teoksen yhdenmukaisuus todellisuuden kanssa. Kukaan yksilö ei ole sellaisenaan auktoriteetti. Jos kirkot, valtiot, akatemiat jne. esiintyvät auktoritatiivisin vaatimuksin, on jokaisella oikeus todeta, että nämä rikkovat vapauden lakia ja itsetoteutuksen laki.

⁵Laillinen vapaus on edellytys omalaadun kehittymiselle. Se merkitsee vapautta toisten auktoriteetin orjuudesta, kun tämä auktoriteetti on meille pakotettu ja kun olemme oivaltaneet, että auktoriteetin vaatimukset olla auktoriteetti ovat epäoikeutettuja. Kaikki auktoriteetti, jolla ei ole tietoa todellisuudesta ja elämästä ja elämän laeista ja joka tahtoo pakottaa yksilön hyväksymään tietämättömyyden illuusiot ja fiktiot, on elämän vihollinen. Aina planeettahierarkian karkottamisesta lähtien on elämäntietämättömyys hallinnut. Todellinen tieto viimeisten kahdentoistatuhannen vuoden maailmanhistoriasta selventäisi, että tämän ajan ihmiselämä on yleisesti ottaen ollut nimetöntä kärsimystä. Esoteerikko tekee selväksi, että vain planeettahierarkialla on tietoa todellisuudesta, elämästä, laista. Ihanteellisen valtion idea ei tule toteumaan, ennen kuin ihmiskunta kutsuu planeettahierarkian takaisin.

⁶Arvostelu, joka koskee yksilön omia olosuhteita vapaana yksilönä, joka siten loukkaa yksilön oikeutta vapauden lain myöntämään vapauteen, ei ole oikeutettua eikä sitä voi koskaan puolustaa.

⁷Meillä ei ole mitään velvollisuutta kertoa toisille vaikuttimistamme. Viisas ei tee sitä koskaan. Sillä se lisää toisten epäoikeutettua sekaantumista ajatus- ja toimintamaailmaamme.

⁸Tunnustaminen toisten vaatimuksesta on vapauden lain rikkomus. Katolisen kirkon vaatimus syntien tunnustamisesta osoittaa, ettei se tunne vapauden lakia. Lisäksi se on tietämätön kaikista muista elämänlaeista.

⁹Kaikkien okkulttisten yhteisöjen ja koulujen tekemä virhe on, että ne määrittelevät ihmisille kuinka heidän tulisi hahmottaa yksityiselämänsä. (Siinä suhteessa vapauden laki antaa ihmisille täyden vapauden.) On yksilön yksityisasiasia, tahtooko hän olla kasvissyöjä, luopua tupakasta tai alkoholista jne. Sitä vastoin kanssaihmiin suhtautuminen ei ole yksityisasiasia. On parempi olla agnostikko ja syödä pihviä kuin olla okkultisti ja kasvissyöjä, sekaantua toisten asioihin, puhua pahaa toisista ja vihata heitä. Sillä sellainen todistaa tekopyhyydestä ja holhoojan eleistä.

¹⁰Kun yksilö saa tietoa todellisuudesta, elämästä ja elämän laeista, hän järjestää itse parhaimmalla tavalla oman yksityiselämänsä, joka hänellä on oikeus pitää rauhassa toisilta. Kun hän on hankkinut perspektiivitajuntaa ja voi alkaa pohtia oppilaskokelaaksi tulemistä, hän tietää paremmin kuin kaikki moralistit yhdessä, kuinka hänen tulee järjestää elämänsä. Missään tapauksessa hän ei ole moralisti. Hän on joka suhteessa tarpeita vailla, ja hänelle tarpeettomuus on tavoiteltavin tila. Toisten tarpeet eivät ole hänen asiansa. Jokainen hahmottaa elämänsä omalla tavallaan. Jokaisen on saatava omat kokemuksensa, ja kohtalon laki huolehtii siitä, että hän saa myös oppia niistä, joskin se vie aikaa. Laki ei kiirehdi. Se tietää, milloin hetki on käsillä. Kylvö on korjattava, ja kausaalitajunta näkee ja oppii, käsittää ja ymmärtää. Kun kokemusten määrä on riittävä, silloin minä on myös oppinut läksynsä ja omaksuu tarvitsemansa hankkimaansa intuitiota hyödyntäen.

9.18 Tahdon vapaus

¹Vanha kiista ”ihmisen vapaasta tahdosta” on edelleen ratkaisematon. Ihmiskunta ei kykene vielä ratkaisemaan tätä kiistaa nykyisellä kehitysasteellaan. Oppineita askarruttavat yhtenäin ongelmat, joita he eivät pysty ratkaisemaan, eivätkä he myöskään kykene oivaltamaan omaa riittämättömyyttään siihen tehtävään. Parantumaton taipumus spekulatioon pilaa kaiken. He eivät näytä käsittävän, että heidän fiktionsa estävät heitä löytämästä todellisuutta.

²”Vapaa tahto” edellyttää tietoa Laista ja elämän ymmärtämystä. Ihmisten tahto määräytyy tietämättömyyden vaikutteista. ”Vapaasta tahdosta” ei voi puhua ihmiskunnan suhteen, koska se on mustan loosin harhauttama, idiotisoima ja hypnotisoima.

³Voidaksemme ratkaista vapaan tahdon ongelman, meillä on oltava tietoa elämän yleisestä lainmukaisuudesta (Laista) samoin kuin kehityksen ja itsetoteutuksen laista. Vailla tietoa näistä kolmesta tekijästä ongelma on ratkaisematon.

⁴Elämän lainmukaisuus on edellytys tarkoituksenmukaiselle toiminnalle. Vapaan valinnan esteitä ovat tietämättömyys ja kyvyttömyys. Kyvyttömyyteen sisältyy ominaisuuksien puute, tapoja, komplekseja, tahdon energian puute.

⁵Oikea valinta merkitsee yhdenmukaisuutta Lain kanssa, mutta ei uskonnollisten käskyjen, kieltojen ja muunlaisten inhimillisten keksintöjen kanssa.

⁶Lain kanssa yhdenmukaiset valinnat tuovat mukanaan eri mahdollisuuksia vapaaseen valintaan.

⁷Lainsovelluksen suhteen tehdyt virheet aiheuttavat vapaan valinnan mahdollisuuksien rajoituksen.

⁸Lisääntynyt mahdollisuus vapaisiin valintoihin lisää vastuuta (lainmukaiset oikean ja väärän valinnan seuraukset).

⁹Vastuun kyvyn hankkinut on vapaa oivalluksensa piiriin sisältyvän suhteen.

¹⁰Mahdollisuus vapaaseen valintaan kasvaa jokaisen korkeamman valtakunnan myötä, koska tämä tuo mukanaan kasvavaa tietoa Laista ja kasvavaa kykyä sen soveltamiseen.

¹¹Tieto on tietoa Laista. Kyky soveltaa tietoa oikein on viisautta.

¹²Me opimme virheistämme. Jokainen epäonnistuminen merkitsee arvokasta kokemusta. Jokainen yritys ja pyrkimys on askel kohti päämäärää.

¹³Vapaus on kyky, joka on hankittava. Mitään lakia ei voi ”kumota”. Lentämiskyky ei kumoa painovoimalakia, vaan merkitsee tietoa sekä siitä laista että monista muista laeista ja niiden soveltamisesta.

¹⁴Laki on ilmiöiden välinen vakiosuhde: annetuissa olosuhteissa seuraa väistämättä annettu tulos.

¹⁵Vapaa tahto on epävarsinainen ilmaus. Sillä tarkoitetaan minätajunnan kykyä vapaaseen valintaan erilaisten ajatusten, tunteiden ja toimintojen välillä (mentaalimaailman, emotionaalimaailman ja fyysisen maailman tajunnanilmaisujen välillä). Me elämme samanaikaisesti kolmessa eri maailmassa. Yksilö voi olla suhteellisen vapaa yhdessä maailmassa ja suhteellisen epävapaa kahdessa muussa.

¹⁶Ihmisellä ei ole ”vapaata tahtoa” niin kauan kuin hän on riippuvainen auktoriteetista. Itsemääräävyys on ensimmäinen edellytys ”vapaalle tahdolle”. Työhypoteesi merkitsee itsenäistä hyväksyntää, ja siihen sisältyy lausumaton hyväksyntä ”toistaiseksi”.

¹⁷Aluksi yksilön mahdollisuus vapaaseen valintaa on äärettömän rajoittunut. Se lisääntyy rinnakkain tajunnankehityksen kanssa. Esoteerisesti pätee, että olemassa ”taipumus vapaaseen tahtoon”, mikä osoittautuu vapauden ja riippumattomuuden, ajatuksenvapauden, sananvapauden vaatimuksena, oikeutena itsemääräävyyteen. Esoteerisessa merkityksessä tahto on todella vapaa vasta sitten, kun se on yhdenmukainen Lain ja ykseyden kanssa, koska silloin mikään ei voi ehkäistä sen toteutumista.

¹⁸Elämänvastainen tahto on mielivaltainen tahto. Vapauden lain loukkaus yksilön tai kansan jne. osalta johtaa korjuun lain mukaan vapauden menettämiseen. Mutta se on jotain, mitä ihmiskunta ei itsetärkeudessaan ja melkein täydellisessä elämäntietämättömyydessään ei vielä kykene oivaltamaan. Evoluutio elämän perustavanlaatuinen laki. Itsekkyys on ristiriidassa tämän lain kanssa, koska evoluution edellytys on elämänykseys. Vasta sitten kun teologit ovat ”löytäneet” Lain, heillä on oikeus puhua ”jumalan tahdosta”. Sitä ennen ”jumalan tahto” on heidän elämäntietämättömyytensä sanelema.

¹⁹”Vapaa tahto” on kyky, joka täytyy hankkia yhä suuremmassa laajuudessa läpi kaikkien luomakuntien aina korkeimpaan valtakuntaan saakka.

²⁰Mitä korkeampi olento, sitä ilmeisempi on omalaatu, joka on elämän vapaus. Ainoa olenainen asia kaikille on Lain ymmärtäminen ja lainmukaisuuden kyky. Mutta sillä ei ole mitään tekemistä yksilöllisen omalaadun kanssa.

²¹Planeettahierarkia vakuuttaa energisesti, ettei ole olemassa mitään sellaista kuin väistämättömän kohtalo. Ihminen saa mahdollisuuden vapaaseen tahtoon hankkimalla tietoa Laista (luonnon- ja elämänlaeista) ja soveltamalla tätä tietoa. Ihmiseen vaikuttavilla horoskoopiväriähtelyillä ei ole vaikutusta tahtoon, joten siinä suhteessa ihmisellä on teoreettisesti nähdä ”vapaa tahto”. Pakottavasti häneen voi vaikuttaa hänen menneiden elämiensä hyvä tai huono kylvö. Mutta jos ihminen käyttää elämän tilaisuudet hyvittääkseen tekemänsä pahuuden, tulee muutoin väistämätön huono korjuu ”kuitatuksi”.

²²Se, mitä uskonnollisessa kirjallisuudessa nimitetään ”jumalalliseksi johdatukseksi”, johtuu telepaattisesta yhteydestä joko emotionaalisen tai mentaalisen maailman yksilöihin tai näiden maailmojen ajatusmuotoihin (elementaaleihin). Se ei kuitenkaan ole lähtöisin planeettahierarkian jäseniltä, koska nämä eivät saa vaikuttaa ihmisen vapaaseen tahtoon. Yksilön saatua yhteyden Augoeideeseensa, tämä voi antaa neuvoja. Mutta tämä yhteys edellyttää humaniteettiastetta, palvelua ja lainkuuliaisuutta.

9.19 Vapaus on hankittava

¹Vapaus edellyttää yhdenmukaisuutta Lain kanssa. Olemme vapaita vain siinä määrin kuin toimimme tarkoituksenmukaisesti. Muutoin me kohtaamme vastarintaa, vastarintaa, joka aiheuttaa kitkaa, ja osittaa meille, että tie ei ole vapaa. Lainsovellus tuo mukanaan vapauden.

²Yksilön vapaus on kehityksen tulos. Vapaus ei ole mitään, mikä vain on, vaan jotain, mikä

on hankittava ihmiskunnassa oleskelun aikana, tietoa inhimillisten maailmojen laeista ja kykyä soveltaa tätä tietoa. Ihminen vapautuu samastamalla itsensä saavuttamattomaan ihanteeseen, kehittämällä emotionaalista vetovoimaa ja mentaalista ymmärtämystä, soveltamalla Lakia oman oivalluksensa mukaisesti, täyttämällä velvollisuutensa ja korjaamalla halukkaasti vanhaa huonoa kylvöä. Elämänlait vastaavat elämän tarkoitusta. ”Ehdoton” vapaus on yksilöllisen tahdon yhtäpitävyys tämän tarkoituksen kanssa.

³Yksilö on vapaa liittyttyään ykseyteen. Silloin hän elää vailla mahdollisuutta kitkaan täydellisessä harmoniassa toisten kanssa. Hän soveltaa ykseyden lakia ja elää sen tähden automaattisesti Lain mukaisesti, koska ykseyden laki on kaikkien elämänlakien kooste, joka toimii itsetoteutuksessa.

⁴Vapauden lain mukaan jokaisella yksilöllä on oikeus kerran hankkimaansa (hänen ymmärtämyksensä ja kykynsä edellyttämään) ja jatkossa lainmukaisesti soveltamaansa vapauteen. Vapauden lain suhteen tehdyt virheet johtavat vapauden mahdollisuuden rajoittumiseen. Tämä rajoitus voi osoittautua eri tavoin: tajunnankehitykselle kelpaamattomina verhoina, sopimattomana ympäristönä, sopimattomina sosiaalisina ja kulttuurisina olosuhteina. Tämän tosiasian voi todeta vain satoja edeltäviä inkarnaatioita tutkimalla.

⁵Ihmisellä on oikeus inkarnoitua kuinka monta kertaa tahansa, tuhansia kertoja enemmän kuin hänen tarvitsee.

⁶Vapaus on hankittava mahdollisimmissa määrin kitkattoman lainsovelluksen kautta. Tässä suhteessa voidaan sanoa, että ”tieto on valtaa”. Jokainen hankittu kyky on ”valtaa”, jonkin toimialan hallinta. Tässä yhteydessä voidaan erottaa taito ja mestaruus, lahjakkuus ja ”nerous”. ”Vallanhalu”, jonka Nietzsche uskoi olevan kaikissa olennoissa, on pyrkimystä kehitykseen, mikä merkitsee myös jonkin kyvyn, yhä useampien kykyjen hankintaa.

⁷Goethen sanoissa piilee syvä elämäkokemus: Nur der verdient sich Freiheit wie das Leben, der täglich sich erobern muss.

⁸Vapaus ei ole mitään, minkä saamme lahjaksi. Alun alkaen me olemme automatisoituneita robotteja, ”kohtalon leikkikaluja”, tai ”synnin orjia” niin kuin kristityt teologit asian ilmaisevat ja minkä filosofit selittävät epävapaaalla tahdolla. Kolmessa alimmassa luomakunnassa emme löydä vapautta. Tie vapauteen kulkee tajunnan, itsetietoisuuden, tiedon, sovelluskyvyn, valinnanvapauden, laintuntemuksen, lainsovelluksen kautta. Vain löytämällä Lain ja soveltamalla sitä hankimme valtaa katkeamattomana ja lisääntyvässä määrin. Laittomuus merkitsee vallan väärinkäyttöä ja johtaa vallan menetykseen ja voimattomuuteen. Voidaksemme todeta tämän lopullisesti, meillä täytyy olla mahdollisuus tutkia edellisiä inkarnaatioitamme. Esoteerinen selviö ”maailmanhistoria on maailman tuomioistuin” tullaan hyväksymään yleisesti vasta sitten, kun esoteerinen historia kerran julkistetaan. Eksoteerinen historia on uskonnon, filosofian ja tieteen tavoin subjektiivisia mielikuvitusrakennelmia, jotka perustuvat aivan liian harvoille tosiasioille. Ne eivät anna todellista tietoa todellisuudesta. Sen tiedon saamme vasta esoteriikan kautta.

9.20 Vapauden rajat

¹Koska kaikki tulkitaan väärin ja vääristetään, tulee tämä tietenkin tapahtumaan myös hylozoiikalle, esoteriikalle, elämänlaeille jne. Siihen voi vain sanoa, että esoteriikka on niille, jotka ovat saavuttaneet humaniteettiasteen, hankkineet terveen järjen ja oivaltavat täydellisen elämäntietämättömyytensä sekä ennen kaikkea eivät anna lausuntoja sellaisesta, mikä ylittää heidän arvostelukykyänsä. Vapauden laki on vapautta ja laki, ei vapautta ilman lakia, ei lakia ilman vapautta. Vapauden laki takaa kaikkien vapauden. Se, josta tulee laki toisille, kumoaa oman vapautensa.

²Spinozan välttämättömyysfilosofia, joka sulkee pois vapauden, on yhtä epäonnistunut kuin Fichten vapausfilosofia, joka tekee mielivallasta järjestelmän. Missä vapauden ja lain raja kulkee, tulee aina olemaan kiistakapula tietämättömyysasteella. Mutta elämänlait samoin kuin

luonnonlait ovat (ikävä kyllä tietynlaisille ihmisille) jotain, mitä ihmiset eivät onneksi kykene muuttamaan, vaikka he tietenkin tulevat kieltämään niiden olemassaolon ja luulevat kykenevänsä ”kumoamaan” ne.

³Meidän oikeuttamme vapauteen rajoittaa kaikkien yhtäläinen oikeus. Siinä kulkee raja. Ihmiskunta ei ole oivaltanut edes tätä. Ja tämä on ensimmäinen asia, jota opettajien pitäisi teroittaa mieleen, samoin kuin muiden kasvattajien. Sen sijaan he suosivat kaikenlaisia kieltoja, joilla ei ole periaatteellista merkitystä. Lapset idiotisoidaan jo alusta alkaen, ja sitten valitetaan, että he käyttäytyvät kuin typerykset. He ovat unohtaneet, kuinka he itse nuoruusvuosinaan vähitellen oppivat kaikenlaisten tuskallisten kokemusten kautta oivaltamaan jokaisessa tapahtumassa pätevän väistämättömän molemminpuolisuusvaatimuksen, molemminpuolisen huomauttavuuden.

⁴Vapautta väärinkäytetään samoin kuin valtaa. Siitä seuraa, että niin vapaus kuin valta alkavat siellä, missä sekä yksilöllinen että kollektiivinen väärinkäyttö lakkaa. Myös tietoa väärinkäytetään niin kuin kaikkea muuta. Mutta se on toinen tarina, vaikka tähän kuuluvat ongelmat useimmiten liittyvät vapauden ongelmiin.

⁵Esoteerikko käsittää, että niin vapauden kuin vallan rajojen täytyy olla erilaiset eri kehitystasasteilla. Kausaaliminäille ei ole olemassa sellaisia rajoja, jotka ovat välttämättömiä muulle ihmiskunnalle, niin kauan kuin se oleskelee kasvatusasteella eikä ole saavuttanut platonista ideaalimaailmaa, ja näin sen tähden, että yksilö on oppinut tuntemaan perustavanlaatuiset elämälait, oivaltanut niiden väistämättömyyden, eikä oppinut soveltamaan niitä oikein.

⁶Se, että näistä kysymyksistä on lainkaan tarve keskustella, on useimpien asioiden tavoin kaunopuheinen todiste yleisestä kulttuuritasosta ja elämänymmärtämyksestä.

⁷Vapauden lain mukaan jokaisella on oikeus ajatella, tuntea, sanoa ja tehdä minkä parhaaksi näkee kaikkien yhtäläisen oikeuden rajoissa samaan loukkaamattomaan vapauteen. On ajateltu, että tämä muotoilu ei ole riittävä, koska useimmat eivät kykene arvioimaan, missä oman ja lähimmäisen oikeuden raja kulkee, eivätkä sitä, että raja voi ilmetä erilaisena eri yksilöille. Silloin he unohtavat, että on kyseessä on eräs elämälaki, joka on voimassa riippumatta siitä, voivatko he nähdä rajoja vai eivät. Mutta humaniteettiasteen saavuttaneet ja elämälakien välttämättömyyden (ja niiden väistämättömät seuraukset) oivaltavat yrittävät aina oivalluksensa ja kykynsä mukaan soveltaa niitä elämässään. Ne eivät ole käsittämättömiä edes yksinkertaisimmalle.

⁸Mikään muotoilu ei kelpaa niin kauan kuin ihmiset eivät voi erottaa oikeaa ja väärää, eivät ainakaan oikean ja väärän hienommilla (yhä hienommilla) asteilla (”veitsenterävällä” kultaisella keskitiellä). Muotoilu on täysin riittävä niille, jotka tahtovat vain oikeaa, eivätkä häikäilemättömässä itsekkyydessään loukkaa toisten oikeutta. Viimeksi mainituille sitä vastoin ovat kaikki muotoilut kelpaamattomia ja heille oikeuden raja on määriteltävä tarkoin jokaisessa erityistapauksessa: asia, josta asianajajilla on tarpeeksi kokemusta. Mutta vapauden lakia ei ole muotoiltu barbaareille, vaan niille, jotka voivat käsittää ja pyrkivät hankkimaan elämälakien ymmärtämystä, niin ollen kulttuuriasteella oleville.

⁹Periaate on vakaa, vaikka sitä kuinka arvosteltaisiin. Terve järki, oikeamielisyys, ykseydentaho, näkee erittäin selvästi, missä raja kulkee. Annettu muotoilu on täysin yhtäpitävä erään toisen kanssa: Kohtele toisia, niin kuin tahdot itseäsi kohdeltavan. Pinnallinen arvostelu ei kuulu millekään lain alueelle.

9.21 Ihmiskunta ei voi ymmärtää vapautta

¹Elämäntietämättömät idealistit (sitä ovat kaikki vihkiytymättömät ”haihittelijat” ovat aina aiheuttaneet kaaosta. He uneksivat kauniita unia esimerkiksi ”vapaudesta” oivaltamatta, mitä vapaus ja sen edellytykset ovat. Kuinka he käyttävät vapauden? Käyttääkseen sitä useimmissa suhteissa väärin. He uneksivat ”terveydestä kaikille”. Mitä he sillä tekisivät?

²Planeettahierarkian mukaan ihmiskunta saa kaiken sinä määrin kuin se käyttää sen tajuntansa kehittämiseen ja elämänlakien soveltamiseen. Kun ihmiskunta on oppinut läksynsä, osaa käyttää vapauttaan, terveyttään ja kaikkia muita elämän lahjoja tarkoituksenmukaisesti (sillä kaikki on lahjaa, vaikka ihmisen onkin hankittava uudelleen kerran omaamansa), se saa myös vapautta ja kaikkea muuta.

³Planeettahierarkia huomauttaa, että nykyisellä kehitysasteellaan ihmiskunta ei voi ymmärtää, mitä ”vapaus” oikeastaan on. Ei voi myöskään olla muuta ”vapaata tahtoa” kuin lainmukainen tahto, niin kuin myös teologien niin perusteellisesti väärintulkitsema ”jumalan tahto” on laki eikä mielivaltaa.

⁴Antaaksemme vihjeen niille, jotka alkavat ymmärtää, sanokaamme, että vapaus on vapautta pelosta, moittivasta omatunnosta, elämäntuskasta, itsetärkeydestä, voimattomuuden tunteesta jne., katoamatonta voimaa saavutetulla kehitystasolla. Kohtalon orja ei ole vapaa.

⁵Vapauden laki on perustavanlaatuinen elämänlaki. Se ilmaisee, että vapauden voittaa vain lain kautta. Vain oppimalla tuntemaan elämän lait ja soveltamalla niitä oikein ihminen vapautuu, yksilö voi kehittyä, toteuttaa omalaatunsa, saavuttaa korkeampia valtakuntia ja hankkia lopulta kaikkietäisyyden ja kaikkivaltiuuden. Me olemme aina johonkin samastuneita. Me vapaudumme alemmasta samastumalla korkeampaan. Ihminen vapautuu riippuvuudestaan inkarnaatioverhoihin ainoastaan samastumalla kausaaliverhonsa tajuntaan. Alitajunnassamme meitä sitoo kaikki, mihin olemme olleet samastuneita tuhansien inkarnaatioiden ajan. Me vapaudumme sen vaikutusvallasta hankkimalla ne ominaisuudet ja kyvyt, jotka mahdollistavat meille elämänlakien oikein soveltamisen. Vapaudumme tulemalla Laiksi, samastumalla vakioiden, niin että ne vaikuttavat automaattisesti.

⁶Käsitteen vapaus ihmiset käsittävät mielivaltaana. Ei olemassa mielivaltaista vapautta. Sellainen vie aina kaaokseen. Laiton vapaus merkitsee anarkiaa, kaikkien sota kaikkia vastaan. Sille perustalle ei voi rakentaa pysyvää yhteiskuntaa. Sitä voidaan kutsua järjettömäksi vapaudenkäsitteeksi. Siinä määrin kuin ihmiskunta saa kokemuksia, tulee myös ajattelutavoista, puhetavoista, toimintatavoista uusia noudatettavia tapoja ja näiden automaattista seuraamista kutustaan myös vapaudeksi. Mutta se on hankittua vapautta, vaikka ihmiset eivät sitä tiedosta. Järkevä vapaus on pysyvää vapautta ja se on mahdollinen vain olemassaolon laeista hankitun tiedon oikein soveltamisen ansiosta. Kaikki mielivalta johtaa kaaokseen ja siten vapauden lakkauttamiseen. Tätä oivallusta on ehkäissyt se, että se, mitä ihmiset kutsuvat tiedoksi ei ole tietoa, vaan otaksumaa. Siinä on tietoa ehkä prosentin verran. Mielivaltaa on myös se, mitä auktoriteetit kutsuvat tiedoksi, kun se ei sadan prosentin tarkkuudella perustu lopullisesti todetuille tosiasioille. Tämän kaltaisesta mielivallasta ihmiskunnan on ensiksi vapauduttava. Auktoriteetit saattavat hyvinkin sanoa, että tämä on tieteen näkökulma tänään, mutta että he eivät missään nimessä tahdo vakuuttaa, etteikö se olisi huomenna jotain muuta. Silloin säästysisimme siltä typerältä itsevarmuudelta, joka on ollut niin luonteenomaista kaikenlaisille professoreille parin vuosituhatvuotisen ajan ja joka edelleen hallitsee akateemista mielipidettä, tätä jälkeenjäänyttä, diktatorista kaikkea uutta tietoa pilkkaavaa näennäisviisautta. Ikään kuin se käsittäisi kaiken, kykenisi arvioimaan kaiken. Useimmat uudet ideat ovat noin sata vuotta akateemista mielipidettä edellä. Ja tämä kaikkea uutta ivaava takapajaisuus ylvästelee ikään kuin sillä olisi jotain tarjottavana. Hitunen vaatimattomuutta pukisi näitä tieteen edustajia. He eivät ole vielä tutkineet prosenttiakaan todellisuudesta.

⁷Oikeus vapauteen on vain sillä, joka kunnioittaa toisten yhtäläistä oikeutta. Tosiasia, että oikeus vapauteen on voitu käsittää oikeutena mielivaltaan, häikäilemättömyyteen, todistaa aivan liian tavallisesta arvostelukyvyyttömyydestä. Laittomuus tekee vapauden mahdottomaksi ja johtaa kaikkien sotaan kaikkia vastaan.

⁸Yhteiskunnan lait oman vapauden loukkauksena käsittävä ei ole koskaan oivaltanut, että lait ovat olemassa arvostelukyvyyttömiä varten. Humanisti ei tarvitse mitään lakeja, koska hän tuntee elämänlait ja soveltaa sitä tietoa. Elämänlakeja soveltava ei voi koskaan joutua ristiriitaan

järkevien, yleisinhimillisten yhteiskuntalakien kanssa. Valitettavasti ei ole olemassa yhtäkään sellaisia lakeja omaavaa kulttuurimaata, niin kauan kuin epäpätevyys säättää lait ja epäpätevyys hallitsee.

⁹”Vapaus on paras asia sille, joka voi sen hyvin kantaa.” Se on oikein. Barbaari on vandaali, voi käyttää vapautta vain tuhoamiseen. (Saman voi huomioda lapsissa jonkin ylimenokauden ajan.) Elämänlaki, joka on saanut nimen vapauden laki, antaa lisääntyvää vapautta sille, joka osaa oikein soveltaa luonnon- ja elämänlakeja, mutta rajoittaa väärinkäyttäjän vapautta.

¹⁰Korkeamman kehitystason mukana seuraa lisääntyvä mahdollisuus käyttää vapautta oikein ja siten myös lisävapauden tarve ja vaatimus. Se, joka ei ole oppinut käyttämään vapautta oikein, on suuressa vaarassa tuhota itsensä, joka tapauksessa hän ehkäisee omaa kehitystään. Vapauden tie on kehityksen tie kulttuuriin, humanismiin ja idealismiin. Tähän kuuluvat elämänprosessit tekevät ihmisen tietoiseksi hänen omalaadustaan, yhteisyydestään, ykseydestään kaiken kanssa ja omalaadun myötävaikutuksesta yleiseen kulttuurin kehitykseen. On suuri erehdys aliarvioida yksilön työtä. Mitä mekaanisin työ on yhtä tärkeää kuin aatteellinen työ. Eikä kenenkään tarvitse tuntea olevansa alempiarvoinen, tarpeeton tai hyödytön. Voimme lohduttaa niitä, jotka toivovat tekevänsä jotain ”suurenmoista” sanomalla, että myös se päivä tulee ja että myös korkeampien asteiden yksilöt ovat useimmiten vaatimattomissa asemissa. Poikkeustapauksissa he saavat jossakin inkarnaatiossa tilaisuuden osoittaa suorituskäytönsä.

¹¹Meillä on monituhatuotinen kokemus siitä, kuinka kaukana ihmiskunta on mahdollisuudesta ymmärtää elämänlakeja ja erityisesti vapauden lakia. Mutta koska historioitsijat höpöttävät kaikesta muusta kuin olennaisista asioista, he eivät ole esittäneet näitä elämänymmärtämykselle tärkeimpiä kokemuksia. Ihmiskunta elää itsepintaisesti omien kuvitelmiensä unelma-maailmassa. Historian oli pitänyt tehdä selväksi, että ihmiset ovat epäkypsiä vapaudelle ja aivan etenkin ne, jotka kailottavat siitä eniten. He tahtovat vapauden päästä valtaan ja käyttää sitä vuorostaan väärin. He haluavat vapauden saada olla villoja ja petoja, murhata, varastaa, värentää ja panetella. Vapaus on kulttuuriasteelle kuuluva käsite. Vasta siellä yksilö oivaltaa, mitä vapaus merkitsee ja että vastuu on välttämätön vapauden edellytys. Sitä ennen vapaus on samaa kuin mielivalta ja häikäilemättömyys. Se osoittautui jo niin kutsutun demokratian läpimurron yhteydessä ja on selvimmin havainnollistunut barbaarikansojen ”vapaustaistelussa”. Kommunistimaiden ja entisten niin kutsuttujen siirtokuntien pitäisi herättää kansat harkitsemaan. He eivät opi edes näkemästään ja kuulemastaan. Ainoa asia, mikä ”menee sisään” on se, että heidän on saatava vapautta.

¹²Järkevästi hallitussa valtiossa yksilö saa niin paljon vapautta kuin hän voi käyttää järkevällä tavalla. Siinä kulkee vapauden raja. Valitettavasti kestää vielä monta tuhatta vuotta, ennen kuin meillä on sellaisia valtioita.

¹³Ne neljä vapautta, jotka on lopullisesti vahvistettu sovellettaviksi kaikkiin niihin kansakuntiin, jotka väittävät olevansa kulttuurisia eivätkä barbaarisia kansoja, ovat:

Kaikilla on täydellinen oikeus ajatuksenvapauteen ja sananvapauteen.

Kaikilla on täydellinen oikeus omaan maailman- ja elämänsuhteen.

Kaikilla on oikeus fyysiseen olemassaoloon.

Kaikilla on oikeus vapauteen pelosta, mikä merkitsee suojaa laittomuuksia vastaan ja kansojen suhteen aseistariisuntaa (suoja sotaan vastaan).

¹⁴Nämä vaatimukset ovat täydellisen yhdenmukaisia Lain (elämänlakien) kanssa. Ne ovat perusluonteisia inhimillisiä oikeuksia.

¹⁶Jokainen arvioikoon itse, miltä maailma näyttää, vastaavatko vallitsevat olosuhteet näitä vähimmäisvaatimuksia.

9.22 Suvaitsevaisuus

¹Vapaudenlakiin kuuluu suvaitsevaisuuden periaate; sallia kaikkien ihmisten pitää omat käsityksensä toisten arvostelulta rauhassa. Jokaisella on ehdoton oikeus omaan mielipiteeseen. Meillä on täysi oikeus mitä virheellisimpiin käsityksiin kaikesta. Ne oikeutuvat vähitellen tuhansien inkarnaatioiden aikana enemmän tai vähemmän tuskallisten kokemusten kautta.

²Yksilöllä on oikeus omaan elämäkatsomukseen, mikä ei lainkaan merkitse, että hänen näkemyksensä on asiallisesti oikein, että se vastaa todellisuutta. Koska 99 prosenttia useimpien mielipiteistä ovat virheellisiä, lienee ymmärrettävissä, ettei kenellekään ole oikeutta väittää, että hänen mielipiteensä on ainoa oikea. Käytännöllisesti katsoen kaikki ovat väärässä, vaikka eivät tietenkään samassa määrin. Erikoisasiantuntija tietää suunnattoman paljon enemmän omalla alallaan kuin maallikko. Mutta hän ei ole kaikkietävä. Asian voi ilmaista jyrkästi siten, että mitä pikemmin ihminen oivaltaa olevansa idiootti, sitä viisaampi hän on.

³Kyky auttaa toisia oikealla tavalla on vaikea taito. Meillä ei ole minkäänlaista oikeutta moittia tai arvostella heitä, tuomita heitä moralistien tavoin. Meidän asiamme ei ole ”muuttaa” heitä. Kyky auttaa heitä vaatii rakastavaista ymmärtämystä. Ilman sitä teemme vain virheitä. Sen avulla keksimme aina keinot. Meillä kaikilla on samat virheet, joskin eriasteisina. Toisinaan voimme tunnustaa omat virheemme ja osoittaa, kuinka yritämme korjata ne. Mutta paras tapa on usein ajatella heitä rakastavaisesti ja lähettää heille ajatuksia, jotka voivat herättää heidät huomaamaan, mikä heitä voisi auttaa.

⁴Maailmankatsomuksella on merkityksensä. Se mahdollistaa oikean käsityksen aineellisesta todellisuudesta. Niin tärkeä kuin tämä katsomus onkin (ennen kaikkea, koska se vapauttaa vallitsevasta fiktiivisyydestä), sillä ei ole samaa merkitystä kuin elämäkatsomuksella, joka käsittelee tajunnan aspektia. Sillä juuri elämäkatsomuksessa ”sielujen yhteisyys”, ”kaikkien sielujen kollektiivinen ykseys” ilmenee ja poistaa sen yksilöllisen ristiriidan, sen yksilöllisen itsetehostuksen, joka on evoluution vastustamisesta johtuvan hajaannuksen, ristiriidan, taistelun ja siten myös epäonnistumisen perusta. Ihmisten omaamat mielipiteet kaikesta muusta paitsi tästä ainoasta olennaisesta ovat vähämerkityksisiä verrattuina ”ykseydentahtoon”, yhteisyydentahtoon. Meidän on opittava, että jokaisella on oikeus omaan käsitykseen, joka määräytyy kehitystasosta ja piilevästä, aiemmin hankitusta elämäkokemuksesta. Vapauden laki takaa myös kaikille tämän oikeuden omaan mielipiteeseen kaikesta. Meidän on opittava olemaan jättämään huomiotta kaikki se, mikä voi erottaa ihmisiä toisistaan ja näkemään vain se elämänykseys, joka yhdistää meidät kaikki yhteisyystajuntaan.

⁵Esoteriikassa ei ole koskaan kysymys suostuttelusta, taivuttelusta, jonkin mielipiteen pakottamisesta ihmisille, olkoonkin se ainoa oikea. Heille annetaan vihje. Sen jälkeen he saavat itsetoteutuksen lain mukaan itse etsiä ja löytää. Jos he kieltäytyvät, he hylkäävät elämän tarjoukset omalla vastuullaan.

⁶On samantekevää, kuka mielipiteen on esittänyt. Henkilöstä kiinnostuminen on uteliaisuutta. Mielipiteestä, sen virheettömyydestä tai virheellisyydestä kiinnostuminen, on tiedonhalua. Esoteerikko ei ole lainkaan kiinnostunut siitä, ”kuka sen on sanonut”. Sitä paitsi asia on harvoin ratkaistavissa. Sillä ”mikään ei ole uutta auringon alla”, ja ideat hyväksytään, unohdetaan ja ne tulevat uudelleen kehityksen kuluessa, kehityksen, joka samanaikaisesti kuvastaa aaltoa (ylös, alas, eteen, takaisin) ja spiraalia.

⁷Kiihkoilija tahtoo pakottaa mielipiteensä toisille, mikä ei ole sallittua. (Kukaan ei ole kiihkoilija sen tähden, että tahtoo omasta puolestaan olla johdonmukainen.) Kaikesta pakosta seuraa korjuun lain mukaan ennemmin tai myöhemmin vastoinkäymisiä kaikille tässä toi tulevissa elämissä, sillä se rikkoo perusluonteista vapauden lakia.

⁸Esoteerista tietoa hankkivat tekevät suuren virheen yrittäessään käännäyttää mystikot esoteriikkaan, mikäli nämä ovat tyytyväisiä elämäkäsitykseensä. Se on sama suuri virhe kuin saarnata jotain uskonkäsitystä ja vakuuttaa, että ykseyttä ei voi voittaa ilman samaa elämän-

näkemyistä. Se on mahdottomuus. Jokaisella yksilöllä on oma käsityksensä, vaikka hän uskoisikin yhteiseen, sillä maailmankaikkeudessa kaikki on yksilöllistä ja ainutlaatuista. Ykseys on tahtoa ykseyteen ja ykseys toteutuu, kun kaikki soveltavat elämänlakeja oikealla tavalla. Ykseys toteutuu, kun se on yksilön oma itsehankkima kyky ja riippumaton jostain määrätystä katsomuksesta. Kaikki katsomukset ovat absoluuttisesti otettuina virheellisiä. Niitä voi pitää pätevinä jollakin kehitysasteella, mutta ne muodostavat esteen jatkokehitykselle, jos ne absolutoidaan. Ja tämä on eräs vapauden lain perusta. Se, joka ei ole hankkinut ymmärtämystä suvaitsevaisuuden välttämättömyydestä elämän jatkuvuudelle ja kehitykselle, osoittaa siten myös perusluonteisesta elämänymmärtämyksen puutetta. Ja tämä puute on ollut tunnusomaista kaikenlaisille uskontunnustajille. Tyypillistä oli erään uskonnollisen kiihkoilijan puhe hänen väittäessään, että suvaitsevaisuus ei sopinut yhteen uskonnollisen vakaumuksen kanssa. Hän sanoi totuuden. Mutta hän ei aavistanut, kuinka pitkälti hänellä oli tietoon Laista, perusluonteisimman elämänlain, ykseyden ymmärtämiseen.

⁹Hylozoikalle propagandan tekemisen ja sen tunnetuksi tekemisen välillä on olennainen ero. Esoteerikko ei tee koskaan propagandaa esoteriikan puolesta. Hän tyytyy sen esille tuomiseen. Jokaisen tulisi ilman minkäänlaista vaikutusta itse päättää, mitä hän asiasta ajattelee. Kaikki kiihkoilijat ovat kaikkina aikoina loukanneet vapauden lakia suvaitsemattomuudellaan. Esoteerikko vakuuttaa, että suvaitsevaisuuden osoittaminen suvaitsemattomuudelle, on perusluonteinen mentaalinen elämänvirhe, ilmenipä tämä millä tavalla tai millä elämänalueilla tahansa. Vapaus ajatella, tuntea, sanoa ja toimia kaikkien yhtäläisen oikeuden rajoissa samaan loukkamattomaan vapauteen on yksilöllisen kehityksen ensisijainen edellytys.

¹⁰Demokratiasta puhutaan ikään kuin se olisi samaa kuin vapaus. Se on virhe. Demokratia, sellaisena kuin se on tähän mennessä esiintynyt kaikkien kansojen keskuudessa, on osoittanut tarpeeksi suvaitsemattomuutta, ja tätä niin korkeassa määrin, että voidaan hyvinkin väittää, että vielä ei ole koskaan ollut todellista vapautta. Lisäksi demokratian laita on niin kuin vapauden. Se on niin kaukana toteutuksestaan, että se vaikuttaa pikemminkin utopialta, ihanteelta, joka kelpaa käytettäväksi propagandassa ja vääristämään niiden ihmisten näkemystä, jotka sallivat sokeuttaa itsensä kauniilla lauseilla ja joilla ei ole riittävää arviointikykyä paljastaakseen ikivanhan tavan huijata tyhjiä lupauksilla.

¹¹Amerikan presidentti, Woodrow Wilson, puhui ”maailman tekemisestä varmaksi demokratialle”, mikä todisti vain itseaiheutetusta itsesokeudesta, entisen historian professorin äärimmäisen avuttomasta, jos emme sanoisi irvokkaasta naiivisuudesta.

9.23 Ihanteet

¹Ideat (täsmällinen tieto todellisuudesta) ovat ”platonisessa ideain maailmassa”, kausaali-maailmassa. Sen tähden ”ei ole mitään uutta” auringon alla. Ne eivät kuitenkaan ole mitään toimintaa lamauttavia ideoita monien mentaali-ideoiden tapaan. Ne ovat energioita. Ja kausaali-idean kokenut on saanut aiheen työhön, joka hänen on suoritettava. Muussa tapauksessa on olemassa vaara, että nämä energiat purkautuvat toisella tavalla.

²Niiden, jotka kunnianhimoisesti vaativat etuoikeuksia, tulisi pohdiskella tosiasiaa, että kaikki todellisuusideat saadaan planeettahierarkialta, suoraan tai epäsuoraan. Ei todellakaan ole joka miehen asia löytää platonisia ideoita, ainoita aitoja todellisuusideoita. Sen voi tehdä vain yksilö, joka on hankkinut ”intuition” kyvyn, alimman kausaalisen molekyyli-lajin tajunnan, joka on saavuttanut perspektiivijattelun kyvyn (47:5), joka lähestyy nopein askelin kausaaliastetta. ”Sivilisaatioasteella olevat ”demokraattisesti ajattelevat” joko kieltävät platonisten ideoiden olemassaolon tai uskovat pystyvänsä löytämään ne yhtä hyvin kuin kuka muu tahansa. He kieltävät suurten pioneerien urauurtavat panokset. He eivät aavista elämäntietämättömyytensä määrää. Mutta he osoittavat sen ”vihittyjen” edessä yrittäessään tehdä vaikutuksen arvostelukyvyyttömään massa.

³Elämäntietämättömyys kohauttaa olkapäitään ihanteille, niin kutsutuille utopioille ja sanoo

halveksivasti, ”mitä hyötyä niistä on, jos niitä ei voi toteuttaa?” Ihanteet osoittavat meille tien kotiin, ollen virstanpylväitä tiellä. Ilman ihanteita meillä ei ole kompassia, joka ohjaisi matkamme elämän valtamerellä. Vain jos kykenemme näkemään ihanteet, oivaltamaan ja ymmärtämään ihanteiden välttämättömyyden, voimme kerran toteuttaa ne. Ihanteiden ja niiden toteuttamisen välinen matka on pitkä. Ja kuitenkin ihanteet ovat välttämättömiä.

⁴Ihanteet kuuluvat korkeammalle emotionaaliasteelle, kulttuuriasteelle, mystikkoasteelle. Ihanteet ovat mentaaliasteelta, humaniteettiasteelta alasmitoitettuja ideoita.

⁵Ihanteet muuttuvat kehitystasojen myötä. Ne johtavat korkeammalle tasolle, jolla saamme uusia ihanteita. Ihanteet riippuvat kehitystasostamme, elämänymmärtämyksestämme ja korvautuvat uusilla aina sitä mukaa kuin ymmärtämys kasvaa.

⁶Ihanteet voivat ehkäistä kehitystä siinä määrin kuin ne rajoittavat korkeampien ihanteiden ymmärtämystä.

⁷Idealismi synnyttää helposti illuusioita, jotka tekevät meistä ylimielisiä, parantumattomia, tuovat usein mukanaan epäkäytännöllisen asenteen. Ihanteilla on merkillinen kyky sokeuttaa. Koko maailma on täynnä idealisteja, jotka taistelevat toisiaan vastaan aavistamatta, kuinka hullua se kaikki on.

⁸Elämäntietämätön idealismi ja ihanteellisuus voi aiheuttaa yhtä suurta vahinkoa kuin mikä tietämättömyys tahansa. Tämä tietämättömyys on vaarallisempaa siksi, että se viettelee jalot ihmiset kaikenlaisiin hullutuksiin ja närkästyneesti puolustamaan toisten tyhmyyksiä.

⁹Idealismi sekoitetaan essentiaalisuuteen. Essentiaalisuus räjäyttää idealismin. Essentiaali-tajunnalle ei ole olemassa ihanteita.

¹⁰”Ideat ”vaikuttavat täysin erilaisilta eri maailmoissa. Ne on muokattava, alasmitoitettava, maailmasta maailmaan. Viime kädessä mentaalitajunta tekee ne käsitettäviksi älyllisille, jotka vuorostaan kansantajuistavat ne yleiseen käyttöön.

¹¹”Ideat hallitsevat maailmaa.” (Platon) Ihmisen nykyisellä kehitysasteella ne ovat enimmäkseen fiktioita ja illuusioita. Mutta idiologioiden määrä osoittaa, kuinka kriittinen harkintakyky on kasvanut, joten on oikeus toivoa, että ihmiset tulevat oivaltamaan ideoiden suhteellisen pätevyyden.

¹²Ihmiset puhuessa ”universaalisesta veljeydestä” he tekevät sen yleensä ajattelematta, joten useimmissa tapauksissa se on vain merkityksetön puhetapa, kunnes yksilö kokee yhteisyyden yhä useampien kanssa ja kokee ykseyden yhteisyydessä, kokee ne, joihin hän on yhteydessä yhden ainoan suuren perheen jäsenenä, korvaa kauniin teorian todellisella ihanteella.

¹³Kun sivilisaatioasteella asteella oleva yksilö näkee Vuorisaarnan ihanteet kauniina utopioina, on se terveen elämänvaiston merkki. Ne oli tarkoitettu humaniteettiasteella oleville. Jokaisella kehitysasteella on omat ihanteensa. Ihanteet, joita ei voi toteuttaa, ovat aivan liian korkeita ja sen tähden voimattomia ideoita. Ne johtavat joko käytännölliseen epäonnistumiseen tai todellisuussisältöä vailla olevaan mielikuvituselämään.

¹⁴Vain yksi maailmankatsomus on mahdollinen, yksi oikea objektiivinen käsitys olemassaolon aineaspektista ja liikeaspektista. Sitä vastoin voi olla useita elämänkatsomuksia, sillä niiden tulee vastata ihmiskunnan eri kehitysasteita, yksilön kehitystasoa, hänen mahdollisuuttaan ymmärtää elämää. Ihanteet ovat erilaisia eri asteilla, sillä niitä ei saa asettaa korkeammalle kuin että yksilöllä on mahdollisuus hyvällä tahdolla ja ahkeralla pyrkimyksellä toteuttaa ne. Ihanteilta, joita ei voi toteuttaa, puuttuu se vetovoiman kyky, joka voi saada yksilön tavoittelemaan ihannetta. Tämän oivaltamisen pitäisi voida myötävaikuttaa lisäämään suvaitsevaisuutta, mikä muutoin ilmenee suuremmassa laajuudessa vasta kulttuuriasteella. Uskonnot, jotka eivät ole kyenneet johtamaan ihmisiä edes tähän oivallukseen ja elämänymmärtämykseen, ovat sivilisaatioasteen ilmiöitä, eivätkä kuulu kulttuuriasteelle.

¹⁵Tajunnankehitys on yksilön oma asia. Kukaan ei voi kohottaa toisen tasoa, joka on tulos yksilön ihmiskunnassa viettämien inkarnaatioiden lukumäärästä, näissä saaduista ja työstetyistä kokemuksista. Kasvatuksen ja koulutuksen tarkoituksena on auttaa yksilöä hänen uudessa

inkarnaatiossaan muistamaan uudelleen sen tiedon, joka hänellä on piilevänä alitajunnassaan ja hankkimaan uudelleen piilevät kykynsä, tai oikeammin ilmaistuna, valtaamaan takaisin varsinaisen kehitystasonsa. Kun hän on saavuttanut ymmärtämyksensä rajan, kokemuksesta oppiminen on hänen oman asiansa.

9.24 Tasa-arvoisuus

¹”Kaikki ihmiset ovat samanlaisia.” He ovat samanlaisia siinä suhteessa, että kaikilla on (eläinkunnasta ihmiskuntaan siirtymisen yhteydessä hankittu) kausaaliverho. Tämä verho tekee heistä ihmisiä. He ovat ”samanlaisia” myös siinä suhteessa, että kaikki ovat matkalla samaa päämäärää kohti, viidenteen luomakuntaan. Saavuttaakseen tämän päämäärän heidän on vähä vähältä hankittava ihmiskunnassa yhä laajempi tajunta, sarja yhä korkeampia tajunnantasoja. He ovat erilaisia siinä suhteessa, että siirtyminen eläinkunnasta ei tapahtunut samanaikaisesti, vaan täysin eri aikakausina, mikä on johtanut siihen, että vanhemman kausaaliverhon omaavat ovat ehtineet saavuttaa korkeampia tajunnantasoja kuin nuoremmat. Erilaisuus on siten ikäkysymys. Koska koko ihmiskunta muodostaa yhden ainoan suuren perheen, vanhempien sisarusten velvollisuus on auttaa nuorempia sisaruksiaan.

²Jokaisella olennolla, jokaisella atomilla, on omalaatunsa. Ja siten raukeaa ajattelematon keskustelu tasa-arvosta, mikä on perusteetonta, vaikka kaikki olisivat saman kehitysasteen samalla kehitystasolla. Jokainen yksilö on jotain täydellisen omalaatuista. Jokainen yritys pakottaa yksilöitä mihin tahansa muotoon on rikos Elämän Lakia vastaan.

³Ei ole olemassa ”tasa-arvoa”. Toiset ovat terveempiä, vahvempia, nopeampia kuin toiset. Joillakin on enemmän taipumusta taiteeseen, filosofiaan, tieteeseen, uskontoon, liiketoimintaan kuin toisilla. Joillakin on enemmän ”tuuria” kuin toisilla. Missä on se tasapäisyyden määttävä oikeudenmukaisuus, jota elämäntietämättömät vaativat, elämäntietämättömät, jotka tahtovat kumota sekä luonnon- että elämänlait? Mutta onneksi luonnon erilaisuuksien kumoaminen ylittää heidän kykynsä, vaikka he ovat sen verran hölmöjä, etteivät he voi oivaltaa edes sitä.

⁴Luokat ovat luonnon järjestys kaikissa luomakunnissa. Planeettahierakia sanoo suoraan, että kaikki jumaluuskunnat muodostavat yhden ainoan autokratian. Me olemme kaiketi veljiä, joilla on oikeus omaan käsitykseen ja oikeus sen lausumiseen, mutta päätäntäioikeus on aina korkeimmin kehittyneellä. Tämän käytettävissä on myös jatkuva sarja yhä korkeampien valtakuntien välittämiä oivalluksia, jos sellaiset olisivat tarpeen.

⁵Elämän lain mukaan ei yksinkertaisesti voi olla olemassa tasa-arvoisuutta. Jokainen yksilö on ainutlaatuinen, sillä se pitkä matka, joka hänellä on takanaan neljässä kosmisessa involvoitumis- ja evolvoitumisprosessissa on tehnyt hänestä sen yksilön, mikä hän on. Ihmiskunnan yksilöt voivat oleskella millä tahansa 777 kehitysasteesta. He ovat kymmenientuhansien inkarnaatioiden aikana saaneet yksilöllisiä kokemuksia ja kehittäneet ominaisuuksia ja kykyjä hyvin erilaiseen prosenttimäärään.

⁶Kuitenkin me kaikki kuulumme ihmiskuntaan ja voimme vaatia oikeutta saada olla ihmisiä kaikkineen, mitä se sisältää henkilökohtaisen loukkaamattomuuden suhteen.

⁷Me olemme kaikki vastuussa kanssaihmisistämme, sillä ihmiskunta on elävä kollektiivi. Sen, joka tahtoo saavuttaa viidennen luomakunnan nopeammin kuin muut, on ennen kaikkea työskenneltävä ihmiskunnan kohottamiseksi, ja siinä tapauksessa ei keskustella yksilöistä tai kehitystasoista, sillä jokaisella on oikeus evoluutioon. Mitä korkeamman tason yksilö on saavuttanut, sitä suurempi on hänen velkansa elämälle, ihmiskunnalle, sitä suurempi hänen vastuunsa toisista.

⁸Aivan liian monet ovat henkisiä loisia, jotka elävät toisten panoksista sivilisaatioon ja kulttuuriin. Myös kaikenlaisissa ”akademioissa” näyttää loisjärjestelmä kukoistavan. Eletään sillä, mitä toiset ovat sanoneet ja tehneet. Historioitsijoilla ei ole oikeutta millään aloilla, jos he

eivät myötävaikuta kasvavaan elämänymmärtämykseen. Suurin osa heidän tohtorinväitöskirjoissa antamistaan tiedoista ovat tässä suhteessa aika merkityksettömiä.

⁹Niille, jotka ovat oivaltaneet, että kaikki elämä kehittyy ja että jokainen yksilö oleskelee jossain näennäisen loputtomalla kehityksen asteikolla mineraaliasteelta korkeimmalle jumalalliselle asteelle, on selvää, että demokratian tasa-arvoisuusihanne on elämäntietämättömyyden ja kateuden illuusio. Niin pian kuin yksilö on saavuttanut ympäristöään korkeamman tason, hänestä tulee tämän kateuden uhri sen tuntiessa alemmuutensa. Ihailtu hänestä tulee vain, jos taso on niin korkea, että kateus paljastaisi puhujan arvostelukyvyyttömyyden.

¹⁰Itse asiassa demokratia merkitsee: Kukaan ei ole yläpuolellani. Kaikki näkevät kaikissa vain alempitaisoisia yksilöitä. Näin käy ”tasa-arvoa” saarnattaessa.

¹¹Ihmisillä on maaninen tahto absolutoida kaikki. He jakavat toisensa joko–tai- ryhmiin sekä–että- ryhmien sijaan. Olet joko optimisti tai pessimisti, hyvä tai paha, tietävä tai tietämätön, järkevä tai höperö. Sellaisia ihmisiä ei ole. Me kaikki olemme sekoitus kaikkea. Joskus tai joissakin suhteissa tai joissakin olosuhteissa me olemme yhtä tai toista. Tuhansien inkarnaatioiden aikana aina barbaariasteelta lähtien olemme hankkineet kaikki ihmiskunnan hyvät ja pahat ominaisuudet. Meillä on niitä kaikkia jokin prosenttimäärä alitajunnassamme. Kuinka moneen prosenttiin, sitä emme itse tiedä, eikä kukaan muukaan ihminen. Mitkä näistä hyvistä tai huonoista ominaisuuksista tulevat näkyviin jossain inkarnaatiossa, riippuu fyysisestä perimästä, kasvatuksesta, ympäristöstä, tilaisuuksista kehitykseen jne.

YKSEYDEN LAKI

9.25 Kaikki elämä on ykseyttä

¹Elämä on ykseyttä, sillä kaikki kuuluvat pohjimmiltaan kokonaisuuteen. Kaikki monadit muodostavat ykseyden (valtameren vesipisaroiden tavoin), koska ne kaikki yhdessä muodostavat kosmisen kokonaistajunnan, johon jokainen yksilö on osallinen. Edellytys korkeampien valtakuntien saavuttamiselle on tulla yhä tietoisemmaksi tämän kokonaistajunnan yhä suuremmasta osasta. Korkeimman jumaluuskunnan saavuttanut on itse sisäistänyt tämän kokonaistajunnan yksilötajuntaansa, tullut yhdeksi koko kosmoksen kanssa. Oppilaan on tärkeää oivaltaa, että hänen on ennemmin tai myöhemmin opittava sisällyttämään kaikki eikä sulkemaan ketään pois. Hänen on sovellettava periaatetta, jonka mukaan hän ei ole erotteleva tajunnassaan.

²Esoteerikko on aina sisällyttävä, ei koskaan erotteleva. Jokainen monadi on osa kosmista kokonaistajuntaa, katoamaton osa kokonaisuudesta. Kenen tahansa erottaminen universaalista veljeydestä jossain luomakunnassa on merkki elämäntietämättömyydestä.

³Ykseyden lakiin kuuluu oivallus, että eläältä saa sen avun, jonka elämä voi antaa, kun itse elää ykseyttä eikä itseään varten. Tämä oivallus antaa elämänluottamusta, jotain, mitä ulkopuolelle asettuva ei saa. Kun joku astuu ulos tästä yhteisyydestä ”ollakseen riittävä itselleen”, hänestä on tullut yhteisyyden ja siten elämän vihollinen. Se yhteisyys, jota elämän yhteisyyden jättäneet vaativat, on elämän pahin vihollinen.

⁴Esoteerikko huomaa välittömästi henkilöstä, onko hänen tunnuslauseensa tahto ykseyteen vai tahto valtaan ja tämä on raja ”valkoisen ja mustan välillä”. Itsearviointille on tunnusomaista, että hyvin harvat oivaltavat tämän. Ja vain parhaimmisto etsii ykseyttä, toiset omaa suuruuttaan (mikä tekee heistä niin naurettavan pieniä).

⁵”Me kaikki olemme yhtä.” ”Elämä on ykseys.” Sellaiset ilmaisut ovat tarkoituksettomia ilman lähempää selitystä. Kaikilla on katoamaton osa kosmisessa kokonaistajunnassa, yhteisyydestä, tiesivätkö he siitä tai eivät. Se on asia erikseen. Mutta meidän osallisuutemme siihen ei ole suurempi kuin mistä olemme itse tietoisia, osallisuus, joka vähä vähältä kasvaa, kunnes olemme saavuttaneet kaikkivaltiuuden kosmoksessa. Se alkaa siten, että me hankimme telepaattisen yhteisyydestä pienen ryhmän kanssa, sitten useamman ryhmän kanssa, kunnes

meillä on osallisuus jonkin departementin, maailman, koko planeettahierarkian kaikkien jäsenten tajuntaan jne. Meillä ei ole yhteisyystajuntaa kaikkien essentiaalimaailmassa olevien kanssa sen tähden, että olemme hankkineet essentiaalitajunnan, vaan vasta sitten kun omaamme 46-maailmantajunnan. Se kaikki on asteittainen prosessi, jossa minätajunta sisällyttää itseensä yhä useampia yhä korkeampien molekyyilajien minätajuntoja, kunnes olemme hankkineet 46-atomitajunnan ja siten 46-maailmantajunnan.

⁶Myös silloin kun minä on saavuttanut korkeimman jumaluuskunnan ja kosmoksen korkeimman maailman, se tuntee suhteellisen merkityksettömyytensä niiden lukemattomien yksilöiden ryhmässä, jotka myös ovat saavuttaneet lopullisen päämääränsä. Monadin suuruus on siinä, että se on yhtä kaikkien kanssa. Sen on kiittäminen ykseyttä kaikesta.

⁷Kestävä onni on mahdollista vain osallistumalla universaaliseseen harmoniaan, jossa jokainen yksilö soittaa soittimena maailmanorkesterissa.

⁸Tajunnankehitys on elämän tarkoitus, ja sen edellytys on veljeys. Kaikki ovat olemassa auttaakseen toisiaan, kaikki alemmissa ja korkeammassa valtakunnissa olevat. Tätä ei ole kyetty oivaltamaan, mikä osoittaa ihmiskunnan kehitystasoa.

⁹Kollektiivitajunta on asia, jota ei ole tähän mennessä huomioitu. Mutta yksilön on opittava työskentelemään tätä tajuntaa käyttäen hankkiakseen telepatian kyvyn ja tajunnanjatkuvuuden. ”Tahto ykseyteen” on vahvin voima ihmisen elämässä ja se, joka kehittää häntä nopeimmalla tavalla.

¹⁰Ihmiskunta on kollektiivi. Puhe kaiken ykseydestä ei ole tyhjää puhetta. Niiden, jotka tahtovat tulla pelastetuiksi, tulisi löytää kollektiivi ja työskennellä kollektiivin pelastamiseksi. Ne, jotka unohtavat oman pelastuksensa toisten hyväksi, osoittavat, että he kelpaavat työskentelemään evoluution hyväksi ja saavat tilaisuuksia siihen. Tämä on yksinkertainen oppilaisuuden ja korkeampaan valtakuntaan liittymisen salaisuus.

¹¹Me kuulumme aina johonkin ”ryhmään”: kansaan, sukuun, perheeseen, ystäväpiiriin, työtovereihin, kuulijakuntaan jne. Nämä muodostavat näkyviä ryhmiä fyysisessä maailmassa. Me kuulumme monenlaisiin ryhmiin emotionaalisessa, mentaalisessa ja kausaalisessa maailmassa. Yksinäisyys on illuusio eikä sitä pidä sekoittaa fyysiseen eristyisyyteen. Esoteerikon on opittava samastumaan kaikenlaisiin ryhmiin esiharjoituksena ykseystajuntansa hankinnalle.

¹²Tie universaaliseseen veljeyteen kulkee ryhmän merkityksen kautta. Se lisää vähitellen oivaltamamme yhteisyyden merkityksestä ja toivettamme liittyä yhä suurempiin ryhmiin. Tämä laajentaa myös käsitteiden oikea ja väärä ymmärtämystä kysyessämme itseltämme: Tuleeko tämä minun toimintani hyödyttämään vai vahingoittamaan ryhmääni, vahvistamaan sen yhteisyyttä?

9.26 Ykseydentahto

¹Korkeammat valtakunnat työskentelevät yhdessä kosmisen evoluution hyväksi, evoluution, jonka tehtävänä on kaikkien monadien kaikkitietävyys ja kaikkivaltius. Ihmisen luomakunta on se tietämättömyyden luomakunta, joka vastustaa tätä evoluutiota. Siltä sitten näyttääkin ihmiskunnassa, jossa kaikki tekevät pelkästään virheitä kaikkien elämänlakien suhteen.

²Yhä useammat oivaltavat, että yksilöllinen egoismi ei kannata. Mutta he eivät huomaa, että laki koskee myös ryhmän, luokan ja kansan egoismia. Perspektiivitajunnan hankkineet voivat todeta tämän. Jos maailmanhistoria kuvaisi todelliset tapahtumainkulut, olisi ihmiskunta oivaltanut tämän kauan sitten. Mutta ihmiset eivät ymmärrä edes mitä nykyisyydessä tapahtuu.

³Inhimillisyys on ihmiskunnan dharma. Ja inhimillisyys on humanismia, universaalista veljeyttä, yhteisyyttä, ykseyttä. Kuinka kauan kestääkään, ennen kuin ihmiskunta oivaltaa tämän?

⁴On vaikeaa totuttautua ajatukseen, että myös esoteerikkojen on synnyttävä uudelleen, useimpien vallitsevien ideologioiden idiotisoiimiin perheisiin, läpikäytävä eri kehitystasot (barbaari-, sivilisaatio- ja kulttuuriaste) saavuttaakseen ehkä uudelleen varsinaisen humani-

teettitasonsa. Jos on olemassa jotain, joka selventää ihmiskunnan veljeyttä koskevan esoteerisen selviön ja kaikkien yhteisen vastuun kaikista, se on todennäköisesti tämä tosiasia. Vasta sitten, kun kaikilla on esoteerinen tieto, on olemassa takuu idiotisointia vastaan.

⁵Itse asiassa on niin, että kaksi luomakuntaa kohtaavat toisensa (eläin- ja ihmiskunta), kun ihmismonadi inkarnoituu organismiin. Ihmiskunta ei ole vielä saavuttanut sellaista kehitystasetta, jolla se voi kohottaa eläinkunnan tajunnantason siten, että eläimet voivat kollektiivisesti kausaalistua. Kun se kykenee tähän, liittyy myös ihmiskunta kollektiivisesti seuraavaan korkeampaan luomakuntaan.

⁶Mutta siihen vaaditaan, että ihmiset ovat oivaltaneet kaiken elämän universaalisen veljeyden ja että ykseyden lain mukaan kaikki ovat kollektiivisesti vastuussa kaikista. Tämä on opetus, joka planeetallamme kehittyvien monadien tarvitsee oppia. Organismit eivät ole millään tavalla välttämättömiä kokemusten saamiseksi kasvi- ja eläinkunnassa ja alimmissa fyysisissä molekyylilajeissa. Muilla planeetoilla on myös alin verho (49:5-7) kasveilla, eläimillä ja ihmisillä aggregaattiverho. Kivikunnan atomeilla on tajuntaa, jonka voi jatkossa aktivoida aggregaateissa. Monadit, joka omaavat poistyyntävän perustaipumuksen, sellaisena kuin se ilmenee kaikenlaisessa loiselämässä ja petoelämässä, tarvitsevat ilmeisesti erityisiä kokemuksia. Monadeja siirretään planeetalta toiselle. Mutta vain planeettahallitus tietää, millä perusteilla tämä tapahtuu. Teosofisessa kirjallisuudessa tästä aiheesta esitetyt väitteet ovat osoittautuneet olettamuksiksi.

⁷Saattaa tuntua hyvin omituiselta, että aineaspektia edustavien deevojen on huomattavasti helpompaa oivaltaa kaiken elämän ykseys kuin ihmisten, jotka edustavat tajunnan aspektia. Se johtuu siitä, että ihmiskunta koostuu poistyyntävän perusvaiston omaavista monadeista. Tämä tekee ykseyden ymmärtämisen mahdottomaksi. Tämä ilmenee myös parasiittielämässä (toisten kustannuksella elämisessä aina kasvikkunnasta lähtien) ja saavuttaa huippunsa ihmiskunnassa. Mitä muuta rikkaus, kunnia ja valta ovat kuin parasiittielämää? Ja mitä on parasiittielämä muuta kuin yhä rajoittamattomampaa itsekeskeisyyttä ja itsekkyyttä? Evoluutio on mahdollista vain jos monadit tekevät yhteistyötä sen sijaan että käyttävät toisia hyväkseen, mikä johtaa kaikkien sotaan kaikkia vastaan. Koko kosmos on universaalinen kokonaistajunta, joka hajotaisi, jos osat rikkoutuisivat toisiaan vasten. Ainoa tapa päästä sisimpään ykseyteen, jossa kokee koko kosmoksen omana tajuntanaan, on liittyä yhä enemmän ykseyteen, astua ykseyteen. Ja se on mahdollista vain jos unohtaa itsensä, unohtaa oman naurettavan merkityksettömyytensä ja kaikki muut omat naurettavuudet ja elää palvellakseen evoluutioita. Christos yritti tehdä tämän asian käsitettäväksi yksinkertaisella muotoilullaan, jonka mukaan suurin on se, joka on toisten palvelija. (Sellaiset ilmaisut tietenkin väärinymmärretään, kun ne absolutoidaan, ja juuri tämän oivaltaa vasta sitten, kun on oppinut palvelemaan oikealla tavalla! (Se ei ole tahdotonta taipumista egoistien vaatimuksiin.)

⁸Niin kuin Christos sinnikkäästi vakuutti, on ykseydentaho, ykseydenpyrkimys olennainen asia, ja se, joka saa meidät nopeimmin edistymään. Se osoittautuu niin fyysisyydessä kuin emotionaalisuudessa ja mentaalisuudessa. Ihmiskunnan nykyisellä kehitystasella rakastavainen ymmärtäminen on verrattoman paljon tärkeämpää kuin näkemysten yhtenäisyys. Meidän käsityksemme on jotain, mikä jatkuvasti muuttuu kasvavan elämäkokemuksen myötä ja se voidaan nähdä vähämerkityksellisenä ihmissuhteisiimme verrattuna. Me emme auta toisia älyllämme vaan ymmärtämyksellämme. Kaikki tarvitsevat osanottoa, vaikka he eivät sitä itse tiedä. Se tekee myös meidän oman elämämme verrattoman paljon rikkaammaksi. ”Antava saa.” Ja missään tämä ei osoittaudu selvemmin kuin osanoton yhteydessä.

⁹Ihmisten on opittava löytämään toisensa, olemaan huomioimatta eri katsomuksia ja käsityksiä. Yhdistävä side on ihmiskunnan hyvinvointi, kaikkien hyvinvointi. Niillä, jotka eivät tahdo osallistua siihen työhön, ei ole ykseydentahoa, joka murtaa ihmisten itsensä ja toistensa välille kohottamat muurit. Rauhaa ei tule koskaan olemaan, ennen kuin ihmiset ovat oppineet

olemaan loukkaamatta kaikkien yhtäläistä loukkaamattomuuden oikeutta. Oikeus Lain takamaan vapauteen on rauhan edellytys, ykseyden edellytys.

¹⁰Tällä hetkellä on tärkeintä taistella vihaa (poistyöntövoimaa) vastaan sen kaikissa lukuisissa ilmenemismuodoissa, opettaa ihmiset elämään rauhassa toistensa kanssa, vastustamaan juoruilua, josta aina tulee panettelua ja joka vahvistaa poistyöntövoimaa, opettaa ihmiset näkemään toisensa kanssavaeltajina tiellä, samalla tiellä, jota kaikkien on kuljettava sen kaikkine virheineen, jotka kaikkien on tehtävä oppiakseen. Olemme verhoja minällemme, ja nämä verhot vaihtuvat pian uusiin. Elämän vaikeuttaminen toisille on sen vaikeuttamista itsellemme elämässä toisensa jälkeen. Jos voimme nähdä toisten rajoittuneisuuden kaikkine niine vaikeine ongelmineen, joiden kanssa heidän on kamppailtava, silloin tahdomme tehdä voitavamme auttaaksemme heidän minäänsä sen elämäntaistelussa. Siten autamme myös toisia, ja saamme mitä arvokkaimpia omakohtaisia kokemuksia, mikä myös vie nopeimmin eteenpäin.

¹¹Olemme kaikki yhtä yhteisessä pyrkimyksessämme kohti lopullista päämäärää. Tämä pyrkimys on todellista olennaista työtä. Jokaisella on hankitun kokemuksen mukaiset fyysiset, emotionaaliset ja mentaaliset tarpeensa. Vain tietämättömyys moittii toisia heidän tarpeestaan saada kokemuksia. Vain tietämättömyys yrittää pakottaa toisille oman elämänkäsityksensä. Jokaisen on itse hankittava kaikki oivalluksen ja ymmärtämyksen edellytykset samoin kuin kyky soveltaa elämän lakeja. Kun ihmiset ovat oivaltaneet tämän, he sallivat jokaisen pitää omaa kehitystasoaan vastaavan maailman- ja elämänkatsomuksen. Kaikki tämä on niin yksinkertaista, että myös yksinkertaisimman tajun pitäisi kyetä käsittämään elämän tarkoitus.

¹²Ykseys on aina olennainen asia. Sanaa ”rakkaus” on aina ollut väärinkäytetty ja väärinymmärretty. ”Jumalallinen rakkaus” selitettiin jumalan rakkauteen ihmisiä kohtaan. Tietenkin voidaan myös sana ”ykseys” vääristää ja se tulee varmaan vääristetyksi, kun satanistit ottavat sen haltuunsa. ”Ykseydentaho” ei sinänsä riitä, vaan sen ohella ykseys täytyy toteuttaa. Ja sen täytyy olla ykseyttä Lain mukaan, eikä sovitteluratkaisu, puhumattakaan tyrannin ihmisille pakottamasta ykseydestä.

¹³Lain suhteen ei ole olemassa sovitteluratkaisua. Se ei kuitenkaan merkitse, että ihminen on ”lain orja”. Taipumattomuus tässä yksittäisessä kohdassa (ilmeisen oikean–väärän tapauksessa) ei suinkaan merkitse kiihkomielisyyttä, joustamattomuutta, yksipuolisuutta, ahdasmielisyyttä, jääripäisyyttä.

¹⁴Mitä tahansa ihmiskunta yhtyy saavuttamaan, se myös saavutetaan. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella emotionaalitaho on vahvin voima, ja ykseys tekee siitä vastustamattoman, saa aikaan ”ihmeitä”. Valitettavasti usein vain ulkoinen pakko ja hätätilanne voivat herättää tämän tunteen eloon. Kun tämä ulkoinen paine häviää, vanhat aina hajaannusta aiheuttaneet vastakkaisuudet ilmenevät helposti uudelleen.

¹⁵Pysyvä yksimielisyyys saadaan vain, jos essentiaalinen ykseydentaho voidaan herättää eloon. Ja tähän vaaditaan oivallus elämän tarkoituksesta, oivallus, joka valitettavasti edelleen puuttuu suurimmalta osalta ihmiskuntaa.

9.27 Vetovoima

¹Korkeamman emotionaaliasteen vetovoima ilmenee välittömässä, persoonattomassa antaumuksessa, toiveessa auttaa toisia siinä määrin kuin voi ja tavoilla, joista todella on hyötyä, auttaa heitä auttamaan itseään. Jokaisella on ongelmansa, ja auttamisen halu löytää päivittäisen harjoittelun ja kokemuksen ansiosta yhä enemmän niistä vaikeuksista, jotka uuvuttavat jokaisen. Ykseyspyrkimyksemme, ykseydentahomme aitous osoittautuu ennen kaikkea jokaista kohtaan tuntemassamme henkilökohtaisessa vastuussa. Mitä enemmän kasvamme ykseyteen, sitä enemmän laajenee myös tämän henkilökohtaisen vastuun alue, ei ainoastaan koskien lähimmäisiämme ja ystäviämme, vaan myös tehtäviämme, kansaamme ja ihmiskuntaa. Tieto elämänläeistä lopettaa puheen yksilön merkityksettömyydestä. Meidän asiamme ei ole päättää, onko

panoksestamme ”jotain hyötyä”. Mitä merkityksettömmällä koneiston osalla on täytettävänä jokin tehtävä. Olemme kaikki rattaita evoluutiokoneistossa. Voisi suorastaan sanoa, että ihmisen suuruus on hänen tuntemassaan vastuussa kaikesta olemassa olevasta ja tapahtuvasta. Vastuuttomuus on merkki elämäntietämättömyydestä.

²Niin kuin kosminen kokonaistajunta, kaikkien yhteinen kollektiivitajunta, on ensisijainen tekijä ja olemassaolon edellytys, niin myös yksilöllä on merkitystä vain osana kokonaisuudesta, osana ykseydestä. Kun yksiö oivaltaa tämän ja toteuttaa tämän oivalluksen, hän on valmis viidenteen luomakuntaan. Eristyneellä, ykseyden jättäneellä yksilöllä, ei ole mitään kehitysmahdollisuutta, hän ei koskaan saavuta kaikkien meidän päämääräämme, kaikkietävyyttä kaikista. Kaikkietävyyyteen sisältyy muun muassa kaikkivaltius.

³Mystikkoaste merkitsee ennen kaikkea ja pääasiassa vetovoiman ominaisuuksien hankintaa. Eläimille antaumuksen hankinta on korkein aste, ihmiskuntaan siirtymisen välittävä aste. Ihmiselle se ennakoi siirtymistä emotionaaliasteelta mentaaliasteelle. Ihmisellä on tarve rakastaa jotain muuta kuin itseään. Hän luo itselleen jumalan (tai ottaa haltuunsa toisten näkemykset), kaksinkertaisesti arvokasta, koska se vapauttaa hänet pelosta (elämäntuskasta). Mentaaliasteella tämä tarve jää pois ja korvautuu lainluottamuksella, myöhemmin myös itseluottamuksella ja elämänluottamuksella yksilön saatua elämäntietoa. Silloin hän oivaltaa kaiken elämän yhteenkuuluvuuden (”veljeyden”) ja että hänen on suunnattava tunteensa ihmisiin ja kaikkien elävään jumalan sijaan. Ilman tätä voimistuvaa vetovoimaa (sen sisältäessä yhä useampia) ykseysastetta ei saavuteta. Fiktiokäsité jumala korvautuu todellisuuskäsitteillä: planeettahierarkia ja planeettahallitus (sitien persoonallisuuskäsitteet jäävät pois).

⁴Itse ykseyden luonteeseen kuuluu, että kaikenlainen tuomitseminen on ehdottomasti pois suljettu. Teologit ovat aina Atlantiksen ajoilta saakka esittäneet ”jumaluuden” tuomitsevana, mikä osoittaa, minkä ”hengen lapsia” he ovat. Kirkkoisä Eusebioksen Jeshun sanoja koskevat vääristelyt osoittavat, kuinka kauttaaltaan epäluotettavia uuden testamentin kirjoitukset ovat. Se, jolla on tietoa Laista, voi myös itse poistaa valheet. Siihen ei tarvita teologiaa, tätä terveen järjen parodiaa.

9.28 Palvelu

¹Kaikki muodostavat ykseyden (ovat osallisia kosmiseen kokonaistajuntaan), kaikki ovat veljiä. Mutta se ei tarkoita, että kaikki oleskelevat samalla kehitystasolla. Kehitys koostuu näennäisen loputtomasta sarjasta kehitystasoja. Demokraattinen vaatimus ”tasa-arvoisuudesta” on elämänlain vastainen.

²Vaikka me oleskelemme eri kehitystasoilla, olemme kaikki tiellä, tiesimmepä sen tai emme, kaikki samassa luomakunnassa. Jos etäisyys alimman ja korkeimman asteen välillä lasketaan molekyyli- ja tajunnanlajeissa, se ei suinkaan ole suurempi kuin että voimme auttaa toisiamme eri tavoin ja monessa suhteessa jopa ymmärtää toisiamme. Ja tätä oivallusta meidän on sovellettava näkemyksemme ihmiskunnasta saadaksemme mahdollisuuden saavuttaa seuraavan korkeamman luomakunnan, jossa kukaan ei vertaile kehitystasoa, vaan jossa jokainen tahtoo vain auttaa jokaista, oleskelipa hän millä asteella tahansa. Auttamalla hankimme ne essentiaaliset ominaisuudet, jotka mahdollistavat meille ykseyden maailmaan liittymisen.

³Ykseyden lain mukaan on korkeammilla tasoilla olevien on autettava alemmilla tasoilla olevia. Me kaikki tarvitsemme apua. Sillä, joka ei tahdo auttaa, ei ole ”oikeutta” apuun.

⁴Usein on vaikeaa arvioida, kuinka tulisi toimia, ymmärtää oikein, tehdä oikeita päätöksiä. Ensinnäkin on päästävä eroon itsekkyydessä ja tultava riippumattomaksi omista näkemyksistään ja oman onnensa huomioimisesta. Niin pian kuin ”minä” tulee mukaan, kaikki vääristyy. Minä tarkoittaa tässä yhteydessä eri verhotajuntoja ja minän riippuvuutta näiden laadusta ja minän näihin keräämistä kokemuksista. Ihmisenä minä on yleisesti ottaen typerys elämän suhteen. Vasta ykseydessä on mahdollisuus järkevään orientoitumiseen.

⁵Kysymys ei ole siitä, että ”Minä menen auttamaan”. Joku tarvitsee apua minun kauttani. Ja

siinä on olennainen ero. Minä on väline. Niin pian kuin ”minä” tulee mukaan, se pilaa kaiken, ja minästä tulee yhä tärkeämpi ja siten vähemmän käyttökelpoinen. Niin hieno on itsepetollisuus, että voi luulla olevansa tärkeä saadessaan olla väline. Ykseydessä ei ole ”minää”. Minä kumoo ykseyden, erottaa ykseydestä. Ihmisen on niin vaikea hankkia tämä persoonaton minä.

⁶Toimintataito on aina tarpeen, emotionaalisen reaktion taito on välttämätön. Ihmisten rakastaminen on heidän auttamisensa edellytys. Mutta se rakkaus ei sido eikä aiheuta omaa sidonnaisuutta. Vain se, joka on vapautunut, voi todella rakastaa. Tietenkin sana ”rakkaus” on idiotisoitu, niin kuin kaikki muut sanat, niin että ihmiset eivät kohta tiedä, mitä sanat merkitsevät. ”Rakkaudella” ja ”hyvyydellä” oli alun perin sama merkitys. Mutta niiden sanojen merkityksen ymmärtävät nykyisin yksinomaan kausaaliminät.

⁷Tutkimuksen suhteen elämä on koskaan katkeamaton sarja todellisuusongelmia yhä korkeampien maailmojen ja luomakuntien kautta. Näihin kuuluvia ongelmia luonnehtii se, ettei niitä voi ratkaista teoreettisesti, vaan yksinomaan käytännöllisesti. Kaiketi on hankittava tietoa olemassaolon tosiasioista. Mutta sen lisäksi edellytetään ymmärtämystä, ja sen saa vain elämällä elämää. Elämässä löytää ratkaisun, näkee ratkaisun, ei pohtimalla ja spekuloiden. Ratkaisu on välitön, kuin ilmestys, kun elää ykseydessä ja ykseydelle. Tätä tarkoitti muinainen sanonta ”rakkaus ratkaisee kaikki ongelmat”. Sen tähden essentiaalitajuntaa (46) kutsutaan ”rakkaudeksi ja viisaudeksi”, näiden kahden ollessa erottamattomat. Ilman rakkautta ei voi olla viisautta, ainoastaan järkevyyttä.

⁸Palvelu on vaikea taito. On hyvin vaikeaa palvella oikealla tavalla. Palvelemalla voi tehdä enemmän pahaa kuin hyvää. Ei pidä palvella pahaa, ja sen voi tehdä palvelemalla ilman arviointikykyä. On tärkeää, ettei tyydytä itsekkyyttä, ei salli käytettävän itseään hyväksi, ettei puolustele pahettaan, ettei anna periksi vaatimuksille.

⁹Evankeliumeissa on monia Christoksen tiliin luettuja lausuntoja, joita hän ei ole koskaan lausunut, eikä missään tapauksessa evankeliumeiden antamassa muodossa. Hän ei ole voinut lausua, ”Anna jokaiselle, joka pyytää”. Silloin olisimme puolustuskyvyttömiä ja pian ryöstettyjä. Hän ei ehdottomasti ole sanonut, ”älä vastusta pahaa”. Me olemme velvollisia vastustamaan pahaa. Muuten jätämme elämän pahuuden valtaan.

9.29 Rakkaus

¹Kielistä puuttuu sanoja, minkä tähden yhä useammat sanat saavat yhä useampia merkityksiä. Olisi arvokas tehtävä laajentaa sanavarastoa uusia tosiasioita koskevilla uusilla sanoilla.

²Eräs väärinkäytetty sana on rakkaus, joka voi merkitä mitä tahansa hetkellisestä myötätunnosta ehdottomaan elämänykseyteen kaiken kanssa. Ihmiset rakastavat myös ruokalajeja. On opittava ymmärtämään, että se, mitä ihmiset tarkoittavat rakkaudella, on varsin vähäarvoinen asia. He ovat liian kehittymättömiä kyetäkseen rakastamaan, aivan liian kehittymättömiä, jotta he olisivat saaneet kokemuksia siitä, mitä korkeammilla asteilla olevat yksilöt sisällyttävät sanaan.

³Emme voi rakastaa kaikkia yhtä paljon. Me rakastamme enemmän ystäviämme kuin tuntemattomia tai vihollisia. Kaikki on asteittaista. Siltä, joka sanoo rakastavansa kaikkia yhtä paljon, puuttuu siinä tapauksessa itsetuntemusta, mikäli se ei tarkoita: kaikkia yhtä vähän.

⁴Viisauden elämänohjeista tulee vain kauniita sanontatapoja, jos ne eivät ole punoutuneita komplekseihin, jotka ovat riittävän vahvoja määräämään toiminnan. Kristityt voivat kuulla rakkaudesta joka sunnuntai viidenkymmenen vuoden ajan, ilman että se vaikuttaa heihin vähintäkään. Ei riitä että kuulee ja uskoo.

⁵Kokiessamme ykseyden jonkun tai joidenkin kanssa, opimme siirtämään tämän vetovoiman kyvyn yhä useampiin, kunnes se ulottuu kaikkiin tapaamiimme.

⁶Emme voi meditoida omaamatta rakkautta, emmekä voi kehittää sitä täydellisyyteen ilman meditaatiota.

⁷Me tarvitsemme jotain ihailtavaa ja rakastettavaa. Etsi tähteä kaikkialta ja vähitellen kaikesta tulee pelkkää aurinkoa! Moninaisuus sulaa ykseyteen. Palvomalla yhtä opimme palvomaa yhä useampia. Palvomalla meistä tulee yhtä kaiken kanssa. Palvomalla kaikkea, saavutamme mestaruuden yli kaiken.

⁸Meillä täytyy olla tunteita, vahvoja vetovoiman tunteita. Muuten emme voi kehittyä, jalostaa, kohottaa emotionaalisia värähtelyjämme. Vain rakastamaan kykenevät tulevat vuorostaan rakastetuiksi. Vain rakkauden vastaanottamiseen kykenevät voivat rakastaa.

⁹Me tiedämme, että Suuret rakastavat meitä. Meidän ei ole vaikeaa antaa Heille vastarakkautta.

¹⁰Rakkaus on ykseyttä, yhteisyyttä, sielujen hengenheimolaisuutta, yhteenkuuluvuutta, ihailua, antaumusta, osanottoa.

¹¹”Hellyys, myötätunto ja uhrautuvaisuus ovat rakkauden täyttymys.”

¹²Rakkaus jumalaan on antaumusta kaikelle korkeammalle.

¹³Rakkaus on sielujen yhteisyyttä ja kestää ikuisesti. Mikään ei voi erottaa niitä, jotka rakastavat palvellakseen. Koko universumissa ei ole mitään sellaista kuin ero niille, jotka elävät ykseydelle. Ikiatomille (monadille) universumi on ”piste”.

¹⁴Ilman rakkautta kaikki muu on ei mitään. Niin suuri on rakkaus ja niin merkityksetöntä on kaikki muu siihen verrattuna.

¹⁵Rakkauden silmät eivät ole sokeat. Mutta ne näkevät toisella tavalla. Se näkö täytyy hankkia.

¹⁶Rakkaus ei ajattele mitään pahaa. Rakkaus on lain täyttymys. Epäily saa ihmiset tekemään rikoksia. Epäilykset vaikuttavat ”saatanallisten kiusausten” tavoin. Rikos on usein tulos toisten pahoista ajatuksista. Epäilykset ovat erittäin huonoa kylvöä, joka tuottaa huonoa korjuuta.

9.30 Anteeksianto ja ymmärtämys

¹Mme de Staëlin siivekkäitä sanoja ”kaiken ymmärtäminen on kaiken anteeksiantoa” ovat monet arvostelleet. Riippuu todennäköisesti siitä, mitä ymmärtämisellä ja anteeksiannolla tarkoitetaan.

²Ykseyden lain alaisuuteen asettuneilla ei ole mitään anteeksipyydettävää. Kaikki heitä kohtaan suunnattu viha vaikuttaa ykseyteen erityisin seurauksin.

³Anteeksiantaminen on unohtamista. Ei riitä, että luopuu vastatoimenpiteistä, että ei kannaa kaunaa tai vihaa.

⁴Niin kauan kuin on pieninkin toive ”kostaa”, ”antaa takaisin”, vaikka vain juoruja levittämällä, ei ihminen ole saavuttanut kulttuuriastetta, olkoonkin, että hän on esoteeristen teorioiden asiantuntija.

⁵Erään 45-minän lausunto kuuluu näin: ”Te ette opeta toisille ymmärtämystä järjellä, vaan rakkaudella ja ymmärtämyksellä.”

⁶Esoteriikan mukaan sydänkeskuksen elävöittäminen (välttämätön kausaaliminäksi tulemiselle) tuo mukanaan sekä ”rakkauden” että intuition.

9.31 Avioliitto

¹Kuinka erilaisia avioliitot olisivat, jos sopimuspuolilla olisi jotain tietoa ihmiskunnan eri kehitystasista ja jos he ymmärtäisivät, että inhimillisellä rakkaudella tarkoitetaan fyysistä, emotionaalista ja mentaalista vetovoimaa? Muinaiset opettajat ilmaisivat tämän oivalluksen viisauden sanoilla: samanlaiset lapset leikkivät parhaiten. Samankaltaisissa yhteiskunnallisissa ja kulttuurisissa olosuhteissa kasvaneilla lapsilla on parhaimmat edellytykset ymmärtää toisiaan. Mitä suurempi mahdollisuus kaiken ymmärtämiseen molempien puolisoitten välillä on, sitä suurempi on onnellisen avioliiton edellytys. Mitä enemmän heidän maailman- ja elämänsä katsomuksensa eroavat toisistaan, heidän näkemyksensä kaikista inhimillisistä ongelmista, sitä suurempi on avioliiton epäsointuisuuden vaara. Kuinka moni on ymmärtänyt tämän ikivanhan

elämäkokemuksen? Niin kuin melkein kaikki muu, nykyiset avioliitot todistavat aikamme demokratiasta ja sen täydellisestä harhautuneisuudesta.

²Ei pidä avioitua itsekkäistä syistä, vaan palvellakseen, auttaakseen toisiaan elämään tasapainoisesti ja kitkattomasti.

³Mahdollisuudet onnelliseen avioliittoon ovat olemassa siellä, missä aviopuolisot täydentävät toisiaan emotionaalisesti ja mentaalisesti. Jos heillä lisäksi on samat harrastukset, mahdollisuudet ymmärtää toisiaan, työskennellä samaa päämäärää kohti, on olemassa ”ihan-teellisen avioliiton” mahdollisuus.

⁴Ero rakastumisen ja rakkauden välillä osoittautuu siinä, että rakastuminen menee aina ohi, mutta rakkaus säilyy ikuisesti.

⁵Seksuaalisuuden kysymyksen ratkaisu kuuluu naiselle, hänen vaatimuksessaan, että mies on avioliiton solmiessaan yhtä koskematon kuin hän itse. Poikkeuksia tulisi voida myöntää. Mutta periaatetta täytyy julistaa ja ylläpitää.

KEHITYKSEN LAKI

9.32 Johdanto

¹Koko tajunnankehitys osoittaa jatkuvaa vastakohtaa alempien ja korkeampien tajunnan-lajien välillä. Alempi näkee korkeammassa jotain vastakohtaista. Tätä vastakohtaa ei kuitenkaan ole korkeammassa oleville suhteessa alempiin, vaan tämä alempi sisältyy korkeampaan.

²On olemassa kaikkiaan 49 yhä korkeampaa kosmista atomimaailmaa, ja nämä kaikki täytyvät eri kehitysasteilla viidessä luomakunnassa ja seitsemässä jumaluuskunnassa olevista olennoista. Viidettä luomakuntaa ei saavuta kukaan, joka ei ole liittynyt ykseyteen eikä elä palvellakseen. Sillä kaikki korkeampien valtakuntien yksilöt elävät täyttääkseen välttämättömiä toimintoja suuressa manifestaatioprosessissa. Kaikissa valtakunnissa yksilöille annetaan kaikki se apu, minkä he tarvitsevat saavuttaakseen seuraavan korkeamman valtakunnan. Mutta he eivät saa apua mihinkään, minkä he itse tai heidän kollektiivinsa voi hankkia, sillä se olisi ristiriidassa itsetoteutuksen lain kanssa.

³Totuus eli tieto todellisuudesta on kehityksen lopullinen päämäärä, jonka saavutamme korkeimmassa jumaluuskunnassa. Mutta me saamme siitä niin suuren osan kuin tarvitsemme saavuttaaksemme korkeamman, seuraavaksi korkeamman tason, seuraavan korkeamman kehitysasteen, seuraavan korkeamman luomakunnan. Muut ovat käsityskykymme yläpuolella.

⁴Kehityksen päämäärä on ”absoluuttinen” omalaatu, täydellinen sopusointu, kaikkien ykseys ja onni.

⁵Perusluonteinen aineaspektiin ja liikeaspektiin liittyvä laki on syyn ja vaikutuksen laki. Perusluonteinen tajunnanaspektiin liittyvä laki on vetovoiman (”rakkauden”) laki, jota kutsutaan myös kehityksen laiksi. Aineessa se vaikuttaa ”magnetismina”. Vetovoiman laki ilmenee kauttaaltaan kaikissa maailmoissa siten, että korkeamman maailman vaikutus alempaan on puoleensavetävä siten, että alempien luomakuntien elämä on jatkuvasti, automaattisesti, huomaamatta, tiedostamattomasti korkeampien valtakuntien elämän vaikutuksen alainen. Symbolisesti tätä lakia on verrattu auringon vaikutukseen kasvukunnassa (sen houkutellessa kasvin ylös maasta ja saadessa sen ojentautumaan aurinkoa kohti). Sen tiedostamaton puoleensavetävä voima saa aikaan sen, ettei se voi joutua ristiriitaan vapauden lain eikä itsetoteutuksen lain kanssa. Ihmisen elämässä siitä voi tulla hallitseva voima siinä määrin kuin yksilö kiinnittää siihen huomionsa, seuraa sen vetovoimaa ja päättää hyödyntää sen itsetoteutustyössään. Sen jälkeen hänen kehityksensä etenee jatkuvasti kasvavassa tahdissa.

⁶”Kehityksen laki sanoo, että on olemassa voimia, jotka vaikuttavat eri tavoin elämän lopullista päämäärää kohti” (*Tieto todellisuudesta*, 1.41.10). Näihin voimiin kuuluu korkeampien atomilajien magneettinen alempiin atomilajeihin kohdistuva vetovoima. Sama koskee atomi-

lajeja. Lukemattomat muut energiat ehkäisevät vetovoimaa pääsemästä välittömästi oikeuksiinsa. Muuten se kumoaisi muun muassa itsetoteutuksen lain. Kuitenkin se on taustalla vaikuttava energia, jonka täytyy aionien kuluessa lopulta voittaa. Mikään ei voi pitkällä tähtäimellä pysäyttää evoluutiota.

⁷Kehitysprosessi on tarkoituksenmukainen prosessi. Mutta tässä tarkoituksenmukaisuudessa ei ole mitään siitä, mitä jo vanhastaan on sisällytetty käsitteisiin fatalismi ja predestinaatio. Tämä prosessi etenee kosmisten ideoiden (kollektiiviolennon energioiden) mukaan. Se on prosessi, jossa ihminen voi myötävaikuttaa, jos hän niin tahtoo. Jos hän ei tahdo, hän menettää tilaisuuden, tarjouksen. Mutta kukaan ei voi pakottaa häntä siihen. Jos hän on hankkinut juuri ne ominaisuudet ja kyvyt, jotka hän tarvitsee antaakseen panoksensa jossain tilanteessa ja tapahtumainkulussa, ja oivaltaa tilaisuutensa, se voi vaikuttaa ”ennaltamääräykseltä”. Mutta vaikutelma on petollinen.

⁸”Sen, minkä täytyy tapahtua, tapahtuu.” Jos sanalla ”täytyy” tarkoitetaan prosessin välttämättömyyttä, on väite oikein. Mutta yksilöllinen suunnitelma ei sisällä mitään prosessille välttämätöntä. Se voi onnistua tai epäonnistua. Vain lopulliselle toteuttamiselle väistämätön on ehdotonta. Kaikki muu on ehdollista. Planeettahierarkia saa jatkuvasti muuttaa suunnitelmiaan, koska nämä ovat riippuvaisia ihmisen vapaasta tahdosta ja koska pakottaminen on vapauden lain mukaan poissuljettu. ”Kohtalontöimenhaltijoiden” työ on jatkuvaa suunnittelua ja uudelleenjärjestelyä, koska ihmiset laiminlyövät ”elämän tarjoukset”. Elämänprosessi on välttämätön, mutta ajankohta ei. Välineiden kelvollisuudesta riippuen prosessi voi viedä sata vuotta tai satatuhatta vuotta. Suunnitelma tulee toteutumaan. Mutta mikään ei kuitenkaan ole varmaa ajan ja tavan suhteen.

⁹Elämä on tuhoutumaton sen tähden, että ikiatomit ovat tuhoutumattomia. Ja yksilö on ikiatomi (monadi). Elämää ei voi paeta, tuntuipa se kuinka sietämättömältä tahansa. Yksilö voi tuhota organisminsa, mutta ei muita verhojaan. Reinkarnaatiota ei voi välttää. Sen jälkeen kun yksilö, ikiatomina, on tuotu kosmokseen, sillä ei ole mitään muuta mahdollisuutta kuin seurata involveerausta alas tiheimpään aineeseen ja työskennellä sieltä tiensä korkeimpaan maailmaan. Monet tekevät kaiken voitavansa viivyttääkseen omaa tajunnankehitystään korkeimpaan maailmaan. Mutta se merkitsee vain, että he valitsevat kärsimyksen tien. Sillä kärsimys syntyy, kun kieltäytyy soveltamasta tajunnankehityksen lakeja.

¹⁰Itsetoteutuksen laki on oikeastaan kehityksen lain seurauslaki. Tietenkin ihmisen on tehtävä kaikki hänelle kuuluva ja ikään kuin mitään apua ei olisi saatavilla. Mutta jos hän sen tekee, hänen määrä tietoisuutensa tulee palkitukseksi siinä, että kehityksen lain sekä liikkeellepanevat että vetovoimaiset energiat vahvistavat automaattisesti hänen omaa panostaan. Ilman tätä energioiden suosiollista apua hänen omat voimansa eivät riittäisi. Tässä yhteydessä on kuitenkin huomioitava, että kehityksen laki on kollektiivisen energian ilmentymä ja yksilön osalle myönnetty lisävoima johtuu hänen asenteestaan kollektiiviin. Se, joka tahtoo vain omakohtaista kehitystä, ei voi odottaa tätä myötävaikutusta. Tätä myötävaikutusta ei voi odottaa kukaan, joka tahtoo kehitystä vain omalle osalleen. Mutta samassa määrin kuin yksilö elää toisten hyväksi, edistään hänen omaa kehitystään, jolloin hän pystyy antamaan entistä tehokkaamman panoksen.

¹¹Kehityksen laki on tosiasia. Mutta tämän tosiasian voi todeta vain tutkimalla ihmisen inkarnaatioita. Se on siten tieteen toteamismahdollisuuksien ulottumattomilla. Ja sama koskee kaikkia elämänlakeja. Vasta sitten kun tutkijat ovat hankkineet kausaalisen objektiivisen tajunnan (tulleet kausaaliminuukseksi), he omaavat edellytyksen todeta kehityslain pätevyyden.

¹²Kehitysidea on kuitenkin lopullisesti sisällytetty ideahistoriaan ja siitä on tullut ihmiskunnan todellisuusideoiden varaston katoamaton osa.

¹³Tietenkin tätä ideaa ovat (kaikkien muiden tapaan) pahoinpidelleet terävät ja syvämietteiset historioitsijat ja filosofit. Tuloksena oli usko edistymiseen. Kuitenkin on käynyt ilmi, että se nojautuu aivan liian fiktiivisille perusteille.

¹⁴Koska evoluutio on syklistä rakentamis- ja hajoamisprosessia rajattomassa 2500 vuotisten

eläinrata-aikakausien sarjassa ja koska tutkimuksella on hyvin vähäiset mahdollisuudet seurata tätä prosessia, on ymmärrettävää, että tosiasioiden, joita on esitetty tukemaan uskoa edistymiseen, täytyy olla riittämättömiä. Esoteriikka jää ihmiskunnalle tuskin muuksi kuin työhypoteesiksi. Voimme vain todeta, että sen lausunnot antavat keskinäisesti ristiriidattomia, lopullisesti päteviä selityksiä aiemmin selittämättömille tosiasioille. Tiede ei voi koskaan esittää mitään vahvempia todisteita lyhytaikaisilla hypoteeseillaan.

¹⁵Filosofinen pessimismi todistaa elämäntietämättömyydestä. On mahdotonta olla pessimisti, kun tietää, että kaikki monadit ovat kuolemattomia, että elämä merkitsee monadeille kehitystä, että kaikki saavuttavat elämän lopullisen päämäärän, että kaikki tapahtuu lahjomattoman Lain mukaan.

¹⁶Silti on olemassa myös huolettomuutta, joka tietämättömänä elämän kasvua koskevista laeista uskoo, että asioita voi hahmottaa uudelleen kaikenlaisten teorioiden mukaan ymmärtämättä, että inhimilliset teoriat osoittautuvat aina kestävämmiksi.

9.33 Kehitysasteet

¹Mitä alempi kehitysaste, sitä useammat samankaltaiset kokemukset ovat tarpeen käsittämiseksi ja ymmärtämiseksi. Sen tähden kehitys barbaariasteella vaatii niin kohtuuttoman pitkän ajan.

²Kun yksilö on hankkinut käsittämisen vaatiman yleisen elämäkokemusten peruspääoman, alkaa erikoistuminen. Elämässä toisensa jälkeen yksilö työstää jatkuvasti uusia elämäaloja, kunnes jonkinlainen yleinen orastava elämänymmärtämys alkaa päästä oikeuksiinsa. Ja tämä toistuu jokaisella kehitysasteella. Kun yksilö on saavuttanut kulttuuriasteen ja humaniteettiasteen, kehittyy vähitellen todellisuusaisti sekä kiinnostus inhimillisyyttä, elämän tarkoituksen ja päämäärän ymmärtämystä ja päämäärän saavuttamisen välineitä kohtaan.

³Monadi-yksilö-minä, joka on aina kausaaliverhoonsa suljettuna, oleskelee inkarnaationsa ajan kausaaliverhonsa pienemmässä inkarnoituvasa osassa, joka sulkee sisäänsä uudet inkarnaatioverhot. Minän herätessä fyysisessä maailmassa tajuntaan, se on aluksi täysin tietämätön ja harhautunut. Piilevien kykyjensä ja taipumustensa avulla sen täytyy kasvuvuosinaan aktivoitua uusien verhojensa tajunta. Se on melkein kuin uudelleen aloittamista. Olemalla yhteydessä toisiin yksilöihin ja heidän tietoonsa, se oppii käsittämään ja ymmärtämään ja yrittää orientoitua uudessa maailmassaan. Se, mihin sillä ei ole mahdollisuutta saada yhteyttä, jää piileväksi. Kyvyt, joita sillä ei ole mahdollisuus harjoittaa, jäävät piileviksi.

⁴Kasvuvuosiensa aikana ihminen läpikäy ihmiskunnan yleisen tajunnankehityksen aina barbaariasteelta lähtien. Kuinka pitkän ajan hän käyttää saavuttaakseen uudelleen aiemmin saavuttamansa tason, riippuu monenlaisista tekijöistä. Hänen perimistään aivoista, ympäristöstä, kasvatuksesta, tilaisuuksista yhteyteen sen kanssa, mikä voi herättää alitajunnassa uinuvan uuteen elämään. On olemassa niitä, jotka eivät koskaan saavuta entistä tasoaan, toisia, jotka saavuttavat sen vanhoilla päivillään. Jos elämänkulku on normaalia, hänen olisi tullut suorittaa barbaariaste 14 vuoden ikäisenä, sivilisaatioaste 21 vuoden ikäisenä, kulttuuriaste 28 vuoden ikäisenä aloittaakseen siitä, mihin hän lopetti 35 vuoden ikäisenä, edellyttäen, että minä on aiemmin saavuttanut kausaalisen yhteyden. Mitä korkeamman tason minä onnistuu saavuttamaan, sitä nopeammin yksilö suorittaa nämä asteet. Annettu esimerkki tarkoittaa korkeammalla kulttuuriasteella tai humaniteettiasteella olevaa ihmistä. Jos edellisissä inkarnaatioissa on saavutettu yhteys kausaalitajuntaan, tämä yhteys palautuu yleensä ikävuosien 35 ja 42 välillä. Tämä tuo mukanaan iskostettujen illuusioiden ja fiktioiden kriittisen tarkastelun, mikä johtaa joko skeptisismiin tai pyrkimykseen hankkia todellinen tieto. Skeptisismiin sen tähden, että minä oivaltaa perittyjen ylifyysisien katsantotapojen mielettömyyden ja että uusilla aivoilla ei ole tietoa vaadittavista tosiasioista. Fyysisessä elämässä ihminen on riippuvainen aivoistaan. Jokaisessa uudessa inkarnaatiossa hänen on hankittava uudelleen vanha tietonsa.

⁵Kulttuurin tehtävä on tarjota ihmiskunnan hankkima tieto. Jos yksilö saa tilaisuuden opiskella ja siten hyödyntää kulttuurin aarteet, hänen harkintakykynsä kehittyy ja muistaessaan uudelleen alitajunnassa olevan piilevän tietonsa hänen ymmärtämyksensä kasvaa yhä useampia asioita kohtaan, kunnes hän on jälleen saavuttanut varsinaisen tasonsa. Sen jälkeen alkavat varsinaiset vaikeudet: piilevän tajunnan tarjoamaa syvemmän ymmärtämyksen hankinta. Yleensä vasta silloin, kun yksilö on noin 35-vuoden ikäinen, tämä kriittinen järki aloittaa hänen tähän saakka hyväksymiensä asioiden uudelleen tarkastelun ja tutkii hankitun ajatusjärjestelmän perusteet. Yksilö on tiedostamattaan hyväksynyt tutkimansa asian ymmärtämyksen todisteena sen oikeellisuudelle. Uudet järjestelmään sisällyttämättömät ideat vaativat huomioon ottoa. Tämä tuo usein mukanaan kriisin, katsantotapaa kohtaavan vallankumouksen, mikä johtaa uuden järjestelmän muotoilemiseen.

⁶Jos yksilö on kuitenkin siinä määrin ankkuroitunut johonkin tunneajattelun dogmijärjestelmään, että tämä sulkee pois uusien ideoiden vaikutuksen, hänelle ei koskaan johdu mieleen vanhan järjestelmän kestävyys tutkiminen, jolloin hän jää mentaalisesti saavuttamalleen tasolle. Tämä ei ehkäise hänen emotionaalisuuden jatkuvaa jalostumista, varsinkaan jos hänen elämänolosuhteensa edistävät sitä.

⁷Kun joskus tulevaisuudessa perustetaan esoteerisia kouluja ja yliopistoja, joissa yksilö alusta alkaen saa vaadittavat tiedot todellisuudesta, voi kehitysprosessi tietenkin nopeutua. Hänen ei silloin tarvitse uhrata monia vuosia vapautuakseen iskostetuista illuusioista ja fiktioista.

⁸Täytyy olla melko tietämätön elämästä, jos ei pysty erottamaan toisistaan korkeammilla sivilisaatiotasolla olevien (18–25-vuotiaiden) normaalia pian ohimenevää nuoruuden idealismia ja kulttuuriasteella olevien pysyvää idealismia. Nuoruuden idealismin perustuu osalta emotionaaliseen kapinaan ja osalta mentaaliseen yksiraiteisuuteen (uskoon, että kaikki on helppo muuttaa).

⁹Suvaitsemattomuus on pettämätön merkki siitä, ettei kyseessä oleva yksilö ole vielä saavuttanut kulttuuriastetta. Tästä arvosteluperusteesta tulisi lähteä kaikkia elämänilmiöitä arvioitaessa, myös uskonnon, filosofian ja tieteen aloilla. Uskonnon suhteen tämä olisi pitänyt selvästi oivaltaa. Jos uskonto on rakkauden elämäntarkastus, on myös suvaitsemattomuus todellisen uskonnon suoranainen vastakohta. Historiallisesti nähden uskonto on ollut tietämättömyyden ideologia, teologista fiktionismia. Myöntäkäämme auliisti, että yksittäisten ihmisten uskonto on ollut jotain muuta. Mutta heille teologia on ollut lähinnä este.

¹⁰Kasvu- ja koulutusaikanaan yksilölle opetetaan ne illuusio- ja fiktiojärjestelmät, jotka ovat yleisesti vallitsevia hänen kansakunnassaan ja hänen aikanaan. Harvoin hän on tietoinen siitä, että kaikki nämä järjestelmät ovat vain väliaikaisia, eivätkä koskaan lopullisia. Nämä kaikki muuttuvat, kunnes platoninen ideain maailma on hänen käytettävissään ja hänellä itsellään on mahdollisuus todeta olemassaolon kolme aspektia kaikissa suhteissaan inhimillisissä maailmoissa ja hankkia vuorovaikutuksessa viidennen luomakunnan yksilöiden kanssa tietoa kosmisesta organisaatiosta ja kaikista kosmisissa maailmoissa pätevistä perusluonteisista tosiasioista. Tämä planeettahierarkiassa oleva ”kosminen tieto” on välitetty niin pitkälle kuin tämä tieto voidaan tehdä käsitettäväksi kuudennen ja viidennen luomakunnan yksilöille. Joka tapauksessa heille kaikille yhteinen on selvitetty. Ymmärtämystä helpottaa se, että koko olemassaolo on niin pitkälle kuin mahdollista rakentunut analogiaperiaatteen mukaan: ”niin kuin alhaalla, niin myös ylhäällä”.

¹¹Kaiken kaikkiaan on mahdotonta vapauttaa ihmiset heidän kerran hankkimistaan katsoimuksista. Askel askeleelta kykenevät uudet sukupolvet hyödyntämään uusia ideoita, mikäli heihin ei ole lapsuudessa iskostettu vanhoja illuusioita, jolloin hidas ajattelutapojen muutos voidaan todeta. Mutta vanhoilla katsantotavoilla on ihmeellinen valta. Ne elävät edelleen vanhassa kirjallisuudessa ja harjoittavat suggestiivista valtaansa. Historia ei vain orientoi meitä menneisyyteen. Se antaa uutta eloa jo hylätyille fiktioille.

9.34 Ihmiskunnan kehitys

¹Historioitsijoiden ja arkeologien maailmanhistoriaksi kutsuma aika ulottuu tuskin pidemmälle menneisyyteen kuin viisi tai kuusi vuosituhatta. He eivät ole vain tietämättömiä siitä, että atlantilainen juurirotu on noin 12 miljoonaa vuotta vanha ja arjalainen rotu noin satatuhatta vuotta vanha, vaan nämä tosiasiat ovat heille edelleen käsittämätöntä. Kestänee vielä kauan, ennen kuin he oivaltavat, että historian runotar on tarinankertoja eikä mikään todenpuhujia. Heidän maailmanhistoriansa on kokoelma iltasatuja, perättömiä juttuja ja tarinoita kypsemmille nuorille. Menneiden aikojen hallitsijat palkkasivat historioitsijoita ylistämään omia ja kansojensa tyhmyyksiä ja julmuuksia, mikä ei lisää todellisuuspitoisuutta. Nämä valheet elävät edelleen enimmäkseen juoruilevissa tarinoissa. Ja jos joku oli vastaan, asiaa puolusteltiin sillä, että jos se ei ollut totta, oli se kuitenkin hyvin ilmaistu tai Voltairen mukaan, jos se ei ollut totta, oli se kuitenkin parempi kuin todellisuus.

²Tajunnan aktivointia koskeva historia ihmiskunnan barbaariasteella, ennen kuin voi edes puhua Lemurian ja Atlantiksen sivilisaatiosta, voidaan ohittaa, koska historioitsijoilla, arkeologeilla, antropologeilla ja muilla menneisyyden tutkijoilla ei ole edellytystä arvioida tähän kuuluvia ilmiöitä, mikä on osaksi selittänyt heidän negatiivisen asenteensa. Muinaisten käytäytymismallien jäännökset tulevat yhä vieläkin harhauttamaan etnologit. Heidän yrityksensä selittää ”animismia” jne. jäävät tietämättömyyden mielikuvitusrakennelmiksi. Heiltä puuttuvat tietenkin myös edellytykset selittää kausaalituneiden ihmisapinoiden sielunelämää (sielu = kausaaliverho).

³Vain esoteerinen historia voi antaa vaadittavia tosiasioita rotujen syntymästä ja kehityksestä niiden 22 miljoonan vuoden aikana, jolloin yksisukuisia ihmisolentoja on ollut planeetallamme. Biologia ja fysiologia eivät voi koskaan selittää ilman esoteerista tietoa orgaanisen elämän kehitymis- ja rappeutumisprosesseja.

⁴Idea maailmanhistoriasta sarjana maailmankausia on jo kauan sitten sisältynyt intialaiseen filosofiaan, jota länsimaalaisia suositellaan perusteellisesti tutkimaan sopivana valmistautumisenä esoteerisiin opintoihin.

⁵Maailmankausien on ajateltu olevan ”niitä erilaisia sosiaalisia ja kulttuurisia vaihteita, joiden synty, kukoistus, tuho ja toistensa korvaaminen ovat inhimillisen evoluution muoto ja sisältö.” Siten he ovat vähentäneet 432 000 vuoden kerrannaiset historioitsijoiden ehdottamiksi lyhyiksi aikakausiksi.

⁶Ilman esoteerista tietoa on juurirotujen, alarotujen, haararotujen toisistaan erottaminen mahdotonta, eikä vähintään aina jatkuvan rotujen sekoittumisen vuoksi.

⁷On myös ennen aikaista puhua kulttuurista ihmiskunnalle, joka ei ole vielä saavuttanut kulttuuriastetta, koska tämän käsitteen todellista selitystä ei ole vielä annettu. Toisilta palloilta siirretyt klaanit ovat voineet kehittää kauan sitten tuhoutuneita sivilisaatioita ja kulttuureja planeetallamme, mikä ei ole nykyisen ihmiskunnan ansiota. He ovat aina muodostaneet oman kastinsa, rakentaneet temppeleitä ja opettaneet näissä jälkeläisilleen salaista tietoa todellisuudesta. Jos kulttuuri käsitetään ”viljelynä”, silloin sen olennainen sisältö menetetään. On osattava erottaa toisistaan fyysinen, emotionaalinen ja mentaalinen ”viljely”, sivilisaatioaste ja kulttuuriaste.

⁸Lausunnosta ”kehityshistoriallinen hajautuminen” on luonut eri rodut, kansallisuudet ja kulttuurit”, käy selvästi ilmi kuinka paljon sosiologit ymmärtävät niistä tekijöistä, jotka ovat olleet määrääviä rotujen muodostumiselle ja ”kulttuureille”.

⁹Todellisen kulttuurin syntymisen mahdollisuus vaatii läpiviedyn yhteiskunnallisen työnjaon, jotta ne, joilla on edellytykset kulttuurien valmisteluun ja ylläpitoon, saavat kiinnittää jakamattoman huomionsa tähän liittyviin tehtäviin. Humaniteettiasteella oleva harvalukuinen parhaimmisto on historiallisina aikoina voinut toimia yhtä nopeasti puhkeavien kuin hajoavien kulttuuripyrimysten edelläkävijänä. Heillä oli mahdollisuus antaa panoksensa, koska he pystyivät kultivoimaan piileviä kykyjään harrastuksina vapaa-ajallaan. Mutta alemmilla tasoilla

oleville tämä on mahdotonta.

¹⁰Se parhaimmisto, joka Lemuriassa ja Atlantiksessa rakensi sivilisaatioita kansalle ja kulttuureja korkeammilla kehitysasteilla oleville ja joka toimi ihmiskunnan opettajina ja poliittisina johtajina, on jo kauan sitten siirtynyt lähimpään korkeampaan luomakuntaan. He ovat nyt sen planeettahierarkian jäseniä, joka valvoo ihmiskunnan tajunnankehitystä, jota uskovaiset ihmiset kutsuvat ”jumalalliseksi johdatukseksi ihmisen elämässä”.

¹¹Tämä kehitys ei ole saanut jatkoa häiriöittä, vaan sen ovat jatkuvasti keskeyttäneet katastrofit, ihmiskunnan itsensä aiheuttamien syiden vaikutukset. Tämä on yksi syy niihin puuttuviin lenkkeihin, joita arkeologit yrittävät turhaan löytää.

¹²Ihmiskunnan kehitystä valvovalla kollektiiviolenolla ei ole helppoja tehtäviä ratkaistavanaan. Sen työn rikkovat tietämätön, harhaanjohdettu ihmiskunta, kehityksen järjestelmälliseen pysähdyttämiseen pyrkivät poistoyöntävät voimat sekä korjuun lain kollektiiviolennot, joiden täytyy palauttaa tasapaino. Jatkuviin uusiin suunnitelmiin on varauduttava kaikkien mahdollisten tapahtumien vuoksi.

¹³Kaikki myötävaikuttavat kehitysprosessiin aktiivisuudellaan tai passiivisuudellaan, positiivisesti tai negatiivisesti. Kukaan ei siten vältty yhteisvastuulta eikä osallisuudestaan kohtaloon. Monet lohduttautuvat tietämättömyydessään ajattelemalla, että ”jumala tekee kaiken”. Hän ei tee sitä. ”Hän” tekee, mitä ”hänen” on tehtävä. Ja ihmisten on epäilemättä tehtävä osansa tai otettava seuraukset. Luonnonlaeissa ja elämänlaeissa ei ole porsaanreikiä.

¹⁴Se kohtalonkollektiivi, joka valvoo inhimillisten yksilöiden kohtaloita heidän kehityksensä huomioon ottaen, tekee tiivistä yhteistyötä sen kollektiiviolennon kanssa, joka vahvistaa ihmisten korjuun heidän kylvönsä mukaan ja jakaa tämän jokaisen erityisen inkarnaation osalle.

¹⁵Usein on todettavissa, että on olemassa lyhyitä nopeasti kohoavan ja vielä nopeammin rappeutuvan kulttuurin kukoistuskauasia. Määräävänä tekijänä tässä on kansankunnan kollektiivinen kylvö ja korjuu. Yksilöillä on tietenkin merkittävät roolinsa, mutta yleisesti ottaen inkarnoituneiden klaanien kehitystasot ovat ratkaisevia.

¹⁶Jotta historiasta voitaisiin oppia jotain olennaista täytyy ilmeisesti kyetä seuraamaan haararotujen kylvöä ja korjuuta halki vuosituhansien. Historioitsijoille ei näytä olevan mahdollista oppia edes sellaista suhteellisen yksinkertaista opetusta, jonka historiallisesti tunnettujen demokratioiden kokemukset voivat antaa. (Poliitikoilta, jotka eivät koskaan näe väärinymmärrettyjä päivän ongelmia pidemmälle, ei saa vaatia mitään.)

¹⁷Kyltymättömän inhimillisen itsekkyyden vuoksi ei ole kovinkaan ihmeellistä, että kansat ovat kauttaaltaan epäonnistuneet historiallisissa tehtävissään antaa tarkoitetut panoksensa tajunnankehitykseen.

¹⁸Aineaspektin suhteen kehitys merkitsee yhä korkeampien molekyyli-lajien saavuttamista, tajunnan aspektin suhteen tähän kuuluvia yhä korkeampia tajunnanlajeja ja mahdollisuutta ymmärtää yhä enemmän, energia-aspektin suhteen kasvavassa määrin tarkoituksenmukaisesti vaikuttavaa energiaa. Vanhemmilta saaduista perintötekijöistä ja eetteriverhon laadusta riippuu sitten, mikä näistä eri mahdollisuuksista (tajunta vai energia vai molemmat) pääsee yksilössä oikeuksiinsa. Tasoerojen toteaminen tai näiden ilmiöiden ymmärtäminen on tietenkin mahdotonta psykologeille ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella. Tästä on tavallisesti seurauksena se, että he hylkäävät sellaisen ”järjettömän teorian”. Sen, mitä he eivät voi ymmärtää, täytyy olla väärin.

¹⁹Esoteriikassa ”psykyllisellä” tarkoitetaan emotionaalista ja mentaalista, ”henkisyysdellä” kausaalista ja essentiaalista. Massan psyykkisen kehityksen rinnalla etenee kehittyneempien henkinen kehitys, siinä määrin kuin näiden yleinen hajottamistapumus korvautuu rakastavaisella ymmärtämyksellä. Nämä eivät ole vielä ymmärtäneet kehityksen lain mukaista keskinäisen avunannon kautta tapahtuvaa sosiaalista vastuutaan. ”Vastuu” osoittaa jatkokehityksen edellytykset ja kollektiivisen hyvän kylvön ja korjuun. Lisäksi on huomautettava, että korjuun lain vaikutukset eivät rajoitu vain yksilöön, vaan ulottuvat kollektiiviin mitä ennakoimattomalla

tavalla. Yksilön ajatukset voivat vaikuttaa tuhansiin kaikkialla maailmassa.

²⁰Surkean tunne-elämän omaava sivilisaatioyksilö, vailla ihailun, antaumuksen ja osanoton kykyä, tavoittelee vallan, kunnian ja rikkauden illuusioita, ikään kuin nämä olisivat elämän tarkoitus. Elämässä toisensa jälkeen hän vierittää Sisufoksen kiveä haluttuihin korkeuksiin, todetakseen toiveensa kestävästä onnesta jatkuvasti murskatuiksi. Vähitellen, tuhansien inkarnaatioiden kautta, alitajuntaan kerääntyy se kokemusten varasto, joka auttaa häntä ymmärtämään näiden illusioiden merkityksettömyyden, koska ne eivät anna hänelle sitä, mitä hän sisimmässään etsii, jotain, mitä meiltä ei voi koskaan ottaa pois, jotain, mikä tekee meistä rikkaampia persoonallisuuksia, jotain, mikä täyttää meidät katoamattomalla ilolla ja onnella.

²¹Ne, jotka ovat hankkineet kyvyn tutkia omia ja toisten menneitä elämiä ja kykenevät seuraamaan yksilöiden kehitystä inkarnaatiosarjojen ajan, todistavat seuraavat tosiasiat: yksilön inkarnaatioiden välisenä aikana muokkaamat elämäkokemukset muuttavat vähitellen uusissa elämissä vaiston suunnan kohti korkeampia päämääriä; että kohtalon laki ja korjuun laki johtavat yksilöä ymmärtämään yhä enemmän elämän olennaisuuksista, kasvavaan oivallukseen siitä, että hyöty ja menestyminen ovat oikeudenmukaisuudesta ja oikeudentunnosta erottamattomia, että pelastus on oman minän itsekkäiden pyrkimysten unohtamista, että pahuus on Lain suhteen tehtyjä virheitä, että pahana pitämämme osoittautui olevan meidän parhaaksemme, että kaikki meitä kohtaava on välttämättömiä kokemuksia, opetusta, koetuksia, karaisumista, vapautumista ja vanhan velan maksamista.

²²Tajunnan suhteen emotionaalimaailma ja mentaalimaailma ovat ”läpimenomaailmoja”, mielenkiintoisia ilmiöitä emotionaalisine illuusioineen ja mentaalisine fiktioineen, jotka molemmat tekevät objektiivisuuden mahdottomaksi. Niissä mielikuvitus on täydessä laajuudessaan, muotoillen ainetta toivonsa mukaan ja sallien tietämättömyyden leikkiä diktaattoria tai jumalaa. Nämä kaksi maailmaa ovat siten petollisuuden maailmoja. Tämä on totuus, jonka oivaltamisessa ajattelevilla ihmisillä ei pitäisi olla mitään vaikeuksia heidän tutkiessaan niiden fyysisistä vaikutusta maailman historian.

²³Näissä kahdessa maailmassa saavat typerykset peuhata aioneja, kunnes he ovat oivaltaneet, että he ovat arvottomia ja merkityksettömiä / hyödyttömiä todellisuuden ja kehityksen suhteen, oppineet, että mielivalta luo kaaosta, että lainmukaisuus on kosmoksen edellytys, että laki on kaiken perusta, joka mahdollistaa menetelmän ja järjestelmän, hankkineet oivalluksen, että terveen järjen löytämät ja soveltamat elämänlait ovat tajunnan kehittämisen edellytys.

²⁴Ihminen luo ja ylistää luomaansa, hänestä tulee tuotteidensa orja, niiden illusioiden ja fiktioiden uhri, joita hän on päättänyt pitää omana sielunaan ja jumalanaan.

²⁵Vaikka näiltä kahdelta maailmalta puuttuu luontainen aineellinen arvonsa, niillä on kuitenkin merkityksensä siinä mielessä, että ne opettavat yksilön oivaltamaan Lain ja ykseyden välttämättömyyden, vaikkakin aionien tuskallisten kokemusten jälkeen.

9.35 Kehittyminen ja itsetoteutus

¹On niin paljon helpompaa olla inaktiivinen kuin aktiivinen, negatiivinen kuin positiivinen, joten ei ole ihmeellistä, että pessimismin apostolit pääsevät helposti kuulolle. Poistyvällä perusasenteellaan (piilevällä, helposti aktivoituvalla vihallaan) ihmiset tuntevat hengenheimolaisuutta demonisuuden kanssa. Se selittää ihmiskunnan yleisen kehitysasteen. Emmekö koskaan pääse eroon barbaarisuudesta? On kuvaavaa, että sellaista epätodellista, elämäntietä, elämänvastaista katsantotapaa, jota Nietzsche esitti teoksessaan *Tragedian syntymä*, ylistivät varsinkin runoilijat innokkaasti kuin ilmestyksenä!

²Inhimillinen itsekkyyden vastustaa kehitystä ja hidastaa siten kehitystä. Reinkarnaatio-opin pitäisi selvittää ihmisille, kuinka lyhytnäköistä heidän elämänsokea itsekkyytensä itse asiassa on. Ne, jotka pyrkivät valtaan, kunniaan, rikkauteen ja onnistuvat saavuttamaan tämän, ovat yleensä kylväneet huonoa kylvöä tulevien inkarnaatioiden osalle. Menestyäkseen yhdessä inkarnaatiossa he ovat työskennelleet itseään vastaan kokonaisen tulevan inkarnaatiosarjan

ajalle. Sitä voi kutsua elämänsokeudeksi. Se, joka elää evoluutiota ja ihmiskuntaa palvellakseen, ei vain kehity nopeimmin, vaan saa siihen yhä useampia ja suurempia mahdollisuuksia tulevaisuudessa.

³Ihmiselämä ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella on niin täynnä mahdollisuuksia kärsimykseen jokaiselle, että yksilö, joka on hankkinut tervettä järkeä, oivaltaa, että on viisasta elää poistaakseen tulevaisuuden kärsimysten syyt. Tähän voi lisätä, että onnellisin on se, joka voi unohtaa itsensä ja siten kaikki alitajunnassaan olevat ristiriitaisuudet.

⁴”Totuuden” löytäneet tahtovat mielellään auttaa myös toisia löytämään sen. Mutta ilman tietoa eri kehitysasteista heidän yrityksensä ”pelastaa” toiset epäonnistuvat helposti. Julistus täytyy sopeuttaa käsittämisen, ymmärtämisen ja toteuttamisen edellytyksiin. Yksittäistapauksissa voi osoittautua, että mahdollisuus oikeaan käsittämiseen on olemassa siellä, missä sitä vähiten odottaa. Mutta yleisesti ottaen pätee sääntö, että vain ne ovat kypsiä tiedolle, jotka kaipaavat ”totuutta” ja ovat halukkaita vastaanottamaan sen. Ilman tätä kaipuuta tieto kylvetään sopimattomaan maaperään. Tiedon pakottamisesta haluttomille tulee usein huonoa korjuuta sekä vastaanottavalle että antavalle, joka kantaa vastuun käänteisestä tuloksesta.

⁵Lain mukaan jokaisen on itse etsittävä, löydettävä ja toteutettava. Paras apu on auttaa jokaista, siellä missä hän on, saavuttamaan se selkeys, jota hän etsii, ratkaisua omiin ongelmiinsa. Tiedon antaminen yksilölle, joka ei voi sitä käyttää, ei ole hänen auttamistaan, vaan hänen hämmentämistään. Me lähestymme päämäärää askel askeleelta, eikä ole olemassa kaikille sopivaa patenttiratkaisua.

⁶On tärkeää todeta, ettei yksilön tarvitse tunnustaa menneisyyttään. Kieltämällä menneisyytensä saavutettuaan korkeamman tason hän ei ole enää sama ihminen. Niin kutsutun syntien anteeksiantamuksen suuri ansio oli se, että se vapautti ihmisen menneisyyden taakasta. Moralistien kohtalokkaasta elämäntietoisyydestä ja koko moraalisesta katsantotavasta johtuu se, että yksilö jatkuvasti tuomitaan uudelleen siitä, minkä pitäisi olla unohdettu. Tämä on satanistien menetelmä ehkäistä kehitystä, kohoamista: ihmisten jatkuvaa uudelleen kuormittamista menneisyyden virheillä. On selkeästi todettava, että moralismi on satanismia. Siihen saakka, kunnes ihmiset oivaltavat tämän, satanistit tulevat yhä uudelleen voittamaan.

⁷Niin juurtunut on koko tämä moraalinen kieroutuneisuus, että yksilöistä, jotka ovat ennenaikaisesti (ennen kuin heistä on tullut kausaaliminuuksia) saaneet yhteyden menneisyytensä inkarnaatioihin ja todenneet tekemänsä vääryydet (toisten tavoin) voi tulla epätoivoisia hermo- ja raunioita ja siten kykenemättömiä elämään siinä inkarnaatiossa. Satanismin voitto!

⁸Tietenkin barbaariasteella ja sivilisaatioasteella on ystävällisiä ihmisiä. Mutta vasta kulttuuriasteella ihminen aloittaa tietoisensa pyrkimyksensä tulla hyväksi ihmiseksi.

⁹Välttämättömät emotionaaliset ja mentaaliset kyvyt, jotka yksilön täytyy hankkia, ovat energiaa kehittäviä kykyjä, jotka osoittavat näiden materiaenergioiden luonteen.

¹⁰Se, joka luottaa vaistoonsa ja tekee kaikkensa ykseyden toteuttamiseksi, kehittää automaattisesti vaadittavat kyvyt.

¹¹Kehityksen kuluessa yksilö luo oman uskontonsa emotionaalisia tarpeita varten ja oman filosofiansa mentaalisia tarpeita varten.

¹²Kausaali-intuitio antaa meille todellisuusideoita eikä fiktioita.

¹³Yksilön kehitys on katkeamatonta samastumista yhä korkeampilaatuisten ainevärähtelyjen tajuntaan.

¹⁴Ominaisuuksien ja kykyjen on tarkoitus mahdollistaa jatkuva samastuminen yhä korkeampien maailmojen tajuntaan.

¹⁵Ihmiset elävät illuusioissaan ja fiktioissaan, kunnes he ovat käsittäneet olemassaolon tarkoituksen ja päämäärän.

¹⁶Lapsi kasvaa eroon lapsuusasteestaan ja leikkikaluistaan. Mutta aikuiset jäävät saavuttamalleen tasolle ja tahtovat pitää sen kaikki leikkikalut.

¹⁷Jos toiveet ja pyyteet tekevät ihmisestä onnettoman, se johtuu siitä, että ne kuuluvat alemmalle tasolle kuin hänen omansa. Pyyteet tekevät hänestä onnettoman.

¹⁸Kun ihminen tuntee kiitollisuutta saadessaan luopua pyyteistään, hän on valmis tähän ”uhrautumiseen”, luopumaan leikkikaluistaan.

¹⁹Evoluutio on sarja tietoisuuden tasoja: alemman jättämistä korkeamman hyväksi, kun oman tason oppitunnit on suoritettu.

9.36 Kehittyminen ja vetovoima

¹”Samanlainen vetää puoleensa samanlaista.” Omavalinnainen tuttavapiiri on yksi monista kehitystason merkeistä. Tietenkään meillä ei ole mahdollisuutta varmuudella vahvistaa yksilön kehitystasoa ja -tasoa (niin kohtalon laki kuin korjuun laki tekevät tämän mahdottomaksi), mutta monet yhdenmukaiset merkit antavat ainakin muutaman prosentin todennäköisyyden.

²Me vedämme luoksemme sellaisia yksilöitä, jotka vastaavat hallitsevinta laatuamme elämämme eri vaiheissa. Humanisti, joka joutuu kasvamaan sopimattomassa ympäristössä, mutta joka barbaari-, sivilisaatio- ja kulttuuriasteen ohitettuaan on vihdoinkin saavuttanut varsinaisen tasonsa, on voinut todeta, kuinka erilaisia hänen tuttavapiirinsä muodostaneet ihmiset olivat olleet näiden eri jaksojen aikana. Tämän oivaltamisella on myös se vaikutus, ettei hän itsepin-taisesti takerru kerran tuntemiinsa ihmisiin todettuaan heidän tasonsa. He herättäisivät vain vanhoja alentavia värähtelyitä uuteen elämään.

³Jonkun yksilön omalle kehitystasolle kohottaminen on mahdollista vain, jos kyseinen henkilö on saavuttanut tämän tason edellisessä elämässään. Ymmärtämyksen herättäminen omalle korkeammalle tasolle on mahdollista vain, jos asianomainen on hyvin lähellä tätä tasoa ja pyrkii vakavasti ymmärtämään. Sen sijaan on suhteellisen helppoa tulla vedetyksi jonkun toisen alemmalle tasolle, varsinkin jos henkilökohtainen vetovoima myötävaikuttaa. On olemassa tapauksia, jolloin korkeammalla tasolla oleva yksilö on menettänyt kaiken mielenkiintonsa asioihin, jotka aiemmin kuuluivat hänen alkuperäiselle tasolleen. Ymmärtämys hautautui sen inkarnaation osalta.

9.37 Yli-inhimilliset valtakunnat

¹Tähänastinen esitys inhimillisistä kehitystasosta tullaan suhteellisen nopeasti täydentämään uusilla tosiasioilla, jotka antavat toisenlaisen perspektiivin.

²Asia on nimittäin niin, että kaikki luomakunnat kehittyvät ja saavuttavat korkeampia tasoja, siten eivät ainoastaan yli-inhimilliset valtakunnat, vaan myös neljä alinta. Kaikki elämä ei ole vain muutosta, vaan myös kehitystä, vaikka tämän jälkimmäisen selville saamiseen vaaditaan kykyä katsella yli vuosimiljoonien. Kaikki on nimittäin sekä kollektiivista että yksilöllistä. Koko olemassaolo koostuu sekä kollektiivitajunnan että yksilötajunnan omaavista monadeista. Tämä kollektiivitajunta, joka on tulosta ikeatomitajuntojen yhdistymisestä, on äärettömän monilaatuista tajuntaa: kosmisesta kokonaistajunnasta alas fyysiseen mineraalitajuntaan, äärettömän monilaatuinen se on myös kaikkien luomakuntien kaikkien ainelajien loputtomissa ryhmä-yhdistelmissä. ”Siellä, missä kaksi tahi kolme on kokoontunut”, koskekoon se atomeja, molekyyleja tai ihmisiä jne., syntyy tilapäinen tai jokseenkin pysyvä kollektiivitajunta. Meidän planeettamme muodostaa kollektiivitajunnan, ja sen keskuksessa oleva yksilö on sen ”jumala”, kunnes se luovuttaa toimensa toiselle yksilölle. Alkukantainen käsitys tietenkin idiotisoi sellaisen todellisuuden, ja niinpä olemme saaneet kaikki taikauskoisuudet ja kaikenlaiset jumallisuudet, kivien, puiden, eläinten, ihmisten ja kaikenlaisten mielikuvitusmuotojen palvonnan.

³Kun avataara inkarnoituu, tämä tuo mukanaan niiden vetovoiman energioiden suunnatonta kasvua, jotka vaikuttavat jokaiseen heidän sitä tiedostamatta. He eivät voi selittää, minkä tähden he niin ”aiheettomasti” tuntevat itsensä iloisiksi, ”kohotetuiksi”, ystävällisiksi kaikkia kohtaan. Koko ihmiskunta ikään kuin kohotetaan korkeammalle asteelle. Vetovoiman taipumuksen omaavat omalaadut saavat nopeaan uraan johtavia vahvistavia voimia ja onnistuvat usein

lopullisesti saavuttamaan kulttuuriasteen. Ihmiset, jotka eivät siihen saakka ole olleet vastaanottavia minkäänlaisille vaikutuksille, alkavat kaivata ja etsiä. Kun avataara noin 50 vuoden kuluttua palaa takaisin maailmaansa, jäljellä olevat värähtelyt häviävät vähitellen. Mutta ne, jotka ovat voineet hyödyntää nämä värähtelyt ja käyttäneet aikansa pyrkimykseen ja opintoihin, ovat ottaneet jättiläisaskleen ylöspäin.

⁴D.K.:n mukaan Christos–Maitreya on tehnyt ylivoimaisen maailmanennätyksen. Noin 20 miljoonan vuoden aikana hän on tajunnankehityksessään barbaariasteelta lähtien saavuttanut aurinkokunnassa (kosmisen tietoisuuden rajalla) korkeimmanlaatuisen mahdollisen kaikkietävyvyyden ja kaikkivaltiuuden. Ensimmäinen edellytys tälle on ollut, että hän ei ”epäonnistunut” yhdessäkään inkarnaatiossa, vaan toteutti niiden kaikkien tarkoituksen. Kuinka sellainen saavutus voi olla mahdollinen, sitä emme tiedä. Arvata tietenkin voi, jos tietää että arvaa, eikä oletta tai luule (niin kuin tehdään filosofiassa ja tieteessä). Tällä monadilla on täytynyt olla ainutlaatuisia tilaisuuksia tajunnankehitykseen alemmissa luomakunnissa. On selvää, että monadin perustaipumus on ollut vetovoima.

ITSEN LAKI

9.38 *Itsensä toteuttaminen*

¹Itsen lakiin sisältyy kaikki käytännölliseen toimintaan, elämäntaitoon ja toteutukseen kuuluva.

²Tieto muista elämänlaeista on kaiketi välttämätön todelliselle elämänymmärtämykselle, mutta sovellus kuuluu itsetoteutuksen alueelle.

³Itsetoteutuksen laki on järkkymätön, väistämätön laki, joka koskee kaikkien maailmojen ja valtakuntien kaikkia olentoja neljännessä luomakunnasta lähtien. Kolmessa alimmassa luomakunnassa tajunnankehitys tapahtuu ryhmäsieluissa, automaattisesti kokemusta hankkien aionien aikana. Mutta niin pian kuin ”itse” on astunut voimaan (minä on hankkinut itsetietoisuuden), sen täytyy itse hankkia kaikki jatkuvalle tajunnankehitykselleen välttämättömät ominaisuudet ja kyvyt, itse hankkia itsetietoisuus yhä korkeampien ainelajien yhä korkeampi-laatuissa passiivisissa tajunnanlajeissa.

⁴Itsetoteutuksen laki tekee selväksi, että ihmisen tajunnankehitys riippuu hänestä itsestään, kuluipa siihen kuinka monta inkarnaatiota tahansa. Hänen suurin esteensä ovat emotionaaliset illuusiot ja mentaaliset fiktiot, hänen täydellinen väärinkäsityksensä todellisuudesta ja elämästä, mikä kaikki saa aikaan sen, että hän arvioi väärin itsensä ja mahdollisuutensa, ei kykene oivaltamaan inkarnaationsa tarkoitusta, mikä saa hänet käytännöllisesti katsoen tekemään vain virheitä.

⁵”Ihmiselle tapahtuva” on tulosta menneiden elämien syistä ja hänen nykyisyytensä uusista syistä. Hänen omat emotionaaliset toiveensa ja tunteensa eivät muuta ”kohtalon kulkua”. Tahto on tahtoa ykseyteen, ja kun se osoittautuu toiminnassa, se voi vahvistaa paljon. Sillä, että pyydämme jumalaa tekemään sen, minkä me voimme tehdä tai mikä meidän pitäisi kyetä tekemään, ei ole juurikaan vaikutusta. Uusista syistä tulee uusia tekijöitä, mutta nämä syyt ovat yksilön itsensä aikaansaannoksia.

⁶Elämänongelmat, joiden kanssa minä kamppailee, minän on kerran ratkaistava, kuluipa siihen kuinka monta inkarnaatiota tahansa, lukuun ottamatta tietenkään niitä ongelmia, jotka voidaan lukea illuusioihin ja fiktioihin, jotka hajoavat, kun saadaan oikeita tosiasioita olemassaolosta.

⁷Sitä vastoin on väärin puhua ”sielun” (kausaalitajunnan) ongelmista. Siitä minä ei voi tietää mitään neljännessä luomakunnassa. Elämäntietämätön käyttää sanoja ilman kokemusta siitä todellisuudesta, johon ne alun perin viittasivat. Siihen sisältyvät kaikki ylifyysiset todellisuudet.

⁸Yksilön, joka aloittaa tietoisensa itsetoteutuksensa, on voitettava tähän pyrkimykseen liittyvät vaikeudet tai vastarinta. Muutamat näistä tulisi luetella tässä: illuusiot ja fiktiot, joilla häntä on

kasvuvuosina ruokittu ympäristön idiosynkrasiat, yleinen mielipide, kaikkien ymmärtämättömiä osoittava vastarinta, oma epätietoisuus ja epävarmuus, haluttomuus tai kyvyttömyys tapojen muuttamiseen, henkilökohtaiset huomioon otettavat seikat, alitajuiset taipumukset tai kompleksit.

⁹Korkeampia tasoja ei saavuta olemalla yksinomaan kiltti. Tätä ihmiset kutsuvat hyvänä olemiseksi!

¹⁰Itsetoteutus vaatii tietoa, itseluottamusta, itsemääräävyyttä ja tahtoa. Yksilö on sitä, miksi hän on tullut ajatustensa, tunteidensa, sanojensa ja tekojensa ansiosta menneissä elämissä. Tulevaisuudessa hänestä tulee sitä, mitä hän ajattelee, tuntee jne. nykyisyydessä. Kun subjektiivisen järjen muokkaama objektiivinen tajun sisältö on yhdenmukainen aineellisen todellisuuden kanssa, on yksilö on vapautunut fiktioista.

¹¹Itsetoteutus tapahtuu kulttuuri-, humaniteetti- ja idealiteettiasteella (kahden viimeisen vastatessa ”polkua lähestyvää” ja ”polulla olevaa”). Itsetoteutuksessa on eri asteita, jotka vastaavat inhimillisen evoluution kolmea korkeinta astetta.

¹²Itsetoteutus on pitkän tähtäimen työtä, myös sen jälkeen kun on alkanut tietoisesti pyrkiä siihen ja yrittää järkevästi soveltaa elämänlakeja.

¹³Itsetoteutuksen laki on raudankova laki, lakisääteisen prosessin ilmaus esoteerisessa mielessä. Tähän kuuluvat myös sellaiset asiat, jotka elämäntietämättömyydelle ovat mielenkiinnottomia, väsyttävää orjantyytä, päivittäisten yksinkertaisten velvollisuuksien toteuttamista. Seuraava askel on oman elämäntehtävänsä ja inkarnaationsa tarkoituksen ymmärtäminen ja toteuttaminen.

¹⁴Itsen laki merkitsee, että yksilön on tehtävä itse kaikki hänen vallassaan oleva. Tätä ei voi paeta, sillä siitä seuraa elämän tuskalliset oppitunnit. Mutta kaikesta elämänlakien huolellisesta soveltamisesta seuraa hyvitys. Hyveellä on palkkansa. Sillä juuri sellaisia ovat ne, joita planeettahierarkia tarvitsee ja etsii. Heille annetaan yhä suurempia tehtäviä ja siten tilaisuuksia hankkia korkeampien tasojen ominaisuuksia ja kykyjä, kuin muuten olisi mahdollista. Huomion ja huolehtimisen kohteeksi tuleminen on todella loistava mahdollisuus.

¹⁵Itsetoteutuksen lain mukaan täytyy kaikkien kaikissa valtakunnissa itse hankkia kaikki vaadittavat ominaisuudet ja kyvyt. Yksilöille annetaan lahjaksi se tieto, jota he eivät voi omassa luomakunnassaan itse hankkia: ihmisten osalta se merkitsee ylifyysistä tietoa, sillä ihmiset voivat kaikesta hankkia selvänäön (emotioaalisen objektiivisen tajunnan), mutta he eivät voi tutkia emotionaaliainetta. Oppilaaksi ei myöskään voi tulla ennen kuin on hankkinut tajunnan lajeissa 48:2 ja 47:5 ja päättänyt elää evoluutiota palvellakseen. Tietoa ei saa käyttääkseen sitä omaksi hyväkseen, eikä varsinkaan tunteakseen itsensä paremmaksi ja tärkeäksi ja halveksiakseen toisia. Oppilaisuuden salaisuus on siinä, että tieto hankitaan ratkaisemalla itse kaikki ne ongelmat, joiden eteen joutuu auttamisen yhteydessä. Auttamalla hankkii yhä suuremman ymmärtämyksen yhteisyytajuntaa kohtaan ja lähestyy huomaamatta essentiaalisuutta. Valitettavasti odottavat pettymykset niitä, jotka liian aikaisin uskovat olevansa intuitiivisia. Poul Bjerren määritelmä, ”Intuitiivinen eläminen on sitä, että elää ymmärtäen täydellisesti tapahtumainkulun merkityksen”, on esoteerisesti oikein. Mutta voidakseen tehdä tämän on täytynyt hankkia essentiaalinen tajunta (46) ja sitä ennen on täytynyt tulla kausaaliminäksi. Ja kausaaliminää luonnehtii ehkä parhaiten terve järki. Tähän sisältyy myös kyky oivaltaa omat rajoituksensa. Se ei aina ole niin helppoa, kun perspektiivitajunta jatkuvasti avaa uusia aavistamattomia näköaloja, aivan kuin emotionaalinen vetovoima ”syleilee koko maailmaa”.

¹⁶Ihmisen kehitys riippuu osittain siitä, kuinka paljon hän ymmärtää energian merkityksestä, osittain kyvystä käyttää energioita oikealla tavalla. Hallitessaan hylozooisen mentaalijärjestelmän, hankittuaan perusluonteisen tiedon todellisuudesta ja saatuaan siten selvyuden olemassaolosta, sen tarkoituksesta ja päämäärästä, hänen tehtäväkseen tulee itsetoteutuksen lain mukaan edistyä omalla polullaan yrittäen ja erehtyen energioitaan tarkoituksenmukaisesti käyttäen. Yksilöä voi verrata laboratorioteknikkoon, joka kokeita tekemällä hankkii tarpeellista

tietoa. Hän oppii tekemällä virheitä. Virheet ovat väistämättömiä ja opettavia. Se, joka ei ymmärrä arvostaa virheiden suurta merkitystä, ei ole myöskään ymmärtänyt itsetoteutuksen lakia. Tärkeää tässä on se, että yksilö ”on tehnyt parhaan ymmärtämyksensä ja kykynsä mukaan”. Vaikka epäonnistumisella voi olla valitettavat seurauksensa, tasoittuu se kuitenkin hänen hyvän tahtonsa ja hyvän vaikuttimensa myötävaikutuksesta lisääntyneellä oivalluskyvyllä ja ymmärtämyksellä. Se, mikä ulkopuolisista voi vaikuttaa epäonnistumiselta, suorastaan ”menetetystä elämältä”, voi osoittautua siksi inkarnaatioksi, joka on merkinnyt yksilön kehitykselle eniten. Tässä yhteydessä on huomattava, että yksilö on ehkä samanaikaisesti saanut kokea korjuun lain vaikutuksia, (vanhaa huonoa kylvää), jotka ovat saattaneet hänen elämänsä kestokyvyn lähelle murtumisrajaa. Mikäli ihmiskunta ei olisi niin täysin elämäntietämätön, kuin se yhäkin on uskontoineen, filosofioineen ja tieteineen, olisi se kauan sitten oivaltanut, kuinka typerää (juuri niin!) ihmisen moraalinen tuomitseminen on. Heitä ei voi vaatia ymmärtämään, että moraalinen tuomio on lisäksi virhe vapauden lain ja ykseyden lain suhteen. Mutta on oikeus vaatia (ei tervettä järkeä, kaukana siitä, vaan) hieman jokapäiväistä järkeä.

¹⁷Voisi ehkä ajatella, että lahjakkuuksien tuhlaus on suunnatonta, koska he voisivat antaa verrattoman paljon suuremman panoksen ihmiskunnan evoluutioon, jos he saisivat alusta alkaen esoteerisen tiedon, sen sijaan, että he koulutusvuosinaan tulevat kaikilla aloilla vallitsevan fictionalismin idiotisoimiksi, niin että heidän on menetettävä lähes 40 vuotta, ennen kuin heistä on tullut niin mentalisoituneita, että he kykenevät itse näkemään fiktiivisyyden läpi ja vapautumaan iskostetuista harhaluuloista. Mutta itsetoteutuksen lakiin kuuluu, että ihmisen täytyy itse etsiä totuutta ja löytää se. Kaikki tieto on hankittava itse. Kaikki lahjaksi saamamme tieto on lainaa toistaiseksi, ja kun tämä tieto on kerran sisältynyt alitajuntaan, se häviää valvetajunnasta. Vain se tieto, jonka olemme omalla työllämme siinä määrin sisällyttäneet alitajuntaamme, että se spontaanisti pääsee oikeuksiinsa, on lopullisesti omaamme. Silloin emme myöskään voi tulla idiotisoiduiksi, vaan sanomme itsellemme, ”se ei voi olla niin kuin sen sanotaan olevan”. Mitään ei voi sanoa niin kauan, kuin ei ole vaadittavia tosiasioita. On vain alitajuisella ”vaistolla” kokeiltava, kunnes on itse löytänyt itsetoteutuksen lain mukaan. Ensimmäinen opetus, joka kokelaan on opittava, on, että vasta nyt hänellä on edellytykset oppia aakkoset.

¹⁸Kokelas tekee suuren virheen uskoessaan, että hänen vaeltamansa partaveitsen kapea tie on ”valon tie”. Silloin hän ei oppisi tehtäviään. Valolla kaikki on helppoa, liian helppoa. Pikeminkin voidaan sanoa, että hän harvoin näkee muuta kuin seuraavan askeleen, jos edes sitä.

¹⁹Ihmiskunta ei kehity suoraan nousevassa linjassa, vaan hitaasti nousevassa spiraalissa, jossa tapahtuu monia syväsukelluksia. Se johtuu itsetoteutuksen laista. Kaikkien on itse hankittava kaikki. Lahjaksi annettu tieto on lainaa yhden tai useamman inkarnaation ajaksi, kulttuuri-kaudeksi, eläinrata-aikakaudeksi. Kehityksen laki on elämän peruslaki. Ihmiskunta ei kuitenkaan voi arvioida sitä asiaa, koska se ei kykene hankkimaan vuosimiljoonia kattavaa perspektiivitajuntaa. Siihen kykenevät vain kausaaliminät.

²⁰Planeettahierarkian mukaan kestää kymmenen miljoonaa vuotta, ennen kuin 60 prosenttia ihmiskunnasta on hankkinut täyden kausaalitajunnan.

²¹Eri maailmojen välisessä jatkuvuudessa ei ole ”aikavälejä” niiden aineen, tajunnan ja liikkeen näennäisestä erilaisuudesta huolimatta. Mutta korkeampien tajunnanlajien hankinta vaatii jatkuvaa, kärsivällistä työtä, koska ylimeno on niin huomaamaton, ettemme voi nähdä kuinka se tapahtuu, automaattinen menettelytapa sille, joka täyttää ehdot. Koska vielä ei ole hankittu kykyjä ylitajunnassa tapahtuvien prosessien seuraamiseen, on tehtävä kokeita. Se, joka on hankkinut tervettä järkeä, huomioi edellä kulkeneiden laatimat säännöt mieluummin kuin luulee kykenevänsä tekemään sen itse paremmin umpimähkään. Tätä elämänymmärtämystä teologit ovat tietämättömyydessään kutsuneet ”uskoksi”, asenne, joka on tietenkin rappeutunut sokeaksi uskoksi kaikenlaiseen taikauskoon. Auktoriteetin väärinkäyttö johtaa auktoriteettihalveksuntaan, jonka seuraukset todelliselle elämänvaistolle ovat haitalliset, kunnes ne, joilla on

todellista tietoa osoittavat elämänyymmärtämyksensä ja palauttavat luottamuksen ”korkeampaan oivallukseen”.

²²Etsijä hyödyntää koulutusaikanaan ihmiskunnan kootun kokemuksen sellaisena kuin hänen aikansa parhaiten orientoituneet kulttuuripersonallisuudet sen ilmentävät. Mutta hän ei pysähdy tähän. Hän oivaltaa, että mikään aika ei ole saavuttanut todellisuuden tutkimuksen rajaa. Hän kokeilee kaikkia teitä löytääkseen lopulta omansa. Tätä tietä seuratessaan hän hankkii itsetuottamusta ja itsemääräävyyttä, rohkeutta olla yksin, rohkeutta sanoa ja tehdä sen, mikä on sanottava ja tehtävä. Se on veitsenterävä tie. Monet ovat epäonnistuneet siinä jättämällä sanomatta jonkin sana, tekemättä jonkin teon, yrittämällä paeta vaikeuksia tai levottomia olosuhteita, jättämällä ratkaisematta ongelmia, jotka täytyy ratkaista.

²³”Ymmärtääkseen paljon on täytynyt harhailla syvälle orjantappurapensaisiin... Varoittavat esimerkit eivät auta; lähes sellaiseksi täytyy tulla itse, ennen kuin näkee selvästi.” Täten ilmenee teorian ja käytännön välinen ero elämän suhteen. Sille, joka ei tiedä oman kokemuksensa perusteella, on tuskin hyötyä yksinomaan teoriasta omalle elämäntavalleen. Tämä oivallus sisältyy itsetoteutusta koskevaan perustavanlaatuihin katsantotapoihin.

²⁴Tällaisten lausuntojen vaarana on, että elämäntietämättömät voivat käsittää ne kehotuksena tekemään uhkarohkeita kokeita omalla ja toisten elämällä välttämättömien elämäkokemusten saamiseksi. Yleisesti ottaen epäkypsät väärinymmärtävät kaiken esoteerisen. Esoteriikkaa ei ole tarkoitettu muille kuin kulttuuriasteella ja humaniteettiasteella oleville, aikamme harvinaisille ja poikkeuksellisille yksilöille.

²⁵Olemme olemuksellamme jumalallisia ja meistä tulee kerran kaikkitietäviä jumalia. Me pyrimme tätä päämäärää kohti ja ne ylittäjunnassamme olevat voimat, joita emme ole vielä ottaneet käyttöön, tulevat mahdollistamaan toteuttamisen. Me kehitymme nopeimmin, jos alinomaa huomioimme, mitä meistä on tuleva, sen päämäärän, jonka kaikki tulevat saavuttamaan. Jokainen pyrkimys kannattaa. Jokainen uusi idea tuo meille uusia voimia, sillä ideat ovat voimalla ladattuja kehitystekijöitä. Voiman saantia odottavista tulee entistä vähemmän kykeneviä käyttämään sitä, kun he vastaanottavat sen. Mutta se, joka suhtautuu vakavasti toiveeseensa päästä korkeammalle, huomaa, että kaikki sujuu suunnattoman paljon helpommin kuin kiireettömyys voi käsittää.

²⁶Ne, jotka odottavat nähdäkseen polun, jota heidän on kuljettava, saavat odottaa. Elämä on seikkailu, ja sen, joka tahtoo eteenpäin, täytyy olla innostunut tutkimaan pioneerin kaltaisella rohkeudella.

²⁷Ne, jotka odottavat, kunnes he tietävät oikean polun, ne, joiden täytyy aina kyetä erottamaan totuus ja valhe, saavat odottaa. Niin kauan kuin olemme etsijöitä, etsimme sitä, mikä on oikein ja totta. Tämä etsintä on välttämätön edellytys toteuttamiselle ja jatkuu jokaisella uudella korkeammalla tasolla.

²⁸Sen, joka tahtoo eteenpäin ja ylöspäin, on otettava aikomuksensa vakavasti. Se, jonka on aina odotettava päätöstään huomiseen, ei tule koskaan valmiiksi. Esteitä ei saa olla, eikä niitä ole sille, joka on tehnyt päätöksensä.

²⁹Me toimimme usein automaattisesti, ajattelematta. Mutta myös silloin toiminta on edellisen ajatuksen, jo olemassa olevan ajatuskompleksin tulos. Tämä ajatus voi olla niin kaukana ajassa taaksepäin kuin edellisissä inkarnaatioissa. Silloin siitä tulee korjuun elementaalien yksilöön pakottava ajatus.

³⁰Huolehdi siitä, että hyvät ajatukset johtavat niin pian kuin mahdollista toimintaan. Pelkät hyvät aikomukset, unelmat tulevaisuuden suurteoista, jotka eivät todennäköisesti koskaan toteudu, muuttuvat yhä vaikeammiksi esteiksi.

³¹Epäily on aina virhe. Jos se on oikeutettua, se pakottaa yksilön toimimaan. Jos se on virheellinen, se myrkyttää ympäristön ja houkuttelee sen epäilemään.

³²Se, joka tahtoo itsetoteutusta ja kiiruhtaa kehitystään, joutuu enemmän tai myöhemmin mustien hyökkäyksen kohteeksi.

³³Manun laeissa sanotaan oikein: ”Yksi ainoa hyvä teko on parempi kuin tuhat hyvää ajatusta, ja ne, jotka täyttävät velvollisuutensa, ovat enemmän kuin ne oppineet, jotka niitä julistavat.”

³⁴”Jokainen on oman onnensa seppä.” Tämä lennokas sanonta on erään esoteerisen selviön käänös kuvakielelle. Jos ihminen ei ole sitä, hän saa yrittää elämässä toisensa jälkeen, kunnes hänestä tulee se. Sillä hänestä tulee se. Laki on nimeltään itsetoteutus. Ihmisen on opittava seisomaan omilla jaloillaan, tietämään, mitä hänen on tehtävä ja mitä hänen ei pidä tehdä ja ottamaan omien ajatustensa sanojensa ja tekojensa seuraukset. Elämä on sitä, mitä teemme siitä: onnellinen tai onneton. Tätä ihmiskunta ei näennäisen parantumattomassa elämäntietämättömyydessään tahdo oivaltaa, mikä ei muuta lahjomatonta lakia.

³⁵Mutta tyhmyys uskoo pystyvänsä laatimaan elämälle lakeja. No jaa, jokainen on oman viisautensa herra. Ja rikkiviisaus luulee aina olevansa oikeassa. Se on sairaus, josta parantuminen kestää useimmiten pitkän sarjan kivuliaita leikkauksia (inkarnaatioita).

9.39 *Minä ja sen verhot*

¹Aineen suhteen itsetoteutus on yksilön kaikkien verhojen (organismin, eetteriverhon, emotionaaliverhon, mentaaliverhon ja kausaaliverhon) värähtelyjen kohottamista ja tajunnan suhteen todellisuuden ja elämän kokemista ja tämän kokemuksen muokkaamista, mikä tuo mukanaan oivallusta ja ymmärtämystä. Tällä tavoin ei tule aktivoiduksi vain korkeampi molekyyli, vaan valloitetaan myös sen korkeampi tajunnanlaji. Tämä ilmenee olemuksen muutoksena. Suurimmat radikaaliset muutokset tapahtuvat, kun minä siirtyy persoonallisuudesta (triadiverhosta) kausaaliolentoon (suuremman kausaaliverhon keskuksiin) ja sieltä toiseen triadiin. Kaikki kohoaminen yhä korkeammille tasoille tuo mukanaan muutoksen sielun suuntautumiseen, vapautumisen alemmasta, ja sellaisen voittamisen, mikä on ehkäissyt jonkin korkeamman hyvän oivallusta ja ymmärtämystä.

²Kun minä on hankkinut kyvyn hallita organismin eetteriverholla, tulee vaikein ja tärkein ajanjakso minän kehityksessä, jolloin minä oppii hallitsemaan emotionaalitajuntansa siten, että vetovoiman energiat hallitsevat. Sen jälkeen minän on opittava hallitsemaan vetovoimaiset emotionaalienergiat järjen avulla. Emotionaalitajuntaa ei saa laiminlyödä. Sillä on välttämättömiä toimintoja. Osaksi se on liikkeellepaneva voima, osaksi sen rakenteellista mielikuvitusta tarvitaan sekä fyysiseen suunnitteluun että yhteyden saamiseksi essentiaalimaailmaan. Siitä tulee tarpeeton vasta sitten, kun minästä on tullut kausaaliminä. Siitä lähtien kun minä hallitsee emotionaalisuuden, siitä tulee mentaalisesti suvereeni, joten mentaalisuus hallitsee emotionaalisuuden ja minä hankkii korkeammat mentaaliset kyvyt, perspektiivijattelun (47:5) ja systeemijattelun (47:4, eräänlaisen alemman intuition).

³Sen jälkeen kun yksilö on oppinut hallitsemaan inkarnaatioverhojensa (nk. alemman minänsä) tajunnan, tulee inkarnaatio, jossa hän tahtoo hallita ympäristönsä ja olosuhteensa. Jos hänen kehityksensä edistyy normaalisti, hänen huomionsa tulee kohdistumaan ”uusia valloittavia” alueita kohti ja hän pyrkii tulemaan kausaaliminäksi, hankkimaan täydellisen kausaalitajunnan ja ottamaan kausaaliverhon hallintaansa.

⁴Vielä ei ole tehty selväksi, mitä inkarnaatio yksilölle merkitsee. Hänet varustetaan verhoilla, jotka sisältävät edellisissä elämissä hankittuja taipumuksia. Näillä verhoilla on oma tajuntansa, johon vaikuttavat ulkoapäin tulevat värähtelyt. Suurimmaksi osaksi (kehitystasosta riippuen) minä itse hyväksyy häneen hänen kasvuaikanaan iskostetut fiktiot ja illuusiot, joita useimpien on mahdotonta hävittää inkarnaation aikana. Kun yksilö on saavuttanut niin pitkälle, että verhot ovat punoutuneet yhteen, jolloin ne tajunnan suhteen muodostavat ikään kuin yhden ainoan verhon (emotionaaliverho hallitsee organismin ja mentaaliverho emotionaaliverhon), tuloksena on ”persoonallisuus”, joka (ajattelipa se mitä tahansa) on ”oman viisautensa herra”. Tämä persoonallisuus on ristiriidassa Augoeideen kanssa, joskin tiedostamattaan. Ja asia on näin, vaikka yksilö olisi hankkinut esoteerisen tiedon. Pikemminkin on niin, että vastakohtaisuus tulee yhä silloin selkeämmäksi. Yksilöllä–minällä on tieto ja hänen täytyy käyttää sitä itse.

Tiesipä hän kuinka paljon tahansa, olipa hän kuinka viisas tahansa, kuinka viisas tahansa omissa silmissään, hän ei kuitenkaan ole vielä kausaaliminä, vaan on jatkuvasti vaarassa tehdä virheitä ja tekee niitä myös siinä määrin että se hämmästyttäisi häntä, jos hän kykenisi näkemään sen Augoeideen silmin. Olennainen ero aiempaan nähden on hänen vaikuttimensa, tarkoituksensa, muuttunut asenteensa. Mutta se ei riitä. Augoeides tietää. Minä ei tiedä. Sen on hankittava Augoeideen näkemys. Sitä ennen Augoeideen ja minän välinen vastakohtaisuus ei lakkaa. Tämä vastakohtaisuus häviää oppilaisuudessa. Järjelle se ei ole mikään salaisuus, mutta minälle kylläkin. Se pohjautuu minän ja sinän väliseen vastakohtaisuuteen. Yksilön omaksi ikuiseksi salaisuudeksi jää, kuinka hän tämän ratkaisee hankkimalla kaksitoista essentiaalista ominaisuutta. ”Sinä olet tätä.” Minä ja sinä olemme yhtä, olemme toisiamme säilyneellä itseidentiteetillä.

⁵Ihmiset arvioivat yksilön sen mukaan, mitä hän sanoo ja tekee aavistamatta, mistä se voi johtua. Triadiverhossa (kausaaliverhon inkarnoituneessa osassa) oleva minä on jossain määrin myös humaniteettiasteella ja vielä enemmän alemmilla asteilla verhojensa ulkoapäin tulevien värähtelyjen määräämän oma-aktiivisuuden uhri. Vasta idealiteettiasteella yksilö on hankkinut verhojensa täydellisen hallinnan. ”Ulkoiset” värähtelyt (sekä emotionaali- että mentaalimaailmassa) tulevat osittain planeettahierarkialta, osittain mustalta loosilta, osittain kaikkien (eri kehitysasteilla olevien) ihmisten taholta. Jos nämä värähtelyt ovat minän omia värähtelyjä vahvempia, ne saavat yksilön sanomaan ja tekemään sellaista, mitä hän muuten ei koskaan sanoisi tai tekisi (mistä useimmilla ihmisillä lienee kokemusta). Varsinkin ”passiivisissa” tiloissa yksilö voi helposti yllättyä verhojensa tempauksista. Tästä ja muista syistä oppilaan on opittava hallitsemaan tajuntansa ja jatkuvasti valvomaan verhojensa tajunnansisältöä, jolloin sisään tunkeutuvien värähtelyjen vaikutuksen voi välittömästi neutraloida. Tässä minä voi onnistua täydellisesti vasta sitten, kun sen omat energiat ovat vahvempia kuin ulkoapäin tulevat energiat. Ja mustan loosin hyökkäyksiltä voi välttyä vain, jos minä on jatkuvassa yhteydessä Augoeideeseensa, jonka energiat ovat silloin sen käytettävissä.

⁶Tässä yhteydessä voitaneen ongelma ”jumalan ohjauksesta ihmisen elämässä” joissakin suhteissa ymmärtää. Planeettahierarkia valvoo ihmiskuntaa kokonaisuutena, ei yksilöitä. Se lähettää värähtelyjensä, joita voivat vastaanottaa oikealle aaltopituudelle virittyneet. Muutoin on tarkoitus, että yksilö oppii itse elämään elämää, kuluipa tähän kuinka monta inkarnaatiota tahansa. Elämässä toisensa jälkeen hän oppii omista epäonnistumisistaan, kuinka hänen tulee välttää sellaisia. Yksilön kehitys riippuu siitä, kuinka hän on vaistomaisesti käsittänyt itsetoteutuksen lain. Näitä ongelmia koskevien vallitsevien teologisten, moraalisten, psykologisten teorioiden täytyy olla harhauttavia, koska ne huomioivat vain yhden inkarnation, eivätkä rajoitonta määrää inkarnaatioita. Vasta sitten, kun tietää reinkarnaatiosta, voi ymmärtää itsetoteutuksen lain. Avun pyytäminen todistaa elämäntietämättömyydestä. Tarkoitus on, että ihmisestä tulee suvereeni. Ja sellainen hänestä tulee vain hallitsemalla omat ongelmansa.

⁷Esoteerinen sanonta ”Ennen kuin ihminen voi kulkea tietä, hänestä itsestään on täytynyt tulla tie” tarkoittaa, että hankkimalla ominaisuuksia ja kykyjä (jotka kaikki ovat molekyyliä tai atomeja omanlaatuisine tajuntoineen ja energioineen) ihminen myös aineellisessa suhteessa rakentaa portaansa korkeammille alueille ja korkeampiin maailmoihin. Hänen verhoissaan alemmat molekyyli-lajit korvautuvat vähitellen korkeammilla, kunnes verhot lopulta koostuvat yksinomaan atomeista. Sen jälkeen voi tulla toimeen ilman verhoja ja tarvittaessa ne voi automaattisesti koostaa uudelleen. Tämä vaatii suvereenisuutta atomilajissa.

⁸Silta, joka oppilaan on rakennettava ensitriadin mentaalimolekyylin (47:4) ja toistriadin mentaaliatomin (47:1) välille, kulkee kausaaliverhon keskusten kautta. Näitä on lukumäärältään kolme ja niitä kutsutaan vuorojärjestyksessä älykkyyden, ykseyden ja lainsovelluksen keskukseksi. Nämä nimitykset on valittu tarkoituksella viitata niihin kyseessä oleviin energioihin, jotka antavat tietoa, kumoavat vastakohdan minun ja sinun välillä (”sinä olet tätä”) ja mahdollistavat Lain toteutumisen (vapautumisen tunteella joka kerta kun saa vapautua jostakin, jota siihen

saakka on pitänyt korvaamattomana).

⁹On kaiketi huomautettava, että vapaaksi ei tule heittämällä ennenaikaisesti pois jotain siitä, mikä on edelleen enemmän tai vähemmän välttämätöntä alemmilla asteilla, välttämätöntä elämälle, oppimiselle jne. Mitään ei saavuta pelkästään luopumalla. Ei ole kysymys kieltäytyksestä tai ”uhrautumisesta”. Sanotun voi ymmärtää ainoastaan kausaali-intuition hankkinut. Tämä mainitaan täydellisyyden vuoksi ja helpottamaan alkavan intuition hankinnan ymmärtämystä.

9.40 Ymmärtämys ja toteuttaminen

¹Kehitystason ja teoreettisen tiedon todellisuudesta ei tarvitse olla yhtäpitäviä. Taso osoitautuu ymmärtämyksessä ja mahdollisuudessa toteuttamiseen. Käsittäminen osoittaa koulutusasteen inkarnaation aikana. Korkeammalla asteella olevat ”kouluttamattomat” ymmärtävät siten enemmän kuin alemmalla asteella olevat ”koulutetuimmat”.

²Tiedon kyky ja toteuttamisen kyky, kyky soveltaa tietoa elävään elämään, ovat kaksi erilaista kykyä. Elämäntietämättömät moralistit (moralistit ovat elämäntietämättömiä) uskovat, että saarnaaminen ja tuomitseminen riittävät. He saavuttavat tarkoitetun tuloksen vastakohdan tai parhaimmassa tapauksessa vain ulkoisen, petollisen kulissin.

³Itsetoteutuksen lain mukaan ymmärtämys on edellytys ”paljastukselle” eikä sen seuraus. Oivaltamalla tämän (kokemuksen perusteella) ymmärtää myös teologisen puheen virheellisen näkemyksen ”ilmestyksestä”.

⁴Elämän tarkoituksen ymmärtäminen (kehityksen kohti kaikkitietävyyttä jne.) on asia sinänsä. Mutta suureen elämänyhteyteen kuuluvien eri maailmojen merkityksen ymmärtäminen on jotain täysin muuta. Tämä ymmärtämys on edellytys olemassa olevien mahdollisuuksien oikein käyttämiselle.

⁵Esoteerisesti ”tahto” merkitsee kykyä toteuttaa, mikä edellyttää oivallusta ja ymmärtämystä sekä riittävää kokemusta. Yksilölliselle minälle itsetoteutuksen laki merkitsee omien oivallusten toteuttamista ja yksilölle kollektiiviminän jäsenenä yhteistä toteuttamista, jolloin minä on siinä määrin samastunut suunnitelmaan, että ”minähavainnointi” on hävinnyt. Minäidentiteetti sitä vastoin on katoamaton.

⁶Esoteerikko tulee saamaan kokemuksia, jotka nopeasti vähentävät hänen uskaliaisuuttaan. Hän saa oppia käsittämisen ja ymmärtämisen eron ja saa tilaisuuden tutkia eri kehitystasaita. Essentiaaliminänä hän oppii tarkkailemaan myös kehitystasoja ja sitä, kuinka niiden hienovaraiset rajat ovat riittäviä ehkäisemään tietyllä tasolla olevaa yksilöä täysin ymmärtämästä lähinnä korkeammalla tasolla olevaa. Esoteeristen tietokuntien eri asteet ilmoittivat juuri ymmärtämisen (piilevään elämäkokemuksen) ja siten toteuttamisen mahdollisuudet.

⁷Nopea kehittyminen on vain aiemmin saavutetun tason takaisin saamista. Kaikki tiedon ja viisauden suhteen todella uusi vaatii vaivalloista työstämistä ja pyrkimystä. Myös sivilisaatioasteella jokainen kehitystaso voi vaatia muutaman sadan inkarnaation kokemuksen ja työn. Kun uusi taso on valloitettu, kaikki mahdollinen edelliseltä tasolta jäljelle jääneestä kylvöstä on korjattava.

⁸Esoteerikoksi tulemiseen ei riitä, että opiskelee esoteriikkaa. Useimmat esoteriikan opiskelijat jäävät kaikesta huolimatta eksoteristeiksi. He ovat niin samastuneita vanhoihin katsantotapoihin ja ajatusratioihin, että nämä jäävät lähtemättömiksi siinä ajatus-, tunne- ja toiminta-elämässä, joka nousee spontaanisti alitajunnasta. Teoreettisesti kaikki saattaa olla hyvin harkittua. Mutta käytännöllisesti kaikki pysyy samana. Ikuisesti sama tarina, samat filosofiset (psykologiset) ongelmat Sokrateen ajoista lähtien, samat teologiset ongelmat aina siitä lähtien, kun Eusebios sai käsiinsä Pauluksen kirjeet ja muotoili ne uudelleen. Erittäin harvat muuttuvat perin pohjin. Mentaalisuuden valta on heikko. Ja emotionaalinen hurmio menee pian ohi. Ympäristön maailman värähtelypaine on liian voimakas. Ja yksilö jää kaltaisekseen.

⁹Muuttumaan kykenevät ne, joilla ”uusi” on piilevänä, jotka voivat saavuttaa uudelleen vanhan tasonsa, hankkia uudelleen vanhat ominaisuutensa ja kykynsä.

¹⁰Se, joka ei kykene muuttamaan käsitystään tai näkökantaansa, on lopettanut kehityksensä ja on illuusioidensa ja fiktioidensa vanki.

¹¹Me muutamme jatkuvasti, koska kehitymme. Mutta yksi ei saa koskaan muuttua. Kaikissa koettelemuksissa erämaavaelluksen aikana, kun kiinnostus on laantunut ja kaikella on taipumus palata entiselleen, meidän on säilytettävä visio. Se, joka edistyy itsensä toteuttamisessa, ei tee sitä vain omalta osaltaan, vaan kaikille ykseyteen kuuluville.

¹²Kukaan, joka ei koskaan anna periksi, joka ei koskaan lakkaa pyrkimästä, ei välty saavuttamasta päämäärää. Jos hän ei saavuta sitä tässä elämässä, sitten hän tekee sen seuraavassa elämässään, joka on pitkän elämän seuraava päivä.

9.41 Ykseyden toteuttaminen

¹Monadissa itsessään (niin kuin koko luonnossa) on hämärä pyrkimys, joka luonnonlain vakaudella kohdistaa kehitysvietin kohti jotain tuntematonta tavoitetta, ensimmäistä kosmisen kokonaistajunnan ilmausta. Hitaasti läpi eri luomakuntien tämä luonnonvaatimus pyrkii pääsemään oikeuksiinsa itsetehostuksen pyyteenä (”tahtona valtaan”, toiveena ”ymmärtää”) huomataksien lopulta, että minän ekspansio on kosmoksen syleilemistä, ei keskittymistä äärettömän pieneen atomiosaan. Kun minä lakkaa olemasta fyysinen, emotionaalinen tai mentaalinen jne. minä, siitä tulee yhä korkeampi yhä suuremman viisauden ja vallan omaava minä. Minästä tulee yhä laajempi minä kaikkien kosmisten maailmojen kautta. Ja ainoa tapa on ”unohtaa itsensä”, unohtaa mitä on, unohtaa naurettava merkityksettömyytensä ja hankkia kokonaisuutta palvelleen oikeus tulla kokonaisuudeksi. Kun tämä oivallus on saavutettu, häviää mahdollisuus itseihannoitukseen ja omahyväisyyteen. Ja nöyrä kiitollisuus valtaa mielen mahdollisuudesta saada osallistua korkeampien valtakuntien evoluutiotyöhön.

²Ensimmäinen ja toisminen suhteessa sekä omaan minään että ulkomaailmaan on suuri ero. Ensimmäinen on itselleen riittävä. Se tahtoo valtaa omalle osalleen ja kaiken siihen sisältyvän herruuden luonnon ja ihmisten yli. Se käsittää kaiken suhteessa oman itseensä. Se, mikä ei palvele sen tarkoituksia on jotain vihamielistä, joka on mieluimmin tuhoava. Tällä asenteella on seurauksensa, joita fiktiivisyyden tai illuusiivisuuden sokeuttama ei joko näe tai jolle se ei voi tehdä mitään. Minä sulkee itsensä omaan vankilaansa, on kaiken sen orja, josta sen kuitenkin on oltava riippuvainen olemassaolonsa ja hyvinvointinsa puolesta. Se elää pelon maailmassa, koska se tietää, että kaikilla muilla minuuksilla on sama asenne. Se elää maailmassa, jossa kaikki ovat kaikkien vihollisia. Elämäntietämättömyydessään se toimii aina elämänlakien vastaisesti ja saa voimattomana kokea aiheuttamiensa syiden seuraukset. Lopulta se oivaltaa, että on vain yksi tie ulos tästä ympyrästä, ja se on vapautua kaikesta, lakata elämästä itselleen, vapautua niistä kahleista, joita se on sitonut itselleen. On vain yksi tie vapauteen, ja se on elää palvellessaan elämää. Minä on aina tahtonut olla jumala ja huomaa, että ainoa tapa tulla jumalaksi on tulla yhdeksi kaikkien muiden jumalten kanssa. Siksi se voi tulla ainoastaan osallistumalla suureen kosmiseen evoluutioon, jonka päämäärä on kaikkien toteutunut ykseys ja siihen liittyvä suvereenius kosmoksessa sekä kaikkien elämänlakien kitkaton soveltaminen, lakien, joita kaikkien on noudatettava. Laista tietämättömänä ensimmäinen uskoo voivansa uhmata lakia huomataksien, että siitä tulee tämän uhmamielen uhri, aiheuttamiensa vaikutusten uhri. Tämän oivalluksen se on saavuttanut toisminenä opittuaan olemalla yhteydessä toisten kanssa näkemään, että se oli oman elämäntietämättömyytensä uhri.

³Koko kosmos on tajunnanykseys, ja tämä on ”kosminen rakkaus” eli ”kaikkien sielujen yhteisyys”. Viidennen luomakunnan saavuttamiseksi ihmisen on täytynyt hankkia yhteisyystajunta ja liittyttävä aktiivisena osana ykseyteen. Ryhmä on ensisijainen, ei yksilö. Mahdollisuutta vastakohtaisuuteen ei saa olla olemassa. Yksilöstä on ihmiskunnassa hankkimallaan ja

ikuisesti katoamattomalla yksilöllisyydellään tuleva suurempi minä kaikkien muiden minuuk-sien kanssa. Tämä tapahtuu asteittain yhä suurempiin ryhmiin liittymällä.

⁴Olennaisin asia, joka meidän on opittava tästä tosiasiaista on, että teimme mitä tahansa erottaaksemme ihmisiä toistaan, herättämällä kateutta, hajaannusta, eripuraisuutta, kiistaa, on elämänvirheistä suurin. Siitä syystä juoruilusta, huhujen levittämisestä jne., mikä on hauskinda, mitä ihmiset tietävät, tulee erittäin huonoa kylvää niiden osalle, jotka panevat alulle pahan-suopaisen puheen ja niiden osalle, jotka sitä levittävät. He katkaisevat myös yhteyden ykseyden maailmoihin.

⁵Ensimmäinen koetus itsetoteutuksen yhteydessä on olla hyödyksi toisille. Sen sijaan meistä tulee niin helposti esteitä toisillemme.

⁶Toinen koetus on kysymys siitä, palvelemmeko ykseyttä sillä, mitä teemme.

⁷Yksilölliseen pelastumiseen pyrkiminen on itsekkyyttä ja johtaa harhateille. Vain ykseyteen, kollektiivitajuntaan, liittynyt on saavuttanut viidennen luomakunnan. Ja edellytykset tähän ovat, että on humaniteettiasteella (jos ei aiemmin) oivaltanut yhteisyyden ihmiskunnan kanssa, inhimillisen kollektiivin kanssa, ja on uppoutunut työhön inhimillisen evoluution hyväksi. Lopettakaa huolehtiminen omasta pelastuksestanne ja eläkää toisten pelastamiseksi, jolloin toiset pitävät huolen teistä. Sellainen on Laki. Näin se on väärintulkittu, vääristetty, idiotisoitu, satanisoitu.

⁸Elämäntietämättömälle tajunnankehitys näyttää tarkoittavan ”kieltäymysten” sarjaa. Voi-dakseen saavuttaa korkeamman täytyy eliminoida alempi, ennen kuin voi saavuttaa korke-
amman. Ennen kuin minästä voi tulla kausaaliminä, sen on vapauduttava alempien verhojensa
tajunnansisällöstä ja kaikesta sen sisältämästä todellisuudesta ja elämästä. Se on ”sielun pimeä
yö”. Se on uhrautumista ainoastaan niin kauan kuin emme havainnoi tätä korkeampaa, vaan
ikään kuin heitämme elämämme turhaan pois. Yksilö tuntee silloin itsensä kaiken ja kaikkien
hylkäämäksi, kaiken hankkimansa valon ja onnen menettäneeksi. Tästä lukiessa se voi tuntua
voitettavissa olevalta, sillä kaikki on vielä jäljellä. Mutta sen kokeminen on kokonaan toinen
asia. Teoreettinen tietämys ei ole todellisuutta, vain tietämättömyys sekoittaa nämä kaksi täysin
eri asiaa. Vielä ei ihmiskunta ole ymmärtänyt, mitä itsetoteutus tarkoittaa, koska se elää illuu-
sioissaan ja fiktioissaan. Mitä jääkään jäljelle, kun yksilöltä riistetään nämä, eikä hänen
käytettävissään ole muuta? Vaaditaan rohkeutta, tietoa ja elämänluottamusta voidakseen ”uhra-
ta” kaiken, mikä näyttää olevan elämää, kaiken, mitä pitää kallisarvoisena ja rakkaana. Kun on
kerran uhrannut kaiken ilman ulkoista vaikutinta, huomaamme, että saamme takaisin kaiken
rakastamamme, mutta kohonneena korkeampaan maailmaan, epäitsekkyuden maailmaan.
Tämä on koe, joka meidän on läpikäytävä kokeaksemme todellisuuden. Se, joka ei ole kokenut
eristyneisyyttä, ei käsitä yhteisyyttä.

9.42 Palvelu

¹Ihmiset ovat luoneet monia omituisia mielikuvia jumalan tahdosta. Kristityt rukoilevat jumalaa, että hän tekisi kaiken. On totta, että koko kosmos on niiden monadien työtä, jotka ovat saavuttaneet seitsemän korkeinta kosmista maailmaa (1–7) ja epäilemättä virtaavat elämän tarvitsemat energiat ja tajunnat alas kaikkien maailmojen läpi. Mutta tietämättömyys ei oivalla, että kosmos on olemassa tarjotakseen ikiatomeille mahdollisuuksia tajunnan hankintaan ja lopullisena tavoitteena kaikkietävyuden hankintaan. Monadit saavat kaiken tarvitsemansa korkeammista valtakunnista. Mutta niiden tehtävä on omalla työllään hyödyntää se, mitä elämä antaa. Organismi sulattaa ruoan, mutta meidän täytyy varustaa organismi ruoalla. Ideat annetaan meille lahjaksi. Mutta meidän täytyy omaksua ideat omalla työllämme. Meille annetaan kaikki kehitykseen tarvitsemamme. Mutta tämä kehitys on oma-aloitteisen tajunnanaktiivi-suuden tulosta itsetoteutuksen ja itseaktivoimisen lain mukaan.

²Koska olemassaolon tarkoitus on kaikkien monadien tajunnankehitys, on kaikkien korke-

ampien valtakuntien maailmojen yksilöiden keskeinen vaikutin tämän tarkoituksen palveleminen. Tämän oivaltaneelta katoavat kaikki ne mielikuvat, joita ihmiset ovat vuosimiljoonien aikana luoneet ”jumalan tahdosta” ja joita uskonnollinen emotionaalinen mielikuviutus on laatinut kaipuun uskonnollisen toiminnan tarpeesta. Olisi helppo täyttää kokonainen kirjasto kaikella vuosituhansien aikana näistä aiheista tuotetulla kirjallisuudella.

³Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella emotionaalisuus on se dynaaminen voima, joka toteuttaa sen, minkä järki oivaltaa tarkoituksenmukaiseksi. ”Tunne” on liikkeellepaneva voima. Monet oivaltavat, mitä pitäisi tehdä, mutta asia jää sikseen, koska he eivät ”käynnistä” tunteen liikkeellepanevaa voimaa. Älymystö tyytyy suurelta osin tiedon passiiviseen vastaanottamiseen soveltamatta sitä elämään. Virhe johtuu nykyisestä kasvatuksestamme, joka laiminlyö emotionaalisen aktiivisuuden kultivoimisen. Mystikot jäivät haaveilijoiksi. He tyytyvät sulautumaan antaumukseen ja tyhjentävät energiansa mielikuviutuksen liioitteluihin ymmärtämättä, että vetovoiman on löydettävä ilmaisunsa fyysisessä elämässä. Itsetoteutus osoittautuu toiminnassa. Jumalalla ei ole rukousten tarvetta. Hän tarvitsee työntekijöitä, jotka panevat täytäntöön hänen tarkoituksensa fyysisessä maailmassa. Tieto, jota ei käytetä, on väärinkäytettyä tietoa. Tieto merkitsee tilaisuuksia palveluun, ja sillä, joka jättää tilaisuudet käyttämättä, ei ole tulevaisuudessa mahdollisuuksia saada tarjouksia palveluun. On ”armo” saada palvella.

⁴He eivät vain julista rauhan sanomaa, vaan myös elävät julistamaansa rauhaa.

⁵Viinitarhan työntekijä antaa toisten nauttia sadosta ja sen laadun kunniasta. Hänelle riittää, että sadosta tulee parhain.

⁶On pyrittävä tulemaan vahvaksi, taitavaksi, viisaaksi, iloiseksi, onnelliseksi, kehityttävä jne., jotta maailmasta tulisi sellainen. Sinua kannetaan tai sinä kannat, painat alas tai kohotat.

⁷Elämää voi palvella monin tavoin, ensisijaisesti täyttämällä tehtävänsä.

⁸On väärin laiminlyödä eksoteeriset velvollisuudet esoteeristen tehtävien hyväksi, alemmat velvollisuudet omavalintaisten korkeampien hyväksi. Sen sijaan yksilö tekee viisaasti, jos hän ei sitoudu uusiin velvollisuuksiin, jotka estävät itsetoteutustyötä.

⁹Aivan kuten ei voi olla asiantuntija kaikilla aloilla, eikä suorittaa kaikenlaisia töitä, niin ei voi olla joka suhteessa ”täydellinen”. Pääasia on, että tehty työ, olipa kyse ammatillisesta tai ”vapaa-ajan” työstä ”kaikkien hyvinvoinnin” hyväksi, tulee tehtyä parhaan kyvyn mukaan. Kaikenlainen pikkutarkkuus on ajan tuhlausta.

¹⁰Sopeutuminen ihmisiin tai olosuhteisiin lisää meidän elinkelpoisuuttamme ja kykyämme palvella. Sen ei suinkaan tarvitse merkitä kompromissia omalle osalle, yksinoman itsetehotuksesta luopumista.

¹¹Palvelu on esoteerikon tie korkeamman maailman oivalluksiin ja kykyihin. Palvelun suhteen sovelletaan sääntöä, että kukin palvelee parhaimmillaan kyvyillään eikä tekemällä sellaista, minkä toiset voivat tehdä yhtä hyvin, jos eivät paremmin. On korostettu liian paljon aineellista apua, mikä yleensä ei auta lainkaan. Ainoa todellinen apu on apu itseapuun. Muu apu on enimmäkseen sopimattoman käytöksen vahvistamista, pikemminkin edistää sosiaalituen vastaanottajan asennetta, laiskuutta, haluttomuutta, puutteellista itseluottamusta ja aikaansaamattomuutta. Toisia ei auteta olemalla haitaksi itselleen.

¹²Me autamme toisia heidän ongelmiaan analysoimalla asian heidän kanssaan, kunnes epä-tietoinen huomaa ongelmien ratkeavan itsestään.

¹³Joskus kuulee sanottavan, että koska palvelu on edellytys tajunnankehitykselle, on palveleminen yksilön itsekkäiden etujen mukaista. Niillä, jotka otaksuvat sellaista, ei ole mitään käsitystä siitä, mitä palvelu merkitsee. Hyvin usein se on sen kaltaista, että jos yksilössä on vähänkin itsekkyyttä jäljellä, ”hän ei kestä” vaan luopuu.

¹⁴Tietenkin idealisteja on myös sivilisaatio- ja kulttuuriasteella. Mutta heiltä puuttuu se todellisuustiedon perusta, joka takaa siihen kuuluvien ideoiden pysyvyyden ja kumoamattomuuden. Pian katoava elämäntietämätön ”nuorisoidealismi” on riittävä esimerkki tästä. Vuorenvarma idealismi kuuluu platonisen ideainmaailman idealiteettiasteelle. Muutoin kaikkien

ihanteiden suhteen pätee, että alemmilla asteilla yksilöllä ei ole sitä piilevää elämäkokemusvarastoa, joka on välttämätön korkeammille kehitystasasteille kuuluvien ihanteiden toteuttamiseksi.

9.43 *Kärsimys ja onni*

¹Kaiken kärsimyksen perustana ovat tietämättömyys, virheellinen käsitys (fiktio) tai virheellinen asenne (illuusio).

²Kärsimys johtuu suurelta osalta virheellisestä asennoitumisesta. Kärsimys tulee jatkumaan siihen saakka, kunnes sisäiset syyt on poistettu. Sen jälkeen häviävät ulkoiset syyt, koska ne ovat suorittaneet tehtävänsä ollen siten tehottomia.

³Elämää uhmaavat oppimaan kykenemättömät valitsevat oppia ainoastaan kärsimyksen kautta.

⁴Onni ja kärsimys ovat osittain korjuuta, mutta 90-prosenttisesti oman tahtomme jo tässä elämässä tekemää omaa työtä.

⁵Epäilemättä maailmassa on riittävästi kärsimystä: se fyysinen kärsimys, joka seuraa kaikkea orgaanista elämää, se emotionaalinen kärsimys, jonka vihanvärähtelyt aiheuttavat, se mentaalinen kärsimys, joka seuraa siitä, että ihmiskuntaa idiotisoidaan fiktioilla, joita tarjotaan totuuksina.

⁶Emotionaalinen kärsimys voidaan hallita. Mutta siihen vaaditaan tahtoa. Kieltäydy huomioidasta kiusallisia ajatuksia! Kieltäydy tuntemasta kateutta, loukattua turhamaisuutta, pelkoa! Kieltäydy mentaalista levottomuudesta!

⁷Buddha antoi neljä perustetta ja syytä kärsimykselle: tietämättömyys Laista ja kyvyttömyys lainsovellukseen; jonkin halu tai jonkin pelko; kyvyttömyys elää mentaalisuudessa; kyvyttömyys noudattaa seuraavaa kahdeksaa viisauden sääntöä: oikea tieto; oikea ajatus; oikea puhe; oikea toiminta; oikea elämä; oikea toimeentulo, jolla ei aiheuta kenellekään kärsimystä tai menetystä; oikea pyrkimys; oikea muistaminen; oikea tarkkailun hallinta.

⁸Elämä on onnea korkeammassa emotionaalimaailmassa, iloa mentaalimaailmassa ja autuutta essentiaalimaailmassa. Tästä voimme päätellä, mistä ne värähtelyt tulevat, joille me antaudumme. Alemmasta emotionaalimaailmasta tulevat värähtelyt tekevät meistä enemmän tai vähemmän onnettomia, aiheuttavat masennusta, ahdistusta, levottomuutta tai muita negatiivisia tiloja.

⁹Tuhoutumattoman onnen edellytyksenä on oivallus kaiken elämän hajoamattomasta ykseydestä, suuresta kosmisesta yhteisyydestä. Ennen kuin ihmiset ovat hankkineet tämän oivalluksen, yksilöllä tulee olemaan kyky vihata ja tuhota siten onnen perustan. Kaikki, mikä tekee tämän oivalluksen täysin mahdottomaksi tai vaikeuttaa sen toteutumista, on sitä, mitä planeettahierarkia kutsuu ”suureksi illuusioksi”.

¹⁰Onnellisuus tekee elämästä helpon elää meille itsellemme ja ympäristöllemme. Kaikki Lain kanssa sopusoinnussa oleva tekee meistä onnellisia.

¹¹Onnellisuus kehittää, ei tietenkään se tavanomainen ajattelemattomuus, jota ihmiset kutsuvat onneksi, vaan se syvä kestävä onnellisuus, jonka ihminen kokee unohtaessaan oman surkean itsensä.

¹²Ne, jotka kokevat onnellisen inkarnaation, hyödyntävät usein tilaisuutensa väärin, mikä tekee heistä itsekkämpiä, kyltymättömiä ja itsesokeampia.

¹³Kutsuttakoon onnellisuuden vaatimusta omalle osalle itsekkyydeksi, niin kauan kuin elämä useimmille on kärsimystä. Tietenkin ihmisellä on oikeus onneen, jonka elämä voi antaa. Onni on yksilöllinen käsite, ja käsitys siitä, mikä tuo onnea muuttuu jokaisella uudella kehitystasasteella. Idealiteettiasteella onni on toisille elämistä ja omien säälittävien surujen ja huolien täydellistä unohtamista.

9.44 Itsetuntemus (ja itsesokeus)

¹”Itsetuntemus” on erittäin väärinkäytetty sana. Se pitäisi korvata sanalla ”itsesokeus”. Ihminen ei tunne itseään, eikä hänellä ole mahdollisuutta siihen, sillä hän ei koskaan opi tuntemaan todellista minäänsä. Täydellinen itsetuntemus on suorastaan mahdotonta ihmiskunnassa. Se, minkä ihminen voi käsittää, se itsetuntemus, jonka hän hankkii seurustellessaan toisten kanssa, on laadultaan mitä pinnallisinta eikä ansaitse nimitystä. Sama koskee psykologien ja psykiatrien yrityksiä ymmärtää ihmisen luonnetta. Psykoanalyttikoiden saavuttamat tulokset ovat harhaanjohtavia, jos emme sanoisi useimmiten valitettavia. Samaa voidaan sanoa teologien opista koskien ihmisen ehdotonta synnillisyyttä. Ihmisellä on taipumukset kaikkiin hyviin ja huonoihin ominaisuuksiin. Sen esoteerikot voivat sanoa. Lienee ymmärrettävää, että seura-elämässä (ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla) huonommat ominaisuudet on helpompi aktualisoida kuin hyvät.

²Esoteerisesti nähden itsetuntemusta ei ole olemassa. Ihminen ei koskaan tunne itseään, sillä hän on tuhat kertaa enemmän kuin hän aavistaa. Sekä hänen alitajuntansa että ylitajuntansa ovat luoksepääsemättömiä, paitsi lähimmät pintakerrokset. Kukaan ei ole tutkinut merta sen tähden, että on kalastaja tai tutkinut maailmankaikkeutta sen tähden, että on astronomi. Ihmisten on opittava ymmärtämään, että he kaikista oppineisuudestaan huolimatta ovat täysin elämäntietämättömiä. Heidän pitäisi oppia Sokrateelta.

³Se, joka todistaa itsestään, todistaa aina väärin, koska kukaan ei tunne itseään, omia piileviä ominaisuuksiaan ja kykyjään. Itseanalyysissä emme ylitä päivittäisiä kokemuksiamme, ja ne kuuluvat valvetajuntaan ja siten pintakerrokseen. Suurelta osin, 99-prosenttisesti, ihminen ei tiedosta itseään eikä eri verhojensa ali- ja ylitajuntaa.

⁴Todellinen ihminen on piilevä ihminen, ei se, minkä ihmiset näkevät ihmisestä. Kaikki eri inkarnaatioiden aikana hankittu putoaa alitajuntaan ja jää piileväksi, sisältyy siihen kokemusten, ominaisuuksien ja kykyjen varastoon, joka on varsinainen ihminen. Hänestä me emme tiedä juuri mitään. Kun on tämän kerran selvästi oivaltanut, silloin näkee yksilön kokonaan toisella tavalla kuin aiemmin. Me arvioimme yksilön ulkonäön perusteella ja itsemme sen mukaan, missä olemme onnistuneet tai epäonnistuneet lyhyen maallisen elämän aikana. Mutta tähän vaikuttavat myös monet tekijät, joista emme myöskään ole tietoisia. Muutamia näistä tekijöistä esoteriikka on osoittanut meille, vaikkakin vielä epätäydellisesti, ei läheskään niinä elämänlakeina, joita ne ovat, niinä elämän energioina, joita ne ovat ja joita me emme osaa soveltaa oikealla tavalla. Jotta kykenisi käsittämään edes perusteellisimman, täytyy olla tietoa ihmisen eri verhoista, verhoissa olevista eri molekyylilajeista ja näitä vastaavista tajunnanlajeista. Lisäksi vaaditaan tietoa siitä, mitkä departementtitajunnat ja -energiat ovat tunnistettavissa jokaisen erityisen yksilön viidessä verhossa (kausaaliverhossa, triadiverhossa, mentaaliverhossa, emotionaaliverhossa ja eetteriverhossa) sekä organismin perintötekijät eläin- ja ihmiskunnasta. (Organismi on lainaa eräästä muusta monadievoluutiosta kuin triadien kautta kulkevasta, eräästä lopullista triadievoluutiota valmistavista evoluutioista.)

⁵On aika luonnollista, että yksilö mielellään tahtoo tietää kehitystasensa. Mutta se on kysymys, johon liittyy suuria vaikeuksia ihmiskunnan nykyisellä vihanasteella. Niin kauan kuin vallitsee niin täydellinen ymmärtämyksen puute esoteriikkaa kohtaan, niin kauan kuin puuttuu vaisto ylifyysisen todellisuuden olemassaololle (joka kuitenkin muodostaa 99 prosenttia koko todellisuudesta), niin kauan kuin sellaiset ilmiöt kuin marxismi ja bolshevismi ovat mahdollisia, niin kauan kuin ihmiset saattavat uskoa, että oraakkelin sanonta ”tunne itsesi” edellytti sellaista mahdollisuutta, niin kauan voidaan rauhallisesti väittää, että se kysymys on liian aikaisin herätetty.

⁶”Pisimmälle pääsee se, joka ei tiedä, millä asteella hän on ja mihin hän on menossa”, on ikivanha viisauden sana, joka kuuluu tähän yhteyteen. Jos annettaisiin joitakin arviointiohjeita, ne käytettäisiin väärin, kuten kaikki muu tietämys. Jokainen narri asettaisi itsensä ylimmäksi ja useimmat muut alimmaksi.

⁷Yleensä on niin, että humaniteettiasteella olevien katsotaan kuuluvan ja he uskovat myös itse kuuluvansa jollekin sivilisaatioasteen alemmista tasoista. Jos he eivät ole saaneet tilaisuutta antaa panosta, he tuntevat itsensä ”nolliksi”.

⁸Lienee tarpeellista antaa muutamia yleisiä tosiasioita aivan liian irvokkaiden virheiden mahdolliseksi ehkäisemiseksi.

⁹Myös sivilisaatioasteella voi olla ihmisten kutsuma ”mentaalinen nero”. ”Selvänäköä” esiintyy yleisimmin barbaariasteella. Vahingonilo on epäilemättä merkki alimmasta emotionaaliasteesta, ali-ihmisyydestä.

¹⁰Se, joka voi vihata (pelätä, kostaa, halveksia, osallistua yleiseen juoruiluun), ei ole saavuttanut kulttuuriastetta. Niillä hyvin harvoilla, jotka ovat saavuttaneet humaniteettiasteen, on täydellinen ymmärtämys kaikkea ihanteellista kohtaan. He kykenevät arvioimaan kaikki kulttuuri-ilmiöt oikein, pyrkivät toteuttamaan universaalisen veljeyden ja kaiken tämän sisältävän ja ilman jälkeäkään tunteilevuudesta, fanaattisuudesta tai tuhoisista liioittelusta. Heillä on se uskonto, joka on kaikille viisaille kaikkina aikoina yhteinen: viisauden ja rakkauden tunnus-tukseton uskonto. Eräs heitä luonnehtiva piirre on ”harmittomuus”. Niiden, jotka katsovat tämän olevan liian vähän, pitäisi yrittää harjoittaa sitä yksi ainoa päivä ajatuksin, tuntein, sanoin ja teoin. Se ei vahingoittaisi heitä, vaan ehkä opettaisi heille jotain heidän omasta tasostaan.

¹¹Me saamme tietää tasomme, kun meidät hyväksytään planeettahierarkian oppilaiksi, samanaikaisesti kuin me saamme tietoja kaikkien verhojemme departementtikuvuluuvuudesta.

¹²Niin pian kuin olemme päättäneet liittyä viidenteen luomakuntaan lyhimmässä mahdollisessa ajassa, meitä kehoitetaan näkemään itsemme ”ikään kuin” olisimme saavuttaneet tämän valtakunnan rajan ja elämään ”ikään kuin” jo olisimme siellä. Tämä on tärkeä psykologinen energioita vahvistava tekijä. Epätoivo lamauttaa eikä passiivisuus voi hyödyntää välttämättömiä ja olemassa olevia energioita.

¹³Rikkiviisaus, jonka on näytettävä terävyytensä ”tarttumalla sanoihin”, kysyy, miksi puhutaan ”itsetoteutuksesta”, kun samaan aikaan sanotaan, ettei ihmisellä ole itsetuntemusta. Toinen on kai toisen edellytys? Vastaus on se, että itsetoteutus on elämänlaki. Ja outo asia näiden lakien suhteen on, että ne vaikuttavat automaattisesti. Se, joka määrätietoisesti työskentelee hankkiakseen enemmän tietoa, oivallusta ja ymmärtämystä ja toteuttaakseen universaalisen veljeyden (tai ainakin yleisen kaikkiiin kohdistuvan hyvän tahdon), tulee toteuttamaan olemassaolon merkityksen ja sen myötä myös itsetuntemuksen, joka on tietoa siitä, että kaikki ovat yhtä. Ensimmäinen todellisen itsetuntemuksen edellytys on kokemus jumala immanentista.

¹⁴Delfin oraakkelin ”tunne itsesi” tarkoitti: ”tule tietoiseksi omasta potentiaalisesta jumalallisuudestasi”. Tullakseen sellaiseksi, ihmisen täytyy ”unohtaa itsensä.” Tämä on eräs esoteriikan monista paradokseista.

¹⁵Itsesokeus on sitä, ettei kykene näkemään monia omista vioistaan ja puutteistaan, eikä varsinkaan suuria vikoja.

¹⁶Itsepetos on sitä, että voi kuvitella muun muassa omaavansa tiettyjä ominaisuuksia, kun sitä vastoin on tuskin alkanut ymmärtää, mitä nämä ominaisuudet merkitsevät.

¹⁷Me arvioimme itsemme niiden hyvien aikomustemme mukaan, jotka harvoin toteutuvat, ja toiset heidän hyvien aikomustensa tulosten mukaan. Vähäisellä itsetuntemuksella voisimme oivaltaa valheellisuuksiamme.

¹⁸Ihmisiä ei voi koskaan saada oivaltamaan elämänvirheitään, niin kauan kuin itsepetollisuus asettaa esteitä tielle. Ja se mahdollisuus on täysin poissuljettu, että joku ulkopuolinen voisi pakottaa itsesokean näkemään. Jokainen sellainen yritys vain lisää itsepetollisuutta. Jokaisen on itse havaittava omat elämänvirheensä.

¹⁹Jotta ihmisiä voisi auttaa, ei saa olla sokea heidän vioilleen ja puutteilleen. Sillä näihin he tarvitsevat apua. Juuri nämä pakottavat meidät osanottoon, koska ne ovat itsetoteutuksen esteitä. Hyvä ystävä ei ole se, joka sulkee silmänsä toisten vioille ja näin toimiessaan ehkäisee

aina tarpeellista itsekritiikkiä. Sitä, joka ei kestä kuulla omista vioistaan, ei voi myöskään auttaa. Se, joka tahtoo kehittyä, on aina kiitollinen jokaisesta huomautuksesta, jollei se ole vihan ilmaus, sillä silloin huomautus on aina jossain suhteessa vääristynyt. Mutta kaiketi se voi olla myös silloin hyödyllinen ja antaa aihetta itsetutkisteluun.

²⁰Eräs 45-minä sanoo, että ”esoteerikot eivät useinkaan uskalla arvioida kanssaihmissiään peläten siten arvostelewansa heitä epäystävällisessä hengessä. Mutta meidän jokaisen on opittava näkemään yksilön puutteet ja ansiot, paheet ja hyveet, pienuus ja suuruus ja näin mitä enemmän rakastamme heitä”. Stevenson sanoo, että ”me ihailemme ystäviämme heidän suuruutensa vuoksi, mutta rakastamme heitä heidän vikojensa vuoksi”. Monien mielestä se kuulosti oudolta, mutta hän näki oikein. Luultavasti siihen kykenevät vain ne, jotka lähestyvät idealiteettiastetta ja jotka oivaltavat eri kehitysasteiden väistämättömyyden. Tietenkin se on rasittavaa, jos ympäröivät ihmiset ovat paljon alemmilla tasoilla. Kuitenkin: läksy on opittava, jos aiomme hankkia todellisuustajun ja jotta meistä ei jatkossa tulisi kaikenlaisten emotionaalisten illuusioiden ja mentaalisten fiktioiden uhreja.

²¹Esoteerikko tekee eron ulkoisen ja sisäisen yksinäisyyden välillä. Hänen ympärillään voi olla monia ystäviä, mutta sisäisesti hän on täysin yksinäinen, koska kukaan heistä ei ole saavuttanut hänen kehitystasettaan, minkä tähden heidän on mahdotonta ymmärtää häntä. Vain niillä on mahdollisuus ymmärtää häntä, jotka ovat saavuttaneet saman tason. On myös opittava näkemään, että kaikki ymmärtämys on suhteellista. Emme tunne itseämme kausaaliolentoina, emmekä tunne alitajuntaamme ja ylitajuntaamme.

9.45 Ominaisuudet

¹Alemmilla asteilla menneissä elämissä olemme hankkineet kaikki huonot ominaisuudet. Ne ovat olemassa alitajunnassa ja ne voi helposti herättää eloon. Näihin verrattuna hyviä ominaisuuksia on vähemmän ja ne ovat heikompia.

²Useimmat alemmilla asteilla kehittämämme ominaisuudet ovat negatiivisia ominaisuuksia kuuluen poistyyöntävään taipumukseen. Ne korvautuvat sitten vähitellen positiivisilla, samanaikaisesti kuin yksilö kehittää todellisuustajun ja elämänymmärtämyksen. Nämä negatiiviset ominaisuudet ovat suurin osa luonteestamme. Se, joka tahtoo itsetoteutusta, saa työskennellä muuttaakseen luonteensa, ei ylläpitääkseen sitä.

³Monet kummastelevat ilmaisua ”on ollut kaikki huonot ominaisuudet”. (TT 1.41.21) Valitettavasti juuri meidän planeettamme on aurinkokunnan ”likasanko”. Tänne on siirretty poistyyöntävän perustaipumuksen omaavia monadeja toisilta planeetoilta ja myös toisista aurinkokunnista, sellaisia vihamielisiä tyyppisiä, jotka ovat aiheuttaneet epäjärjestyttä vetovoiman taipumuksen omaavien yksilöiden planeetoissa. ”Kaikki huonot ominaisuudet” ovat juuri vihan ominaisuuksia, ja aivan liian monet ovat hankkineet ne yli 50-prosenttisesti. Kestää monta inkarnaatiota, ennen kuin nämä ominaisuudet korvautuvat hyvillä.

⁴Ominaisuus tai kyky ei ole hallinnassa, ennen kuin on kehittänyt yli 50 prosenttia sen korkeimmasta suorituskyyvystä. Ihmiset luulevat usein olevansa valmiita, kun he tuijottavat hankkimaansa 5 prosenttia. Kun 50 prosenttia on hallinnassa on saavutettu tasapaino jalojen ja epäjalojen ominaisuuksien välillä, mutta ei enempää.

⁵Niin kutsutuissa vastakohtapareissa on käynnissä jatkuva taistelu, koska kaikessa olevalla positiivisella energialla on vetovoimainen vaikutus negatiiviseen energiaan. Vastakohtaparit löytyvät kaikesta. Oikeastaan ne ovat kaiken korkeamman ja alemman välillä olemassa oleva vastakohtaisuus. Oppilaalle tärkein vastakohtaisuus on hänen verhoissaan olevien kolmen korkeamman ja neljän alemman ainelajin välillä. Kolme korkeinta ovat yhteydessä Augoeideeseen, neljä alinta triadiverhoon. Tämä on eräs syy Augoeideen ja kulttuuriasteella ja humaniteettiasteella olevan minän väliseen kamppailuun: minän itsetehostus ja Augoeideen vaatimus lainkuuliaisuuteen.

⁶Itsetoteutuksen tie läpi koko kosmoksen on jatkuvaa samastumista johonkin korkeampaan

ja jonkin alemman eliminointia. Tässä yhteydessä on huomautettava, että eliminointi tuo automaattisesti mukanaan intuitiivisen ymmärtämyksen uutta kohtaan ja mahdollistaa toteuttamisen. Neljä ”hyvettä”, jotka oppilaan täytyy hankkia, ovat erottelukyky, vapaus pyyteistä, pelosta ja levottomuudesta (rauha, ”jumalallinen välinpitämättömyys”), itsekuri, palveleva asenne. Näitä ”hyveitä” harjoittamalla hän automaattisesti hylkää alemman (tajunnankehityksen esteet).

⁷Buddhan ”jalo keskitie” vastakohtaparien kautta kehittää näitä neljää hyvettä. Kyseessä on jatkuva valinta hyvän ja pahan, totuuden ja valheen, rakkauden ja vihan jne. välillä. Mitä huolellisemmin valinta tehdään, sitä hienompia vastakohtapareja löytyy, kunnes tiestä tulee nk. veitsenterävä tie. Niinpä esimerkiksi valinnasta oikean ja väärän välillä tulee valinta oikean ja väärän puheen, oikean ja väärän vaikenemisen välillä jne. Vähitellen löytyy yhä useampia ”vastakohtapareja”, lopulta melkein kaikessa olevia vastakohtapareja: oikea ja väärä ymmärtämys, oikea ja väärä piittaamattomuus jne. Joten tilaisuuksia varmasti tarjoutuu arvostelukyvyyn kehittämiseen päivittäisessä työssä.

⁸Elämän suhteen on aina olemassa ammottava kuilu tietämisen ja osaamisen välillä. On olemassa monenlaisia valmiuksia. Esoteerikolle tärkeimmät valmiudet ovat ne, jotka mahdollistavat hyvien ominaisuuksien hankinnan.

⁹Luonne on sitä, mikä aktuaalistuu minän omaamasta piilevästä elämäntaidosta. Sillä on tuskin yhteyttä persoonallisuuden kohtaloon, vaikka se joskus saattaa siltä näyttää.

¹⁰Esoteeriset käsitteet hyve ja pahe ovat todellisuuskäsitteitä, eivätkä fiktioita. Pahe hallitsee, kun minä on verhojensa orja. Hyve saadaan, kun minän energiat ovat vahvempia kuin verhojen ja minä hallitsee. Niin helposti ratkeavat muutoin ratkaisemattomat ongelmat esoteerisella tiedolla.

¹¹Jalot ominaisuudet ovat vetovoiman ja ykseyden ominaisuuksia.

¹²Jotta voisi arvostaa hyviä ominaisuuksia, täytyy omata ne itse.

¹³”Sana ’gentleman’ viittaa sisäisiin ominaisuuksiin: sillä tarkoitetaan vapautta raakuudesta ja julmuudesta, tyyntä, lempeää mielentilaa ilman menetettyä miehuutta. Jos ulkoinen kohteliaisuus ei vastaa tätä sisäistä puhtautta, niin luonne ei ole täydellistynyt.

¹⁴Ihanne on aina korkeammalla kuin oma taso. Muuten se ei olisi ihanne. Monet tyytyvät ihanteeseen, joka heillä on mahdollisuus saavuttaa. Toiset asettavat sen niin korkealle, että se on toteutumismahdollisuuden ulkopuolella. Heidän onkin valmistauduttava siihen, että moralistit hyökkäävät heitä vastaan, koska he eivät elä opetuksiensa mukaan. Erityisen uhanalaisia ovat ihanteiden opettajat. Ihmiselle nämä ihanteet ovat kaksitoista essentiaalista ominaisuutta, jotka vain essentiaaliminät ovat hankkineet. Vahingoniloisesti voitokkaina moralistit, nämä tekopyhyyden edustajat, syyttävät yksilöä siitä, ettei hän kykene elämään opetuksiensa mukaan.

¹⁵On tehty monia yrityksiä luetella nämä kaksitoista essentiaalista ominaisuutta, jotka kausaaliminän on hankittava tullakseen essentiaaliminäksi. Mutta tavan mukaan on esitetty vain yleisinhimillisiä ominaisuuksia. Varmaa on kuitenkin, että näihin kahteentoista sisältyy kaikki ihmisen korkeimmat ominaisuudet. Näihin voidaan lukea oikeamielisyys, rehellisyys, vankkuuttomuus, hyväntahtoisuus, uskollisuus jne. On aihetta huomauttaa, että juuri uskollisuus koskee yksilön kaikkia suhteita kaikkeen ja kaikkiin.

¹⁶Essentiaaliset ominaisuudet hankimme, kun emme ota mitään traagisesti, olemme iloisia kaikesta huolimatta, unohdamme itsemme, hallitsemme emotionaalisuutemme ja mentaalisuutemme, hankimme haavoittumattomuutta, opimme ”tahtomaan”, uskaltamaan, tietämään, vaikenemaan”, hankimme yhä korkeampaa perspektiiviä kaikkeen, ymmärrämme suhteita, kehitämme suhteellisuudentajua.

¹⁷Vaikenemisen kyvyllä ei ole mitään tekemistä arvostelukyvyyttömän vaiteliaisuuden kanssa. Jos vaikenemisesta tulee kompleksi, silloin reaktiona tulee olemaan juoruilu.

¹⁸Se, joka on hankkinut ”jumalallisen välinpitämättömyyden” (ulkoisessa ja sisäisessä mielessä) sen suhteen, mitä ihmiselle tapahtuu, ei ole siten ainoastaan ”stoalainen”, vaan on myös

saavuttanut sen mielenrauhan, jonka kristitty saa ”syntien anteeksiannon” illuusiosta. Hän on välinpitämätön myös omaa menneisyytään kohtaan (lain mukaisesti korjuun voi ottaa tulevaisuudessa, missä muodossa tahansa). Hän on vapautunut pelosta ja levottomuudesta.

¹⁹Omilla kuvitelmillamme avaamme oven pelon raivottarille.

²⁰Pelko ja levottomuus myrkyttävät emotionaaliverhon ja riistävät eetteriverhon energian. Ne ovat myös tarttuvia, koska värähtelyt vaikuttavat ympäristöön. Ne horjuttavat tasapainoa ja hämärtävät arvostelukykä.

²¹Luther kutsui karulla kielellään ”epäluottamusta, toivottomuutta ja epätoivoa ”vaikeiksi kiusauksiksi ja paheiksi”. Joka tapauksessa ne ovat vaikeasti hallittavia illuusioita.

²²Koettelevat olosuhteet kehittävät koskemattomuutta, kärsivällisyyttä, kestävyyttä, voiton-
tahtoa ja monia muita ominaisuuksia.

²³Jalo, viisas stoalainen vastaanotti kaikki elämän vastoinkäymiset väistämättöminä välttämättömyyksinä. Esoteerikko tietää, että kaikki on tarkoitettu parhaaksi mahdolliseksi. Taito saavuttaa nopein kehitys on ottaa kaikki nämä vastoinkäymiset oikealla tavalla.

²⁴Taistelevat luonteet, joille osoittautuu välttämättömäksi hyökätä kaikin sallittavin keinoin valheita ja vihaa vastaan maailmassa, pitävät stoalaisuutta liian passiivisena. Se ikään kuin tyytyy kestämaan ihmisten tietämättömyyden ja vihan. Mutta se kultivoi erästä ominaisuutta, joka ihmisen on hankittava mihin hintaan tahansa, ja se on haavoittumattomuus, sitä, että on joka suhteessa kaikkien hyökkäysten saavuttamattomissa. Myös Georg Brandes, jolle passiivisuus oli kauhistus, oli tehnyt ”perseverando” (peräänantamattomuus kaikesta huolimatta) tunnuslauseekseen. Juuri tämän ominaisuuden hankinnan stoalaisuus opettaa yksilölle. Ihmiskunnan nykyisellä kehitysasteella se on ensimmäinen välttämätön edellytys. Vain haavoittumaton yksilö uskaltaa esiintyä tiennäyttäjänä.

²⁵Sillä, joka kykenee haavoittamaan meitä, on valta meihin.

²⁶Nöyryys on perinpohjainen oivallus ihmisen suunnattoman rajoittuneesta mahdollisuudesta tietoon ja kykyyn minkään muun kuin 49 kosmisesta maailmasta alimman, fyysisen todellisuuden suhteen. Inkarnaatiosarjan aikana saamiensa lukemattomien karvaiden kokemusten kautta kokelas saa oppia, kuinka vähän hän ymmärtää ja kuinka vähään hän kykenee, kunnes jokainen jälki turhamaisuudesta ja ylimielisyydestä on eliminoitu. Vasta kausalisoituneen ja essentiaalisoitumisen rajalla olevan yksilön välinen ero ei ole suurempi kuin että molemmat ovat ihmisiä.

²⁷Nöyryys on sen tosiasian ymmärtämistä, että myös parhaimmisto on tietämätön ja kyvytön, että meille ihmisille on mahdotonta hankkia todellisuustietoa omin päin tai soveltaa tarkoituksenmukaisesti planeettahierarkialta vastaanottamaamme tietoa. Nöyryys tarkastelee, mitä vielä olisi tutkittava ja suoritettava. Lapsenomainen ylpeys näkee vain omahyväisyyden.

²⁸Nöyryys on hyvin yhteensopiva oman osaamisen oivaltamisen kanssa, mutta sulkee pois omahyväisyyden, suuriluuloisuuden ja ylimielisyyden.

²⁹Vanhat opettajat puhuivat paljon hybriksestä ja nemesiksestä, ”ylpeys käy lankeemuksen edellä”. On olemassa pikakorjuuta, jolloin syy ja vaikutus voidaan todeta. Ja sen ylimielisyys onnistuu usein huomiota herättävästi houkuttelemaan esiin.

³⁰Oikeamielinen on persoonaton, puolueeton, oikeudenmukainen, lahjomaton. Ilman oikeamielisyyttä vallitsee juoruilu, panettelu ja valheellisuus.

³¹Yleisen mielipiteen uhmaaminen vaatii rohkeutta.

³²Harmittomuus sisältää oikean puheen ja oikean toiminnan.

³³Hyvä ihminen on vahva, ei heikko, välinpitämätön, pelokas.

³⁴Rakkaus ilman viisautta aiheuttaa enemmän pahaa kuin hyvää.

³⁵Sydämellisyys vie meidät lähemmäksi ykseyttä.

³⁶Suvaitsevaisuuden perusta on hyvyyden lain ymmärtäminen ja oivallus siitä, että jokaisella on oma tie kuljettavanaan, jokainen voi vain itse löytää ja kulkea sen. Toisten ihmisten usko on heidän tiensä päämäärään. Suvaitsevaisuuteen kuuluu toisten vakaumusten kunnioittaminen,

vaikuttivatpa ne meistä kuinka virheellisiltä tahansa. (Sitä vastoin meillä on tietenkin oikeus esittää oma näkemyksemme asiasta keskustelun yhteydessä, jos voimme tehdä sen ilman hyökkäävyyttä.)

³⁷Kateus on ihmiskunnan pahimpia paheita. Olisi kirjoitettava kirja kateuden vaikutuksista historiassa, kuinka kateus on tyrehdyttänyt kansojen elämää, ehkäissyt pätevyyttä pääsemään oikeuksiinsa ja myrkyttänyt yhteiskuntaelämää.

³⁸Kahdella alimmalla kehitysasteella olevien ihmisten täytyy kostaa haavoitettu turhamaisuus, kuvitteelliset epäoikeudenmukaisuudet, parantumattomat väärinkäsitykset, loukattu tyhmyys. Se on huonoa kylvää, joka kypsyy kerran korjuuksi. Ja sitä ihmiset kutsuvat elämäksi.

³⁹Virheiden etsiminen on tulehtunutta itsekeskeisyyttä.

⁴⁰”Lapsiksi tuleminen” tarkoittaa välittömän yksinkertaisuuden hankintaa ja elämistä spontaanisti vaikutuksia tai epäaitoa omanarvontuntoa ajattelematta.

⁴¹Oikeanlaatuksella ilolla on vahva elvyttävä vaikutus. Tämä saattaa olla itsestäänselvyys. Sen suunnatonta merkitystä ei valitettavasti ole vielä selkeästi oivallettu.

⁴²Hymyilevä ystävällisyys hellittää kaikki ja on kuin auringonsäde pilvisenä päivänä. Ilo on elämän eliksiiri, elvyttää, antaa kevyemmän ja aidomman elämän.

⁴³Kulttuuri saavutetaan korkeammalla emotionaaliasteella, jolloin ihmisen ihanteena on pyhimys, joka on hankkinut vetovoiman ominaisuudet ja hylännyt poistyyöntövoiman ominaisuudet.

⁴⁴Koska kulttuurille ei ole vielä löydetty oikeaa määritelmää, on ymmärrettävää, että kulttuurilla tarkoitetaan sivistystä: kaikenpuolista orientoitumista niin kutsuttuihin kulttuuri-ilmiöihin, kirjallisuuteen, taiteeseen ja musiikkiin. Sivistys kuuluu sivilisaatioasteelle.

⁴⁵Eräässä yleisessä sivistystä koskevassa keskustelutilaisuudessa Uppsalassa, Ruotsissa, 1900-luvun alussa, kertoi professori Rudin, että hänen tapaamansa ”sivistynein” ihminen oli eräs maalla asuva vanha eukko, joka ei ollut koskaan saanut mahdollisuutta minkäänlaiseen sivistykseen. Hän tarkoitti tietenkin ”viisasta” henkilöä. Sekin oli panos käsitesekaannukseen.

⁴⁶Viisauden saavuttaa pyrkimällä ymmärtämykseen, osoittamalla osanottoa kaikkea elävää kohtaan, sydämellisyydellä, nöyryydellä ja palvelun halulla. Siten hankitaan jaloimmat inhimilliset ominaisuudet. Niitä ei hankita oppimalla ulkoa kirjojen sisältöä, mitä ylistetään sivistyksenä ja kulttuurin merkinä. Siten harjoitettu arvostelukyky on hyvin yksinkertaista päättelykykyä: se joko vastaa tai ei vastaa oppimaani (sitä, minkä luulen tietäväni).

⁴⁷Viisaus on kokemuksen kautta hankittua tietoa. Kirjallisella oppineisuudella on arvoa, jos se lisää mahdollisuuksia kokemusten saamiseen. Se voi lisätä ymmärtämystä, mutta vain jos se auttaa herättämään piilevän kokemuksen. Toisten kokemuksista voi oppia, jos nämä kokemukset ovat itsellä piilevinä. Toisten kokemuksista ei voi oppia, jos nämä ovat oman tason yläpuolella ja oman menneisyydessä saadun kokemuksen ulkopuolella. Platon oivalsi, että viisas voi tulla taitavimmaksi kaikessa, mikä häntä kiinnostaa ja mikä hänellä on mahdollisuus hankkia uudelleen, juuri siksi, että hänellä on nämä kyvyt piilevinä, koska ne on hankittu edellisissä inkarnaatioissa.

⁴⁸”Älyllisyys” on järjen ja vaiston synteesi. Kun psykologit oivaltavat tämän, tulee suuri määrä kulttuuri-ilmiöitä saamaan selityksensä.

⁴⁹”Vastuu” on paljon väärinkäytetty sana, mikä selittää, että ihmisillä on hyvin epäselvä kuvitelma sanan merkityksestä elämän suhteen (elämänlakien yhteydessä). Vieläkään ei ilmeisesti aavisteta, että vastuu on eräs tärkeimmistä ominaisuuksista korjuun lain, kohtalon lain ja kehityksen lain suhteen, ykseyden laista puhumattakaan. Vastuu on erään kahdentoista essentiaalisen ominaisuuden ydin, se vankkumattomuus, joka tekee yksilöstä lain, Lain hallinnoijan.

⁵⁰Vastuuttomuus liittyy petokseen, epäluotettavuuteen, uskottomuuteen, epälojaalisuuteen ja tekee ihmisestä sekä ”jumalalle” että ihmisille elämään kelpaamattoman. Uskollisuus pienissä asioissa merkitsee erittäin hyvää kylvää seuraavalle inkarnaatiolle ja selittää monia yhteiskunnallisen elämän hämmästyttäviä ilmiöitä.

⁵¹Vilpittömyydellä hankimme luotettavuutta, uskollisuutta, lujuutta ja ehkäisemme itsepetosta.

⁵²Ei pidä koskaan uskoutua kenellekään, joka ei osoita kunnioitusta toisten ihmisten luottamukselle. Juoruilu kuuluu sivilisaatioasteelle.

⁵³Valehtelemalla riistämme itseltämme mahdollisuuden erottaa oikean ja väärän, aidon ja epäaidon monessa suhteessa, tuhoamme värähtelyjen konsonanssin tai dissonanssin, emotionaalisen sopusointuisuuden käsittämiseen tarkoitettun resonanssielimen. Lisäksi me petämme aina itseämme jossain suhteessa ja vahvistamme itepetosta, itesokeutta ja kaiken illusiivisuutta. Ja tämän teemme tietenkin täysin lukuun ottamatta sitä, että kylvämme lisää huono kylvöä toisille mahdollisesti aiheuttamallamme vahingolla pettäessämme heitä.

⁵⁴Vaikenemisen taito on kyky, joka esoteerikon täytyy hankkia. Eräs vaikenemisen monista syistä on se, että puhumalla ajatus vahvistuu, joten myöhemmin se kummittelee alitajunnassa. Jos tämä ajatus on mielijohde ja vailla vastaavuutta todellisuudessa, on se siten vahvistanut sitä illusiivisuutta ja fiktiivisyyttä, josta meidän on vapauduttava. Me lisäämme tätä tarpeetonta työtä merkityksettömällä puheellamme. Sitä paitsi siitä tulee huonon kylvön huonoa korjuuta, jos meidän sanomamme koskee kanssaihmissiämme. Se on harvoin totta, vielä harvemmin hyvää tai auttavaista.

⁵⁵Se, joka ei ole hankkinut taitoa vaieta, ajatella mitä hän sanoo ja kenelle hän puhuu, ei ole mahdollisuutta tulla ”vihityksi”. Goethe on mestarillisesti selventänyt *Faustissa* sen, mitä usein tapahtuu, jos ei voi vaieta:

Die wenigen, die was davon erkannt,
Die töricht gnug ihr volles Herz nicht wahrten,
Dem Pöbel ihr Gefühl, ihr Schauen offenbarten,
Hat man von je gekreuzigt und verbrannt.

⁵⁶Se on samoin tänään, kuvaannollisesti sanottuna. Ja roskaväkeä on kaikissa yhteiskuntaluokissa, myös kaikista korkeimmissa.

9.46 Elämänluottamus, itseluottamus, lainluottamus

¹Itsetoteutuksen lain kaksi perustaa ovat elämänluottamus ja itseluottamus, luottamus Lakiin ja luottamus ihmisen mahdollisuuteen hankkia kyky soveltaa Lakia oikein. Esoteerinen tieto todellisuudesta ja elämästä vapauttaa meidät teologisen taikauskon mukaisesta jumalallisesta mielivallasta, samoin kuin tietoteoreettisesta subjektivismista, joka riistää ihmiseltä luottamuksen terveen järjen (yleisesti pätevän objektiivisen tajun) ainoaan oikeaan todellisuuskäsitykseen.

²Esoteerisesti nähden luottamus on ihmisen tärkein ominaisuus, luottamus sen kolmessa eri muodossa: elämänluottamus, itseluottamus, lainluottamus.

³Planeettahierarkia vakuuttaa, että voidakseen kehittyä tehokkaasti ihmisen täytyy hankkia elämänluottamus, itseluottamus ja lainluottamus. Eri tekijöistä johtuen yksilö kokee jonkin näistä luottamuksen lajeista vaikeammaksi kuin jonkin toisen.

⁴Elämänluottamus on luottamusta suureen kosmiseen organisaatioon, joka takaa kaikkien yksilöiden tajunnankehityksen kaikkien valtakuntien kaikissa luonnonmuodoissa. Koko kosmos on oikeastaan jokaiselle kosmoksen atomille tarkoitettu kehitysprosessi.

⁵Toivo ei ole hölmöä sangvinismia, vaan tietoa laista ja varmuutta siitä, että hyvä tulee kerran voittamaan. Se, joka luovuttaa, tekee virheen. Ei ole ainuttakaan toivotonta tapausta, on vain toivottomia ihmisiä. Toivo on kestävyyttä, joka ei koskaan anna periksi.

⁶Itseluottamus on luottamusta minän potentiaaliseen jumalallisuuteen, sen katoamattomaan osallisuuteen kosmisessa kokonaistajunnassa, jossa sen tehtävänä on hankkia yhä suurempi tietoinen osallisuus. Ihminen kehittyy saamalla kokemuksia, työstämällä kokemuksia ja kokeilemalla. Ei ole syytä huolestua siitä, että aika ei riittäisi: yksilön kehitykseensä tarvitsema inkarnaatioiden lukumäärä on rajoittamaton.

⁷Itseluottamus ja itsemääräävyys ovat essentiaalisia ominaisuuksia, jotka alemmilla asteilla sekoitetaan itsetehostukseen ja tunkeilevuuteen. Nämä jälkimmäiset ominaisuudet ovat sen sijaan aidon itseluottamuksen esteitä.

⁸Itseluottamus perustuu kokemukselle, asiantiedolle ja arvostelukyvylle. Uskaliaisuus luulee osaavansa tietämättä. Pelkällä energialla pääsee tietenkin pitkälle, mutta tarvitaan aimo annos ”tuuria elämässä” (hyvää korjuuta), jollei ennemmin tai myöhemmin joutuisi kärsimään takaiskua.

⁹Itseluottamus on ominaisuus, joka jokaisen on ennemmin tai myöhemmin hankittava. Ensimmäinen edellytys oikeutetulle luottamukselle omaan arvostelukykyyneen on, että hallitsee hylozoiikan, pythagoralaisen tietojärjestelmän, kaikista ”okkulttisista” järjestelmistä ainoan ”täsmällisen”. Vallitsevalle demokraattiselle rikkiviisaudelle on kuvaavaa, että useimmat eivät tarvitse enempää kuin muutaman harvan esoteerisen tosiasian, kun he jo arvostelevat opettajaansa ja tietävät kaiken paremmin kuin hän. Niin pian kuin opettaja huomaa sellaisen taipumuksen, hänellä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin vetäytyä takaisin, sillä ”tapaus” on ilmeisen toivoton.

¹⁰Myös aikamme psykologit vaikuttavat olevan elämäntietämättömyyden, itsetehostuksen ja omahyväisyyden iskulauseiden lannistamia Nietzschen, Max Stirnerin ja muiden sekopäiden tyyliin. He eivät ilmeisesti oivalla, että sellaiset lauseet kuin ”olla itselleen riittävä” ovat todellisuudesta tyhjiä. Vähäisinkin harkinta osoittaa, että kyseessä on lapsenomainen, vähämielisyysden partaalla oleva kerskailija.

¹¹Lainluottamus on luottamusta järkkymättömiin luonnonlakeihin (aine- ja liikeaspektin mekaanisiin lakeihin) ja elämänlakeihin (tajunnan aspektin finaaliin lakeihin). Ne ovat takuu ehdottomaan oikeudenmukaisuuteen kehityksen suhteen ja takuu kaikenlaista jumalallista mielivaltaa vastaan (jos sellainen olisi edes ajateltavissa, mitä se elämäntietämättöille teologeille ilmeisesti on).

¹²Sen, joka työskentelee tajunnankehityksen hyväksi (toisten ja siten omansa), täytyy myös kehittyä kehityksen lain mukaan, vaikka mitään todettavia tuloksia ei olisi. Alitajunnan suojissa on meneillään ja valmisteilla paljon. Ihmiset ovat innokkaita näkemään tulokset. Esoteerikko luottaa Lakiin eikä vaadi saada nähdä tuloksia. Tämä ehdoton luottamus Lakiin on välttämätön ominaisuus, jota ilman kehitys vaikeutuu. Elämänluottamus on lainluottamusta (”luottamusta jumalaan”). Epätietoisuus saa aikaan, että energiat lamautuvat, menettävät tehokkuutensa, dynamisminsa (”uskonvoiman”).

¹³Planeettahierakia vakuuttaa, ”ei edes varpunen putoa maahan ilman jumalan tahtoa”, ilman Lain myötävaikutusta. Ja Laki, tässä suhteessa elämänlait, huolehtii kaikkien monadien hyvinvoinnista. Ihmiset luulevat, että nämä lauseet koskevat monadin verhoja, mikä juuri on ”suuri illuusio”.

¹⁴Esoteerikon täytyy oppia, ettei hän odota mitään, ei elämältä, ei ihmisiltä tai olosuhteilta ja ettei hän ole olemassa itseään varten. Itsetoteutuksen tie antaa lainluottamusta ja elämänluottamusta. Jossain elämässä saamme läpikäydä kokeita, jotka selventävät, että olemme oppineet opetuksen. Esoteerikko on olemassa ykseyttä, yhteisyyttä, kaikkia varten. Se on tie ykseyden maailmaan.

¹⁵Esoterikka on mentaalijärjestelmä ja se täytyy käsittää mentaalisesti. Kun tunne ottaa haltuunsa tähän kuuluvat käsitteet, nämä emotionaalistuvat; tieto elämänlaeista vaikuttaa yllyttävänä emotionaalisenä aineosana, joka helposti vääristää elämänasenteen. Siten esimerkiksi itsetoteutuksen laki on selitys reinkarnaatiolle: elämässä toisensa jälkeen meille annetaan tilaisuuksia saada kokemuksia oppiaksemme niistä, hankkiaksemme ominaisuuksia ja kykyjä. Laki ilmoittaa, että meidän on itse kuljettava tie: kukaan toinen ei voi kulkea sitä meille. Mutta tunteelle Laista tulee vaatimus, mikä johtaa siihen, että ihminen alkaa itse tietoisesti vehkeillä ja määrää sitä, mitä tiedostamattomassa tulisi tapahtua, kun elämme elämämme tarkoituksenmukaisella tavalla. Laki edellyttää luottamusta Elämään: meidän elämänolosuhteemme ovat

tarkoitettuja opettamaan meille jotain ja että me tekemällä niin hyvin kuin voimme automaattisesti hankimme sen, mitä elämä tarkoitti inkarnaatiollamme. Olemme aivan liian elämäntietämättömiä voidaksemme päättää meidän tai toisten puolesta, mikä on parasta meille tai heille. Ja ennen kaikkea tunne ei voi osoittaa tietä muutoin kuin hyvin arkipäiväisissä asioissa.

¹⁶Ykseyden laki, vapauden laki ja aktivoimisen laki ovat ne kolme lakia, joita ihmisten on ymmärrettävä ja sovellettava. Muut elämänlait selventävät, mitä meille tapahtuu ja selittävät miksi; ne lisäävät elämänymmärtämystämme. Ja vielä kerran: esoterikka on etsijöille, ja he ovat saavuttaneet mystikkoasteen. Se on heille, joista olisi tullut vihittyjä, jos esoteeriset tietokunnat olisivat edelleen toiminnassa. Se ei ole kenelle tahansa. Arvottomat ovat alentaneet ja idiotisoineet sen.

9.47 Itsemääräävyys

¹Elämäntietämättömyys käsittää vapauden mielivalta. Mutta koska kosmos on luonnon- ja elämänlakien kokonaisuus, voi vapaus pysyvänä ilmiönä merkitä vain virheetöntä Lain tiedon soveltamista. Vapaus, joka kumoaa itsensä, on illuusio.

²Vapaus on kehitystulos: lisääntynyttä tietoa Laista ja lisääntynyttä kykyä soveltaa sitä oikein.

³Koska tietoisuus on yksi, ”ainoa kosminen kokonaistajunta”, johon jokaisella yksilöllä on luovuttamaton osallisuus, se merkitsee, että kaikkien on muodostettava ykseys ja että vain ykseydessä, sovussa, sopusointuisuudessa jne. lakia voidaan soveltaa oikein. Ehkä on mahdollista ymmärtää, mitä vanhat opettajat tarkoittivat symbolisella ilmaisulla ”rakkaus on elämän laki”.

⁴Massoille Christos muotoili Lain kehotuksena ”sinun tulee rakastaman jne...” ja ”käskynä”, koska massojen oli mahdotonta käsittää Lakia muulla tavalla.

⁵Vihityille Laki on yksinkertaisimmin ilmaistuna syyn ja vaikutuksen laki. Tämän oivaluksen myötä seuraa myös lisääntynyt kyky soveltaa Lakia oikealla tavalla. ”Rakkaus” on ykseyttä, eikä sillä ole mitään tekemistä tunteellisuuden kanssa. Rakkaus on tahtoa hyvyys, todelliseen ja oikeaan.

⁶Ihmiskunta kieltäytyy yhä suuremmassa laajuudessa noudattamasta teologista pakkomääräystä ”sinun tulee” ja vaatii perustelua, mikä on merkki alkavasta vaistomaisesta ymmärtämyksestä ”itsen lakia” kohtaan.

⁷Jotkut ovat aina vuorenvarmoja, olivatpa he kuinka elämäntietämättömiä tahansa. Jotkut ovat aina epävarmoja, olivatpa he kuinka oikeassa tahansa.

⁸Vaativuutena itsemääräävyydestä tulee helposti itsepetturuutta.

⁹Oppilaalla on oikeus (tai velvollisuus) olla koskaan vastaamatta henkilökohtaisiin kysymyksiin. Monet närkästyvät sellaisesta vastauksesta kuin, ”siihen minä en voi (tahdo, saa) vastata” tai jos he eivät saa mitään vastausta. Sitä vastoin sen ei lainkaan tarvitse merkitä kerskailua tai epäsuoraa oppilaisuuden tunnustamista. Oppilaskokelasta ei hyväksytty, jos hän ei ole itse harjoittanut ”ikään kuin” oppilaana olemista. Terveen järjen omaava oppilaskokelas soveltaa kaikkea, mitä hän osaa ja haluaa omasta vapaasta tahdostaan, vailla pakon tunnetta, vailla turhamaista uskoa menestymismahdollisuuteen, vailla kiitoksen tai tunnustuksen tarvetta, vailla kiihkoilua ja odotusta, vailla ajatusta hyvästä korjuusta, vailla halua nauttia oman työnsä hedelmistä. Itsemääräävyyteen kuuluu täydellinen riippumattomuus toisten mielipiteistä ja toisten arvostuksesta. Yleensä asia on pikemminkin niin, että hän kysyy niin kuin kreikkalainen puhuja kysyy itseltään: ”He taputtavat, mitä hullua minä nyt olen sanonut?”

9.48 Haavoittumattomuus

¹Haavoittuvuus on useimmilla lapsuudenajoilta lähtöisin oleva kompleksi, joka perustuu niin vanhempien kuin nuorempien tapaan kiusata, pilkata, saattaa naurunalaiseksi jne. Se, joka on erityisen haavoittuvainen, joutuu yleisen kiusaamisen kohteeksi. Mikään ei ilahduta alkukantaisia ihmisiä enemmän kuin valta aiheuttaa kärsimystä. Tämä valta riistetään heiltä

haavoittumattomuudella.

²Haavoittuvuus on puute, vakava haitta inhimillisessä vuorovaikutuksessa. Haavoittuvuus on terveen järjen ensimmäinen velvollisuus itseä kohtaan, eräs todellisen ihmisen välttämättömistä ominaisuuksista. On selkeästi oivallettava kuinka järjenvastaista on haavoittua, se, että antaa vihan rikkaan mielikuvituksen edustajille vallan tuhota oman tasapainonsa ja mielenrauhansa. Haavoittuvuus on useimmille kompleksi, seuraus kunnian käsitteeseen liitetystä illuusioista ja harhakuvitelmista. Yksilö tuntee itsensä loukatuksi, kun toiset osoittavat halveksuntansa ja kunnioituksen puutteensa. Ei oivalleta, että kohteliaisuuden, kunnioituksen ja arvonnannon osoitukset ovat useimmille epäaitoa rahaa, joiden arvo ei ole merkityksellinen viisaalle, vaan yksinomaan toisille. Tarvitsee vain kuulla kaikki toisista sanottu heidän poissa ollessaan oivaltaakseen, että itse asiassa kaikki halveksivat kaikkia. Ihmiset ovat erittäin kekseliäitä löytämään vaikuttimia halveksunnalle, jota vallitseva, idiotisoiva moraali edelleen vahvistaa. On melkein houkuttelevaa sanoa, että moraali on välttämätöntä, koska se tarjoaa vaikuttimet halveksunnalle.

³Kunnia on fiktio-kompleksi, jonka syvät juuret ovat luultavasti turhamaisuudessa ja haavoittuvuudessa. Kunnia on monessa tapauksessa vain naamio, joka peittää valmiuden pahastumiseen, herkkätunteisuuteen, ärtyneisyyteen ylimielisyyteen yhdistyneenä.

⁴”Se, joka kykenee kärsimään, kykenee uskaltamaan.” Tai se, joka on haavoittumaton. Epäsovinnaisuus, kaikenlaisista ennakkoluuloista ja dogmeista luopuminen, merkitsee haavoittuvalle kärsimyksen tien valintaa. Ihmiset tuntevat itsensä ”sydänjuuriaan myöten loukatuksi”, kun joku ei omalta osaltaan hyväksy heidän fiktioitaan. Tämän koomisen tunneajattelun kohtaa usein kaikenlaisissa yhteiskunnan vaikutusvaltaisissa henkilöissä.

⁵Vain ali-ihmiset aiheuttavat eläville olennoille kärsimystä.

⁶Haavoittumattomuus edellyttää niin fyysistä kuin emotionaalista ja mentaalista rohkeutta. Se, ettei uskalla epäillä, olipa kyseessä mikä fiktio tahansa, on mentaalista pelkuruutta ja ehkäisee itsemääräävyyttä. Se, että vastoin parempaa ymmärtämystään mukautuu moraalifiktionalistien sovinnaisuuksiin, on osoitus emotionaalisesta pelkuruudesta. Jotkut yliarvioivat omat voimansa ja horjuvat massan massiivisen vihan ja ylimielisyyden ja sen kaikkien ilmene-mismuotojen painostuksen alaisina. Mutta se, joka voi rauhallisesti hymyillä massan miet-tömyydelle eikä katkeroidu, voi kulkea omaa tietään. Koskaan ei kuitenkaan pitäisi turvautua minkäänlaisiin toiveisiin. Sillä ihmiset jäävät parantumattomiksi. Marttyyrien tekemät uhrauk-set olkoonkin suunnattoman tärkeitä heille itselleen. Suurelle massalle uhraukset olivat aina turhaa.

⁷Stoalaiset opettivat olemaan aina valmis kaikenlaisiin ikävyyksiin, olemaan huolestumatta niistä, olemaan vastustamatta niitä ja säilyttämään aina tasapainonsa välinpitämättömyydellä. ”Niiden ottaminen koetuksina” oli heidän elämänsä trikki. ”Vastarinnattomuus” (ettei ei aseta tajuntaansa vastarintaan, ei reagoi, arvostele, vihastu, ei pahastu jne.) merkitsee aavistamatonta voimansäästöä, lahjoittaa ylivoimaisen tason ja on yleensä viisain taktiikka. Tyhmyyden ja vihan vastustaminen on ikään kuin hydran päiden sivaltamista – mikä symbolisoi yleisen mielipiteen aktiivista vihaa. Vanhalla soturilla, joka oli joutunut kokemaan kaikenlaista, oli iskevä elämän elämänmotto: ”Älä piittaa vähääkään siitä, miltä se tuntuu.”

⁸Haavoittumaton ei koskaan masennu toisten pahantahtoisuudesta ja ilkeistä juonista mikä on heidän ja korjuun lain asia. Loukatuksi tuleminen on puute. Toisten tahdittomuuksien ja hävyttömyyksien sydämelleen ottaminen on itsensä loukkaamista. Se, joka tahtoo haavoittaa kuuluu vahingontekijöiden ja vahingoniloitsijoiden enemmistöön ja on niin alhaisella kehitys-tasolla, että kaikki, mitä hän ajattelee, tuntee, sanoo tai tekee painuu inhimillisyyden rajan alapuolelle. Se on yhtä merkityksetöntä kuin koiran haukunta kuuhun. Ja massojen osallistuminen haukuntaan vahvistaa vain sen merkityksettömyyden. Se, mihin toiset pyrkivät alentavalla aikomuksellaan, meidän on kohdattava vastaan täydellisellä välinpitämättömyydellä. Heidän tuomionsa ja arviointinsa ovat riittävä todiste heidän kyvyttömyydestään arvostella ja arvioida.

⁹Jos välittää lauman, massan, maailman ennakkoluuloista ja arvostelukyvyyttömyydestä, vääristä arvioinneista ja epäinhimillisestä asenteesta, ei saavuta koskaan itseluottamusta ja itsemääräävyyttä. Kehitystä tahtova tulee aina olemaan tietoisessa tai tiedostamattomassa ristiriidassa maailman kanssa ja hänen täytyy olla piittaamatta maailman tuomiosta. Sen, joka tahtoo tulla haavoittumattomaksi, on luotettava omaan arvostelukykynsä, tulla riippumattomaksi ja olla piittaamaton toisten itsestään lausumista mielipiteistä. Maailman käsityksellä ja arvioinnilla ei ole vähintäkään merkitystä. Molemmat ovat aina olleet virheellisiä ja tulevat aina jäämään virheellisiksi.

¹⁰Haavoittava aikomus on voimaton, jos siihen ei kiinnitä huomiota. Haavoittuvuus johtuu omasta asenteesta ja ilmentää niin emotionaalista kuin mentaalista puutetta. Haavoittumattomuus on oikeutemme, jossain määrin velvollisuutemme, ja aina suuri ansio. Haavoittumattomuus on ensimmäinen askel matkalla yli-ihmiseen. Loukkausten samoin kuin kaikkien muunlaisten halpamaisuuksien täytyy tulla niin täydellisen yhdentekeviksi, ettei niitä edes huomaa, eikä koskaan osoita niille hetkenkään huomiota. Sellaisiin huomion kiinnittäminen on voiman antamista näille vaikutuksille. Samaa koskee kaikkea muistiin kuuluvaa. Oikea muistaminen, kyky unohtaa kaikki, mikä pitää unohtaa, on haavoittumattomuudelle välttämätöntä. Kärsimys on emotionaalista. Sen voi hetkessä pyyhkäistä pois tajunnasta tahdon toiminnalla. Mielikuvituksemme voi sitä vastoin vahvistaa kärsimyksen sietämättömäksi. Kaikki tuskallinen tajunnansisältö häviää, kun tarkkaavaisuus ja muisti kieltäytyvät puuttumasta siihen. Olemalla omien kompleksiensä vuoksi suoraan tai epäsuoraan haavoittuva on ehkä kaikista vaikeinta, mutta on kaikenlaisen haavoittuvuuden tavoin heikkous, joka on voitettava. Vielä koskemattomampi on objektiivisen tajunnan hankkinut. Hän voi tarkastella tajunnassaan eteneviä prosesseja, ikään kuin ne eivät koskisi häntä itseään. Silloin heikkouden tunne ei merkitse heikkoutta, koska tajunta ei ole heikkouden määräämä. Samastuminen heikkouteen tuo mukanaan lisää voimattomuutta. Tietämättömillä valvetajunta vastustaa tiedostamatonta ja riistää ihmiseltä tyyneyden, selkeyden, vallan. Koe sen sijaan voiman, tahdon ja piittaamattomuuden tunne! Kaikki tunteenpurkaukset hajottavat voiman ja vaikeuttavat voiman keskittämistä. Onneton on vai se, joka ottaa kaiken traagisesti, säälii itseään, ja joka sallii itsensä tuntea olevansa onneton.

¹¹Haavoittumattomaksi ei tule olemalla kova, vaan itseluottamuksen, itsemääräävyyden, tyyneyden, koskemattomuuden, jalon piittaamattomuuden ja huumorin avulla. Haavoittuvuus on syvemmin nähden pelkoa, pelkoa siitä, mitä toiset ajattelevat ja sanovat. Haavoittumattomuus on rohkeutta ja antaa rohkeutta.

¹²Täysin haavoittumaton ihmisestä tuskin tulee ennen kuin hän on oppinut pyyhkäisemään pois emotionaaliset värähtelyt mentaalisilla värähtelyillä. Monet ovat tiedostamattaan oppineet mentaalisuudellaan voittamaan kärsimyksen, masennuksen, ahdistuneisuuden, katumuksen, jumalanpelon ja muunlaiset pelot.

¹³Hyvin vaikeiden elämänolosuhteiden välitön tehtävä on opettaa ihminen arvostamaan, käyttämään ja kultivoimaan mentaalisia voimiaan ja voittamaan ajatuksen vallalla tunteiden valta.

¹⁴Kyky unohtaa itsensä ja kärsimyksensä on vaikeaa hankkia. Mutta se, joka on oppinut sen taidon, on oppinut elämään toisille ja ratkaissut lyhyen olemassaolonsa ongelmat.

¹⁵Eräs esoteriikan mestari kirjoitti kerran: Ensimmäinen edellytys jopa vain yksinkertaiseksi fakiiriksi tulemiselle on, että on harjoittanut itseään olemaan piittaamaton niin fyysisen kivun kuin emotionaalisen kärsimyksen suhteen.

¹⁶Aivan kuin spartalaiset ovat osoittaneet, tämä ei vaadi korkeampaa kehitystä. Ihmiset ovat valvetajuntansa sisällön avuttomia uhreja. Se, joka on oppinut taidon määrätä ja käyttää tätä sisältöä, ajattelee ja tuntee mitä hän tahtoo, eikä ajattele ja tunne sitä, mitä hän ei tahdo.

9.49 Virheet

¹Me kehitymme saamalla kokemuksia ja oppimalla niistä. Yleisesti ottaen me teemme vain virheitä, koska meiltä puuttuu tieto todellisuudesta, elämästä ja elämänlaeista, puuttuu kyky toteuttaa ihanteemme. Syy siihen, miksi emme tee samoja virheitä kuin muut alemmalla tasolla olevat johtuu siitä, että me olemme tehneet niille tasoille kuuluvat virheet ja että olemme oppineet näistä virheistä. Opimme kokemuksen kautta ja vain sen kautta, uskoimmepa ja väitimmepä kuinka paljon tahansa päinvastaista. Emme voi koskaan oikein ymmärtää, emmekä koskaan oikein käyttää sitä, mikä ei sisälly piilevään kokemukseemme. Jos opimme toisten kokemuksista, osoittaa se vain, että olemme kerran itse saaneet samanlaisia kokemuksia. Uusissa elämissä me kaikki voimme tehdä melkein minkä tahansa virheen. Mutta jos olemme lopullisesti läpikäyneet kokemuksen, niin emme tee samaa virhettä toista kertaa. Tämä oivallus oli perustana vanhalle sanontatavalle ”yksi kerta ei ole tapa” (jota ne, joilla tätä oivallusta ei ole, eivät käsitä).

²Me opimme virheistä, hylkäämällä vähitellen kaikki illuusiot ja fiktiot. Virheet ovat väistämättömiä, eikä meidän tarvitse eikä pidä murehtia niiden tekemistä, sillä niiden ansiosta me kehitymme. Inkarnaatio on kuin yksi päivä hyvin pitkässä elämässä. ”Menetettyjä elämiä” ei ole, sillä niiden antamat opetukset ovat perusteellisimmat ja opettavat meille yleensä eniten. Elämäämme valvoja opettaja tuntee surua siitä, että me yleensä otamme virheemme väärällä tavalla sen sijaan, että oivaltaisimme niiden oikean merkityksen. Hän toivoo, ettemme ottaisi traagisesti, jos meidän täytyy elää traagisesti. Elämä on aina kehitystä, ja me opimme usein enemmän korjaamalla huonoa kylvöä.

³Useimmat oppivat kokemuksesta hitaasti, mikä ilmenee parhaiten siitä, että yksilöt pysyvät suurelta osin saavuttamillaan tasoilla lähes sadan inkarnaation ajan. Se, joka todella oppii, suorittaa yhden tason jokaisessa inkarnaatiossa.

⁴Ei ole menetettyä elämää, joskin se siltä voi näyttää. Joskus jokin elämä voi merkitä lopullista läpimurtoa, loppuun korjattua vanhaa huonoa kylvöä, menetettyjä tilaisuuksia, joita olemme oppineet hyödyntämään seuraavaa kertaa varten jne.

⁵Elämässä tekemämme virheet eivät johdu vain tietämättömyydestä. Monet johtuvat siitä, että meiltä ovat puuttuneet ne ominaisuudet, jotka olisivat estäneet virheiden tekemisen. Meidän virheemme johtuvat joko tietämättömyydestä tai kyvyttömyydestä ja osoittavat meille ennen kaikkea ominaisuudet, joita meillä ei ole tai joita emme ole hankkineet niin korkeaan prosenttimäärään, että niistä olisi tullut riittävän tehokkaita elämänongelmiemme ratkaisuun. Näiden ongelmien vaikeusaste ei ole suurempi kuin että meidän pitäisi osata ratkaista ne, jos tekisimme päätöksen ja ponnistelisimme. Tahto puuttuu, ja se määrittelee tulevat elämämme.

⁶Kokonaisuutena ottaen meidän tekemämme virheet eivät ole niin vahingollisia meille kuin meidän menestymisemme, edellyttäen tietenkin, että tunnustamme virheemme ja opimme niistä. Tyydytys, jonka tunnemme onnistuessamme, on merkki olemassa olevasta itsekeskeisyydestä, tästä petollisesta illusiivisuudesta, joka tekee meidät sokeiksi naurettavalle merkityksettömydellemme ensimmäinä.

⁷Vika (negatiivinen ominaisuus), joka oivalletaan elämänvastaiseksi, on jo puoleksi voitettu, hyveestä, jota arvostetaan (positiivisesta ominaisuudesta), voi tulla yhä vahvempi tekijä.

⁸On tavallista, että heitämme syyt toisten niskoille. Mutta virheet, joita teemme arvioimalla väärin toisten ominaisuudet ja kyvyt, yliarvioimalla toisten arviointia, noudattamalla toisten neuvoja, sallimalla toisten vaikuttaa itseemme jne. ovat meidän virheitämme.

⁹Kysymys ei ole lainkaan siitä, minkälaisia toiset ovat meitä kohtaan. Kysymys on siitä, minkälaisia me olemme heitä kohtaan. Ne, jotka ovat sitä mieltä, että heillä on oikeus maksaa samalla mitalla takaisin, paha pahalla, unohtavat, että he siten tekevät virheen olemalla itse pahoja ja myös kylvävät huonoa kylvöä omalle osalleen, ja hyvin usein huonompaa sellaista kuin alkuperäinen syyllinen kylvi. On yhtä tavallista kuin tyhmää yrittää puolustaa omia virheitään turvautumalla toisten meitä kohtaan tekemiin virheisiin.

9.50 Laiminlyödyt tilaisuudet

¹Me laiminlyömme päivittäin tilaisuuksia palvella elämää. Itsekeskeisyydessämme olemme sokeita jokapäiväisen elämän meille tarjoamille mahdollisuuksille kylvää hyvää kylvöä. Käytämällä hyväksi nämä pienet, huomaamattomat, näennäisen merkityksettömät tilaisuudet meillä on mahdollisuus löytää tai ottamalla vastaan ne suuret tarjoukset, joiden useimmat antavat aavistamattaan kiittää ohi. Pienillä, merkityksettömillä ystävällisyyksillä, palveluilla, me voimme olla auringonsäteitä kiusallisessa olemassaolossa, tehdä elämän kaikille loputtoman paljon helpommaksi, mukavammaksi, iloisemmaksi kaikille. Puhumalla kaikista hyvää ja yrittämällä löytää kaikkien ansiot ehkäisemme tilaisuuksia, joita toiset voisivat käyttää vihan-ilmaisuihin. Minkä rikkaan elämän onkaan se elänyt ja minkä suurteen onkaan se ihminen hiljaisuudessa suorittanut, josta voidaan sanoa, että maailma oli parempi niin kauan kuin hän eli siinä.

²Laiminlyödyt tilaisuudet eivät tule koskaan uudelleen. Ne ovat yhtä monta tuhlettua mahdollisuutta rikastuttaa tulevia elämiämme maan päällä. Jokainen tilaisuus on tarjous ja voi olla koetus. Pienet, näennäisen merkityksettömät asiat ovat elämän tärkeitä asioita. Ne, jotka valittavat, etteivät he ”koskaan saaneet mahdollisuutta”, ovat laiminlyöneet ne lukemattomat, pienet tilaisuudet.

³”Antava saa.” Tämä on elämän laki. Ja mitä enemmän tuhlaamme antamalla ystävällisyydestämme ja huolenpidostamme, sitä rikkaammaksi elämämme tulee. Millä tavalla saamme antamamme takaisin, on toissijainen asia. Ainoa, mitä Elämä lupaa, on, että Elämä maksaa meille kaikki velkansa, käyttääksemme karkeaa vertausta.

⁴Joskus elämä tarjoaa meille tilaisuuksia hankkia tietoa. Monet laiminlyövät sellaiset tilaisuudet, koska he jostain syystä (useimmiten jonkin auktoriteetin ennakkoluuloista johtuen) katsovat tiedon arvottomaksi. On aina viisasta tutkia asia itse. On parempi tietää kuin olettaa ja uskoa. Jos tutkimuksemme tulos on negatiivinen, silloin tiedämme, emmekä usko. Ja tämä asenne antaa kokonaan toisen suorituskäytännön.

⁵Tietenkin monet tilaisuudet menetetään tietämättömyyden ja kyvyttömyyden vuoksi. Ne, jotka saavat kosketuksen esoteeriseen tietoon, mutta eivät tahdo vaivautua edes tutkimaan sen oikeellisuutta, tekevät kuitenkin virheen, jota heillä ei ole mahdollisuus tehdä uudelleen monessa elämässä.

⁶Laiminlyötyjen tilaisuuksien lukuun sisältyy monia laiskuuden, itsekkyyden tai itseriittoisuuden vuoksi tehtyjä virheitä. Esoteriikka ei myöskään ole mitään, joka otetaan tarvittaessa käyttöön sopivana ajanvietteenä. Tieto on etu, Elämän antama tarjous, jonka vastaanottamisesta voi kieltäytyä. Mutta ei pidä valittaa tilaisuuksien puutetta. Useimmat ovatkin siinä tilanteessa, että he ovat menettäneet ”oikeuden tietoon” juuri sen tähden, että he ovat antaneet armon päivien kulkea ohi. Vertauskuva niistä, jotka olivat kutsuttuja, mutta jotka pyysivät anteeksi vedoten kaikenlaisiin esteisiin, tarkoittaa juuri niitä, jotka laiminlyövät Elämän tarjoukset. He saavat kokea, kuinka oikeassa kuningas oli lausueessaan: ”Kukaan kutsutuista ei maista ateriani.” Ne, jotka asettavat ”aineellisen” etusijalle, saavat tahtonsa mukaan. He ovat suora vastakohta niille, jotka ymmärtävät ”tarttua tilaisuuteen lennosta”. Tämä on asenne, jota tarvitaan tilaisuuden hyödyntämiseen.

⁷On vakava virhe kääntää esoteriikalle selkänsä sen jälkeen, kun on oivaltanut sen oikeellisuuden. Sitä ei ole mahdollisuus tehdä kahta kertaa saman aionin aikana.

⁸Sen, joka saa elämän tarjouksen oppia niiltä, joilla on tietoa, tulisi hyödyntää tieto erittäin huolellisesti. Laiminlyödyt tilaisuudet oppia ovat kaiketi tavallisia virheitä, mutta eivät sen tähden ilman seurauksia. Tuhannet kaipaavat turhaan, sen jälkeen kun ovat laiminlyöneet tilaisuutensa. Jeshun vertaus niihin, jotka olivat kutsuttuja, mutta pyysivät anteeksi vedoten tärkeämpiin tekemisiinsä, on täysin tähän sovellettavissa.

9.51 Elämäntaito

¹Elämäntaitoon kuuluu elämänlakien soveltaminen parhaimmalla tavalla. Sen me opimme lukemattomien kokemusten ansiosta elämässä toisensa jälkeen. Me voimme hyödyntää toisten elämäkokemuksia siinä määrin kuin ne vastaavat meidän itsemme hankkimaa elämänymmärtämystä. Alemmilla tasoilla opimme pääasiallisesti tuskallisten kokemusten kautta. Me kaikki voimme tehdä minkä tyhmyyden tahansa, mutta vain elämäntietämätön tekee saman virheen yhä uudelleen samassa elämässä.

²Elämäntaitoon kuuluu elämän antamien tilaisuuksien ja tarjouksien oikea hyödyntäminen. Tarttumalla pieniin, meidän on helpompi oivaltaa suuremmat.

³Elämäntaitoon kuuluu luottamus Lakiin, oivallus siitä, että minä on haavoittumaton, että kaikki on jumalallista, että siten luonnollinen on jumalallista, että meidän velvollisuutemme on olla onnellisia, että pyyde on kyltymätön ja mahdotonta tyydyttää, että pyyde tekee meistä onnettomia, että emotionaalisuuden pelko, levottomuus, epäluottamus, epäily lamauttavat ja synkentävät elämäämme.

⁴Elämäntaitoon kuuluu koskemattomuus ja se on edellytys ”onnelle”(rauhalle, sopusoinnulle itsensä kanssa, tasapainolle, maltillisuudelle). Luovuttaminen tai fatalismi on negatiivinen tila. Mutta luottamus elämänlakeihin antaa positiivista varmuutta tilanteen tilapäisestä väistämättömyydestä ja siitä, että kävi kuinka tahansa, kaikki loppuu parhaimmalla mahdollisella tavalla tämän inkarnaation osalta.

⁵Taito elää on elämänlakien kitkatonta noudattamista. Näistä ykseydenlaki on tärkein. Jos tätä noudatetaan, seuraa kaikki muu itsestään. Kaiketi olemme täällä, jotta kehittyisimme pyrkimyksen kautta. Ajatus omasta kehityksestä on monille olennainen. Mutta niille, jotka eivät ole saavuttaneet korkeampaa kehitystasetta, tämä on hienostuneen itsekkyyden ilmentymä. Se, joka on oivaltanut, että palvelu on nopein tapa kehittyä, on vasta silloin käsittänyt elämänykseyden merkityksen. Persoonallisuus on egoistinen. Vasta sitten kun minä on keskistynyt essentiaalisuuteen, on itsekkyyks hävinnyt. Elämän trikki on unohtaa itsensä ja elää jollekin ihanteelle. Silloin ajatus omasta kehityksestä saa toissijaisen merkityksen. Ihminen kulkee omaa tietään. Mutta jos ajatus omasta minästä ja sen kehityksestä on siinä yhteydessä ”ihanne”, silloin tie johtaa hänet harhaan. Vain itsensä unohtava ei koskaan kulje harhaan. Jopa virheet näyttävät silloin johtavan hänet keskustaan, elämän keskipisteeseen, joka on ykseys.

⁶Meidän ei tarvitse kohota mihinkään ”yliminään” saavuttaaksemme ”korkeudet”. Emotionaalitajunnassamme meillä on kaikki mahdollisuudet ykseyden saavuttamiseen. Se, joka on todella hankkinut ykseydentaipumuksen vetovoiman ja toteuttaa ykseyden näiden voimien avulla, saavuttaa elämässä korkeuksia, joille normaaliyksilö on antanut kaikenlaisia jumalallisuuden ominaispiirteitä. Mutta useimmille tämä on liian yksinkertaista ja liian vaivalloista! On helpompaa kuvitella kaikkea, mikä on kaiken todellisuuden ulkopuolella emotionaalisen ja mentaalisen maailman illusiivisessa olemassaolossa.

⁷Niin kauan kuin yksilö etsii jotakin itselleen, omalle osalleen – olkoon se kuinka jumalallista tahansa – hän ei ole ymmärtänyt olennaista. Kysymys ei ole jonkin saamisesta tai joksikin tulemisesta, vaan antamisesta ja vain antamisesta. Antava saa. Mistä tahansa omakohtaisista tavoitteista tulee esteitä tielle. Itsetoteutukseen sisältyy järjen paradoksi. Yksilö pyrkii, etsii jne. kehittyäkseen. Mutta kun tästä tulee päätavoite, menetetään olennainen. Kun yksilö tekee kaiken tämän jotain muuta kuin itseään varten – voidakseen paremmin palvella Elämää omalla yksilöllisellä tavallaan – silloin hän alkaa käsittää elämäntaidon oikean trikin.

⁸Elämäntaituri voi olla onnellinen ilman kaikkea sellaista, minkä useimmat katsovat onnellisuudelle välttämättömäksi: terveys, valta, maine, rikkaus, perhe, virka jne. Hän tietää, että meidän omat näkemyksemme tekevät meistä onnellisia, eivät olosuhteet.

⁹Onni on suurimmaksi osaksi tahdon asia. Jokainen yritys olla kuin auringonsäteitä toisille tuo mukanaan oman palkkionsa.

¹⁰Sivilisaatioasteen illuusioihin kuuluu, että ihminen lisää onneaan lisäämällä tarpeitaan.

Vastakohta on totuus. Buddhan sanat ”kaikki maailman kulta ei riitä yhden ainoan ihmisen tarpeisiin” ilmaisee oivallusta, että egoismille ei ole mitään rajaa ja sen vaatimukselle yhä enemmän, jos fyysiset tarpeet ovat oleellisia.

¹¹Fysikalisti näkee elämän tarkoituksen fyysisten tarpeiden tyydyttämisenä, emotionalisti tunnetarpeiden ja mentalisti ajatustarpeiden tyydyttämisenä. Vasta sitten kun elämän tarkoitus on tajuttu tajunnan kehittämisenä normaalien tajuntalajien yläpuolelle, yksilö on valmis oppilaisuudelle.

¹²Viihteellä on tehtävänsä välttämättömänä lepona, rentoutumisena ja vaihteluna. Muutoin viihde ovat ajan tuhlausta, ajan, joka on kaikkein kalleinta sille, joka on oivaltanut elämän tarkoituksen.

¹³Niin kauan kuin ihmiset kuvittelevat, että fyysinen elämä on ainoa elämänmuoto, niin kauan kuin he ovat taipuvaisia fyysiseen hankintaan ja arvostavat eniten fyysisiä esineitä, katsovat fyysisten huvien olevan ainoat ja tärkeimmät, niin kauan tulee egoismi hallitsemaan ylivoimaisesti ja niin kauan maailmassa tulee olemaan puutetta. Jonkin tavaran arvo määräytyy kilpailussa niiden välillä, jotka ”taistelevat” sen omistamisesta, mikä on tyypillinen esimerkki arvon illusiivisuudesta ja ihmisten typeryydestä. Esoteerikolle kaikki fyysiset tavarat ovat ylimääräinen taakka. Hän yrittää kaikin tavoin yksinkertaistaa fyysistä elämäänsä, hankkii vain välttämättömmän, ja rajoittaa tarpeensa minimiin. Jos kaikki ajattelisivat niin, olisi maailman taloudellinen ongelma ratkaistavissa, minkä omistusvimma tekee mahdottomaksi.

¹⁴Aivan kuin on olemassa fyysistä omistusvimmaa, joka kerää sellaista, mikä ei hyödytä tajunnankehitystä, on olemassa myös mentaalista omistusvimmaa, joka kerää tietämystä, josta tulee vain tarpeeton taakka. Se ei auta ihmistä elämään tarkoituksenmukaista elämää, eikä palvele itsetoteutusta.

¹⁵Meidän aikanamme on selvästi erotettavissa kolme emotionaalista ”tyyppiä”. Ensimmäisen tyyppin yksilöt ovat takertuneet omistushaluun, heidän täytyy omistaa ja hankkia kaikki ja he kuvittelevat, että se on välttämätöntä. Heidän pyrkimyksensä on ”mukavuus”. Seurustelussa ihmisten kanssa emotionaalisuus määrää heidän näkökantansa ja arvostelunsa. He ovat lumoutuneita siitä, minkä he luulevat olevan oikein ja totta, ”ihanteistaan”, aavistamatta, että he vain toistavat päivän auktoriteetteja kykenemättä itse oivaltamaan illusiivisuuden valtaa. Heidän uskontonsa on ”pyydeuskonto”, jonka pitäisi sitä lisäksi voida vapauttaa pelosta ja rauhattomuudesta.

¹⁶Toisen tyyppin ihmisissä, jotka ovat mentaalisempia, esiintyy lisäksi mentaalinen fiktiivisuus ja kaikki sen mukanaan tuoma epävarmuus ja ristiriitaisuus.

¹⁷Kolmanen tyyppin ihmiset luopuvat kaikesta ”tarpeettomasta”, yrittävät yksinkertaistaa elämää ollen kiinnostuneita vain elämän tarkoituksesta. He vapautuvat nopeasti kaikesta emotionaalisesta riippuvuudesta ja lähestyvät humaniteettiä.

¹⁸Niistä, jotka hankkivat omistamisvimman, tulee köyhiä. Ne, jotka hankkivat vapauden fyysisistä tarpeista, eivät tule koskaan kärsimään puutetta. Tämä on korjuun lain seurauslaki. Elämäntietämättömyys luulee tavalliseen tapaansa, että sellaiset lausunnot koskevat samaa inkarnaatiota, tavallista arvostelukyvyyttä.

¹⁹Se, joka on hankkinut mentaalisia harrastuksia, on ratkaissut vapaa-ajanongelmansa, hänellä ei ole koskaan riittävästi aikaa. Siitä seuraa automaattisesti myös vapaus fyysisistä tarpeista. Silloin ei tahdo tuhlaa aikaa ”tarpeettomuuksiin”. Mentaalisilla harrastuksilla on niin suuri valta tarkkavaisuuteen, että kaikesta muusta tulee epäolennaista.

²⁰Jos kukaan ei vaatisi omalle osalleen enempää kuin sen, minkä tarvitsee tarkoituksenmukaiselle fyysiselle elämälle, kaikille kohtuullisille tarpeille, riittäisi kaikille yltäkylläisesti. Itse asiassa kaikki fyysiset ongelmat ratkeaisivat tällä periaatteella itsestään. Ja tämä sen Lain mukaan, jota ihmiset eivät ole koskaan oivaltaneet eivätkä ymmärtäneet, vaikka heidän olisi pitänyt tehdä se. Kehotus ”älkää siis murehtiko huomisesta” ei ollut minkään uskonnollisen

kiihkoilijan kevytmielistä, vastuutonta puhetta, vaan kollektiivisuuden lain, vastavuoroisuusperiaatteen lain muotoilu, lain joka ei päde vain saman luomakunnan sisällä, vaan myös luomakuntien välillä. Jos ihmiskunta palvelee tajunnankehitystä, silloin planeettahierarkia huolehtii siitä, että ihmiset saavat mitä tarvitsevat, saavat ongelmiinsa ratkaisun.

²¹”Jos ihmiset toteuttaisivat veljeyden idean ja kaiken siihen sisältyvän päivittäisessä elämässään, keskinäisissä suhteissaan työntekijöiden ja työnantajien, kansan ja poliitikkojen välillä, kansojen ja rotujen välillä, silloin maahan tulisi se rauha, jota mikään ei voisi järkyttää. Näin yksinkertainen sääntö ja niin täysin enemmistön ymmärtämyksen saavuttamattomissa.” (D.K.)

²²Se, joka unohtaa itsensä, unohtaa omat surunsa ja huolensa.

²³On parempi epäonnistua kuin koskaan yrittää.

²⁴On turhaa murehtia tehtyjä virheitä. Ne olivat osa edelleen välttämättömiä elämäkokemuksia.

²⁵Teoreettinen tieto, jonka saamme toisilta (koulusta, kirjallisuudesta jne.) on hyvin arvokasta. Mutta se ei opeta meitä elämään. Me omaksumme elämänviisautta omien kokemustemme kautta. Ja nämä kokemukset ovat yleisesti ottaen ”virheitä”. Me opimme virheitä tekemällä. Tämä oivallus ei ole vielä yleistynyt. Sen sijaan moralistit tuomitsevat toiset heidän epäonnistuneista kokeiluistaan ja myrkyttävät yhteisen elämämme vihallaan.

²⁶Ihmiset katkeroittavat omaa elämäänsä typerällä asenteellaan. Montaigne on oikeassa sanoessaan, että ihmisiä kiusaavat heidän kuvitelmansa asioista, eivät asiat itse. Marcus Aurelius antaa hyvän ohjeen sanoessaan, että jos jokin asia kiusaa sinua, niin se ei ole asia itse, vaan sinun käsityksesi siitä, ja sen sinä voit hylätä heti. Schopenhauerin mukaan ei ole niinkään kysymys siitä, mitä ihmiselle tapahtuu, kuin miltä hänestä tuntuu.

²⁷Orja ja rampa Epiktetos kykeni olemaan onnellinen mitä vastenmielisimmissä elämäolosuhteissa, koska hän kykeni itse päättämään, mille ajatuksille ja tunteille hän antaisi tilaa.

²⁸Kaikki riippuu ajatuksistamme. Niin kuin ajattelemme, sellaisia olemme ja sellaisiksi tulemme. Rakennamme tulevan elämämme ajatuksillamme. Ajatuksemme tekevät meistä onnellisia tai onnettomia, tekevät elämästämme valoisan tai synkän, keveän tai raskaan, tekevät meistä voittajan tai voitettun.

²⁹Meidän virheellinen tapamme ottaa elämän pienet harmit on se, mikä tekee kaiken sietämättömäksi.

³⁰Vaikeudet on tarkoitettu voitettaviksi, niitä ei voi paeta. Ne ovat elämän tilaisuuksia oppia, hankkia ominaisuuksia ja kykyjä, käydä läpi välttämättömiä kokeita ja karaistuksia.

³¹Tekemällä halukkaasti ja iloisesti sen, mikä on tehtävä, opimme enemmän kuin jollakin muulla tavalla.

³²Kaikki meille tapahtuva on joko hyvitystä, korjuuta, opetusta, apua, karaistusta tai keinoja vapautumiseen ja usein kaikkea kerralla.

³³Me käytämme inkarnaation oikealla tavalla, kun opimme kaiken, minkä se voi meille opettaa, ja opimme sen tehokkaasti erikoisasiantuntijan tavoin. Kaikessa on kysymys perusteellisuudesta. On kaiketi totta, että jotkut inkarnaatiot antavat meille vain mahdollisuuden yleiseen orientoitumiseen, yleiskatsaukseen. Mutta ne ovat johdantoja inkarnaatiosarjaan, jossa me työstämme näitä eri tarkastelemiamme kokemusalueita.

³⁴Esoteerikolle totuus ja todellisuus ovat ohjeellisia tekijöitä. On oikein, että hän tekee eron mahdollisuuden, todennäköisyyden ja todellisuuden välillä. Mutta hän ei usko eikä oletta, vaan tietää tai ei tiedä. Hän tietää, että onnettomuuksia tapahtuu, mutta hän ei kuvittele sellaisia mahdollisuuksia, koska ne herättävät pelkoa tuntematonta kohtaan ja ehkäisevät elämänluottamusta. Mahdollisuus ei ole totuus eikä todellisuus. Jos ihmiset oivaltaisivat tämän, he säästyisivät niiltä turhilta peloilta, joilla monet myrkyttävät nykyhetkensä.

³⁵Elämällä myönteisesti nykyisyydessä, ei menneisyydessä eikä tulevaisuudessa, opimme eniten, kehitymme nopeammin, unohdamme itsemme helpommin.

³⁶Katkaisemalla elämän siteet, kykenemättä odottamaan, kunnes ne katkeavat itsestään, kieltäydymme oppimasta elämästä ja kylvämme yleensä huonoa kylvöä.

³⁷Never antagonize och non-resistance ovat kaksi järkevää periaatetta, jotka vaikuttavat kuin karaiseva koetus.

³⁸Oppilas, puolustellen itseään: ”Minun täytyi läksyttää heitä heidän laiskuudestaan ja huolimattomuudestaan.”

³⁹Opettaja: ”Ja te olette huomanneet, että se auttaa?”

⁴⁰Monet itsetoteuttajat ovat sovinnaisuuden vastaisia. He näkevät sovinnaisuudet tekopyhyyden naamiona ja viittana. Mutta tällä asenteella he unohtavat, että tietämättömät mukautuvat ulkokultaisuuteen ja että arvokkuus auttaa näitä ihmisiä uskomaan johonkin ja vaikuttaa esikuvallisena esimerkkinä.

⁴¹Seuraavat elämässä hyvin koetellut sanontatavat annetaan täten niille, jotka oivaltavat, että ”se, joka noudattaa hyviä neuvoja on viisas”: Luota Lakiin! Monadi on haavoittumaton. Erehdykset ovat välttämättömiä opettajia. Kaikki saavuttavat kerran päämäärän. Luonnollinen on jumalallista. Meidän velvollisuutemme on olla onnellisia. Näe kaikki valoisalta puolelta! Pelko ja levottomuus ovat onnen vihollisia. Kaikki järjestyy lopulta hyvin. Ei ole toivottomia tapauksia, on vain onnettomia ihmisiä. Yksinkertaisuus ja välittömyys ovat elämänneroutta.

⁴²Kaikki mennyt kuului välttämättömiin kokemuksiin. Kaikki on parasta annetuissa edellytyksissä. Kaikki tulee olemaan niin hyvää kuin se voi olla. Koskos koostuu vain monadeista. Ei ole elämän virhe, että ihmiskunnan monadit tekevät elämän helvetiksi toisilleen. ”Parasta niin kuin on, oli, tulee olemaan”, todistaa todellisesta elämänoivalluksesta.

⁴³Älä anna koskaan periksi! Älä koskaan päästä otetta! Tervettä rohkeutta joka kerta kun epäonnistut!

⁴⁴Ota rauhallisesti, niin kaikki sujuu hyvin! Kiireellä tehty työ on hutiloitu työ. Kaikille suurtoille täytyy antaa aikaa kypsyä.

⁴⁵”Muista vain onnelliset hetket!” Se edellyttää kykyä unohtaa, kykyä, joka kaikkien on kerran hankittava. Oikea muistaminen on eräs onnellisuuden edellytyksistä.

⁴⁶”Älä pelkää yksinäisyyttä! Sillä, joka ei kykene olemaan yksin, ei ole mitään antamista.”

⁴⁷”Älä katso taakse! Esoteerikon täytyy voida vapautua menneisyyden taakoista.” (Kristitty, johon on onnistuttu iskostamaan kuvitelma mahdollisuudesta ”tehdä syntiä jumalaa vastaan”, turvautuu teologiseen illuusioon, jonka mukaan hän on saanut ”syntien anteeksiantamuksen”. Mutta itsetoteutuksen lain mukaan jokaisen on ”pelastettava itsensä”.)

9.52 Tie

¹Meidän tiemme on nimeltään itsetoteutus. Se merkitsee verhojemme jalostamista, värähtelyjemme hienostamista, itsekkyydestä ja itsekorostuksesta luopumista, vetovoiman ja ykseyden tavoittelua, elämän palvelulle omistautumista. Silloin saamme kaiken vaadittavan tiedon lahjaksi. Korkeamman maailman olennot pitävät tiedon hallussaan, eikä sitä voi pidättää siltä, joka elää ykseydelle.

²Tämä on vaikea asia: voittaa aionien aikana hankitut taipumukset, inkarnaatioiden aikana juurtuneet tottumukset ja näkökannat, elämänkieroutumat ja lukemattomat taikauskot. Mitä aiemmin aloitamme, mitä kärjistyneemmällä määrätietoisuudella, sitä aiemmin saavutamme päämäärämme.

³Se, joka tahtoo päämäärää, tahtoo keinoja ja yrittää itse ilman ulkoista vaikutusta soveltaa tietoa elämänlaeista. Mitään muuta ”kuuliaisuutta” ei esoteerikassa ole, mitä olisi korostettava okkulttisissa, nk. esoteerisissa, yhteisöissä esiintyvän auktoriteetin väärinkäytön suhteen.

⁴Toisten asia ei ole pakottaa esiin itsetoteutusta tai kehitykseen pyrkimistä. Se on yhtä mahdotonta kuin pakottaa rakastamaan.

⁵Se, joka ei tahdo itsetoteutusta, saa sen, minkä haluaa: seurata vuosimiljoonien hidasta löngkytystä aionien halki. Mutta sitten hänen ei pitäisi valittaa, jos tulokseton laahustaminen

tämän elämän aavikolla ja sen sisällötön harhakuvitelmien, illuusioiden ja kangastuksien metsästys lopulta johtaa kyllästymiseen ja tyhjyyteen. Se ei ole elämän vika. Se on meidän oma vikamme. Niin monet ihmiset katkeroituvat elämän epäoikeudenmukaisuuksista ja valittavat, etteivät he koskaan saaneet mahdollisuutta. Elämän tarjouksia he eivät tahdo nähdä, eivätkä voi koskaan ottaa vastaan.

⁶Jokaisen on löydettävä oma tiensä. Kukaan toinen ei voi sitä määrätä. Meidän on itse kuljettava se hankkimalla tietoa elämänlaeista ja yrittämällä soveltaa tätä tietoa oikein.

⁷Jokainen yksilö on itselleen ehdoton tie, totuus ja elämä. Edellytyksenä on, ettei hän koskaan samastu yhteenkään verhoistaan, ei edes korkeimpaan aavistamaansa.

⁸Tie on henkinen elämä.

⁹Ihmisen tie on tie pimeydestä valoon, tietämättömyydestä tietoon, hulluudesta viisauteen, alemmasta korkeampaan. Ikuinen elämä on aina tässä ja nyt, lopputavoite saavutetaan aina kerran ja kaikki tulee olemaan, niin kuin sadussa, lopultakin hyvin.

KOHTALON LAKI

9.53 Kohtalon laki

¹Kohtalon laki osoittaa ne voimat, jotka vaikuttavat yksilöön välttämättömät kokemukset huomioon ottaen. Tämä ei suinkaan merkitse, että ihminen oppii näistä. ”Kohtalo” ei voi kajota yksilön vapaaseen tahtoon. Planeettahierarkia vakuuttaa voimallisesti, että ”ihmiskunta päättää itse kohtalostaan”. Korjuun laki huolehtii siitä, että ihminen saa ottaa valintansa seuraukset.

²Kohtalo on tulosta osaksi kehityksen päämäärää kohti tarkoituksenmukaisesti vaikuttavista voimista, osaksi vapaan tahdon panoksesta, osaksi korjuun lain heijastusvaikutuksista.

³Kohtalon laki kiinnittää erityistä huomiota yksilön kehityksasteen. Korjuun laki vaikuttaa mekaanisesti. Kylvö on korjattava. Mutta milloin ja miten määräytyy suurelta osin kohtalon laista, josta tulee yhä määräävämpi, mitä korkeampi kehityksaste.

⁴Laki asettaa ihmisen sinne, missä hänen on oltava, missä hän parhaiten voi palvella. Ihmisen elämässä kohtaamat vaikeudet ovat hänen omaa työtään ja tulosta hänen omasta elämänsä asenteestaan, hänen omista tajunnanilmaisistaan. Hänellä ei ole perustetta itsesääliin eikä itse-oikeuteen.

⁵Elämä on tarjous tilaisuuksia kehitykseen. Sen, joka on oivaltanut että olemme täällä saadaksemme kokemuksia ja oppiaksemme niistä, että jokaiselle on olemassa elämäntehtävä (”dharma”), säästyy siltä elämän laiskanlaksyltä, joka uusissa elämissä johtaa yhä pakottavampiin elämänolosuhteisiin.

⁶Yksilön alemmilla kehitystasoilla hankkimat ominaisuudet, ovat pääasiassa negatiivisia. Sitä mukaa kuin elämäkokemusten varastosta on tullut niin suuri, että todellisuudentaju ja elämäntieto alkavat päästä oikeuksiinsa, alkaa työ, jossa negatiiviset ominaisuudet korvautuvat vähitellen positiivisilla. Jos emme tahdo tehdä sitä vapaaehtoisesti, meidät saatetaan kohtalon lain mukaan olosuhteisiin, jotka pakottavat kykyjen kehityksen. Olosuhteet vaikuttavat (kohtalon lain mukaan) pakottamalla, houkuttelemalla tai ehkäisten. On väistämätöntä, että sellainen tie on suurelta osalta kärsimystä. Alemman ”uhraaminen” tuntuu tuskalliselta.

⁷”Kukaan ei vältty kohtaloltaan.” Mutta se kohtalo on meidän parhaaksemme. Sillä asenteella teemme parhaimman mahdollisen elämästämme. Vastakkaisella asenteella ehkäisemme kehitystä ja vahingoitamme itseämme. Me voimme kantaa täysin toisella tavalla ”kohtalon iskut”, kun tiedämme, että kysymys ei ole vain väistämättömyydestä vaan sekä lievimmästä kärsimyksestä ja siitä, mikä eniten edistää kehitystämme. Sen, mitä on, täytyy olla tai pitää olla tai on parasta.

⁸Kohtalon laki opettaa meille, että olemme Elämän voimien välineitä ja että riippuu meistä itsestämme, tahdommeko olla halukkaista välineistä ja että me voitamme vapautta tahtomalla sitä, mitä kohtalo tahtoo. Kun asetamme tahtomme tarkoitustenmukaisten voimien palveluun,

alamme ymmärtää, mitä ykseys on ja meistä tulee virkatovereita Elämän korkeimmille tarkoituksille.

⁹Suuret ihmiset ovat tulleet suuriksi tulemalla kohtalon välineiksi, palvelemalla Elämän eri päämääriä.

¹⁰Kaikki voimat ovat alun perin lähtöisin ikiaineen dynaamisesta energiasta. Ne vaikuttavat yksinomaan mekaanisesti. Tarkoituksenmukaiset voimat vaikuttavat evoluutio-olentojen aktiivisen tajunnan kautta. Nämä tarkoituksenmukaiset voimat vaikuttavat kehityksen ja ykseyden palveluksessa ja ovat siten yksinomaan hyviä. Niiden, jotka tarkoituksella yrittävät ehkäistä näitä tarkoituksenmukaisia voimia, täytyy ennemmin tai myöhemmin tuhoutua. Niille, jotka tekevät sen tahattomasti, aiheutuu joka tapauksessa kärsimystä.

¹¹Kohtalon voimat ovat hyvyyden ja ykseyden voimia. Mutta laki on laki, ja sille ne eivät voi mitään tehdä. Korkeintaan ne voivat annostella korjuun lain vastavaikutukset lievimmällä mahdollisella tavalla. Ja sen ne voivat myös tehdä, jos ihminen osoittaa armeliaisuutta.

¹²Ulkoiset olosuhteet, ihmisten käyttäytyminen jne. eivät saa pystyä vaikuttamaan meidän asenteeseemme heihin. Kaikki sellainen on kohtalonmääräämää korjuuta ja siten väistämätöntä. Se on myös parasta meille. Meille on tärkeää, että kohtaamme kaiken iloisesti, halukkaasti, kiitollisesti.

¹³Kohtalon ja korjuun näkökannalta kaikki on parhaaksemme. Persoonallisuuden näkökannalta on parasta, jos me olemme tehneet parhaamme. Mutta myös meidän virheemme ovat korjuuta, ja me opimme niistä aina.

¹⁴Ihmiskunnan 60 miljardista ihmisestä on 24 miljardia barbaariasteella tai sen läheisyydessä. Jos pelkästään barbaariasteella olevia klaaneja inkarnoituisi, ihmiskunta sortuisi uudelleen silkkaan barbaarisuuteen. Sivilisaatiot ja kulttuurit tulevat aina tuhoutumaan uudelleen. Se riippuu siitä, kuinka korkeammilla tasoilla olevat klaanit hoitavat perintönsä. Jos tietoa väärinkäytetään yhä suuremmassa laajuudessa, voi tapahtua, että barbaarisuus päästetään taas valloilleen. Aurinkokuntahallituksen lainvartijat, aurinkokunnan korkein lainviranomainen huolehtii siitä, että syyn ja vaikutuksen, kylvön ja korjuun laki toimivat siten, että järkkynyt tasapaino palautetaan. Jos ihmiskunta ei halua käyttää järkeään eikä sovellla vuosimiljoonien ajan opetettuja elämänlakeja, se saa tuskallisten kokemusten kautta kerta kerralta oppia tämän läksyn. Muuta keinoa ei ole.

¹⁵Jos ihmiskunnan olisi yksinomaan turvauduttava itseensä, omiin kokemuksiinsa ja mahdollisuuksiinsa hankkia tietoa todellisuudesta ja elämästä, sen täytyisi vaeltaa hylättyjen virheiden tietä. Yksilö tarvitsisi silloin enemmän kuin seitsemän aionia ihmiskunnan läpikäymiseen, koska hän typerän itsetehostuksensa vuoksi kylväisi sellaisen kylvön, että pelkästään korjuuseen ilman kehitystä kului aioneja.

¹⁶Ne, jotka vilpittömästi pyrkivät itsetoteutukseen, tietoon, ihanteeseen, varustetaan kohtalon lain mukaan kokemusten työstämiseen tarvittavalla aineistolla, välttämättömien kokemusten vaatimilla olosuhteilla, heidän emotionaalisia ja mentaalisia tarpeitaan tyydyttävällä ympäristöllä, jne. Tietenkin korjuun lain vaikutukset ehkäisevät usein kohtalon lain vaikutuksia. Mutta ne vain viivästyvät, ne eivät kumoudu. Ennemmin tai myöhemmin kun mitattu korjuu on suoritettu, ne pääsevät oikeuksiinsa. Elämänlakien toimintoja harjoittavat kollektiiviolennot ja niiden lukemattomat alemmat ”palvelushenget”. Ei ole mitään mahdollisuutta saada niitä ”syyllistymään laittomuuksiin”, ei rukouksilla eikä ”uhreilla”. Voimme täysin asiallisesti pitää niitä virheettömästi toimivina ”lakeina”.

¹⁷Olemme kaikki sekä opettajia että oppilaita. Olemme elämän, kaikkien niiden oppilaita, joilla on meille jotain opetettavaa, ja opettajia niille, jotka tahtovat tai voivat oppia meiltä. Oikein ymmärrettynä elämä on jatkuvaa antamista ja ottamista.

¹⁸Meillä kaikilla on elämäntehtäviä, jotka ovat päivittäin kaikessa kohtaamiemme elämän ongelmien ratkaisua. Joillekin elämä antaa suurempia tehtäviä. Ne eivät ole meidän itsemme ottamia. Siinä tapauksessa olemme suuressa vaarassa pettyä. Jos näennäisesti epäonnistumme

meille annetuissa tehtävissä, merkitsee se vain, että olemme yliarvioineet panoksemme tärkeyden. Joskus niiden tarkoitus on ollut antaa meille välttämättömiä kokemuksia ja oivalluksia tulevia tehtäviämme ajatellen. Meidän tehtävämme, meidän panoksemme, ovat kohtalon lain alaisia, sillä me olemme kaikki kohtalon agentteja tietämättä tästä muutoin kuin poikkeustapauksissa. Kaikki tämä on sanottu meille lukemattomia kertoja eri yhteyksissä. Mutta yleisen mielipiteen tiedostamaton vaikutus meihin on sellainen, että me jatkuvasti unohdamme, mitä me itse tiedämme.

¹⁹Ymmärtämystä hankimme soveltamalla jo ymmärtämäämme tietoa. Tieto, jota ei toteuteta elävässä elämässä, on kuollutta tietoa ja siitä tulee este jatkokehitykselle. Siinä piilee meidän vastuumme, se, mitä vastuulla tarkoitetaan; Lain mukainen ”seuraus”.

²⁰Sen, joka tahtoo kehitystä, on toteutettava hankkimansa elämänymmärtämys, ja tehtävä tämä pitäytymällä määrätietoisesti kaikista esteistä huolimatta tiellä, jonka ymmärtämys osoittaa. Tiedostamatta lähtevät siten liikkeelle voimat, jotka vaikuttavat elämänolosuhteisiin ja saavat yksilön kulkemaan ”valmisteltua tietä” jopa pimeydessä. Elämänlakien ymmärtämyksestä, tarkoituksemme ja pyrkimyksemme vilpittömyydestä, meidän elämänymmärtämyksemme kasvaa ja siten myös mahdollisuutemme automaattisesti hankkia tarkoituksenmukaisia ominaisuuksia ja kykyjä. Kohtalonvoimat eivät vaadi kohtuuttomuuksia: tahtoa ykseyteen, tahtoa ymmärtää, tahtoa toteuttaa se, minkä ymmärrämme ja mihin kykenemme on kaikki, mitä he pyytävät voidakseen tehokkaasti auttaa.

²¹Me saamme kaikki apua kehittymiseen. Mitä enemmän voimme vastaanottaa ja hyödyntää oikein elämän palveluksessa, sitä enemmän apua, innoitusta, voimaa meille annetaan. Elämäntahtajia meistä tulee vasta kun emme pyydä mitään omalle osallemme, vaan näemme tehtävämme palveluksessa. Niin kauan kun pyydämme jotain, olemme jossain suhteessa pikemminkin taakka kuin apu. Niin kauan kuin pyydämme tietoa tullaksemme viisaaksi, saamme mahdollisuuden hankkia sitä itse. Mutta etsiessämme viisautta auttaaksemme toisia, auttaaksemme hierarkiaa sen kehitykseen tähtäävässä työssä, silloin he voivat auttaa meitä, silloin saamme runsaasti viisautta ja voimaa. Sillä ykseys ei ole vain autuutta ja kauneutta, vaan myös viisautta, kykyä ja voimaa. Meidän on tultava kyvykkäiksi työtovereiksi. Jotta voisimme hankkia korkeampia ominaisuuksia ja kykyjä, meidän on oltava valmiita uhraamaan kaikki alempiarvoinen. Niin kauan kuin olemme tyytymättömiä elämässä kohtaamaamme, tyytymättömiä kanssaihmissiimme, olemme kaukana ykseydestä.

9.54 Johdatus

¹Yksilöiden elämässä on johdatus, ja se johdatus on planeettahierarkian työtä.

²Historiassa tapahtuu jatkuvaa paljastumista, ja se tulee näkyviin yhä laajenevassa olemassaolossa koskevassa tiedossa.

³Tämä paljastuminen pysyy inhimillisten verhojen kehityksen tasalla. Vähä vähältä näihin verhoihin vakiintuu yhä korkeampia molekyyllilajeja. Tajunnankehitys pysyy verhojen aineen muuntumisen tasalla. Jos tieto liikeaspektista annettaisiin ihmiskunnalle liian aikaisin, niin nykyisessä tilassaan olevat verhot hajoaisivat aivan liian voimakkaiden värähtelyjen vaikutuksesta.

⁴Johdatuksen suhteen vapauden laki, kehityksen laki, itsen laki, kohtalon laki ja korjuun laki tulevat erityisen huomion kohteiksi.

⁵Vapauden lain ja itsen lain mukaan ihmisellä on elämän oikeus kulkea omaa tietään ja hänen täytyy saada tehdä se.

⁶Voimat, jotka vaikuttavat ihmiseen kehityksen lain mukaan, auttavat häntä manifestatioprosessin kuluessa kohottamaan yhä korkeampien molekyyllilajiensa värähtelyä samassa määrin kuin yhä useammat atomien spiraalit elävoityvät kosmisten värähtelyjen ansiosta.

⁷Kohtalon laki asettaa ihmisen olosuhteisiin, jotka edistävät hänen kehitystään. Hänestä itsestään riippuu hyödyntääkö hän nämä tilaisuudet.

⁸Hyvä korjuu edistää ja huono korjuu ehkäisee mahdollisuuksia itsetoteutukseen.

⁹Ihmistä ohjaa hänen vaistonsa alemmilla asteilla ja hänen ylitajuntansa korkeammilla asteilla. Elämänvaisto on persoonallisuuden karttunut elämäkokemus sen minän piilevän kokemuksen ohella, joka on uudistuneen uudelleenmuistamisen rajalla.

¹⁰Kausaalinen ylitajunta jää yksinomaan vastaanottavaksi, kunnes minä on aktivoinut sen. Inkarnaation päättyessä se kokoaa mentaalitajunnan työstämät ideat, mikäli näillä ideoilla on riittävä todellisuuspitoisuus, jolloin ne voivat ylevöityä kausaali-ideoiksi. Fiktiot karsiutuvat pois, kun kausaalitajunta kykenee aktivoimaan ideat. Alempi todellisuus ”heijastuu” kausaali-ideoissa, jotka vähä vähältä muokkautuvat yhä tarkemmiksi ja todellisuussisällöltään laajemmiksi. Todellisuusideat vahvistuvat jokaisen inkarnaation myötä. Fiktiot vaihtelevat jokaisessa inkarnaatiossa. Ne eivät ole sopusoinnussa kausaalisten ”todellisuusvärähtelyjen” kanssa. Kausaalimaailmassa heräävä kausaalitajunta työstää ideoitaan vaihtaen niitä jatkuvasti toisten kausaaliolentojen kanssa, jolloin jokainen fiktiivisyyden ja illusiivisuuden jäännös karsiutuu pois.

¹¹Kausaalisen ylitajunnan johdatus on mahdollinen vasta sitten, kun tämä tajunta on aktivoitunut, on ehtinyt huomattavassa määrin työstää kausaali-ideoitaan, jolloin se kykenee käyttämään näitä arvioidessaan asioita ja kykenee seuraamaan tapahtumainkulkua ja persoonallisuuden toimintaa. Lisäksi on välttämätöntä, ettei persoonallisuudessa ole mitään esteitä ”kausali-inspiraation” vastaanottamiselle.

¹²Muutama sana fiktiosta ”jumalan johdatus” on tässä paikallaan.

¹³”Jumalan johdatus” on usein edellisissä inkarnaatioissa valmistamaamme korjuuta.

¹⁴Ihmisen johdattamiseen muotoiltu korjuun elementaali huolehtii siitä, että mitattu hyvä tai huono korjuu tulee myös korjatuksi ja on monessa suhteessa voimakas tai vastustamaton tekijä.

¹⁵Alemmilla asteilla jonkin ”korkeamman olennon” suora väliintulo on mahdotonta. Korkeammilla asteilla yksilö on voinut päästä yhteyteen toisminänsä kollektiiviolentoon, jonka ”päällikkö” voi tietenkin tulla väliin, jos siihen on olemassa erityisiä syitä eikä mitään esteitä korjuun lain mukaan. Tämä mahdollisuus voidaan jättää huomiotta ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla.

¹⁶Emotionaalimaailmassa on fyysisen maailman kanssa mahdollisessa yhteydessä olevia edesmenneitä ihmisiä, lisäksi erilaisia ”näkymättömiä auttajia”. Tilapäisesti joku näistä voi tulla väliin. Mitään jatkuvaa johdattamista näiltä ei voi odottaa. Ja heidän ”innoituksensa” voivat olla harhaanjohtavia.

9.55 Ennaltamääräys

¹Fatalismi, usko väistämättömään kohtaloon, samoin kuin predestinaatio, usko ehdottomaan ennaltamääräykseen, ovat tietämättömyyden absoluutointeja osittain oikein todetuista syy-yhteyksistä ja osittain näennäisistä sellaisista.

²Näennäisesti on aihetta puheeseen fatalismista ja predestinaatiosta. Kaikki tapahtuva on menneisyyden syiden määräämää. Yksilö (samoin kuin kansa ja rotu) on itse määrännyt kohtalonsa tajunnanilmaisuuksillaan ja teoillaan tuhansissa edellisissä inkarnaatioissa. Kaikkien näiden tekijöiden tuloksen täytyy olla väistämätön.

³Schopenhauer on ansiokkaasti yrittänyt havainnollistaa seuraavassa terävä-älyisessä esityksessä, kuinka niin kutsutut sattumat ovat välttämättömiä maailmankulussa.

⁴Sattumat merkitsisivät yhteensattumia ajassa ilman ainuttakaan kausaalista yhteyttä. Mutta mikään ei ole sattumanvaraista. Näennäisesti sattumanvaraisiin on sen sijaan välttämättömyys mittaamattomasta etäisyydestä. Kaukaisen menneisyyden kausaaliketjujen syyt kohtaavat siinä pisteessä, joka muodostaa nykyhetken tapahtumainkulun. Jokainen tapahtuma on lenkki omassa ajassa tapahtuvien syiden ja vaikutusten ketjussa. Sellaisten ketjujen määrä on tietenkin mittaamaton. Monet näistä ketjuista ovat yhteen punoutuneita ja ne voidaan jäljittää yhteiseen alkuperään. Erilaisilla samanaikaisesti vaikuttavat syyt, joista jokainen synnyttää oman

vaikutuksensa, on alun perin ollut yhteinen syy. Niiden voidaan sanoa olevan sukua toisilleen, niin kuin yksilö on sukua iki-isilleen. Jokin tietty tapahtuma on usein useiden tekijöiden tulos, joista jokaisella on oma menneisyydestä lähtöisin oleva kausaaliketjunsä. Kaikki ajassa etenevät kausaaliketjut muodostavat sen suuren, yhteen punoutuneen, yhtenäisen verkoston, jota kutsumme maailmankulukseksi. Jos kuvittelemme nämä kausaaliketjut meridiaaneiksi ajan ulottuvuudessa, niin samanaikaiset tapahtumat (juuri tämän vuoksi eivät kausaalisesti toisiinsa yhteen liitettyjä, koska syy kulkee ajassa vaikutuksen edellä) voidaan esittää rinnakkaisina ympyröinä. Sellaisessa ympyrässä olevat tapahtumat eivät ole suoraan riippuvaisia toisistaan, vaan ne ovat etäisesti toisiinsa yhdistyneitä sen yhteen punoutuneiden ketjujen verkoston kautta, joka muodostaa kaikkien syiden ja vaikutusten summan. Samanaikaisuus on siten välttämättömyys.

⁵”Vapaus” valintaan on suurelta osin illusiivista. Me vaellamme poluilla, jotka olemme menneisyyden elämissä raivanneet. Silloin tällöin tulemme tienristeykseen, jossa toiset polut kohtaavat. Se on meidän tilaisuutemme seuraavan risteyksen valintaan.

⁶Ne, jotka näkevät tulevaisuuteen, voivat ehkä nähdä yhden kuljettavista poluista. He eivät kuitenkaan voi ratkaista, minkä valinnan yksilö tekee tulevassa tienristeyksessä. Siinä vapauden laki astuu voimaan kohtalon lain sijaan.

⁷Kysymykseen, ”onko elämä edeltä käsin määrätty koetusten suhteen” jne., ei voi antaa yleistä vastausta. Horoskooppi (jota nykyiset astrologit eivät voi tulkita: TT 2.13) osoittaa, mitä energialajit tulevat vaikuttamaan yksilöön kohtalon lain ja korjuun lain mukaan. Tulos riippuu sitten yksilöstä (verhojen hankituista taipumuksista) ja siitä, kykeneekö hän elämäänsä tunnettujen ja tuntemattomien luonnon- ja elämänlakien mukaisesti vai elääkö hän niiden vastaisesti. Sanaa ”rangaistus” ei ole kohtalon toimenhaltijoiden sanakirjassa, vain ”vaikutus” tai ”korjuu”, yksilön oma työ. ”Hyvillä” teoillaan yksilö saa yleensä mahdollisuuden ”maksaa takaisin” sen, mistä hän muuten olisi saanut kärsiä. Joten olemme paremmassa asemassa kuin ansaitsemme. Sitten ihmiset kehuvat itseään auttamisesta, mikä oli itse asiassa edellytettyä ja yksinomaan ”hyvitystä”. Tämä oli alkuperäinen gnostilainen käsitys teologien dogmista, jonka mukaan emme voi ”tehdä hyvää” yksin.

⁸Sairaudet johtuvat rikkomuksista luonnonlakeja vastaan, eivät elämän laeista. Myös vanhemmilta saatu perimä on tulosta yksilön rikkomuksista luonnonlakeja vastaan edellisissä elämissä. Hän syntyy sellaisen tautiperinnön omaavaan perheeseen. Ihmiset elävät niin kieroutuneesti, että eräs 45-minä saattoi sanoa olevansa hämmästynyt siitä, että inhimillinen organismi voi osoittaa sellaista kestävyyttä, mihin se todella kykenee.

⁹Hankkimamme taipumus ja siten verhojemme värähtelyt vetävät meitä ihmisten luokse. Samanlaiset vetävät samanlaisia. Siitä voimme oppia, minkälaisia ihmisiä itse olemme oivaltamatta sitä. Sen sijaan ne ihmiset, joiden kanssa elämänolosuhteet ”pakottavat meidät elämään yhdessä”, ovat usein vanhoja suhteita.

¹⁰Samanlaiset vetävät puoleensa samanlaisia, jos mahdollisuus valintaan on olemassa, mikä myös riippuu ”korjuusta”. Korkeammalla tasolla olevilla, joilla on elämässä toisensa jälkeen ollut tilaisuuksia tavata ”samanlaisia”, on paremmat mahdollisuudet nopeampaan kehitykseen ja tavata ”opettaja” aikaisemmin. Myös se voi näyttää ennalta määrättyä.

9.56 Tieto ja vastuu

¹Niin kauan kuin yksilö on ihminen, hän on ihmiskunnan jäsen ja jakaa sen kollektiivisen vastuun joka suhteessa. Jossain inkarnaatiossa hän on onnistunut syntymään ”kulttuurikan-saan”, kulttuuriperheeseen, saanut tilaisuuden hyödyntää tähän kuuluvan tiedon ja saanut muita etuja, saanut monissa suhteissa suotuisia mahdollisuuksia, mikä ei suinkaan merkitse, että hän seuraavissa inkarnaatiossa onnistuu saavuttamaan saman kehitystason. Se riippuu siitä, kuinka hän on käyttänyt elämän kehittyäkseen, käyttänyt ominaisuuksia ja kykyjään edistääkseen evoluutiota (kaikkien hyvinvointia).

²”Jäähyväiset kaikelle!” Sillä tavalla ei saavuta vapautusta. Päin vastoin kiinnittyy entistä lujemmin siihen, mitä yrittää paeta. Itse asiassa ihmiskunnan typeryys ja epäinhimillisyydet eivät ole asioita, joista haluaa päästä eroon, vaan omasta osuudestaan siihen. Mutta itsestään ei voi päästä eroon. Olemme osia kokonaisuudesta. Ja meillä on paljon hyvitettävää menneiden elämien ajoilta. Kun elämänvelka on maksettu, olemme maksaneet osan yhteisestä velastamme ja siten osan koko velasta. Kollektiivin väheksyminen, kollektiivin, joka on kaikessa ensijainen ja itse elämän edellytys, jota ilman kukaan ei olisi mitään, on tietämättömyyden arvostelukyvyttömyyttä.

³Aivan liian monet esoteerisen maailman- ja elämänselämyksen omaksuneet ovat tyytyväisiä siihen, että ovat vihdoinkin saaneet sen haltuunsa. He ovat vapautuneet vallitsevista idologioista (illuusioista ja fiktioista) ja saaneet järkevän elämänselämyksen. He tyytyvät siihen. Mutta planeettahierarkia ei ole antanut meille tietoa sitä tarkoitusta varten. Olemme saaneet tiedon tehdäksemme jotain elämästämme ja palvellaksemme ihmiskuntaa. Ne, jotka laiminlyövät tämän saavat sopeutua siihen, etteivät he seuraavassa inkarnaatiossa saa samaa mahdollisuutta oikeaan käsitykseen, vaan saavat jäädä harhautuneiksi.

⁴Se, joka tahtoo saada esoteerista tietoa tietääkseen, käsittääkseen, ymmärtääkseen enemmän kuin muut, tullakseen erinomaiseksi ja ylivoimaiseksi, tullakseen omahyväiseksi ja halveksiakseen toisia, tekee kohtalokkaan virheen tulevien inkarnaatioiden suhteen. Planeettahierarkia ei ole työskennellyt antaakseen ihmisille tietoa itsekkyyden vahvistamiseksi.

⁵Aiemmin sellaisilla egoisteilla ei ollut mahdollisuutta tulla vihityiksi esoteerisiin tietokuntiin. Nykyisin he saavat mahdollisuuden omaksua tämän tiedon tarvitsematta saavuttaa edes kulttuuriastetta. Tämä on luonut uuden ongelman: arvottomat käyttävät tietoa väärin. Sillä se käyttää esoteerista tietoa väärin, joka käyttää sitä omaksi hyväkseen eikä palvellakseen toisia.

⁶Sillä, joka on kerran hankkinut tiedon, on luovuttamaton oikeus saada siihen uudelleen yhteys. Mutta jos tätä tietoa on käytetty väärin, sen voi menettää.

⁷Elämän tarkoitus on kaikkien kaikissa valtakunnissa olevien evoluutio. Se, joka ei tahdo elää toteuttaakseen juuri tämän elämän tarkoituksen, ei voi odottaa erityisiä etuja eikä etenään tulevia mahdollisuuksia käyttää tietoa edelleen väärin. Jokainen elämän tarjous on kaiketi hyvää korjuuta, mutta myös koetus. Kohtalon laki tulee voimaan. Itsekkään hyvä kylvö antaa ”hyvän korjuun” (miellyttävät fyysiset olosuhteet jne. jotka vahvistavat itsekkyyttä) mutta ei tajunnankehitystä, vaan häneltä suljetaan niiden keskustusten energiat, jotka edistäisivät sitä.

⁸Te, jotka olette saaneet tämän tiedon todellisuudesta ja elämästä ja saaneet sen lahjaksi, ette ole saaneet sitä vain itseänne varten, vaan levittääkseen valoa ihmisten keskuudessa, niin että he vapautuvat illuusioistaan ja fiktioistaan, jotta maailmaa voisi muuttua. Jos ette sitä tee, teillä ei ole oikeutta saada tätä tietoa uudelleen seuraavassa inkarnaatiossa. Olemme saaneet lahjaksi, antakaamme myös lahjaksi! Tiedon valo merkitsee vastuuta. Se, joka ei tahdo auttaa ihmiskuntaa, ei voi odottaa saavansa tietoa tulevissa elämissä.

KORJUUN LAKI

9.57. Korjuun laki

¹Syyn ja vaikutuksen laki, joka kuuluu aineaspektiin ja liikeaspektiin, kylvön ja korjuun laki, joka kuuluu tajunnanaspektiin, on sama perusluonteinen laki, kosminen laki, ehdoton kaikissa maailmoissa ja kaikissa valtakunnissa. Se ilmenee eri tavoin eri maailmoissa, minkä ymmärtää se, joka tietää, että jokaisella 49 atomimaailmalla on oma ”tila” (ulottuvuus), ”aika” (kestoaika), ainekoostumus, liiketapa ja tajunnanlaji.

²Tämä laki on takuu kaikenlaista jumalallista mielivaltaa vastaan. On valitettavaa, että tämä ylipäätään on sanottava, mutta ilmeisesti välttämätöntä ihmiskunnalle, joka on niin kauhistuttavan tietämätön todellisuudesta ja elämästä.

³Korjuun laki on syyn ja vaikutuksen lain ilmentymä. Virheet, jotka olemme Lain tietämättömyydessämme tehneet käyttämällä aineaspektia väärin, ovat jättäneet ”jälkiä” aineeseen sisältyvien molekyylien fyysisiin, emotionaalisiin ja mentaalisiin atomeihin (myös niiden passiiviseen tajuntaan), jälkiä, jotka on poistettava kosmisen harmonian palauttamiseksi. Kuinka tämä toimii yksityiskohtaisesti, on edelleen esoteerista, todennäköisesti sen tähden, että mahdollisuus asiayhteyden oikein ymmärtämiseen edelleen puuttuu. On ajateltu, että vain kolmasminuuksilla olisi edellytykset tähän. Joka tapauksessa on turhaa spekuloida, koska sillä tavalla ei löydy tosiasioita, mikä ihmisten näyttää olevan vaikea oppia ymmärtämään.

⁴Korjuu näyttää meistä usein julmalta, turhalta, järjettömältä, elämäntekoiseltä. Silloin me olemme toimineet niin menneissä elämässämme.

⁵Mikään ei ole kestävä tontti, kunhan tietää syyn ja näkee lopun. Syy on menneisyydessä (huonoa kylvää). Mitä on lyhyt maallinen elämä (muutama vuosikymmen) aionien aikana?

⁶Olemme niiden luonnon- ja elämänlakien orjia, joita emme tunne, emme ymmärrä, emmekä sovelta. Meidät vapauttaa laintuntemus ja kyky soveltaa tätä tietoa oikein.

⁷Tulee sellaiseksi kuin ajattelee. Mitä toivoo, sen saa. Kaiken, mitä tekee toisille, saa takaisin.

⁸Korjuun lain kolme seurauslakia: Ole varovainen ajatuksiesi suhteen, toiveidesi suhteen, toimintojesi suhteen.

⁹Huolimatta planeettahierarkian energisistä vakuutuksista, ettei kukaan ihminen voi ymmärtää oikein ”karmaa”, syiden ja vaikutusten loputtoman sarjan tulosta, tietävät tietenkin kaikki, jotka ovat saaneet käsitteelle jonkin yksinkertaisen määritelmän, mitä karma on. Yksilö ei näytä kykenevän erottamaan, mitä hän tietää ja mitä hän ei tiedä, mitä hän voi tietää ja mitä hän ei voi tietää, ennen kuin hänestä on tullut kausaaliminä. Mutta ennen kuin hän on oppinut sen, hän jää typeryukseksi. Siitä, mitä ihmiskunta ”tietää”, on yli 99 prosenttia illuusioita ja fiktioita.

¹⁰On olemassa kosmista, aurinkokunnallista, planetaarista karmaa. Jokaisella luomakunnalla on karmansa, ja jokaisella kollektiivilla näissä valtakunnissa on karmansa. Yksilön karma on hänen kaikissa läpikäymisensä luomakunnissa tuottamien tajunnanilmaisujen tulos. Hieman muunnellen voidaan sanoa, että hänen omalaatunsa on hänen karmansa.

¹¹Siitä lähtien kun ikeatomit tuodaan kosmukseen ja involvoituvat yhä koostuneempiin atomeihin, ne ovat suunnattomien aikakausien ajan lukemattomien energialajien (värähtelyjen) vaikutuksen alaisia. Kaikki vaikutukset johtavat tuloksiin ja kaikki sellainen sisältyy karmaan.

¹²Koska luomakunnissa kaikki vaikuttavat kaikkiin värähtelyillään, ovat tulokset näissä vielä monimutkaisempia.

¹³Korkeampien valtakuntien jäsenet, jotka johtavat manifestaatioprosesseja ja erityisesti evoluutioprosessia, täytyy aina ottaa huomioon olemassa olevat tulokset. Heidän tehtävänsä on siten työskennellä laadultaan niin kollektiivisen kuin yksilöllisen aineiston kanssa.

¹⁴Meidän planeettamme ihmiskunnalle tarkoitetun korjuun lain sovelluksen ylivalvojat ovat deevaevoluutioon kuuluvia 43-minuuksia. He tekevät oppilaita koskevaa yhteistyötä inhimillisen planeettahierarkian 43-minuutuksien kanssa. Kylvö on korjattava. Mutta se tapahtuu, kun se katsotaan tarkoituksenmukaisimmaksi.

¹⁵Aurinkokuntien ja planeettojen muotoilemisen yhteydessä on kosmisten aineiden atomeilla 42-atomimailmoista virtaavien energioiden antama kosminen erikoislaatu ja departementille ominainen leimansa. Emme ole saaneet mitään tosiasioita aurinkokuntien alkuvaiheeseen liittyvästä 42-atomien valinnasta. Emme myöskään tiedä mitä viivästelijöiden ryhmiä otetaan haltuun purkautuvista aurinkokunnista.

¹⁶Meidän aurinkokuntamme on toisen asteen aurinkokunta. Se on ottanut haltuunsa edellisessä järjestelmässä mentalisoituneen fyysisen ja emotionaalisen aineen. Tämä mahdollistaa siemenen ja munan ja niiden kehittymistäipumusten muodostumisen, myös se eräänlainen ”karma”. Lisäksi aine on myös lukemattomissa muissa suhteissa saanut sekä kollektiivisen että yksilöllisen omalaadun.

¹⁷Ilman mitään tietoa kaikista näistä tosiasioista ei ole mahdollista ymmärtää edes edellytyksiä jonkin järkevän määritelmän antamiseksi karmasta.

¹⁸Korjuun laki on erehtymättömän oikeudenmukaisuuden laki, ennalleen palauttamisen lain alaosasto.

¹⁹Oikeudenmukaisuuden leppymätön laki ohjaa elämää. Epäoikeudenmukaisuutta ei ole olemassa, vaikuttakoon kaikki kuinka julmalta tahansa. Me olemme tehneet elämämme siksi, mitä se on. Me saamme inkarnoitua, kunnes olemme palauttaneet kaiken ennalleen. Kurjuus jatkuu meidän vastuullamme. Me korjaamme vain sitä, mitä olemme menneissä elämissä ajatelleet, tunteneet, sanoneet ja tehneet. Ja me saamme kokea, että siitä aiheutuu seurauksia. Useimmat ottavat myös kaiken väärällä tavalla – sekä myötäkäymisen että vastoinikäymiset. Monista tulee katkeria ja tyytymättömiä. Toiset oppivat stoalaista koskemattomuutta ja haavoittumattomuutta. Harvat ottavat kiitollisesti vastaan.

²⁰Syvimmiltään korjuun laki on elämän ykseyden ilmaisu. Sen, minkä teemme toisten puolesta tai heitä vatsaan, teemme itsemme puolesta tai itseämme vastaan.

²¹Kaiken menneissä elämissä tekemämme hyvän ja pahan saamme takaisin samalla teholla. Se, mitä minä valitan, ei olisi voinut tapahtua minulle, jos en olisi sitä ansainnut.

²²Kaikki ilo ja onni, tuska ja kärsimys, jota toiset ovat kokeneet kauttamme, on sitovaa. Jos katkaisemme sellaiset siteet, ennen kuin elämä on antanut niiden katketa itsestään, me sitoudumme siten toisiin vielä lujemmin tulevaisuutta varten.

²³Ennen kuin olemme saavuttaneet korkeamman kehitysasteen, hankkineet riittävän kokemusvaraston, kehittäneet järkeämme, jolloin voimme tehdä itse johtopäätöksiä sen sijaan, että vain matkimme toisia, teemme suuressa elämäntietämättömyydessämme ja arvostelukyvytömyydessämme yleisesti ottaen pelkkiä elämänvirheitä, aiheutamme eläville olennoille kaikenlaisia kärsimyksiä, enimmäkseen ajatuksillamme.

²⁴Syy ja vaikutuksen, kylvön ja korjuun lain mukaan, saamme itse kokea kaiken tuhansien inkarnaatioiden aikana ykseydelle (so. kaikille eläville olennoille) aiheuttamamme hyvän ja pahan. Tämä merkitsee enimmäkseen epämukavuuksia ja kärsimyksiä, kunnes olemme oppineet elämään yhdenmukaisesti järkkymättömien elämänlakien mukaan. Elämässä ei ole epäoikeudenmukaisuutta, ei jumalallista mielivaltaa, sillä kaikki on lain alaista. Elämäntietämättömät, jotka kärsivät, syyttävät elämää aavistamatta, että se kaikki on heidän omaa työtään, että kenellekään ei voi tapahtua mitään, mitä hän ei ole ansainnut. Jos se on meistä kauhistuttavaa, olemme olleet sellaisia toisia kohtaan. Kukaan ei voi kärsiä syyttömästi tai enempää kuin mitä hän itse on aiheuttanut ykseydelle.

²⁵Kylvö on korjattava viimeistä jyvää myöten. Jokainen ajatus, tunne, sana, teko kantaa väistämättömän korjuunsa.

²⁶Se, joka aiheuttaa toisille kärsimystä, saa itse kärsiä. Kaikki annettu apu tulee takaisin antajalle.

²⁷Me kaikki saamme taakkoja kannettavaksi, huonoa korjuuta huonosta kylvöstä.

²⁸Korjuun laki vaikuttaa kaikessa. Kaikki tekemämme virheet elämäntavan (puhtauden, ruokavalion, harjoituksen), elämän asenteen jne. suhteen, ovat virheitä, joilla on seurauksensa. Laki on laki eikä sitä voi muuttaa.

²⁹Me emme voi odottaa jumalten apua ellemmme itse ole syyttömiä tehtyihin virheisiin.

³⁰Me saamme apua valoon ja ohjaukseen, jos etsimme sitä.

³¹Vaikuttimemme ei lievennä vastavaikutusta.

³²Katastrofeja ei ole olemassa kenellekään, joka on valmis maksamaan velkansa Elämälle.

³³Meille ei voi tapahtua mitään pahaa, sillä kaikki on parhaaksemme tulevaisuudessa. Me pelkäämme omia kuvitelmiamme siitä, että se mikä tapahtuu on jotain pelättävää.

³⁴Elämästä tulee aina surua ja kärsimystä sille, joka vaatii ja takertuu ohimenevään.

³⁵Kaikki tapahtuva on menneisyyden syiden seurausta. Sama pätee meihin tapahtuipa meille mitä tahansa. Me korjaamme kylvämäämme. Koska ihmiskunta on tuskin päässyt pidemmälle

kuin jättänyt barbaariasteen, on ymmärrettävissä, että meidän kylvömmen menneisyydessä on ollut suurelta osin vihan kylvöä. Meille on hyvää se, ettei meidän tarvitse välittömästi korjata kaikkea menneissä elämissä ajattelemamme, tuntemamme, sanomamme ja tekemämme pahaa. Me korjaamme yleensä pienempinä annoksina, sitä pienempinä, mitä alkukantaisempia olemme. Mitä pitemmälle kehitymme, sitä enemmän kärsimystä kestämmme. Se, joka voi kantaa hyvin vaikeita kärsimyksiä, kestää katastrofeja, on päässyt pitkälle tiellä ja on pian suorittanut loppumaksun.

³⁶On tärkeää oivaltaa, että kärsimys ei merkitse vain takaisinmaksua, vaan siitä seuraa myös erittäin suuri korvaus. Sillä kärsimys karaisee teräseksi, antaa syvemmän ymmärtämyksen ja vallan verhoihin ja olosuhteisiin. Vain kehittynyt ihminen voi hyödyntää onnellisuutta ”luovaan” työhön. Kaikille muille onnellisuus merkitsee enimmäkseen hyödytöntä elämää ja usein lisää huonoa kylvöä, menetettyjä tilaisuuksia elää hyödyllistä elämää.

³⁷Kärsimyksen voi lakkauttaa vain ottamalla käyttöön uudet olosuhteet muuttavat voimat. Joissakin suhteissa voimme tehdä tämän toisille. Tämä ei kuitenkaan merkitse korjuun lain ”kumoutumista”, niin kuin tietämättömät ihmiset ovat kuvitelleet. Mikään ei voi kumota lakia. Uudet mukaan tulevat voimat ovat täysin yhdenmukaisia Lain kanssa.

³⁸On onni, että ne jotka eivät lainkaan halua oppia, saavat oppia katkeran kokemuksen kautta. Muuten he eivät koskaan kehittyisi.

³⁹Korjuun laki vapauttaa riippuvuudesta kaikkeen alemmissa maailmoissa olevaan. Se, joka ei tahdo vapautua, saa oppia, että ajan mittaan kaikki meitä sitova vetää alas.

⁴⁰Ihmiset pyytävät jumalaa ”pelastamaan heidät pahasta” tietämättä, mitä tämä on. He uskovat, että se on vapautta sairaudesta, köyhyydestä, kunniattomuudesta, vihollisten salajuonista, voimattomuudesta. Suuri erehdys. Kaikki heitä kohtaava on Lain mukaista. Paha on ennen kaikkea heidän omia pahoja ajatuksiaan, joita he tuhlaavasti sirottelevat ympäriinsä, ja lisäksi kaikkea, mitä he tekevät elämänlakien vastaisesti. Ihmisen on otettava hallintaansa inkarnaatioverhonsa ja ratkaistava itse niiden ongelmat, sillä se on ainoa tapa kehittyä. Kaikki hänelle tämän lisäksi tapahtuva on Lain mukaista. Jos hän on viisas, hän huolehtii siitä, että hänen seuraavasta inkarnaatiostaan tulee parempi. Se riippuu hänestä itsestään.

⁴¹Korjuun lain mukaan vastavaikutus voi tulla monin tavoin. Se voi vaikuttaa mekaanisesti, sama samasta. Se voi tulla salamannopeasti tai odottaa aioneja. Sen voi mukauttaa siten, että voimme oppia virheistämme. Sen sijaan että hyvitämme tekemämme pahan negatiivisesti kärsimällä, voimme hyvittää sen positiivisesti palvelemalla. Jos mahdollista, saamme korjata lievimmällä mahdollisella tavalla.

⁴²Jos korjuu tapahtuisi yhtä sokeasti kuin kylvö, tulisi elämä alemmilla asteilla vaikeammaksi jos ei mahdottomaksi, eikä sen opetuksia opittaisi parhaimmalla tavalla. Se osa huonosta kylvöstämme, joka voidaan mukauttaa siten, että se kehittää välttämättömiä ominaisuuksia, opettaa meille kunnioitusta elämää kohtaan, paljastaa elämänlait jne., saa odottaa, kunnes yksilö on saavuttanut tason, jolla nämä tulokset ovat mahdollisia. Tämä selittää, miksi korkeammilla tasoilla olevat saavat yleensä kärsiä enemmän kuin alemmilla tasoilla olevat. Vaikeinta on niillä, jotka lähestyvät inhimillistä loppuastetta, koska jäljellä oleva korjuu täytyy suorittaa loppuun.

⁴³Korjuu on aina samanaikaisesti opetusta ja koetusta. Ykseyteen astunut ja vain elämän palveluun inkarnoitunut ei kylvä enää korjuuta varten. Sen sijaan hän myötävaikuttaa kollektiivisen korjuun tasapainottamiseen. Tämä on senkaltaista ”uhrautumista”, jota väärin ymmärrettyllä niin kutsutulla sijaiskärsimyksellä tarkoitetaan.

⁴⁴Meillä on väärä käsitys korjuun laista, jos ajattelemme, että kaikki elämässä kohtaamamme on silkkaa korjuun tulosta. Vapauden laki sulkee pois sen, mitä fatalistit kutsuvat sokeaksi kohtaloksi. Meillä on ainakin 99-prosenttinen mahdollisuus muuttaa näennäinen kohtalomme useimmissa suhteissa. Mutta siihen meiltä vaaditaan myönteinen elämänasenne, meidän on täytynyt hankkia kyky voittaa näennäisesti ylipääsemättömät esteet.

⁴⁵Korjuun laki on lohduttava laki. Se huolehtii siitä, että korjuun laki vaikuttaa sillä tavalla, että olipa elämä kuinka vaikeaa tahansa ja tapahtuipa mitä tahansa, se on kuitenkin kaikkein parasta. Me olisimme verrattain huonommassa tilanteessa, jos meidän toiveemme toteutettaisiin. Meidän omien tyhmyksiemme tässä elämässä aiheuttaman pikakorjuun voimme itse arvioida. Jos korjuu on näennäisen kohtuuton, sen kylvö kuuluu menneisiin elämiin.

⁴⁶Kohtalomme riippuu suurelta osalta siitä tavasta, jolla korjaamme vanhaa kylvöä. Negatiivisella elämänasenteella lisäämme kymmenkertaisesti elämän väistämätöntä epämurkavuutta ja korjaamme pahimmalla mahdollisella tavalla, nimittäin negatiivisesti kärsimällä. Positiivisella asenteella palvelemme elämää, edistämme kehitystä, teemme elämän jokaiselle helpommaksi elää, saamme mahdollisuuksia positiivisesti hyvittää tekemämme pahan.

⁴⁷”Ihminen on oman kohtalonsa herra.” Tällä ikivanhalla, esoteerisella lauseella, jonka tietämättömyys on tavalliseen tapaansa väärintulkinnut, on oikeutuksensa ja sen voi ymmärtää vain, jos se nähdään kylvön ja korjuun lain loogisena seurauksena. ”Ihminen on itse valmistamansa kohtalon orja”, olisi kyllä ollut käsitettävämpi, mutta ei totuus, sillä hänen ei tarvitse olla ”orja”. Hän ei myöskään ole sitä oivallettuaan potentiaalisen jumalallisuutensa ja elämän tarkoituksen. Hän on suorastaan ”oma lainsäätäjänsä” siinä merkityksessä, että hän itse ratkaisee, minkä elämänlakien mukaan hän tahtoo elää. Siitä tulee hänen kohtalonsa laki.

⁴⁸Teologit ja moralistit pelottelevat ihmisiä puheellaan ”epäonnistuneesta elämästä”. Planeettahierarkian mukaan kaikki inkarnaatiot ovat ”epäonnistuneita”, jos ihminen ei onnistu saavuttamaan idealiteettiastetta ja tulemaan kausaaliminäksi. Joten niitä kertyy monia tuhansia. Olisi kohtalokas erehdys luulla, että ei ”sillä väliä”, kuinka elämä eletään. Korjuun laki on tehokas laki. Tarkoituksella tuhlatu elämä voi maksaa monien inkarnaatioiden kärsimykset. Itselle ja toisille aiheutettujen vahinkojen hyvittäminen, ennalleen palauttaminen, vie aikaa. Ja mitä enemmän ihminen tietää, sitä suurempi on vastuu, sillä tieto on lahja, jota ei anneta turhaan. Siihen voi menettää oikeuden. Se tapahtui ihmiskunnalle Atlantiksella, ja sen tähden se on myös saanut ”vaeltua pimeydessä” kaksitoistatuhatta vuotta. Sama voi tapahtua jokaiselle yksilölle. Hän voi menettää mahdollisuuden tiedon vastaanottamiseen (käsittelemiseen), myös silloin, kun se tarjotaan hänelle uudelleen. Planeettahierarkian mukaan yksilö ”on menettänyt todellisuudenvaistonsa”, ja vahingon korjaaminen voi viedä monta elämää.

⁴⁹Tämän verran tästä. Jos yksilö on hyvin tietoinen tästä, sanottakoon, että hänen pelkonsa siitä, että hän nykyisessä inkarnaatiossaan ”haaskaisi elämänsä”, on tarpeeton ja todistaa elämänluottamuksen ja lainluottamuksen puutteesta. Häntä voi lohduttaa sillä, että seuraava elämä antaa hänelle uusia ja useimmiten suurempia mahdollisuuksia. ”Pelko”, joka hallitsee, tyrannisoii ja lamauttaa elämän, on ihmiskunnan kirous, seurausta siitä, että karkotimme planeettahierarkian ja ehkäisimme vieläkin sen uudelleenesiintymistä. Planeettahierarkia on meidän keskuudessamme, sillä essentiaalimaailma, joka on sen erityinen maailma, ottaa saman ”tilan” kuin meidän fyysinen maailmamme. Ja hierarkian eri departementtien päälliköt ovat aina inkarnoituneita, tuntemattomia muille kuin oppilailleen. Heidän anonymiteettinsä on ehdottoman välttämätöntä, kunnes ihmiskunta on oivaltanut, että sen tapa kohdella ”jumaliaan” tekemällään tavalla on järjetöntä. Heidän työnsä on sitä laatua, että turhia häirintöjä täytyy välttää. Heillä on suurempia tehtäviä kuin auttaa yksilöä asioissa, jotka hänen on Lain mukaan hoidettava itse. Jos ihmiset edes aavistaisivat tämän valtavan organisaation olemassaolon ja kuinka kitkattomasti kaikki sujuu kaikkien lopulliseksi hyväksi kehityksen lain mukaan, silloin heidän elämänahdinkonsa olisi kuin poispyyhitty. Sillä, joka tämän tajuaa, on myös itseluottamusta, elämänluottamusta, lainluottamusta. Ilman tätä kolminkertaista luottamusta yksilö jää kaikkien saatanan keksintöjen avuttomaksi uhriksi. Mitään muuta nimitystä ei voi antaa vallitseville harhauttaville maailman- ja elämäkatsomuksille, joita tämän maailman ”viisaat” kaikessa surkeassa itseriittoisuudessaan toittavat.

9.58 Korjuun lakia koskevat fiktiot

¹Niin kuin teologi ovat kaikkina aikoina julistaneet näkemystään, mystikot kaikkina aikoina omaa näkemystään, niin tulevat kaikenlaiset ylifysiikan opettajat julistamaan omaansa. Jo nyt on suunnaton määrä ”okkulttista” kirjallisuutta alkanut levittää liian usein vääristeltä esoteerisesta elämäntähtäyksestä. On tuskin olemassa yhtäkään teosofia, joka ei tiedä kaikkea ”karman laista”. Ja näin huolimatta 46-minuuttien, 45-minuuttien, 44-minuuttien ja 43-minuuttien antamista nimenomaisista varoituksista, että ihminen ei voi tulkita karmaa oikein, vaan voi käsittää tämän syyn lain yksinomaan sen alkukantaisimmassa muodossa. Sen toiminta yksittäistapauksissa, on inhimillisen arviointikyvyn ulkopuolella.

²Teosofisissa ja muissa okkulttisissa teoksissa lukee usein, että ”eläinkunnassa ei ole karmaa”. He eivät tiedä, mitä karma on. Karma on kylvön ja korjuun, syyn ja vaikutuksen laki. Se hallitsee ehdottomasti kaikissa maailmoissa ja kaikissa luomakunnissa ja jumaluuskunnissa. Eläinten ”karma” on se, että ne elävät toisistaan. Ne aiheuttavat toisilleen kärsimystä. Eikö sillä olisi seuraamuksensa? Ihmisen yhä kasvavaa elämänoivallusta ja ymmärtämystä seuraa lisääntynyt vastuu, mikä on kokonaan toinen asia. Ihmisellä on suuremmat mahdollisuudet aiheuttaa toisille olennoille kärsimystä, niin fyysistä kuin emotionaalista ja mentaalista. Tosiasia, että hän tekee sen, todistaa parhaiten hänen kehitystasostaan.

³”Eläimellinen on velatonta.” (Geijer) Virheet elämlälakien suhteen eivät ole velkoja, vaan tasapainohäiriöitä, jotka korjuun lain mukaan on palautettava ennalleen. Jos siteerattua lauseella tarkoitetaan, että eläin ei voi tehdä virheitä elämlälakien suhteen, se on suoraan väärin. Jokainen yksilö voi tehdä virheitä millä kehitystasolla tahansa. Eläimillä virheitä tekee pääasiassa poistoyöntövoiman vaikutus (viha sen kaikissa ilmenemismuodoissaan).

⁴Yksilöiden väliset velat selvitetään. Jos ihmiset eivät tee sitä oma-aloitteisesti, korjuun laki huolehtii siitä, että kaikki tulee suoritettua. Kukaan ei voi välttyä maksamasta velkojaan ennen tai myöhemmin. Maksun suoritustapa riippuu yksilön yleisistä olosuhteista.

⁵Kun elämä tuhlaa neronsa, se on näiden nerojen huono korjuu. Kun kansa tuhlaa harvalukuiset (!) neronsa, se on kansan erittäin huono kylvö. Ja sitten kansa ylpeilee näistä.

⁶”Karman” virheellinen tulkinta on myötävaikuttanut siihen, että intialaisten asenne elämään on fatalistinen, passiivinen, inaktiivinen. Heidän pelkonsa tehdä pahaa on myötävaikuttanut mieltymykseen olla tekemättä mitään ja heidän luulonsa kyetä ”ehkäisemään karmaa”, on estänyt heitä tekemästä hyvää. He eivät ole siten oivaltaneet, että passiivisuus on vielä suurempi virhe, että ajatus ja tunne (ja niitä seuraava puhe ja teko), jotka tulevat korkeammasta tajunnanlajista, merkitsee parempaa kylvöä kuin alemmasta tajunnasta tulevat, että hyvällä korjuulla on monikertaisesti suurempi teho kuin huonolla. Tieto itsetoteutuksen ja aktivoimisen laista olisivat antaneet heille kokonaan toisen elämäntähtäyksen. Sen, joka tahtoo oikeaa, ei tarvitse pelätä huonoa korjuuta. Olennainen asia on vaikutin. Tietenkään se ei ole mikään puolustus tehdä tarkoituksellisesti pahaa hyvän tuloksen toivossa, sillä silloin vaikutin on väärennetty.

⁷Buddhistit eivät ole käsittäneet edes Buddhan eksoteerista oppia karmasta (jotain muuta kuin esoteerinen oppi). He eivät kykene käsittämään, sillä he eivät tiedä mitään kausaaliverhossa olevasta minästä eivätkä inkarnaatioverhoista. Kausaaliminät voivat tutkia tieteellisesti karmaprosessia. Sanottakoon tämän verran: ”Yksilöllinen ja kansallinen karma pakottavat yksilön alas inhimilliseen organismiin sen ominaisuuksineen.” Niin kauan kuin yksilö oleskelee sen lain toiminta-alueella, hän jää neljänteen luomakuntaan.

⁸Korjuun lakia vastaan on esitetty vastaväite, että kylvävä ja korjaava henkilö ei ole sama. On totta, että verhot eivät ole samat. Mutta minä kylvää ja korjaa, ja minä on sama jokaisessa inkarnaatiossa. Uusissa verhoissa oleva minä ei voi muistaa kylvöään. Mutta kun minä tulee tietoiseksi kausaaliverhossaan, se näkee koko pitkän sarjan syitä ja vaikutuksia. Sekä ennen inkarnaatiota että sen jälkeen minä saa kylläkin nopeasti häviävän vision Lain pätevyydestä. Tieto ja terve järki riittävät täydellisesti selvittämään korjuun lain pätevyyden.

⁹Huomioon ottaen inhimillisen näennäisen syvään juurtuneen suuriluuloisuuden uskon

omaan arvostelukykyyyn tosiasioista tietämättä, on välttämätöntä varoittaa ihmisiä yrityksistä tulkita korjuun lain vaikutuksia omaan tai toisten elämään. Sitä mahdollisuutta ei onneksi ole neljännessä luomakunnassa, koska kaikki tieto vääristetään ja väärinkäytetään.

¹⁰Olemme jo saaneet kuulla ihmisten pitävän toisten hyviä tekoja heidän ”lainmukaisina” velvollisuuksinaan, koska se kaikki oli vain ”menneissä elämissä aiheutetun vanhan velan takaisinmaksua”. Sellainen näkemys on tietenkin kohtalokas väärintulkinta, mutta luonteenomaista niille, jotka tahtovat vapautua epämurkavista kiittollisuuden tunteista.

¹¹Myös sellaiset väitteet, kuten ”jos en olisi saanut tätä tietoa sinulta, olisin saanut sen toisella tavalla, koska olen ilmeisesti ansainnut siihen oikeuden”, on korjuun lain väärintulkinta. Epäilemättä saa sen, mihin on oikeus, mutta miten ja milloin ja keneltä ja jos ”kykenee sen silloin vastaanottamaan” ovat myös huomioon otettavia tekijöitä. Sitä paitsi sellaisella asenteella menettää paljon sellaista, jonka muuten olisi saanut. Kiittämättömyydestä tulee esteitä tulevaisuudessa. Se on petoksen tapainen virhe.

¹²”Kylvön ja korjuun laki, jonka mukaan on hyvitetävä kaikki tekemänsä paha, on erittäin vastenmielinen. Silloin pitäydyn mieluummin täydellisen anteeksiannon opissa.” Uskoiko tämä yksilö, että hänen ”uskonsa” voisi muuttaa elämänlakeja?

¹³Kun yksilön tasetili tehdään, ennen hänen siirtymistään viidenteen luomakuntaan, silloin debet ja kredit vastaavat toisiaan viimeiseen senttiin.

¹⁴On niitä, jotka kyseenalaistavat, kuinka planeettahierarkia saattoi hukuttaa hyvät ihmiset pahojen ohella Atlantiksen uppoamisen yhteydessä. ”Hyviksi tulleilla” on ollut niin paljon hyvittämistä, että heidät korjuun lain mukaan olisi voitu hukuttaa kymmeniä tuhansia kertoja. Oikeastaan me vasta kulttuuriasteella, humaniteettiasteella ja idealiteettiasteella kylvämme enemmän hyvää kuin huonoa kylvöä ja löydämme tilaisuuksia hyvittääksemme tekemämme pahan.

¹⁵Tieto korjuun laista osoittaa meille, kuinka meidän tulee kohdata elämän koettelemukset ja muovata tulevaisuutemme. Laeista voi tulla avustavia voimia, jos hyödynnämme niitä oikealla tavalla.

9.59 Korjuun laki ja elämäntietämättömyys

¹Kärsimys aiheutuu siitä, että minä ei elä yhdenmukaisesti luonnon- ja elämänlakien kanssa. Sellaisten virheiden jälkiseuraukset voivat ulottua yli kolmen tai neljän inkarnaation (”kolmanteen tai neljänteen sukupolveen”). Vastuu (seuraus) lisääntyy oivalluksen ja ymmärtämyksen myötä. Tietoisella Lain vastustamisella elämässä toisensa jälkeen on omat seurauksensa.

²Tavallinen elämänvirhe on se, että minä (vailla tietoa elämän tarkoituksesta) samastuu verhoihinsa ja aineaspektiin. Tämä on virhe kehityksen lain, itsen lain ja kohtalon lain suhteen. Vastustaessaan elämää (vihamielisyydellä) minä loukkaa vapauden lakia ja ykseyden lakia.

³Monet pitävät korjuun lakia ”kovana lakina”. Missä on logiikka? Laki on kova kovalle. Ne, jotka rakastavat, huomaavat tämän lain suloiseksi.

⁴Monet kysyvät, mitä pahoja tekoja he ovatkaan tehneet, koska he kärsivät niin paljon. Mutta jos he tunsivat itsensä (mitä ihmishahmoisia paholaisia he ovat olleet kautta koko historian), he ymmärtäisivät, että näin sen täytyy olla, jos oikeudenmukaisuuden laki on olemassa, kylvön ja korjuun laki, synn ja seurauksen laki. Me kaikki olemme tehneet kaikenlaisia julmuuksia, lukemattomia vihan tekoja kymmenientuhansien inkarnaatioiden aikana. Olemme eläneet toisten vaivannäöstä. Olemme myötävaikuttaneet ihmiskunnan idiotisointiin. Ja sitten uskomme olevamme elämänvastuusta vapaita! Me olemme olleet oma maailmanhistoriamme. Yrittäkäämme käyttää hieman harkintakykyämme sen sijaan, että elämme kaoottisissa tunteissamme, jotka vain idiotisoivat meitä! Sitä paitsi meidän ei tarvitse opiskella historiaa, jonka kaikki elämäntietämättömät kieltävät. Meidän tarvitsee vain nähdä maailman tilanne, kaikkien maail-

manosien tilanne, tänään: valhetta ja vihaa kaikissa muodoissa, epäinhimillisyyttä ja järjettömyyttä. Kaikenlaista elämäntietämättömyyttä ja tyhmyyttä ja petosta.

⁵Itsesäälän kyyneliin liikuttuneina ihmiset valittavat kovaa fyysistä kohtaloaan. Heitä on valistettava siitä, että kaikesta huolimatta, jokainen on paremmassa tilanteessa kuin minkä hän on ansainnut. Siitä korjuun lain kaikki toimenhaltijat ovat täysin tietoisia, eikä vähiten Augoeides.

⁶”Ole kiitollinen siitä, etteivät asiat ole pahemmin.” Sen voi kuulla planeettahierarkialta. Ja se merkitsee, että korjuun lakia sovelletaan suurimmalla mahdollisella hellävaraisuudella, jopa silloin, kun se vaikuttaa meistä pahimmalta. On onni, että olemme aavistamattomia kaikista kymmenientuhansien inkarnaatioidemme aikana alemmilla kehitysasteilla tekemistämme julmuuksista. Olkoonkin, että ensin on jo korjattu. Mutta paljon on vielä jäljellä, koska korjuun voimat luottavat siihen, että me kulttuuriasteen, humaniteettiasteen ja idealiteettiasteen saavuttaneina hyvitämme vapaaehtoisesti tekemämme pahan palvelemalla kaikkia joka suhteessa, jolloin meidän ei tarvitse kärsiä siitä. Monet inkarnaatiot kuluvat yksinomaan ”antavaan elämään”, ennen kuin kaikki on hyvitetty. Ihmisen kokonaisvelka on suunnaton. Niiden, jotka katsovat olevansa hyvin jaloja auttaessaan, tulisi joskus pohtia mahdollisuutta, että he ehkä vain maksavat pois jonkin velan. Joka tapauksessa on viisasta olla tekeytymättä ”niin taitavaksi, että hellimme itseämme”.

⁷Mitä ovatkaan korkeammat valtakunnat tehneet ihmisille? He ovat rakentaneet kosmoksen. He johtavat manifestaatioprosessia. He antavat monadeille heidän tarvitsemansa verhot. He johtavat evoluutiota. Se on velka, joka on maksettava ikuisen oikeudenmukaisuuden lain mukaan. Mitä kaikkea ovatkaan sivilisaatio ja kulttuuri, isiemme perintö antaneet tuleville sukupolville? Mitä kaikkea olemmekaan saaneet ihmiskunnan neroilta ja tiennäyttäjiltä, vanhemmiltamme ja opettajiltamme? Otamme vastaan ajattelematta ja valitamme, moitimme, vaadimme vielä enemmän. Suuressa elämässä halki inkarnaatioiden kaikella on hintansa. Viisas on se, joka halukkaasti antaa sen sijaan, että häneltä vaadittaisiin. Sillä kun lopullinen tasetili on selvitetty, on velan (debet) ja hyvityksen (kredit) vastattava toisiaan viimeiseen senttiin.

⁸Kun ihmiset harkitsevat tarkkaan, mitä reinkarnaatio yksilölle merkitsee, muuttuu myös heidän asenteensa ihmiskuntaan. Tulemme ihailemamme yksilön kaltaiseksi, mutta myös halveksimamme kaltaiseksi. Ne, jotka vihaavat juutalaisia, tulevat syntymään siihen uskontoon jne. Jäämme velkaa sille, jota vihaamme. Se, joka ylpeilee paremmuudestaan jossain elämässä, saa tilaisuuden valittaa alemmuuttaan jossain toisessa inkarnaatiossa. Siitä, joka väärinkäyttää valta-asemaansa, tulee toisten vallan uhri. Jokainen voi jatkaa mietiskelyä ajatusten, sanojen ja tekojen, vihan ja halveksunnan, vahingoniloin, kateuden ja röyhkeyden sekä kaikkien muiden tyhmyyksien seurauksista.

⁹Elämäntietämättömyys kadehtii niitä, jotka ovat saaneet syntyä hyvin rikkaisiin perheisiin. Rikkaus tuo mukanaan lisääntyntä vastuuta elämässä. Jos ajatellaan, kuinka rikkaiden miesten lapset elävät, ei ole mitään ”aihetta kadehtia” heitä. Enimmäkseen he onnistuvat kylvämään erittäin huonoa kylvöä monien tulevien inkarnaatioiden ajalle: menetetyt ainutlaatuiset elämän tarjoamat mahdollisuudet auttaa ja olla hyödyksi, mahdollisuudet saada tietoa ja elämänymmärtämystä syventäviä kokemuksia. Huvien on tarkoitus olla mahdollisuuksia lepoon ja rentoutumiseen. Jos niistä seuraa haluttomuus tehdä työtä vakavasti otettavissa ammateissa, ne ovat elämäntietämättömyyttä.

¹⁰”Miksi minä olisin oikeudenmukainen, kun kukaan muu ei ole sitä?” ”Miksi minä en ottaisi kohtuutonta maksua, kun kaikki muut tekevät sen?” Tämä vaikuttaa olevan yleinen asenne tänä ylimenokautena. Olisi ollut toivottavaa, että kaksi maailmansotaa olisivat selventäneet ainakin korkeammilla sivilisaatiotasolla oleville, mihin sellainen asenne johtaa. Mutta yleinen harhautuminen oikean ja väärän suhteen näyttää johtaneen myös lainsäätäjät harhateille. Sellainen kansa valmistaa jälkeläisilleen surkean tulevaisuuden. Ehkä korjuun lakia on sovellettava siten,

että nämä kylväjät saavat inkarnoitua nopeasti korjaamaan itse oman kylvönsä. Parantamattomuus vaatii erityisiä toimenpiteitä.

¹¹Meidän ei välttämättä tarvitse kärsiä tekemämme pahan vuoksi. Me voimme hyvittää tekemällä hyviä tekoja.

¹²Ihmiset tahtovat saada tietoa lahjaksi, kun he käyttävät väärin omaamansa tiedon. Vain ne, jotka käyttävät tietonsa oikealla tavalla, voivat olla varmoja siitä, että he saavat enemmän tietoa uusissa inkarnaatioissa.

¹³Tietoa ei saa pidättää niiltä, jotka ovat kypsiä vastaanottamaan sen, niiltä, jotka käsittävät ja ymmärtävät. Jos tieto pidetään salassa jonkin kastin valta-aseman vuoksi, tieto menetetään eksoteristeille.

9.60 Korjuun laki ja poistyyöntövoima

¹Poistyyöntävä taipumus (hajottamistaipumus) on vihaa. Se on elämäntyhmyyttä, itsetoteuttamisen este. Se kumoaa vapauden, ehkäisee ykseyttä ja kehitystä, kylvää huonoa kylvää.

²Esoteerinen lause ”pyyhkäisee pois karman” (D.K.) – viitaten tietenkin huonoon karmaan – on oikeastaan itsestään selvä johtopäätös siitä tosiasista, että huono karma on vihan seuraus. Niin elämäntietämättömiä ja itsekkään lyhytnäköisiä ovat ihmiset, etteivät edes intialaiset, jotka kuitenkin ovat saaneet kuulla karmasta tuhansia vuosia, ole voineet päätellä sellaista yksinkertaista asiaa.

³Ihmiset ovat elämänsokeita itsekkyydessään ja piilevän (aina ymmärtämättömän) vihansa vuoksi, mikä voidaan todeta mitä yksinkertaisimmissa ilmiöissä. Ne, jotka ovat onnistuneet saamaan käsiinsä harvinaisen ruokareseptin, lääkkeen, jonkin asian tuottamisen jne., pitävät sen itsellään, eivätkä suo jälkimaailman saada edes kuvausta. Huonoa kylvää.

⁴Toisten tuomitseminen on kohtalokas elämänvirhe (rikkomus rakkauden, ykseyden lakia vastaan), ja aivan erityisen kohtalokas on ”tuomio”, joka osuu ”syyttömiin”. Tämä virhe on lähes aina oikea selitys niille käsittämättömille sanoille ja teoille, joihin jopa humaniteettiasteella olevat yksilöt voivat syyllistyä, niitä ”katastrofeja”, jotka syökseivät vallasta pitkälle edistyneitä ihmisiä, niitä ”esteitä” joita he kohtaavat kaikkialla. Rakkaudettomuus on mitä suurinta elämäntyhmyyttä.

⁵Tätä, kaikista elämäntotuuksista suurinta, on julistettu kahden vuosituhannen ajan, aina siitä lähtien kun Christos paljasti tämän lain. Ja kuinka monet ovat välittäneet siitä? Vihan on sallittu esteettömästi hallita, ja ne hyvin harvat poikkeukset, jotka ovat soveltaneet rakkauden lakia, on ristiinnaulittu ja poltettu. Heitä vihamieliset ovat vihanneet heidän rakkautensa vuoksi. Ihmiskunnalla ei todellakaan ole mitään kerskumisen tai valittamisen arvoista. Mutta omahyväinen itsesokeus on täyttänyt itsensä itsesälillä ja vaikeroinut ”maailman pahuutta”. Tämä psykologinen idiotia hämmästyttää sitä, joka on jokseenkin perehtynyt esoteeriseen psykologiaan. Ja ihmiset uskovat olevansa psykologeja. Parodia on irvokas. Se, joka on oivaltanut olevansa ”psykologinen idiootti”, on ehkä ensimmäisen kerran arvioinut itsensä oikein. Milloin ihmiset saavuttavat sokraattisen oivalluksen?

⁶Heiltä jää huomaamatta kompensaation laki, se tosiasia, että vaikeudet, surut ja huolenaiheet voidaan poistaa kytkemällä päälle vapautumisen energiat. He tekevät kaiken raskaammaksi itselleen tuntemalla olevansa marttyyreja todellisen itsekiduttajan tavoin, nauttimalla kurjuudesta. Ahdistuskompleksi on muotia, ja niinpä sitten tehdään kaikki sen hankkimiseksi. Erityisesti runoilijat onnistuvat mielikuvituksessaan ottamaan päälleen koko maailman kurjuuden aavistamatta, että tämä on varma menetelmä itsensä tuhoamiseksi.

9.61 Korjuun tekijät

¹Me vaikutamme värähtelyillämme (eetterisillä, emotionaalisilla, mentaalisilla) kaikkiin toisiin, joihin olemme yhteydessä, ja erityisesti lähimpään ympäristöömme. Tämä esoteerinen itsestäänselvyys on jäänyt aivan liian vähälle huomiolle, niin kuin asia on kaikkien hyvin tunteutujen totuuksien kohdalla. Tämä on suuri virhe. Jokapäiväiset asiat ovat tärkeitä.

²Meidän ajatuksillamme ja tunteillamme on erityinen vaikutus, minkä lisäksi ne ovat tekijöitä, jotka vaikuttavat tuleviin puheeseen ja tekoihin.

³Ihminen on vastuussa verhoistaan, jotka koostuvat passiivisen tajunnan omaavasta aineesta. Ei ole lainkaan samantekevää, mitä tämä tajunta saa kokea ja ilmaista, yleensä laittomia, epäsointuisia värähtelyjä, jotka aina jättävät jälkiä näiden ikeatomien alitajuntaan. Meidän tässä tapauksessa tekemämme virheet on kosmisen Lain mukaan hyvitetävä, vaikka tämä ei tule tapahtumaan, ennen kuin me planeettahallitsijoina saamme ottaa tehtäväksemme planeetta-aineen ja eri kollektiivisten planeettatajuntujen hallinnoimisen. Laki vaikuttaa pienintä yksityiskohtaa myöten, asia, josta ihmiset ovat toivottoman tietämättömiä, olipa esoteerinen kirjallisuus sitten kuinka laaja tahansa. Se, minkä saamme tietää, voimme mahdollisesti käsittää, kuuluu esoteerisesti kehittymättömään. Ja ihmiset ajattelevat olevansa merkittäviä ja mahtailevat alempitasoisten edessä.

⁴Yksilön emotionaaliverho on vetovoimaisten tai poistyyöntävien energioiden keskus, energioiden, jotka vaikuttavat kaikkeen niiden säteilyalueella olevaan. Energioiden laadusta riippuen ne vetävät yksilön luo ihmisiä, eläimiä ja myös ”olosuhteita,” joihin hän vaistomaisesti reagoi vetovoimalla tai poistovoimalla. Vasta tiedolla kaiken merkityksestä hän alkaa ymmärtää, että tämä kuuluu korjuun lain alaisuuteen ja kuinka hänen tulee käyttää elämän näennäiset sattumat kylvämällä hyvää kylvöä. Emotionaaliverhon säteily on yksinkertaisimmin sanottuna korjuun lain agentti.

⁵Skandha on meidän verhoissa aktivoimiemme molekyyli- ja mentaalinen ainemuoto. Tajunnan suhteen skandha vastaa meidän illuusioitamme ja fiktioitamme, meidän hyvää ja huonoa kylvöämme, meidän taipumustamme hyvään ja pahaan. Tämä ainemuoto seuraa meitä halki inkarnaatioiden, kunnes olemme suorittaneet lopullisen korjuun. Meidän menneisyytemme, meidän tulevat inkarnaatiomme, kohtalomme ja korjuumme ovat skandhan aineellisessa muodossa. Tämän Augiaan tallin puhdistaminen on Herkuleen työ.

⁶Humaniteettiasteen saavuttaneet ovat jo yksinomaan siitä syystä elämänymmärtämyksen ”neroja”. Heidän kykynsä on kuitenkin voitu sulkea pois. Sama koskee näiden yksilöiden vikoja. Tämä ei johdu vastakkaisten ominaisuuksien puutteesta, vaan siitä, että ne ovat puuttuvien horoskoopivärähtelyjen poissulkemista, jotta ne eivät pääsisi oikeuksiinsa ja jotta korjuun elementaali pakottaisi viat yksilöihin.

9.62 Kollektiivinen kylvö ja korjuu

¹Kaiken yksilöä kohtaavan ei tarvitse olla hänen henkilökohtaista korjuutaan, vaan se voi kuulua kollektiiviseen korjuuseen. Olemme vastuussa niistä kollektiiveista, joihin eri suhteissa kuulumme. Meillä on ansaitsemattomia etuja olosuhteista, joihin meillä ei ole valtaa. Sama koskee haittoja. Me hyödynemme jonkin kansan hyvinvoinnista, kulttuurista jne. Me saamme jakaa vastuun kansan, luokan, perheen virheistä. Myös ihmiskunta muodostaa kollektiivin ja me saamme osallistua sen sekä hyvään että huonoon kylvöön ja korjuuseen.

²Kaikki saavat kärsiä kaikkien puolesta. Mutta myös yksilöllinen kylvö on väistämätön.

³Yksilöillä, jotka saavat olla mukana korjaamassa kollektiivista kylvöä, on aina omasta puolestaan korjattavaa kylvöä. Elämän suhteen ei ole epäoikeudenmukaisuutta. Mutta tähän voidaan myös lisätä, että oikeudenmukaisuutta ei ole ihmiskunnassa sen nykyisellä kehitystasolla. Ihminen ei osaa olla oikeudenmukainen. Siihen hän on aivan liian elämäntietämätön. Mutta se ei vapauta häntä vastuusta tehdä parhaimman oivalluksensa ja kykynsä mukaan. Puhe siitä, että ”kädet voi pestä jostakin”, usko mahdollisuuteen voida vapauttaa itsensä vastuusta,

on tietämättömyyden puhetapa, kohtalokas elämänvirhe.

⁴Niin kauan kuin meillä itsellämme on huonoa kylvöä korjattavana, on toisten kärsimysten omaksuminen vain oman huonon kylvön sovitusta. Kylvönsä omalta osaltaan loppuun korjannut auttaa tuhoamaan sitä jättiläisistä ajatusmuotoa, jota kaikkien negatiiviset tajunnanilmaisut ovat vuosimiljoonia rakentaneet, ja jota uudet elementaalit, potentiaaliset voimat, päivittäin vahvistavat ja jotka laukeavat tilaisuuksien tarjoutuessa.

⁵Ihmiskunnan vaikeiden kollektiivisten kärsimysten aikoina paljon tästä kollektiivisesta muodosta kaikesta tuhoutuu. Mutta pian se on turvonnut uudelleen.

⁶Eräs esimerkki yhteisestä osallisuudestamme ihmiskunnan osaksi kollektiiviseen, osaksi yksilölliseen korjuuseen on enemmän tai myöhemmin väistämätön luonnonvarojen puute, sen jälkeen kun nämä on tuhlatu.

⁷Luonnonvarat eivät ole ehtymättömiä. Tuhlaavaisuuden kylvöstä täytyy tulla kerran puutteen korjuu. Ja ne, jotka tuhlaavat, saavat tuntea sen. Kaikki saamamme on hoidettavaksi tarkoitettua lainaa. Eräs toinen esimerkki on tuottajien ja myyjien kyltymätön omistushalu, joka suuntautuu osaltaan heikentämään tavaroiden laatua ja osaltaan nostamaan niiden hintoja kohtuuttomasti.

⁸Väkivalloin tai huijauksella otettu menetetään enemmän tai myöhemmin. Tunnetuin historiallinen esimerkki on juutalaisten historia. He keräävät kaiken maan kultan tulla sen jälkeen riistetyiksi. He valloittivat Palestiinan ja menettivät maan aikanaan. He vaativat edelleen saada omistaa sen, mikä on kohtalokas virhe.

⁹Juutalaisten historiallinen kutsumus, jota he eivät ole koskaan halunneet tunnustaa ja sen tähden aina epäonnistuneet, oli ”tehdä lähetystyötä pakanoiden keskuudessa”, jalostaa emotionaalisuus vetovoiman asteelle niiden kansojen keskuudessa, jotka ottivat heidät vastaan.

¹⁰Toinen esimerkki on Intia, joka karkotti Buddhan oppilaat. Se ei kykene kohoamaan kurjuudestaan, ennen kuin se on oivaltanut tämän virheen.

¹¹On vakava virhe antaa pahan hallita. Teologinen illuusio, jonka mukaan taistelu pahaa vastaan on jätettävä jumalalle, on pelkkää saatanallista innoitusta. Ihmisen velvollisuus on vastustaa pahaa. Jos emme ole tehneet kaikkamme pahan vastustamiseksi kaikin laillisin menetelmin, olemme yhteisvastuullisia salliessamme vihan hallita. Ihmiskunnan on tehtävä se, minkä se voi itse tehdä, ja tämä joka suhteessa. Tämä on laki, jota planeettahierarkia jatkuvasti tähdentää meille. Jumala hoitaa velvollisuutensa, ei meidän velvollisuuksia. Christos ei ole koskaan sanonut, ettei meidän pidä vastustaa pahaa. Se on yksi monista hänen tiliinsä luetuista valheista.

¹²Niin kauan kuin ihmiskunta oleskelee niin alhaisella kehitysasteella, että sotaa ei ole kansainvälisesti kriminalisoitu, voi valtio vaatia yksilöä osallistumaan kulttuurin puolustamiseen barbaarisuuden hyökkäyksiä vastaan. Jos hän kieltäytyy myötävaikuttamasta yhteiseen uhraukseen, hän lisää yleistä taakkaa sen helpottamisen sijaan. Huonon kylvön maksamisen sijaan, hän kylvää uutta huonoa kylvöä.

9.63 Hyvä kylvö ja korjuu

¹Elämäntietämättömät tahtovat aina nähdä palvelunsa tuloksen. Esoteerikko tietää, että se johtaa aina tulokseen, näkipä hän sen tai ei. Siemen on kylvetty. Itäkö se vai ei, on kuitenkin toiveella ollut oma vaikutuksensa emotionaalimaailmaan, ja ajatelluilla ja lausutuilla ajatuksilla on ollut vaikutuksensa mentaalimaailmaan. Kaikilla tajunnanilmaisilla on vaikutuksensa. Mikään yritys ei ole koskaan hukkaan heitetty. Meidän on opittava, ettemme koskaan huomioi tuloksia. Se ei ole meidän asiamme. Me olemme vain kanavia energioille, jotka suorittavat tehtävänsä. Energioiden laatu riippuu meistä.

²Koska suurin osa ihmisistä ei voi tutkia edellisiä inkarnaatioitaan, he eivät oivalla, että sen, mitä he kylvävät, saavat he myös korjata kaiken jälkeläisilleen suunnittelemansa ja tekemänsä hyvän suhteen. Kaiken mitä on tehnyt rodun, kansan, luokan, perheen, kulttuurin, tieteen jne. hyväksi, saa myös korjata, vaikka oma sukupolvi olisikin epäkiitollinen. Laki pitää huolen siitä,

että kaikki velat tulevat maksettua.

³Rakkaus tuo mukanaan onnea. Sallimalla ihailun, antaumuksen, osanoton tunteiden ulottua yhä useampiin, hankimme tavan käyttäytyä rakastavaisesti.

⁴Kun elämänolosuhteet vapauttavat meidät illuusioistamme ja fiktioistamme, se voi olla merkki hyvästä korjuusta, joskaan me emme sitä oivalla. On olemassa niitä, joilta ”kohtalo” on inkarnaatio toisensa jälkeen on riistänyt kaiken, minkä ihminen on katsonut tavoittelemisen arvoiseksi, mutta joka ei kuitenkaan oivalla sen kaiken turhamaisuutta.

⁵”Rukouksen kuuleminen” on hyvää korjuuta. Kun ihmiskunta saa tietoa todellisuudesta ja elämästä ja yli-inhimillisiä valtakuntia ja näiden organisaatiota koskevista laeista, silloin ihmiskunta tulee myös ymmärtämään kristittyjen niin kutsutun rukouksen todellisen merkityksen. Meillä on täysi oikeus toivomuksiin ja ne myös täyttyvät siinä määrin kuin ne ovat yhdenmukaisia Lain kanssa ja niin kutsutun menneisyyden syiden kanssa.

9.64 Huono kylvö ja korjuu

¹On hyvää korjuuta, kun ihmiset näyttävät parhaimmat puolensa, asennoituvat hyväntah-toisesti. On huonoa korjuuta, kun he näyttävät huonoimmat puolensa ja ovat työkeitä, epäystävällisiä ja epämiellyttäviä. Tämä sanoo meille, että me itse olemme samanlaisia kuin kohtaamamme ihmiset. Olemme olleet sellaisia kuin he ja jos emme ole korjanneet loppuun, voimme tulla uudelleen sellaisiksi. Niiden, jotka moittivat toisia, tulisi pohtia tätä asiaa. Toisten meihin kohdistamat iskut ovat korjuuta ja kuittausta. Olemme vapautuneet samasta määrästä huonoa korjuuta kuin minkä olemme korjanneet. Sen tähden yksilölle on yhdentekevää, kuka huonon korjuun agentti on, kuka kärsimyksen aiheuttaa. Pääasia on, että niin paljon on aina ”maksettu takaisin”.

²Se mitä meille tapahtuu, ei merkitse mitään! Kaikki kuuluu välttämättömiin kokemuksiin tai väistämättömään korjuuseen. On turhaa surra tapahtunutta. Tapa, jolla kannamme kohtalomme nykyisyydessä, vaikuttaa suuresti luonteeseemme ja tulevaan kohtaloomme. Meidän on hyödynnettävä vaikeutemme kehittääksemme hyviä ominaisuuksia (kärsivällisyyttä, kestävyyttä jne.).

³Haavoittumalla ja palauttamalla toisten meissä aiheuttamat värähtelyt, syylistymme niihin vaikutuksiin, joita värähtelymme herättävät niissä, jotka ovat meitä haavoittaneet. Me kylvämme huonoa kylvöä.

⁴Hänen huono korjuunsa ei sallinut minun auttaa häntä.

⁵Minun huono korjuuni ei antanut minulle etuoikeutta auttaa häntä.

⁶Useimmat kylvävät uutta huonoa kylvöä tavalla, jolla he ottavat vastaan heille mitatun korjuun. Se, joka kantaa kohtalonsa ei vain tyyneydellä, vaan myös halukkaasti ja iloisesti toivoen saavansa hyödyntää tilaisuuden vapautumiseen korjuustaan, tekee parhaansa siitä mitä on. Se, minkä olemme anastaneet itsellemme toisten kustannuksella, tullaan aikanaan riistämään meiltä.

⁷Kylvöstä, jonka kylvämme ajatuksillamme, tunteillamme, sanoillamme, teoillamme, tulee kerran omaa korjuutamme.

⁸Meidän vihollisemme auttavat meitä maksamaan takaisin huonoa korjuutamme. He ovat aavistamattaan huonon korjuun agentteja. Se on heidän huonoa kylvöään. Vihaamalla heitä kylvämme huonoa kylvöä, vahingoitamme heitä ja kohotamme itse esteitä tiellemme. Kun viholliset panettelevat tai vainoavat, me tiedämme, että ”tätä” ei olisi koskaan voinut tapahtua, jos emme olisi sitä ”ansainneet”.

⁹Huono korjuu ei suinkaan ole, niin kuin se selitetään, pelkästään vanhan velan selvitystä, vaan merkitsee myös aina tilaisuutta vapautukseen tai karaistumiseen tai palveluun, uuden oppimiseen ja koetuksesta selviämiseen. Mitä suurempi elämänymmärtämys, sitä enemmän yksilö voi käyttää näitä tilaisuuksia kehittymiseen.

¹⁰Ajattelu muovaa kaiken aikaa elementaaleja mentaalimaailmassa ja tunteet muovaavat

elementaaleja emotionaalimaailman aineessa. Myös epäily on sellainen elementaali. Korjuun lain mukaan tällä elementaalilla on sokeuttava vaikutus muotoilijaansa, niin että hänen epäilynsä saa näennäisen vahvistuksen. Lisäksi se muovaa näennäistodellisuuden, joka myös vahvistaa asian ja vaikuttaa epäilyksen uhriin, niin että hän usein tekee tai sanoo vaistomaisesti sen, mitä vaaditaan epäilyksen vahvistamiseen. Vastuu kaikesta tästä kuuluu epäilijälle.

¹¹Suunnilleen samoin vaikuttaa ”paha puhe”. Kaikki sitä kuuntelevat myötävaikuttavat siten sen kollektiivisen elementaalin vahvistamiseen, joka myös tekee tehtävänsä kollektiivisen vastuun tuloksella – täysin riippumatta siitä, onko puhe totta vai valheellista.

¹²Elämänsokeudeksi voidaan kutsua niitä ilmiöitä, joita tyhmyyksiä, joita muutoin järkevät ihmiset voivat tehdä. Yleensä tämä ei johdu elämäntietämättömyydestä, vaan huonosta korjuusta, mahdollisesti korjuun elementaalin sokeuttavasta asioihin sekaantumisesta. Tietämättömät hämmästyvät, moralistit närkästyvät tai ovat vahingoniloisia.

¹³Synnin kompleksi on emotionaalinen iskostettujen fiktioiden muodostama kompleksi. Jos se on juurrutettu syvään ja jos sitä on ruokittu jatkuvilla uusilla toistoilla, se voi arkaluonteisissa saada aikaan saman tuhoavan vaikutuksen kuin pakkomielle, mania ja psykoosi yhdistyneenä. Vastamyrkky on useimmissa tapauksissa fiktio jumalan armosta ja anteeksiannosta. Koko katsantotavan fiktiivisyyden oivaltaminen vaatisi kokonaan uuden maailman- ja elämäntietämyksen, ja sellaisen hankinta ylittää useimpien ihmisten kyvyn.

¹⁴Laiminlyödyt tilaisuudet ovat jokapäiväisiä ilmiöitä. Kuinka monet käyttävät voimansa palvellakseen lähintä ympäristöään, auttaakseen, tukeakseen sitä? Kuinka monet ajattelevat auttaa tovereitaan pääsemään eteenpäin? Ja niin edelleen loputtomiin.

¹⁵Ne, jotka tuhlaavat lupauksillaan, pettävät itseään ”jalomielisyydellään”.

¹⁶”Hyvän kaupan tekeminen” on kohtuuttoman hyödyn kahmimista. Korjuun näkökulmasta se on huono kauppa.

¹⁷Vakavampi elämänvirhe ulottaa vaikutuksensa yleensä yli useiden inkarnaatioiden.

¹⁸Jos vanhemmat saavat ”epäonnistuneita” lapsia, se ei koskaan johdu yksinomaan lapsen huonosta korjuusta, vaan myös vanhempien. Se kuuluu heidän korjuuseensa. Vanhemmilla ja lapsilla ei ole mitään loogista oikeutta syyttää toisiaan. Jos vanhemmat ovat tehneet parhaansa lastensa hyväksi, tekevät lapset kohtalokkaan virheen syyttämällä vanhempia omasta epäonnistumisestaan. Ja mitä tulee väittämään, että he ”eivät ole koskaan pyytäneet saada tulla tänne”, niin se on valhe, sillä juuri sen he ovat tehneet. Sen, joka kieltäytyy inkarnoitumasta tulee odottaa, kunnes kaipuu fyysiseen maailmaan tulee vastustamattomaksi, jollaiseksi se epäilemättä tulee ennemmin tai myöhemmin.

¹⁹Yksilö saa vanhemmiltaan korjuun lain hänelle määräämän organismin. Siten vanhemmat eivät ole vastuussa lasten heiltä perimistä sairauksista. Lapset perivät sairaudet, joihin heidän korjuun lain mukaan on tutustuttava. Tämä ei tietenkään merkitse, etteikö näitä sairauksia voisi tai pitäisi parantaa, jos laki sen sallii, minkä vain kausaaliminät voivat ennakoida. Vaikka ne parantuisivatkin, on yksilö korjannut korjattavansa ja saanut kokemuksia.

²⁰Seka kausaaliminät että essentiaaliminät voivat edelleen tehdä todellisia virheitä. Sellaiset aiheuttavat näille yksilöille aina tuntevia seurauksia. Jos nämä heidän virheensä ovat vahingoittaneet toisia yksilöitä, ei riitä, että he niin hyvin kuin mahdollista hyvittävät virheet. Nämä korkeammat minät voivat menettää useamman inkarnaation ajaksi mahdollisuuden käyttää jo hankkimiaan kykyjä. Tämä selittää monia muutoin käsittämättömiä ilmiöitä (poikkeuksia ”normaalista”).

9.65 Kärsimys

¹Buddha ei ole koskaan sanonut, että elämä on kärsimystä. Hän tiesi, että kosmos on rakennettu, jotta kaikki monadit voisivat hankkia tajuntaa ja suuren kosmisen manifestaatioprosessin evoluutiossa kaikkietäisyttä yhä korkeammassa maailmoissa. Siinä suunnitelmassa ei ole tilaa kärsimykselle. Elämä on yksi ainoa suuri ykseys. Mutta vain epäitsekäs rakkaus ymmärtää

tämän asian. Kärsimystä ei ole niille, jotka soveltavat Lakia oikein. Se tosiasia, että monadit ovat hankkineet poistyyöntävän perustaipumuksen parasiittisen elämäntavan ja elämän julmuuden seurauksella, ei ole elämän syy.

²Buddha selvensi, että kärsimys on seurausta fyysisestä tietämättömyydestä ja emotionaalisesta riippuvuudesta. ”Ota alempi hallintaasi ja kaikki on iloa.” Yksinkertaisinta on kieltäytyä huomioimasta mitään alempaa, olla aina kiinnittämättä siihen huomiota. Se, joka voi unohtaa itsensä, kiinnittää huomionsa johonkin aiemmin määrättyyn tai elää intensiivisesti nykyhetkessä (ajattelematta mennyttä ja ilman huolta tulevaisuudesta) suhtautuu ”jumalallisen välinpitämättömästi” omaan persoonaansa, omaan merkillisyyteensä, on ”jumalalle mieluinen” elämäntaiteilija (jotain täysin muuta kuin, minkä ihmiset uskovat olevan elämäntaitoa).

³Tieto hälventää tietämättömyyden, mutta ei vapauta huonosta korjuusta. Kärsimys on sitä, että me samastumme siihen, mikä aiheuttaa kärsimyksen. Kärsimys lakkaa, kun korjuu on loppuun suoritettu. Kärsimys on negatiivinen tapa korjata huonoa korjuuta. Positiivinen tapa on hyvittäminen palvelemalla. On olemassa fyysistä, emotionaalista ja mentaalista kärsimystä. Fyysinen kärsimys on huonon kylvön huonoa korjuuta. Fyysinen kärsimys, joka koettelee pääasiassa organismia (invaliditeetti, sairaus jne.), riippuu aina virheistä elämänlakien suhteen, virheistä, jotka voivat olla kollektiivisia tai yksilöllisiä, nykyisessä tai edellisissä elämissä tehtyjä. Ihmiskunta on kaikkina aikoina elänyt niin kieroutuneesti, että esoteeriset ”auktoiriteetit” ovat lausuneet ihmetyksensä siitä, kuinka organismi lainkaan voi olla olemassa.

⁴Emotionaalinen kärsimys (elämäntuska, kaikenlaiset pelot, surut, pettymykset, menetykset, haavoittuvuus, ”henkinen” pimeys jne.) johtuu virheellisestä elämännäkemyksestä, puuttuvista ominaisuuksista tai kärsimyksistä, joita olemme aiheuttaneet toisille. Usein ne liittyvät fyysisiin kärsimyksiin. Emotionaalisen kärsimyksen perussyy on poistyyöntävä perustaipumus. Mentaalinen kärsimys on suora seuraus tietämättömyyden järjettömistä fiktioista.

⁵Useimmat vahvistavat kärsimyksen sietämättömyyden rajalle hillittömällä mielikuvituksellaan. Yleensä kärsimme kymmenen kertaa enemmän kuin on tarkoitettu, mikä johtuu meidän virheellisestä tavastamme kohdata kärsimys. Emotionaalinen kärsimys johtuu halun tuottamista illuusioista ja tietämättömyyden fiktioista.

⁶Huonon korjuun kärsimykset ovat väistämättömiä, mutta niitä voi lieventää hallitun mielikuvituksen avulla. Saavuttaaksemme korkeamman tason meidän on opittava näkemään illuusioidemme aiheuttamien kärsimysten läpi.

⁷Emotionaalinen sääli lisää maailman kärsimystä, ei kenenkään hyödyksi, mutta kaikkien vahingoksi. Mentaalinen osanotto on ainoa järkevä tapa auttaa siellä, missä apua voi antaa.

⁸Sillä, minkä ihmiset katsovat olevan enemmän tai vähemmän tarkoituksetonta kärsimystä, voi olla monia eri tehtäviä. Se voi samanaikaisesti olla vanhan velan takaisinmaksua, johtaa vapautukseen ei-toivotuista ominaisuuksista, olla hyödyllinen opetus (vaadittava läksy), aavistamatta läpikäyty koetus, välttämätöntä karaistumista. Kärsimys on väistämätöntä siinä määrin kuin se on huonon kylvön mitattua korjuuta. Mutta järkeämme käyttämällä me voimme huomattavasti vähentää kärsimystä, ja kärsimyksellä on myös kompensaationsa. Se vapauttaa ja paljastaa, jalostaa ja kohottaa, syventää ja selkeyttää, herättää ymmärtämyksen ja osanoton kyvyn. Kärsimys kehittää ominaisuuksia kuten kärsivällisyys, itsehillintä, koskemattomuus, kestävyys, sankaruus. Kukaan ei voi kärsiä syyttömästi. Elämä ei ole kärsimystä. Elämä on onnea, kun huono kylvö on korjattu.

⁹Myös esoteerikolla on oikeus spekuloida edellyttäen, että hän tietää sen olevan spekulatiota ja ettei hän voi ratkaista onko se oikein, joskin se voi vaikuttaa mahdolliselta.

¹⁰Kärsimys elämänperiaatteena, tajunnankehityksen väistämättömänä tekijänä, vaikuttaa sataaniselta. Kärsimys korjuuna huonon kylvön jälkeen voidaan hyvittää myös palvelulla, ja siellä missä sellainen toivomus on olemassa, kärsimyksen ei pitäisi olla tarpeen. Kärsimys olkoon viimeinen keino, kun kaikki muut mahdollisuudet tekemämme pahan hyvittämiseksi on kokeiltu. Vaikuttaa todennäköiseltä, että sellainen hyvitys on toteutettavissa ainoastaan

kulttuuriasteella ja humaniteettiasteella.

¹¹Elämän tarkoitus on onni, ja kärsimyksen palvonta ”jumalan tahtona” joidenkin mystikkojen keskuudessa vaikuttaa olevan väärin suunnatun elämänvaiston ilmaus.

9.66 Vastuu

¹Ihmisten on vielä opittava, mitä ”vastuulla” tarkoitetaan ja ennen kaikkea ”kollektiivisella vastuulla”. Me olemme kaikki osallisia kollektiiviin, yhdessä vastuussa kaikista. Kukaan ei ole olemassa itseään varten. ”Yksi kaikkien, ja kaikki yhden puolesta” on kollektiivisen vastuun laki. Olemme kaikki ja aina yhteisvastuussa, kun olemme tietoisia tapahtumasta. Syiden ja seurausten ketju voi kadota näköpiiristämme. Mutta menneisyytemme kautta meillä on sekä suoraan että epäsuoraan osallisuus tapahtuvaan. Kaikki elämänlait ovat voimassa sekä kollektiivisesti että yksilöllisesti. Ihmiskunta muodostaa ykseyden, ja jokainen yksilöllinen osa on vastuussa kokonaisuudesta.

²Inhimilliset barbaarit katsovat myös kotieläinten (koirien ja kissojen jne.) olevan olemassa heidän ilokseen, mikä on suuri virhe. Meillä on vastuu eläimistä. Ja vastuu merkitsee yksilön omalta osalta, että se on korjuun lain alainen.

³Jokainen yhteys ”elämään” (kaikkien luomakuntien monadeihin) aiheuttaa väistämättömän vaikutuksen ja sen väistämättömän vastavaikutuksen. Tämä kuuluu käsitteeseen ”vastuu”. Ne monadit, joita emme ole hyödyttäneet, olemme vahingoittaneet jollain tavoin, usein olemme tehneet molempia. Jokainen yhteys aiheuttaa siten suhteen. Jalokivet, joita kannamme, ruoka, jota syömme, kaikki tuo mukanaan suhteita näihin monadeihin, suhteita, joiden vaikutukset tulemme havaitsemaan jollain tavoin tultuamme toisminuuksiksi, kolmasminuuksiksi, planeetaarisiksi hallitsijoiksi jne., jos emme aiemmin. Tämä tosiasia ylittää tietenkin meidän mahdollisuutemme ymmärtää. Mutta itse tosiasia antaa perspektiiviä vastuun todellisuuteen. Mutta sen ei pidä antaa aiheutta tietämättömyyden tavallisille mielikuvituspekulaatioille, jotka vain idiotisoivat tervettä järkeämme ja vaikeuttavat meille myöhempää humaniteettiasteelle kuuluvaa ”terveen järjen” hankintaa. Viisas on se, joka pitäytyy tosiasioihin, antaa tämän olla tätä, eikä hyväksy mitään ilman riittävää (nimenomaan riittävää) perustaa. Me olemme niin tietämättömiä, että useimmissa inkarnaatioissa meillä ei ole loogista mahdollisuutta edes puhua todennäköisyydestä. Me saamme olla hyvin tyytyväisiä, jos meillä on looginen oikeus puhua mahdollisuudesta.

⁴Tietenkin yksilö on vastuussa siitä, mitä hänen verhonsa tekevät itsekseen. Hänen velvollisuutensa on vastata niiden tyhmyyksistä. Ajoittain tämä saattaa tuntua rankalta. Mutta se on oikeudenmukaista ja oikein. Jos hän voisi vannoa itsensä vapaaksi, lakia ei olisi olemassa. Eikä hän oppisi mitään kokemuksistaan.

⁵Täysi vastuu toiminnasta edellyttää tietoa todellisuudesta ja Laista. Ihmiskunnalla, jota todellisuutta väärentävät idiologiat ovat idiotisoineet ja joka lisäksi on mustan loosin satanisoina, ei ole mitään mahdollisuutta ”vapaaseen valintaan”. Esimerkiksi Venäjän kansaa, jota menetelmällisesti ja järjestelmällisesti harhautetaan ja joka ahdetaan täyteen pelkkiä valheita, niin kuin Hitler ja hänen kumppaninsa aikoinaan harhauttivat saksalaisia, ei voi saattaa vastuuseen siitä, mitä heidän kommunistiset johtajansa päättävät.

⁶Hyvän ja pahan suhteen ei ole mahdollisuutta sovitteluratkaisuun, mihinkään ”kolmanteen näkökantaan”. Joko ”kyllä” tai ”ei”, eikä ”ehkä”. Elämä on sarja tarjouksia: valitse puolesta tai vastaan ja tapahtukoon sinulle niin kuin tahdot. Se on korjuun lain tunnuslause. ”Karma” (korjuun laki) on tulkittu täysin väärin. Se on huonon kylvön tulos. Mutta se, minkä ihmiset ovat tehneet väärin, voidaan oikaista. Passiivisuus antaa ”lain kulkea kulkuaan”, ei tee mitään muuttaakseen tapahtumainkulkua, ei mitään muuttaakseen olosuhteita. Mutta se, joka ohjaa energiansa oikaisemaan sen mikä on väärin, ehkäisee korjuun lain vaikutuksia. Rakkauden teot poistavat kerran tekemämme pahan. Se, joka ei lopullisesti ota kantaa kaikkiin vihan, pakon, rajoitusten ilmenemismuotoihin, joutuu kerran itse tilanteeseen, jossa hänestä tulee voimaton

”olosuhteiden pakon” orja. Se, joka passiivisesti katselee, kuinka ihmisoikeuksia poljetaan jalkojen alle, joutuu vastuuseen tapahtuvasta pahasta. Laiminlyönti on osallisuutta, eikä elämä hyväksy anteeksipyyntöjä. Kukaan ei voi ”pestä käsiään” eikä vannoutua vapaaksi.

9.67 Hyvitys

¹Korjuun lakia (karmaa) koskien on huomautettava, että menneisyys elää aina nykyisyydessä. Sillä tavalla ei ole olemassa mitään peruuttamatonta. Aiheuttamansa pahan voi korjata kahdella tavalla. Joko kärsimällä itse tai hyvittämällä uudessa elämässä. Planeettamuistiin jäljentyneet omat virheensä voi poistaa näkyvistä, ikään kuin niitä ei olisi koskaan ollut. Itse asiassa mitään ”sovittamatonta” ei saa olla jäljellä tässä muistissa sille, josta on tuleva 45-minä. Hänen on täytynyt hyvittää kaikki. Vanhat opettajat ovat kutsuneet tilaisuutta hyvittämiseen ”armoksi”, ilmaisu, joka on vääristetty merkitsemään, että ihmiset voivat ”tehdä syntiä armosta”, kunhan vain kirkko antaa aneen. On vastenmielistä kuulla katolisten maiden pappien luulottelevan sivistymättömälle kansalle, että he kirkolle antamallaan lahjoituksilla voivat lyhentää aikaansa kiirastulessa kaksikymmentä tai kymmenentuhatta vuotta ja muuta sellaista.

²Yksilön on hyvittävä kaikille kaikki heitä kohtaan suoraan ja henkilökohtaisesti tuntehansa viha. Yleisen panettelun aikaansaama viha menee yhteisen vastuun osalle. Pahinta tämä on tietenkin niille, jotka vahingoniloisesti nautiskelevat vihantunteissaan. Kaikki tuominta kohtaa tuomitsevaa täsmälleen samalla teholla paitsi viha kaikkea korkeampaa vastaan, jolla on erilainen vaikutus.

³On kaksi tapaa hyvittää kärsimys, jonka on aiheuttanut kaikelle elävälle (ei vain ihmisille). Toinen tapa (alemmilla asteilla, joilla tahto ykseyteen on olematon) on negatiivinen tapa: saada itse kokea samanlainen kärsimys. Toinen tapa on sovittaa ykseyden lain rikkomukset toisia palvelemalla (ulkoisesti nähden ”uhrautuen”).

⁴Useimmat tuijottavat itsepäisesti negatiiviseen keinoon, ja tämä on täydellisesti vääristänyt käsityksen ”karmasta” yksinomaan kostotoimeksi (vihän ja koston kuvitelma). Myös ”kylvön ja korjuun laki” on epätydyttävä nimitys. ”Hyvityksen laki” olisi ehkä parempi nimitys kuin ”korjuun laki”.

⁵On totta, että meidän on korjattava kylvämämme, mutta paljon on vielä jäljellä vanhasta kylvöstä kun yksilö on tullut kausaaliminäksi ja essentiaaliminäksi. Hän saa suureksi osaksi omistautua hyvittämään ihmisenä tekemänsä jäljellä olevan pahan. Vasta sitten, kun kaikki on hyvitetty, hänestä voi tulla 45-minä. Hyvät eivät tuhoudu pahojen mukana katastrofien tapahtuessa. Heillä kaikilla on velkaa jäljellä, vaikka teologit ovat taanneet syntien anteeksiannon.

⁶”Se, minkä ihminen on tehnyt, voidaan tehdä tekemättömäksi.” Se on esoteerinen lause, jota ihmisillä ei planeettahierarkian mukaan ole mahdollisuutta ymmärtää. Hän voi aina hyvittää tekemänsä pahan, sellaisen, joka on korjuun lain alaista. Kaikki saavat tähän myös tilaisuuksia viimeisten ihmiskunnassa elämiensä inkarnaatioiden aikana. On paljon sellaista, mitä korjuun lain edustajat siirtävät myöhemmäksi, kunnes yksilö kykenee vapaaehtoisesti kuittaamaan tehokkaimmalla ja nopeimmalla tavalla.

⁷Intialaiset fakiirit ja kristityt itsensäruoskijat uskovat, että organismin pahoinpitely ”maksaa pois karmaa” tai ”miellyttää jumalaa”. Siten he kuitenkin lisäävät huonoa kylvöä, joka on korjattava. ”Karma” hyvitetään kantamalla oikealla tavalla elämän koettelemukset, sillä ne ovat huonoa korjuuta ihmisen parhaaksi, koska ne kehittävät tarpeellisia ominaisuuksia. Itsensä-kiduttajat syntyvät sellaiseen organismiin, jota he edellisessä elämässä ovat pahoinpidelleet.

⁸Mitä korkeammalla tasolla ihminen on, sitä vähemmän ymmärrämme siitä, mitä hän tekee ja ei tee ja miksi. Sen fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen kaaoksen aikana, joka luonnehtii siirtymää eläinrata-aikakaudesta seuraavaan, saavat monet kulttuuriasteella ja humaniteettiasteella olevat tilaisuuden ”lyhennysmaksuinkarnaatioon” kelvottoman organismin ja aivojen muodossa ja rasittavissa ”sosiaalisissa” olosuhteissa. Tietenkin sellainen inkarnaatio merkitsee myös koetusaikaa, jolloin yksilö saa tilaisuuden osoittaa, mihin hän kykenee myös mitä

epäsuotuisimmissa olosuhteissa. Hänen ympärillään olevilla ei tietenkään ole mahdollisuutta arvioida oikein sellaisen yksilön piilevää suorituskykyä. Onhan tavanomainen arviointi menestyksen tai epäonnistumisen perusteella yhtä kieroutunutta kuten aina, koska tieto elämänlaeista puuttuu.

AKTIVOIMISEN LAKI

9.68 Tajunnan aktivoiminen

¹Teologit ovat jo vanhastaan puhuneet ”jumalan tahdosta”, josta he eivät tiedä mitään. Myös esoteriikassa esiintyy ”jumalan tahto”. Sillä tarkoitetaan menetelmällistä ja järjestelmällistä prosessia, joka johtaa kaikkien planeetan monadien jatkuvaan tajunnankehitykseen, prosessi, joka mahdollistaa niille yhä korkeampien tajunnanlajien hankinnan, yhdessä kaikkien muiden prosessien kanssa, jotka ovat tämän edellytyksenä. Kaikkien prosessien tavoin se merkitsee tarkoituksenmukaista energiankäyttöä, korkeampien aineiden vaikutusta alempaan (atomien vaikutusta molekyyleihin). Planeettahierarkia katsoo hämmästyneenä, kuinka saamattomia ihmiset ovat oma-aloitteisen tajunnanaktiivisuuden suhteen, tyytyen tosiasiatietoihin ja soveltamatta tietoa määrätietoiseen pyrkimykseen, ikään kuin kaikki ponnistelu olisi liian uuvuttavaa, asenne joka lisää myös epämiellyttävien inkarnaatioiden lukumäärää. Ihmiset vaikeroivat elämän hankaluuksia ollessaan itse syyllisiä. Ikään kuin he ainoastaan olosuhteiden pakosta voisivat päästä eteenpäin ymmärtämättä, että he itse pakottavat nämä olosuhteet esiin. Elämä on aktiivisuutta. Vailla tietoa se on suurelta osin päämäärätöntä aktiivisuutta. Tiedon pitäisi tehdä siitä tarkoituksenmukaista aktiivisuutta.

²Riippuu yksilöstä itsestään, kuinka nopeasti hän tahtoo saavuttaa korkeampia tasoja ja korkeampia asteita. On mahdollista läpikäydä ihmiskunta 20 miljoonassa vuodessa. Se on ehdoton ennätys. Mutta niinpä hän ”ei epäonnistunut” yhdessäkään inkarnaatiossa. Useimmilta kuluu neljä aionia. He seuraavat virran mukana, antavat toisten ajatella heille, hyväksyvät yleisen mielipiteen näkemykset.

³Yksilö kehittyä aktivoimalla itse omien verhojensa tajunnan. Tärkeintä on oma-aloitteinen tajunnanaktiivisuus. Useimmat ovat passiivisia ja sallivat ulkoapäin tulevien värähtelyjen aktiivoida tajuntansa. He hyväksyvät toisten mielipiteet tutkimatta mille tosiasioille ne perustuvat ja ovatko nämä oletetut tosiasiat myös todellisia tosiasioita. Koulutuksensa kautta he ovat hankkineet mentaalijärjestelmän ja hylkäävät tutkimatta kaiken, mitä ei voi sovittaa järjestelmään, ymmärtämättä, että ihmiskunnan nykyisellä kehitystasolla kaikki sellaiset järjestelmät ovat vain hypoteesijärjestelmiä. He tyytyvät järjestelmäänsä tämän inkarnaation osalta. Eikä siinä vielä kaikki. He inhoavat jokaista, joka ei ole hyväksynyt samaa järjestelmää. Aina helposti syttyvällä vihalla on monia perusteita ja syitä (fyysisiä, emotionaalisia ja mentaalisia). Planeetallamme raivoaa lakkaamaton ”sota” ihmisen kaikissa maailmoissa. Ja tämä on useimpien yksilöiden äärettömän hitaan kehityksen peruste. ”Jumalallinen rakkaus”, tämä tärkein kehitystekijä, on oivallus kaikkien monadien universaalisesta ykseydestä. Nopeimmin kehittyä se, joka elää jouduttaakseen evoluutiota. Useimmat eivät aavista, että he vastustavat sitä. Evoluutiota palveleva hankkii automaattisesti juuri ne korkeammat molekyylilajit, jotka yhä enemmän helpottavat hänen jatkokehitystään.

⁴Sivilisaatioasteen korkeammilla tasoilla yksilö alkaa yhä enemmän analysoida kuulemaansa ja lukemaansa, eikä vain toista, mitä toiset ovat sanoneet. Tästä alkaa oma-aloitteinen tajunaktiivointi ja siten yksilön myötävaikutus omaan kehitykseen. Työstämällä ja soveltamalla kokemukset hän hankkii enemmän tai vähemmän tarkoituksellisesti ominaisuuksia ja kykyjä, jotka ovat mahdollisia hänen voimavaroillaan. Vähitellen hän saavuttaa korkeampia tasoja. Mitä tarkemmin hänen käsitteellinen maailmansa vastaa todellisuutta, sitä nopeammin hän kehittyä. Vailla yhteyttä objektiiviseen todellisuuteen tajunnansisältö on emotionaalisista illuusioista ja mentaalisista fiktioista koostuvaa subjektiivista mielikuvituselämää. Useimmat

täyttävät tajuntansa tavanomaisuuksilla ja mitättömyyksillä. Kun oivallamme, että kaikki on ongelmaa, alamme kiinnostua ongelmista ja niiden ratkaisista, vasta sitten vahvistamme tajunnanaktiivisuuttamme. Kun olemme oivaltaneet, että elämän tarkoitus on tajunnankehitys ja päätämme ottaa tämän oivalluksen vakavasti, vasta sitten aloitamme aktivoimisen järjestyneellä määrätietoisuudella.

⁵Teologinen alistuminen ”jumalan tahtoon”, kristitty pyhimysihanne, joka luopuu omista toiveistaan (tyypillisesti edustettuna kvietismissä), odotus, että ”jumala tekee sen”, ovat täydellinen väärinkäsitys Christoksen opetuksesta, joka vaati inhimillisen toimintakyvyn täyttämistä. Tämä asenne osoittaa tietämättömyyttä siitä, että aktivoimisen laki on perusluonteinen elämänlaki ja että se on ristiriidassa myös itsetoteutuksen lain kanssa. Meidän asiamme on tehdä kaikki voitavamme. Planeettahierarkialla ei ole mitään käyttöä kuhnureille yhtä vähän kuin kiihkoilijoille, vaan ainoastaan työntekijöille, jotka omaavat terveen järjen ja joilla on täydellinen ymmärtämys mahdollisuuksien taidetta kohtaan. Se ei vaadi kohtuuttomuuksia, vaan ainoastaan määrätietoisuutta, peräänantamattomuutta ja kestävyyttä.

⁶Minän tehtävä on hyödyntää verhojensa tajunnansisältö aktivoimalla verhojen passiivinen tajunta. Sen on löydettävä menetelmä tähän. Menetelmä kaikihi annetaan. Mutta yksilön asia on löytää menetelmän oikeellisuus ja yksilöllisesti hyödyntää sen käytettävyys. Itsestään selvää emme löydä koskaan, ennen kuin olemme saaneet sen lahjaksi, mutta meidän asiamme on sitten todistaa itsellemme omalla työllämme sen todellisuus.

⁷Oikeastaan puhe ”passiivisesta tajunnasta” on harhauttava. Ei edes involuutioaineen ”passiivinen tajunta” ole koskaan passiivinen, koska sitä aktivoivat ulkoapäin tulevat värähtelyt ja nämä lävistävät suunnattomana virtana kaikki verhot tullen kaikista kosmisista maailmoista, aurinkokuntamme korkeammista maailmoista ja ihmisen omista maailmoista. ”Passiivisen” sijaan olisi oikeampaa sanoa ”ei itseaktivoitunut”.

⁸Aktivoitu ”passiivinen” tajunta täyttää perusluonteisen tehtävän manifestaatioprosesseissa. Kaikki involuutioaineesta koostuneet aggregaatit palvelevat täydellisinä robotteina, ei vain automaattisesti, vaan myös ikään kuin älykkäinä olentoina. Äly on se ajatus joka muovasi ne. Jos tämä ajatus on riittävän tiedon ohjaama, täyttää se myös tarkoituksenmukaisen energiatoiminnon.

⁹Joka tapauksessa ihmisen verhot ovat myös ulkoapäin tulevien värähtelyjen aktivoimia. Useimpien ihmisten ajatukset ovat sellaisia tuotteita. Riippuu sitten siitä, mihin molekyyliin yksilön minätajunta on keskistynyt, minkälaisia ajatuksia valvetajunta ottaa vastaan.

¹⁰Ollessaan keskistynyt emotionaaliverhoon ja mentaaliverhoon minätajunta ottaa vastaan vallitsevia illuusioita ja fiktioita ympäröivästä maailmasta. Mutta kausaaliverhon suhteen asia on toisella tavalla. Kun ihminen alkaa saada yhteyden kausaalitajuntaansa ja on oppinut ajattelemaan mentaalisesti todellisuuden mukaisesti, hän saa yhä useampia ideoita tästä maailmasta.

9.69 Passiivisuus

¹Passiivisuus, oma-aloitteisuuden puute, usko siihen, että ”jumala tekee kaiken”, on suuri virhe. Jumala tekee osansa, kun me olemme tehneet osamme, ei aiemmin. Viidettä luomakuntaa ei saavuta kukaan, joka ei sitä ennen ole suorittanut Herakleen kaksitoista urotyötä.

²Mitä passiivisempi ihminen on, sitä hitaammin hän kehittyy. Tajunnankehitys vaatii oma-aloitteista ajattelua ja sitä ehkäisee jäljittely ja ajattelematon hyväksyntä.

³Ihmisen emotionaalitajunnan aktiivisuus (erityisesti alemmat värähtelylajit) on enemmän kuin riittävä verhon tarpeille. Mutta mentaalinen tajunta on liian passiivinen, ajattelematon, suorastaan typerästi jäljittelevä. Ihmiset odottavat tulevansa mentaalisesti ”ruokituiksi” kuin pikkulapset. Koulu välittää enimmäkseen päivän fiktioita niin kuin ne olisivat tietoa todellisuudesta, ja lapset oppivat läksynsä ja jatkavat yliopistoissa jäljittelemällä professoreita. Ihmiskunta on mentaalisesti passiivinen, jos emme sanoisi tylsä tai apaattinen.

⁴Tyypillinen esimerkki inhimillisestä tunkeilevuudesta, tahdittomuudesta, kunnioituksen

puutteesta on ihmisten uteliaisuus niin pian kuin he saavat kuulla esimerkiksi, että jokin yksilö on kausaaliminä. He luulevat ilmeisesti, että heillä on oikeus pyytää ratkaisua mitä yksinkertaisimpiin ongelmiinsa. Se on mukava tapa välttyä omilta kokemuksilta. Onneksi kausaaliminää on kielletty vastaamasta sellaisiin kysymyksiin. Itsekkäiden vaatimuksista on kieltäydyttävä. ”Tulkaa uudelleen kymmenen, sadan, tuhannen inkarnaation jälkeen, silloin olette ehkä oppineet oppimaan.”

⁵Mentaalisen tajunnan väärinkäyttöä on se, että laiminlyö sen käytön korkeampien tajunnanlajien hankintaan ja käyttää sitä yksinomaan fyysiseen elämään. Meidän jatkokehityksellemme on välttämätöntä, että hankimme mentaalisia ideoita ja asetamme ne oikeisiin yhteyksiinsä, niin että saamme tietoa todellisuudesta, elämästä ja Laista ja tiedämme, kuinka käyttää tätä tietoa parhaimmalla mahdollisella tavalla.

9.70 Tajunnan hallinta

¹Muutamme elämämme harkinnan avulla. Me kehitämme kykyjä ajattelemalla niitä. Me hankimme ominaisuuksia kiinnittämällä tarkkaavaisuutemme niihin. Kaiken tämän voimme tehdä, jos me käytämme älykkyytemme oikein. Mutta kuinka harvat tekevätkään sen!

²”Introvertti” tarkoittaa, että minä suuntaa tarkkaavaisuutensa pääasiallisesti emotionaaliseen ja mentaaliseen elämäänsä, ”ekstravertti” sitä, että minä suuntaa tarkkaavaisuutensa ulospäin fyysisen maailman ilmiöihin.

³Esoteerikko pyrkii ”unohtamaan itsensä” kiinnittämällä huomionsa johonkin muuhun. Sisäänpäin hän suuntautuu vain aktivoitakseen korkeampaa tajuntaa.

⁴Minä on levoton, sillä sitä häiritsevät ulkoapäin tulevat värähtelyt. Minä voittaa tämän levottomuuden määräämällä itse tajuntansa sisällön ja tulemalla ideoiden herraksi.

⁵Yksilö on vastuussa tajunnanilmaisistaan. Tämä ei tule olemaan täysin selkeää, ennen kuin hän on oppinut erottamaan tajunnanilmaisua varten verhoa käyttävän minän ja siinä yhteydessä käytetyn tuotetun ainemuodon ja sen vaikutuksen. Mentaaliverhosta vapautuneella ajatuksella on oma olemassaolonsa.

⁶Kun ihmiset puhuvat minästä, se ei ole minä, vaan jokin sen verhoista ja sen eri vaatimuksista: fyysinen, emotionaalinen tai mentaalinen, joiden minä katsoo edelleen olevan tärkeitä tai välttämättömiä. Kun minä on kiitollinen siitä, ettei hänen edelleen tarvitse puuhaila näiden kaikkien aivan liian tuttujen ilmiöiden parissa, se etsii korkeampia päämääriä. Elämän trikki on kyky ”unohtaa itsensä”, kieltäytyä huomioimasta eri verhojen vaatimuksia.

⁷Vikoja ja puutteita ei korjata taistelemalla niitä vastaan. Siten ne sen sijaan vahvistuvat, koska tajunta elvyttää kaiken tarkkailemansa. Ne voi korjata siten, ettei koskaan huomio niitä ja mietiskelee jatkuvasti vastakkaisia ominaisuuksia.

⁸Alakuloisuus, masennus parantuu itsen unohtamisella: ylimielisyys nöyryydellä, herkkä-tunteisuus, ärtyisyys haavoittumattomuudella jne.

⁹Sillä joka välittää siitä, miltä tuntuu, ei ole jalon välinpitämättömyyden koskemattomuutta.

¹⁰Johannes Müller (Elmau) ajatteli, että ainoa oikea tapa elää (Trick des Lebens) oli sulautua intensiivisesti nykyhetkeen voidakseen täydellisesti ratkaisemaan nykyhetken ongelmat ja että mystikot, joiden huomio kiinnittyi täysin ”Jumalaan”, olivat väärässä. Hänen mielestään oli mahdotonta suorittaa molemmat toiminnot samanaikaisesti. Mutta juuri tämä esoteerikon on opittava. Hänen on opittava tekemään vähintään kaksi asiaa kerralla ja molemmat yhtä täydellisesti, opittava olemaan samanaikaisesti yhtä tarkkaavainen niin fyysisessä kuin mentaalisisä todellisuudessa. Esoteerikko oppii elämään samanaikaisesti kolmessa maailmassa: fyysisessä, mentaalisisä ja kausaalisisä maailmassa; päivittäisen työn, älyllisten ja kulttuuristen intressien ja todellisuusideoiden maailmassa. Essentiaaliminän on täytynyt oppia taito olla samanaikaisesti yhtä tarkkaavainen fyysisessä maailmassa, kausaalisisä (joka tarkkaan ymmärrettynä sisältää myös mentaalisuuden käsittämisen) ja essentiaalimaailmassa.

¹¹Yksilön kehitysaste ilmenee hänen panoksestaan yleiseen kehitykseen, tehtävistä, jotka hän

on päättänyt suorittaa.

¹²Kehittyminen on itse asiassa jatkuvaa energiakokeilua. Esoteerikko oivaltaa, että ”elämä on energiaa”, ja hän tulee yhä tietoisemmaksi siitä, että hän elää energioiden maailmassa. Kun hän on ärtynyt ja tämä ilmenee vihanpurkauksena tai vaikka vain vihaisina ajatuksina, hän käyttää emotionaalienergioita ja vajoaa emotionaalisuuteen, ehkäisten siten pyrkimystään elää mentaalisuudessa. Oivallus siitä, että ”kaikki on energiaa” auttaa häntä yhä määrätietoisemmin huomioimaan, minkälaisia energioita hän käyttää ja tekemään helpommin valintansa eri energioiden välillä.

¹³Ihmisten on opittava perusluonteinen läksy sallia Augoeideen johtaa itseään ja opittava elämään sopusoinnussa lähimmäistensä kanssa. Kun he ovat oppineet ”unohtamaan itsensä”, olemalla pyytämättä mitään inkarnaatioverhoilleen ja seisomaan omilla jaloillaan, vasta sitten he voivat elää oikealla tavalla. Sen jälkeen kaikki heidän tarvitsemansa on heidän käytävissään. Tämän kaiken ovat kaikki tien kulkeneet sanoneet heille. Mutta se tie on liian vaivalloinen.

¹⁴Kun opettaja kehottaa oppilasta ”elämään sieluna”, tämä merkitsee, että hänen tulisi soveltaa esoteerista tietoaan elämänilmiöiden arvioimiseen ja elää ykseyden toteuttamiselle, tehdä itsensä riippumattomaksi emotionaalisuudesta ja mentaalisuudesta, eikä missään tapauksessa sallia näiden verhojensa hallita häntä. Tämä on sanottu oppilaille, ei okkultisteille, joilla on teoreettista tietoa, joka ylittää heidän kykynsä soveltaa tietoa. Käsittämisen ja ymmärtämisen, oppineisuuden ja viisauden, tietäjien ja toteuttajien välinen ero on perusluonteinen. Tietoa voi kerätä sivilisaatioasteella, mutta toteuttaminen onnistuu vasta kulttuuriasteella (48:3). Ja todellinen ymmärtämys kuuluu humaniteettiasteelle (47:5).

¹⁵Planeettahierarkia korostaa voimakkaasti esoteerikon vaaraa joutua itsemyrkytyksen uhriksi. Aivan liian usein hänet valtaa vastenmielisyys ”mitään ymmärtämättömän” ihmiskunnan edessä, ihmiskunnan, joka tekee enimmäkseen vain tyhmyyksiä. Siten hänestä itsestään tulee elämään kelpaamaton, kyvytön auttamaan. Hänen on voitettava ärtyneisyytensä, joka saa helposti alkunsa, kun hän jatkuvasti kohtaa elämäntietämättömien käsittämisen ja ymmärtämyksen puutteen, tiiviin vastarinnan kaikkia pyrkimyksiään kohtaan, ”haluttomien anteeksi-pyynnöt”.

¹⁶Teosofisesta kirjallisuudesta voi lukea, että juuri ”ärtymys” on viimeisin kaikista heikkouksista, joka yksilön on voitettava voidakseen hankkia superessentiaalitajunnan (45). Tämä este on kuitenkin jotain muuta kuin inhimillinen ärtymys. Se tarkoittaa essentiaaliminän intensiivistä tahtoa auttaa jopa silloin, kun asioihin puuttuminen ei ole Lain mukaista. /mukainen. Luopuminen on tuskallista, ja ilmaisee heikkouden.

¹⁷Esoteerikon korkein toive on luonnollisesti saada ”elää täysin” mentaalitajunnassa (kohdistaa huomionsa siihen). On olemassa vaara, että hän laiminlyö ”täydellisuuden tavoittelun” fyysisessä elämässä. Planeettahierarkian mukaan tämä johtuu elämäntietämättömyydestä. Fyysinen elämä on yhtä ”jumalallista” kuin kaikki muu elämä. Se, joka on täydellinen fyysisessä maailmassa, on tiedostamattaan hankkinut monet korkeammalle kehitykselle välttämättömät ominaisuudet ja kyvyt. ”Perusteellisuus kaikessa” on myös ”henkisen luotettavuuden” edellytys. Jos kiusaantuu siitä, ettei saa ”elää korkeimmassa”, se on merkki ”henkisestä itsekkyydestä”, kaikista petollisimmasta itsekkyyden lajista, josta tulee este essentiaalisen ominaisuuden hankinnalle.

9.71 Aktivointimenetelmä

¹Aktivointimenetelmä aktivoi tajunnan. Jokainen tajunnanilmaisuus aiheuttaa värähtelyjä aineessa. Nämä värähtelyt vaikuttavat omanlaatuiseensa aineeseen, joka vuorostaan vaikuttaa alempaan aineeseen lävistäessään nämä alemmat aineet.

²Aktiivinen tajunta aktivoi tajunnan. Meidän tajunnanilmaisuamme ovat meidän emotionaalinen ja mentaalinen mielentilamme. Tajunnanilmaisuillamme (ajatuksilla, pyyteillä,

tunteilla, mielikuvituksella) päättämme, tahdommeko olla onnellisia tai onnettomia. Ne leimaavat nykyisyyttä ja määräävät tulevaa. Niillä me määräämme tulevien elämiemme kohtalon. Niillä teemme itsemme vahvoiksi tai heikoiksi. Niillä rakennamme olemuksemme, luontemme, emotionaalisen ja mentaalisen luonteenlaatumme. Ajatukset ovat siten voimia hyvään ja pahaan. Sellaisia kuin ajatuksemme ovat, sellaisia olemme, sellaiseksi tulee tulevaisuutemme, ympäristömme, sellaisia kanssaihmisiiä me saamme. Samanlainen vetää puoleensa samanlaista.

³Ajatuksen hallinta tuo mukanaan elämän hallinnan.

⁴Ajatuksella yksilöstä tulee kohtalonsa herra.

⁵Ajatus on se voima, joka muovaa aineen.

⁶Ajatus ei ole aineen koostumisen vaikutus, vaan syy siihen.

⁷Elämä ja tajunta eivät ole aineen tuotteita. Toiminto luo elimen, ei elin toimintoa.

⁸Menetelmällinen aktivointi on yksilöllinen. Jokaisen on kokeiltava löytääkseen oman menetelmänsä. On selvää, että tämä vaatii tietoa todellisuudesta, erityisesti tajunnan aspektista. Vain kausaaliminä (monadi keskistyneenä kausaaliverhoon) kykenee löytämään todella tehokkaan menetelmän. Sitä ennen menetelmä olisi liian suuressa vaarassa tulla väärinkäytetyksi.

⁹Keskittyminen (peräänantamattomuus, kestävyys, intensiivisyys, energia, määrätietoisuus) antaa voimia, jotka toteuttavat ihanteemme.

¹⁰Keskittyminen on kaikkien voimien keräämistä yhteen ainoaan pisteeseen. ”Kaikki taito on vahvimpana olemista annetussa pisteessä.”

¹¹Idea toteutuu, jos pidämme kiinni siitä riittävän kauan.

¹²Keskittyminen korvaa nerouden.

¹³Tahto on kaikkivoipa, kun se saa oikealla tavalla purkautua tajunnan kautta. Mutta myös tietämättömyyden tajunnanilmaisut ovat tehokkaita.

¹⁴Meidän mielialalallamme (ajatuksillamme, tunteillamme) on vaikutus organismiin, sen terveyteen tai sairauteen, hengitykseen, verenkiertoon, hermoston toimintoihin, ruoansulatukseen, kuonaneritykseen jne.

¹⁵Meiltä vaaditaan ajatuksen hallintaa, jotta emme päästäisi pelon raivottaria emmekä muita elämän estoja tajuntaamme. Nämä raivottaret karkotetaan rohkeudella, elämänluottamuksella, itseluottamuksella, ilolla ja rauhallisuudella.

¹⁶Visualisointi tuo mukanaan elävöitymistä. Jokainen tajunnanilmaisu merkitsee samanaikaisesti energiallmaisua, ja energia seuraa tunnetta, kuvittelua, ajatusta, intuitiota jne. Opiskelu elävöittää aivosolut, ajattelu mentalisoi aivosolut.

¹⁷Kaikki tieto (todellisuuden kanssa yhdenmukainen ajattelu) auttaa tiedostaen vaikuttamaan korkeampien molekyyli-lajien ylitajuntaan. Mitä useampia esoteerisia (planeettahierarkialta saatuja) tosiasioita asetamme oikeisiin yhteyksiinsä, sitä enemmän vahvistamme perspektiivitajuntaa (47:5), joka useimmilla ihmisillä kuuluu ylitajuntaan, joten minä lopultakin voi toimia tässä aine- ja tajuntakerroksessa.

¹⁸Omatunto on menneisyyden kokemuksen tulosta. Se kuuluu hankitun elämänymmärtämyksen varastoon.

¹⁹Sen, joka tahtoo muotoilla vahvan kompleksin, on päivittäin ja säännöllisesti ajateltava kyseessä olevaa ominaisuutta. Muutoin kompleksi hajoaa tai jää ilman tehoa.

²⁰Se, joka tahtoo vastaanottaa jatkuvaa innoitusta ylitajunnasta, on täytynyt hankkia tajunnan hallinnan kyky.

²¹Ei riitä, että oivaltaa ja ymmärtää, mikä on oikein ja totta. Jos vääriä kuvitelmia, tapoja jne., on juurtunut komplekseihin, ne säilyttävät valtansa yksilöön, kunnes ne ovat korvautuneet uusilla, vanhojen vastakohtaisilla komplekseilla.

²²Emotionaalialaionilla mentaalisuus on heikkoa suhteessa emotionaalisuuteen. Jos mentaalisuus joutuu vastakohtasuhteeseen emotionaalisuuden kanssa, emotionaalisuus voittaa, mikäli yksilö ei uhraa aikaa mentaalisen vahvistamiseen uusilla komplekseilla.

²³”Usko tekee sen. Ilman uskoa mikään ei onnistu.” Sellaiset vanhat tietämättömyyden puhutavat myötävaikuttavat taikauskoon ja käsiteseakaannukseen. Tahto noudattaa tajuntaa. Mitä keskittyneempi tajunta on, sitä enemmän karkeafyysistä, fyysiseetteristä, emotionaalista tai mentaalista energiaa kehittyi. ”Usko” on yksinkertaisesti keskitettyä tajuntaa. On selvää, että se joka suorittaa työn ilman energiaa, ilman määrätietoisuutta, veltosti, välinpitämättömästi, innottomasti, ei koskaan keskity tehtäväänsä, eikä koskaan saavuta muutoin mahdollisia tuloksia,; jää usein ilman mitään tuloksia. Siten usko ei ole välttämätön. Riittää, että tekee tehtävän kokeiluna. Mielenkiinnon tulee kuitenkin olla läsnä ja toivomuksen ”tehdä parhaansa”, kun yrittää, jolloin voi sanoa, että on tehnyt parhaansa.

²⁴Ensimmäiseen departementtiin kuuluvien, varsinaisten tahtoihmisten, joiden ei tarvitse käsittää tai ymmärtää ”tehdäkseen sen”, ei tarvitse muotoilla vastakomplekseja, vastustamaan vanhoja komplekseja. Heille riittää lujan päätöksen tekeminen. Kaikkien tietämättömien tavoin he eivät voi ymmärtää eri tyyppien aktivointitapoja, vaan paheksuvat kaikkia, jotka eivät kerralla voi suorittaa päättämäänsä.

²⁵Korkeampi tajunta aktivoidaan aktiivisella tajunnalla. Tämä on niin ”itsestään selvää, ettei sitä edes tarvitse sanoa”, lainataksemme tavallista, omahyväistä arvostelukyvyyttömyyttä. Ajatellaan että tiedetään, kun on saanut tietää. Silloin voi kohota, mikä on tyhmää. Tämän tehtyään on vetänyt alas edessään olleen sillan kohti enempää tietoa oppimastaan tuleviksi inkarnaatioiksi. Joskus tapaa jonkun erittäin älykkään henkilön, jolle muutoin itsestään selvä on käsitämätöntä. Merkki tiedon väärinkäytöstä. Mentaaliatomit eivät antaudu aivoihin vedettäviksi.

²⁶Sekä verhot että niiden tietoisuus voidaan aktivoida.

²⁷Synnyynnäisen objektiivisen tajunnan (selvänäön) ei tarvitse merkitä, että kyseinen yksilö on korkealle kehittynyt tai ymmärtää kaiken näkemänsä tai kykenee järkevästi käyttämään tätä kykyä. Sen tähden hän tekee viisaasti hankkiessaan esoteerista tietoa, ennen kuin hän luottaa liikaa selvänäköönsä.

²⁸Organismin, eetteriverhon ja emotionaaliverhon aktivoinnin intialaiset ovat kehittäneet täysin menetelmälliseksi aktivointijärjestelmäksi, nimeltään hatha-jooga. Esimerkiksi saattamalla fyysinen silmä tajunnanhallintaan, voidaan tämän elimen eetteristä vastinetta elvyttää, niin että fyysis-eetterinen objektiivinen näkö mahdollistuu. Vastaava koskee fyysistä korvaa. Sellaisen menetelmän käytöstä ei voi kyllin voimakkaasti varoittaa. Kyseiset elimet rasittuvat liikaa surkastumisen, fyysisen sokeuden, kuurouden jne. seurauksella. Ainoa myönteinen tulos, joka voidaan saavuttaa on se, että muutamat eetteriset molekyylilajit (49:3,4) saadaan hallinnan alaiseiksi.

²⁹Todellinen eetterinen ja emotionaalinen objektiivinen tajunta saadaan vastaavien verhojen keskusten (tsakrojen) menetelmällisellä aktivoinnilla, jolloin fyysisten ja emotionaalisten aineiden kaikki molekyylilajit aktivoituvat. Tämä menetelmä (Intiassa raadja-jooga menetelmäksi kutsuttu) lähtee verhojen tajunnasta, käyttää näitä tajuntoja hienostamaan ja kohottamaan verhojen yhä korkeampien molekyylilajien värähtelyjä. Tämä edellyttää erityistä ruokavaliota ja verhojen värähtelyjen (aistimusten, halujen, tunteiden ja ajatusten) hallinnan harjoitusta. Tämä koulutus voi viedä monta inkarnaatiota, ennen kuin tuloksia saadaan. Joskus tämä työ on aloitettava, sillä se on ainoa tapa hankkia korkeampia tajunnanlajeja, aluksi subjektiivisia ja myöhemmin objektiivisia tajunnanlajeja. Ilman tajunnan järjestelmällistä aktivointia kehitys ja itsetoteutus etenevät niin hidasta vauhtia, että tuskin mitään muutosta voi havaita tutkittaessa sataa normaalin yksilön inkarnaatiota.

³⁰Me opimme hallitsemaan värähtelyämme ajatuksen hallinnalla. Ensin on opittava pysäyttämään ideoiden assosiaation virta. Tämä tapahtuu pitämällä kiinni yhdestä ideasta sallimatta muiden ajatusten tunkeutua häiritsemään. Mentaaliverho muotoutuu silloin idean mukaan. Harjoittamalla tätä kykyä mentaaliverho ja sen elimet kehittyvät. Kun tämä taito on kehittynyt, voi ajatus samalla tavalla kehittää emotionaaliverhon elimiä ja lopulta vaikutukset kohdistuvat aivoihin ja muotoilevat ne uudelleen, jolloin niistä tulee yhä vastaanottavampia mentaalisille ja

korkeammille värähtelyille.

³¹Ajatus on se, joka kehittää näiden tajuntojen elimet ja hallitsee niiden avulla värähtelyt.

³²Aktivoimisen lain kaksi seurauslakia ovat kertauksen laki ja tavan laki. Jokainen kertausta tekee jokaisen uuden kertauksen helpommaksi, vahvistaa sen taipumusta palautua, teroittaa ajattelun yhä lujemmin mieleen, tekee siitä helpommin lähestyttävän, kunnes se automaattisesti toistaa itseään.

³³Jokainen valmius on harjoituksen tulos.

Yllä oleva teksti on Henry T. Laurencyn kirjoitelma *Laki*.

Kirjoitelma sisältyy kirjaan *Elämäntieto Yksi. (Livskunskap Ett)*.

Ruotsinkielisen alkuteoksen ensimmäinen painos 1986, toinen painos 2011.

Suomentanut Irmeli Adelskog.

Käännös Copyright © Kustannussäätiö /Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 2020.

Kaikki oikeudet pidätetään.

Tarkistettu 19. kesäkuuta 2020.